

قدرت گرفتن جوش اینهاست مانند آنکه در دایات ممکن است بنابر این نرسد که ما موری
 این خدمت تربیت یافتگان در مدرسه مبارکه و آنها که چند مرتبه بمعرض امتحان آمده اند باشند
 باز آنها کسی بفرستند که اندک از اطباء و فزیکلی که بستند بایند و است علیک
 اما تصفایک باید در هر یک از آنها باشد و اولاً است که باید بفرستند تا از عالم و حافظ و در علم

 شماره ثبت کتاب ۷۳۶۸۱	کتابخانه مجلس شورای ملی
	کتاب کامل المقبر
	مؤلف
	موضوع
	شماره قفسه

رضیانه بماند که آنها را طبیب و جراح رضیانه میگویند و چون تعلیم تربیت یافته در مدرسه
 دارای هر دو فن یعنی طبیب و جراح است لهذا تکالیف مخصوصه بر هر کس از کتب رضیانه
 فرقه اول باید جوانان تجاع با قوت باشند فرقه ثانی آنها خاص سالخورده و بچه ای بودند
 حال باید بدینش که در هر از دو فن حذق و کفایت میکنند اگر امانه را

۱۱۹

۴۶۹

برای

در تاریخ ۲۱ مرداد ۱۳۱۴
 در عصر چهارم عصر در مدرسه
 عودیم و از مدرسه عودیم
 بفرستیم که بفرستیم
 بفرستیم که بفرستیم
 بفرستیم که بفرستیم
 بفرستیم که بفرستیم
 بفرستیم که بفرستیم

بن بدیدند که ما مورد سبب صاحب و بر باز

ت
 ۴۹۷

قدرت گرفتن عرض آنهاست مانند آنکه در ولایات ممکن است بنا بر این ترتیب که مأمورین
این خدمت ترتیب با دشمنان در درجه مبارکه و آنها که چند مرتبه برض امتحان آمده اند باشند
باز آنها که بفرماندهان قدان یا از اطباق فرنگی که بسته باشند دولت علیه
آنها صفایکند باید در هر یک از آنها باشد و آنست که باید آنچه در عالم و عاقل و دانا
باشد

کتابخانه مجلس شورای ملی		 شماره ثبت کتاب ۷۴۴۸۱
کتاب	کامل المقبر	
مؤلف		
موضوع		شماره قفسه

مریضخانه بنامند که آنها را طبیب و جراح مریضخانه میگویند و چون معلیم ترتیب یافته در مدرسه
دارای هر دو فن یعنی طبیب و جراح است لهذا کتابف مخصوصه بر جراح و ذکر غنیایم
فرقه اول باید جوانان شجاع با قوت باشند فرقه ثانی اشخاص سالخورده و تجربه آموزده باشند
حال باید در دستک در برابر ذوقی چند نفر طبیب کفایت میکند اگر امراض بسیار و جنگ شدید باشد
باید هر پانصد نفر از لشکر را طبیب همراه نمایند ولی کینه هر هزار نفر لشکر دو نفر کفایت میکند که یکی در
مریضخانه مانده و دیگری با لشکر حرکت کند اما کتابف اطباق فرج اولاً باید که طبیب فرج جانگسند
که همان مأمور خدمت سر بنک است بل باید بداند که مأمور خدمت جمع جماعت و سر بار این فرج

ثبت
۲۹۷

۱۱۶
۴۶۹

برای

در تاریخ ۹ امرداد ۱۳۱۴
در عصر چهارم عصر در مدرسه
بودیم و از سر سران مدرسه
بناظر شدیم که در بعضی از کلاسها
بناظر این کلاس و آن کلاس
و بعضی از کلاسها در کلاسها
و بعضی از کلاسها در کلاسها
و بعضی از کلاسها در کلاسها

قدرت کرمش جوش انباشت باشد اگر در دلابات ممکن است بنابر این سرشت که مأمورین
این خدمت تربیت یافتگان در مدرسه مبارکه و آنها که چند مرتبه بمعرض امتحان آمده اند باشند
باز از آنجا کسی که بفرستادن شده اند یا از اطباء و فزونی که بسته باین دولت علیه
اتصاف بکنند باید در هر یک از آنها باشد و اولاً است که باید بفرستادن بجا از عالم و حافظ و در علم

کتابخانه مجلس شورای ملی		 شماره ثبت کتاب ۷۴۴۸۱
کتاب	کامل المقبر	
مؤلف		
موضوع	شماره قفسه	

مریضخانه بماند که آنها را طبیب و جراح مریضخانه میکنند و چون معلین تربیت یافته در مدرسه
دارای هر دو فن یعنی طبیب و جراح می باشد لهذا تکالیف مخصوصه بر جراحان ذکر نمائیم
فرقه اول باید جوانان شجاع با قوت باشند فرقه ثانی آنجا صریحاً بخود پیوسته باشند
حال باید در شکر در هر از دو فن چند نفر طبیب بخت میکنند اگر امراض بسیار و جنگ شدید باشد
باید هر از دو نفر از شکر و طبیب همراه نمایند ولی بکلیه هر از دو نفر شکر و دو نفر طبیب بکند که یکی در
مریضخانه بماند و دیگری بشکر حرکت کند اما تکالیف اطباء و فرج اولاً باید که طبیب فرج چنان کند
که همان نور خدمت سر بنک است بل باید بداند که مأمور خدمت جمع صفت و صبر باز نیفتد

ت
۲۹۷

۱۱۹

۴۶۹

برای

در تاریخ ۲۸ مرداد ۱۳۱۴
در عصر چهارم عصر در مدرسه مبارکه
بودیم و از سر سر مدرسه چهارم عصر
بفرستادن و بفرستادن و بفرستادن
بفرستادن و بفرستادن و بفرستادن
بفرستادن و بفرستادن و بفرستادن
بفرستادن و بفرستادن و بفرستادن

وهم باین ترتیب از اول حروف تا آخر حروف اول حرف و بهم نگاه بداند متاسخ
خوابها و روی اسان بود که استخراچ اینطور نوشتن است و بر هیچ دانا اینطور نبوده
ماند چون در این کتاب بنا و دلیل نگاه کند و از این تعالی توفیق یاری خواهم تمام
کردن این کتاب ثواب و حاکم دارم از رب لا اله الا الله اعلم بالصواب گفت
در فضیلت این علم بدانکه علم تغییر علمی شریف بزرگ است حقیقتا این علم را یوسف
صدیق و داود و بری منتها و چنانکه در کلام مجید فرموده است و کذلک کان یوسف
فی الارض و تعالیه من تاویل الاحادیث بن عباس گفت که اول چیزی از این است که از
تعالی پیغمبر نمود این بود که فرشته مقرب را در خواب گفتی که ای محمد بشارت
باد و که حقیقتا از جمله انبیاء برگزیده را و اخبار نمود و خاتم انبیاء که باین قول تعالی
لیکن رسول الله و خاتم النبیین چون حضرت پیغمبر بسیار کردید این خواب با احدی
بگفت خدیجه گفت که دل خوش دار که از این خواب خبر افتال بابی بعد از شب عراج
خوابی بگردید چنانکه این دعا فرموده قوله تعالی صدق الله رسوله الرؤیا بالحق
لقد خلت المجرى الحکم انشاء الله امین تا اینجا که فرموده قضا در قصه هم گفت
تعالی فی ادری فی المنام انی اذبحک فانظر ماذا یرى فابھا که فرموده صدق الله فی الرؤیا انما
کذلک یخبر فی المحبین و فی من جبر جبر امده است که این علم معجز بود و علی معجز
پیغمبران بود و یقین که علم شریف بزرگ بود و بعضی از انبیاء که مرسل نموده اند این را نبوت
خواب گرامت کنند و هشام بن عروق انید این خواب را بایت میکنند که او گفت و یقین
این که هر که حقیقتا در قرآن مجید یاد کرده است قوله تعالی لهم البشیر فی الخوة الدنیا
حقیقتا باین بشری خواب صالحان خواسته که مردی صاحب خوابی تن خواب ببندد و در
تصدیق یاران و انجا بیاید آمد است که اگر جمله را یاد کنیم کتاب دراز کرد و در رجلی است
بود و در که پیغمبر فرمود که الرؤیا الصالحة جزء من ستة وربعین جزء من النبوة یعنی بدین

خواب مرد صالح جز نبوت چهل شش و پیغمبر و در خبر است عبد الله بن عباس و از اسلم
که فرمود خواب با است حی است خدا بی تعبیر بند مؤمنی که او را از خبر شری که بداند خواهد
رسید اگر کسی دهد پس از آنکه خبر با بشیر رسد تا رسد بدین با معجز نشود و از امر
که در کار غافل نماند و ابو ذرره گفت که چون پیغمبر بار کرد بدین با دانش بنزد او آمدند
عنه انه و گفتند یا رسول الله که تو از اسماء و حرامه و قومار از کارها خبر دای تا عیبا
یا الله اگر اجل ترا فرارسد که ما را خبر دهد بی اخبار کارهای بی چگونه دایم پیغمبر
فرمودند که ای یاران بعد از من فی تقطع الوحی و لا یقطع البشر یعنی بعد از وفات من
وحی منقطع شود و بشرات منقطع نگردد ایشان عرض کردند یا رسول الله بشرات چه باشد
پیغمبر فرمود الرؤیا الصالحة فیها الرأى الصالح ویراها البصیر یعنی بدین خوابی که صالح
پسندید بود که مرد پسندید ببندد یا کسی دیگر ببندد از خبری که در آن مرد است که گفت
از رسول خدا شنیدم که یا یاران خود همه گفت که چون کوی از شما خواب پسندید ببندد
باید که خدا را سپاس داری کند یا در دستش و مؤمنان همی گوید که خواب با نیست
ببندد مرد مصلح بود چند مرتبه بگوید عوذ بالله من الشیطان الرجیم و از شر دیویشا
بحقیقتا بید و با هیچ کس خواب انگوید تا از آن هیچ مضرتی که نبوی رسد و خبر است
از امیر المؤمنین که فرمود چون مؤمنی خواب ببندد واجب کند تعبیر آنرا تا از
خواب بهره ببرد و شادی برگیرد و از خواب بد حد کند یعنی بد عار عیانت صدق و او را
مشغول کرد و این سیرین گوید که هر که مرتبت این علم برگیرد علمها را از دست بر او که هر علمی را
طلب کند اصلش مختلف نگردد و قیاسش تغییر نپذیرد و طریق او بنویسد و زبر که هر
علی بطریق بود مگر این علم که اصل یکر در احوال مردم بر هیئت صناعت قد در
دیانت و کمال و ارادت و زیر که بر اختلاف تمهاهی کرد و در آنکه وقتی تعبیرش با بایک
باید کردن و ایضا وقتی از بهر مردم بود و وقتی برای من و وقتی اضغاث حلالم بود و

خوابهای اشتغال بدانکه هر عالمی که عالمی داند مستغنی بود از علم دیگر الا معبر که بایست
 بضرورت علم تعبیر آن داند و اخبار حضرت مصطفی و امثال عرب و شاعران
 و نوادر و اشفاق لغت و الفاظ متداول یعنی آن دیگر که اگر فتنه نبیند باید که در این
 لطیف عادت بود و شباهل احوال مردم مان را بشناسد بیستاد اصول را بشکود
 و با اینهمه مستغنی نباشد اما از توفیق خدا تعالی تا از کرم و برحق ماه نماید و بر
 زبانش ثواب صلاح بابد و از غفلت این امرها و انکس دهد که طبعش پاک بود از
 لغت حرام خوردن و از گفتن سخنهای نامیکار و در بود و از کاهان و معصیتها پاک بود
 پس چون بدین سببها بود توفیق خدا و از توفیق او و اندر این معنی و از اوردن پیچ
 سازد پس چون تعبیر چند کمال و تفصیل دارد بر خود و من و اجابت که این عالم فتنه
 بنیک بیاورد و بداند که از دانش علم تعبیر و دانستن از این دوز حاصل کرد
 و هر که عالم و حاصل خاص عالم بداند علم حاجت بود مگر این قوم و آنکه از تعبیر
 و در شان ایشان گفت قوله تعالی اولئك كالانعام بل هم اضل سبيلا و اولئك هم الغافلون
فصل اول اندیشه شناختن مخارج خواب اندیشه بر فصل بیان کنیم که حد خواب مزاج
 چیست تا این عذر بر خواننده و آموزاننده کتاب ما پوشیده نباشد انشاء الله تعالی
 بدانکه از قول حکما سبب جو خواب از بخارها و مغذی که از تن بسوی دماغ بالا
 شود و بعد از خوردن طعام و از بخارها و گوشت منقعه اند و تن موجود کرد یکی که جلد
 اندامها و حواس بیارامد و اسانی بابد و دریم آنکه طعامها خورده و هضم کرده و از غلظت
 تن بچنه کرده و این چنین خواب و مغز آن خواب طبیعی گویند و بعضی از حکما گویند که
 خواب گذاشتن روح بود استعمال حواس و بعضی گفته اند که خواب فعلی است از افعال
 دماغ و از اندامهای دیگر نیست و فعل طبیعی است بر آنکه از قوای ماده دماغ است یعنی
 قوت تخیل و قوت فکر و قوت دیگر نیز از آن در راحت است و این قوتها که یاد کرده شد
 هر که بای و روح نفسانی اند و موضع ایشان دماغ بود و اسایش ایشان بخواب مزاج
 نفسانی آید کرد و دلیل بر این است که چون کسی بتعلیم علوم مشغول گردد و در تحصیل

کری خشکی مزاج دماغ او غالب کرد پس روح نقشا از بسای حرکت کردن
 سست صغیف گردد و از آن پس مردم را ریخ و بیماری حاصل کرد و در معالجه اش
 باید کرد به چیزهای سرد و تر چون روغن بنفشه و روغن نیلوفر و آنچه بدین مانند بدانکه
 از قول حکما خواب از سه کانه بود یکی از خواب طبیعی خوانند یکی از خواب غیر طبیعی و سیم
 خواب بعینه گویند چنانکه حکمای سلف گفته اند التوم اعظم من العینه و الطبعه و غیر
 طبعه اما خواب طبیعی قوت طبیعی منزه و مدینه بر که حرارت غریزی را از بدن محقق
 کرد و اند یعنی گرمی اصل تن را از اندرون تن بیک نگاه دارد پس از این سبب قوت طبیعی
 قوی گردد و چون در این سبب قوت نقشا را سست کرد اند بسبب آنکه قوی سردی بسبب
 خرم کرد و مستعدی از این جهت بود که کدشهای روح نقشا از اندامها بسته کرد و در
 جوهر روح انسانی از خرم که قوی نفسانی تر کرد و دیگر باندک ریخ تن را زایل کرد و اند
 فصلهای که اندیشه حاصل مدد باشد جمله را بعد از اندامهای تن دفع کند و خوابی که غیر
 طبیعی بود از سه کانه بود یکی از خواب مزاج روح از اندامها اندیاد شد و بعضی از خواب
 سابق یعنی خون و صفراء و بلغم و سودا ستم از خوردن غذاهای غلیظ و زیاده کار بود
 و بدانکه مزاج خواب سرد و تر است بر آنکه ماده او از سردی و تری دماغ ظاهر گردد و دلیل
 بر این است که چون دماغ کو کری خشکی غالب کرد و البته اسایش نباید و اگر سردی و تری
 غالب بود بسبب خسب از خواب سرد بود پس اگر کوه غلظت کند و گوید بخار و انس که خواب
 فعلی است از افعال مغز سرد و او را قوت تخیل و قوت فکر و عقل اند و ستم خوابی است که
 باز از ستم از خفتن هر سه قوت ضعف خلل یافته پس از عقل بداند که هر که بایست که این
 است و خفتن را سایش دلیل است و اسایش قوتها دماغ است پس بدین سبب مرد است
 شد که خواب فعلی است از افعال مغز سرد و شرخ خواب طبیعی و غیر طبیعی و ضعف قوت تخیل و
 قوت فکر و قوت دیگر را از احوال حکمای قدیم در کتاب گفته اند که تا مشرب و آکنایه الطب
 مضامین و جمله را بیک از آن بیان کردیم چنانکه خواننده و آموزاننده بشکود که کدنا و در
 کتاب بیشتر از اینجهت باز نمودن احتمال نکرد تا خواننده و املاان بنظر آید و فصل اول و هشتم

که بپندد و دست و استاید و نیز خواب را فراموش کند و از بخت از سلمان فارسی
 که مردی اعرابی بخدمت سول خدا آمد و عرض کرد یا رسول الله در چنین خوابی دیدم
 و خواب او شش ماه از کرد سول خدا فرمود ای اعرابی در شب چه خورده بودی عرض کرد
 یا رسول الله در شب خرما خورده بودم و سبب آنرا نمیدانم بودم رسول خدا فرمود که
 این خواب تعبیر نیست و دوست نباشد پس آنسیم که مردی سپید بود یا کوسه یا مانند شتر
 تا دریل خواب را در دست نباید تا در بهار بخت که معتدل است خوابها تعبیر میکنند که تا در
 آن در دست می نباید از این سبب یاد کرده شد پس معتبر باید که از دانستن این چیزها غافل
 نباشد چنین چیزها را از سائل پرسید بعد از آن تا دریل خواب گفت این خبر گوید دست
 و راست باید علامت یادستی خوابها چنین بوده که یاد کرده شد **باب سیم** که بگوید که بیا
 خواب است که چون کسی بپندد آنکس سر او را در اهل آن نبود تا وی بشوید بکس از خویشان و یار
 کرد یا بغیر نند یا بدید یا برادر او نیز بود پس بداند دلیل در دست شد که بیا مردم باشند
 خواب ببیند چون اهل آن نباشند تا وی بشوید برادر یا مادر یا کسی دیگر رسد که اهل
 سر او را نباشد بود چنانکه گوید که تا بالغ چون خواب ببیند تا وی بشوید برادر یا مادر وی در
 اید اگر زن ببیند شوهر چون مصلحت این چیزها را دانست بود بروی هیچ مشکل
 نکرد و بدین منشا که یاد نمودیم حضرت صادق علیه السلام فرمود که بپندد خواب است که ببیند را
 و سهمگین نماید تا در بلیش بخلاف آن بود چنانکه غم و اندوه و ترس و بیم در خواب نیاید
 خری و امر و راحت بود قول تعالی **فَقَرَأَ إِلَى اللَّهِ أَنَّ لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ** و در چنین خواب
 بیم بادشاهان و درندگان و آنچه بدین مانند لیل که خداوند خواب را مان و زینا
 حق تعالی بود و قول تعالی **وَلْيَسِّرْ لَهُمُ الْيُسْرَى** و از این معنی تا دریل بسیار است و لیکن
 تعبیر هر یک در موضع خویش بیان کرده شود ان شاء الله فضل شما اندر معرفت خواب
 راست دروغ هیچ آنکه مرغان مختلف باشند از شکل و طایف و صورت و بالا
 و بعضی گفتن بیکدیگر مانند خواب هر یک را همواره کسی بیکدیگر مانند و چون بطبع
 مردم خون غالب کرد و از بپندای کوشش و حلوا و شیرین چیزها سخن بپند

و از این بر طریقت چنانچه بشنود آنچه بدین مانند چون معتبر روی نکرد و کونه سخن بود
 و در خواب دیدن روی پادشاه و سخن بپندد بوقت هنگام خود بدانکه از علت
 غالب شد که در آن خواب اصل نیست و چون بر طبع مردم صفا غالب کرد و از
 خوردن چیزها اسفراق چون سیر و پیاز و بیل و چیزهای گرم و خشک و خواب آنش
 و عیال و قندار که ما و چیزها بسیار ببیند چون معتبر برآورد و کونه ببیند و اگر
 در روی نهری حرکت ببیند سخن بپندد که بگوید و اندک صفا بر روی غالب شد و خواب بر
 اصل نبود زیرا که خبری که صفاست چون بر طبع مردم بلغم غالب کرد و از خوردن چیزها
 بلغم آنکه چون دروغ و راست شنید و آنچه بدین مانند و خواب در باران و بره و زلاله
 و بره و چیزها سفید بسیار ببیند چون معتبر نیکو دگونه او را فرزند و اندک سخن
 که این ببیند و اندک بلغم بر روی غالب است خواب بر اصل نیست که سببش از خبری که بلغم
 و چون بر طبع مردم سودا غالب کرد و از خوردن چیزها سوداوی چون کوشک و ونگ
 سود و زرشپا و بار بجان و آنچه بدین مانند و خواب بر سر بیم و دما و کوشک و سیاه
 تان یکی چیزها سیاه بپندد چون معتبر نیکو دگونه او را فرزند و اندک سخن
 اندیشه و دست سبب بر روی خود مالید معتبر بدانکه سودا بر روی غالب است خواب
 بر اصل نیست و معتبر در این چیزها که گفتیم بنام اقل نگاه کند خواب هر یک را اینک
 برسد و بران واقف گردد تا بنگرد که از آن خلطها که گفتیم بر روی کدام غالب است تا
 این حالتها بر روی پوشید نباشد چون بر همه واقف گشت خواب چنان تعبیر کند که واجب
 بود این سخن گوید که آنکه او که اصحاب فقه باشند چون عاشق که معشوق را بخواب
 ببیند یا کسی که پیشه کاروری بود و پیشه را بخواب ببیند چون جو که کمر کمر باستان
 ببیند یا هر که را آنچه بدین مانند بر معجزه واجب بود که چون خواب بتما می شنود
 و خواب و از هر گونه بود از ساطع هر سه که دروش چیز خوردی و آنچه اندیشه خفته بودی
 تا چنان تعبیر که واجب بود کند یا کسی خواب ببیند که در میان بر چند سخن و سرما که
 است چون بپندد که در خانه از روی و در شده باشند سرما خواب بدین سببش

در بعضی بود و این خواب اصل نباشد و باید خواب بدید که اندک مراب بودی یا اندک تر
چون بیدار شود جامه بر خود بپوشد بدید پیمانی که مراد بدن وی از سید یا بود
اگر کسی بدید که از غلغله می آید و در بر اندام وی افتاده بودی و در خواب می آید
چون بیدار شود آن درد و عذاب را غلغله می بود اگر کسی بدید که در خواب بول می کرد
چون بیدار شود بول می کرد و می کشد بود این خواب اصل نباشد و خواب های
جنس با ضغاث احلام باشند فصل ششم در تفاوت میان خوابها و فضل خواب که
گوید بکر این سبب است که در خواب در حال برون نیست یا مومن است یا کافر و اصل
بر سبب نفع است از خواب تا ضیاع و نیم خواب فتنه است خواب علیا چهارم خواب است
پنجم خواب بدید که در خواب مردان هفت خواب نان هفت خواب مشهوران نه خواب
فاسقان و هم خواب توانگران یا در هم خواب درویشان دو آن هم خواب بالغان و ستم
نا بالغان اما خواب با فضیلت است بزرگان زیرا که فضل و عدل را اضاف نظر کردن
در کار خاص عام و کارها از قاضی بود و خواب فتنه با اصول فقر و جلد و صفا
از فرایض و سق و حلال حرام از ایشان بتوان دانست و خواب از ادان افضل است
خواب بدید که از بهر آنکه از تعالی ایشان شرف است بدید است و خواب علمدار
فضل است از بهر آنکه خدا تعالی ایشان را توفیق داده تا خلق را بر ما دانست و در بطاعت
و خیرات رعیت می نمایند و از معصیت و ورع میکنند و خواب خداوندش را منفعت دهد
و بنده از اندکی ضعیف بید و چون از او شود توانیش چون خواب از او بود و خواب را
را فضل بر خواب نان از بهر آنکه از تعالی ایشان شرف است بدید است و خواب علمدار
هفت پیغمبر مر آن بودند و مر آن را بزرگان اختیار کرد و قوله تعالی الرجال قوامون علی
الانشاء ما فضل الله بعضهم علی بعض و در جاد بکر فرمود فلذلك لم یحظ الانس بهن
و جای دیگر فرمود و فی کل امر ان من من یؤمن من الشهداء و چنان دان که از هر عز و جل
صبر خرد و رای ما در زیر که استیلاحت سبحان و قضا و یار سزا و عدالت با حق
بدن مانند اند و جلیت مر آن مذکور کرده است خواب نان سبب است بخواب بدید که

مورد

و خواب صالحانه را فضل است بر خواب فاسقانه که صاحبان بدید که طاعت می کند
کنند و از معصیت و بدید که خواب فاسقان در روز قیامت محنت را نشان باشد
چنانکه در قرآن زیر که فاسق و معصیت لیری کنند و در قیامت بدید که خواب
توانک را فضل است بر خواب درویشان زیرا که صدمه دهند و خرم ها کنند چون در غنا
و رباط و مانند ایشان و بعضی فرمود الید علیا خیر من الید سفلیا چون در بخشش
بهر است از دست سست است و خواب درویشان را اصل است از بکر آنکه در درویشان هم
دل مشغول باشند از غم و اندیشه عیال و فرزندان چون درویشان خواب بگو
بیدید از آن بیدار بیدار چون خواب بدید در وقت بیدار بیدار خواب تو آنکه
مخلاف است بود و خواب کودکانه نابالغ ضعیف بود زیرا که شهوت برایشان غالب بود
و ادب عقل تمام ندارند و بعضی از مغزین گوید که کودک نابالغ چون خواب بدید که
ان بیدار و معاد بود و دیدن ربات ندارد و خواب کودکانه نابالغ را دو قول است
ایست که خواب ایشان درست است و بود و حکمت و در بیدار بیدار از بهر آنکه در
کودکان نیک نگاه نکرد باشند از شغل و بنا فارغ باشند و در نیم قول است که خواب
کودک را تاراج نبود از آنکه کودک را عقل و هوش است و باید و اصل ندارد که خواب
باو گیرد و عبادت کنند و خواب مستحق است از حاضری مانند بیدار و سستی اصل است
ان سبب است که بیدار خواب ایشان درست بود از بهر آنکه بیدار است و بیدار باشند و خواب
ترسانان که خواب ایشان را سست است بدید چنانکه در اینست که ضعیف بدید که اندک خیر
خواب بدید که ماه و انساب اند و کار او افتاد ندی و خواب سدار شد امر خیر را
از ان خواب خیر که امر مشرور و در ضعیف زد و گفت که این خواب است میگوید بخیر
خیر است مانند و تر بخت بخوابد و در بکر بخیر بکرفت و لشکر اسلام ضعیف را
بیشوی و در نذر ضعیف مر سبب که از بکر بدی و بکر بدی و بکر بدی و بکر بدی و بکر بدی
من چرخ خواب بدید و ضعیف بکرفت و این خواب است از امیران و انساب گفت که خواب
مستحق است و حاضری است بود فصل ششم در معرفت میان خوابها و این خوابها

مورد

که باقی کوید خواب مسلمانان بهتر است از خواب کافران بود و خواب افغان بهتر است
از خواب جوان بود و خواب صاحب طبع از خواب فاسق بود و خواب نیکو در بهتر است از
از خواب بد مردم بود و خواب قاضی از خواب حسابگر و خواب استیادان از خواب کالبدی و خواب
و خواب انصاف از خواب سوء عیاض و خواب سامع از خواب پیر و خواب در است از خواب
جوان بود و خواب جوان بهتر است از خواب کودک بود پس معتبر باید که بوقت گذرد
خواب سوال و الفاظ پراکنده شود و در اعتبار عقل است که چنانکه لفظ اول
را با خبر بود و لفظ آخر را با اول آورد و بوقت تغییر کند و هر کدام لفظ را قوی تر پسند
با صول همان لفظ تغییر کند تا جوان و زن کلام را نگاه داشته باشد تا ویرا غلطی نماند
و آنچه کوید در صواب کوید اگر علمای قلم بنام بایمان کردند و آنچه
گفتندی صواب است و حکایت چنین گوید که مردی از این سپهرین سوال کرد
که خواب دیدم که بانگ نماز میکنم این سپهرین گفت که حج کنی و هم اندر وقت مردی بر
پیش روی آمد و گفت که بانگ نماز میکنم این سپهرین گفت ترا بدی میهم سازند
شاگردان گفتند که با استاد اندکی ساعت یکی را تغییر کردی و دیگری میهم بدی
و صورت هر دو خواب یکی بود چگونه بود این سپهرین گفت زیرا که اندرون یکی بخیر
دیدم حج گذاری گفتی و از آن الناس با حج با تو که رجالات و بران دیگری میباید دیدم و
گفتم که ترا بدی میهم کنند از آن مؤذن آنها را خبر آنکه کسار خون حضرت صادق
فر ما بد خوابی که بر من بید که حکم و تاویل آن در چند روز میشود و خوابی که اندک شب
ببیند تا وایل آن بر ششماه بود و در ترا یکسال باشد که تا بیست سال چنانکه خواب تو
بعد از بیست سال درست شد و با بید خواب تا بیست سال بکشد چنانکه پیغمبر در گفتن
امام حسین و آن انجنان بود که پیغمبر خوابی بد که یکی خون او بخورد پس خواب بعد از
چهل سال بد بد آمد که گفتن امام حسین خوابی که بد که دلیل خواب شب قوی تر از خواب
روز بود و خوابی که در اول شب بیدار شود و بیدار شود زیرا که سببش فقر و اندیشه و
اشغال بود و خوابی که نیمه شب بیدار شود و بیدار شود زیرا که اصناف خلایق بود که در بوم

نماید و بجز در دست تر خوابها نیست که سحرگاه بیدار بوقت صبح باید از صبح زرا که خواب سحر
گاه خورشید مقرر تا لوج محفوظ بمهر نماید پس بدان سبب تا و بلیش در دست راست بود
این سپهرین گوید که خوابی که در اول شب بیدار شود حکم تا و بلیش بچهل سال تمام کرد و بعد
اشفت گوید که بلیش خوابها است که تا و بلیش در بطن ظهور رسد و اگر نیمه شب خواب بیدار
حکم تا و بلیش در پنج سال ظاهر کرد و اگر سحرگاه بیدار حکم آن ده روز ظاهر کرد و در علی
الجملة هر چند خواب بروز نزدیک تر بود دلیل که تا بلیش زود تر و در دست تر بود
فصل در بیان اندر فال زجر تا بر معتبر است باید دانست که هر که خواب دهد که هر که خواهد
که تعبیر کند ناچار بود و از آنکه علم زجر و فال که حکم الی قدیم از عوده و باد کرد
اند از آنکه بدانند چنانکه اگر کسی از خواب بگوید معتبر باید که نام او پیرسد اگر ناشر
دلیل بر خیر کند چون احمد محمد و علی حسن و حسین و غفر و فضل و سهل و بشیر
حبلت محبوب و فتح و فرج و صالح و مانند این بدانند که اینچند دلیل بر خیر و نیکو بود و اگر
که بدانند کسرسد و اگر ناشر بخلاف این بود دلیل بود بر شر و غم و اندوه که بد و رسد
و چون سائل از وی تعبیر خواب می پرسد و معتبر در آن زمان از پیش خود است یا ستر
یا غیر بیدار دلیل کند که خوابش نیکو و پسندید است و نیز آنکس سفر کند خاصه که اسیر
و استر یا با زین و نکاح بیدار بگوید تعبیر و نیکو و النبال و الحیر و لیر کبها و زین و اگر سائل
از وی تعبیر پرسد و در آن زمان کلاغ بانگ کند دلیل بر خیر و نیکو بود که بد و رسد
و اگر کلاغ دو بار بانگ کند دلیل بر شر و نیک بود که بد و رسد خوابی که بیدار می شود
دیدم بود از عبد الله عباس تعبیر بیدار و در آن وقت کلاغی بیامد و پر او را غارت
بنشست و دو بار بانگ کرد و بر عبد الله عباس گفت که این خواب دلیل بر مضر و نیک
است که بتو رسد پس در آن هفته در ده بار خانه او را سوزان کرد و آنچه داشت جمله
بیر عبد الله یازانش را گفت نه من شمارا گفتی که چون کسی تعبیر خواب او پرسد و کلاغ
دو بار بانگ کند دلیل بر مضر و رسد و اگر چهار بار بانگ کند دلیل بر خوابش
بر خیر و نیک بود اگر شش بار بانگ کند سخن نیک بود زیرا که هر مقصود و امید که در

زود براندا بر سپهر کوبید بخیر نفع آنست که اگر کلاغ با ناله زده کند بچو بکار باسه
 بار با پنج بار اینک دلیل بر بگوئی کند و علامت آن بود که بمقصود و مراد رسد و بدانکه
 حکم و دلیل خوابها و اینست و فصل ضعیف تر از آن باشد که درمبار و قناتنا انشد
 معلوم بود حضرت صادق علیه السلام فرمایند که خواب ناخالی در که راست این فال چنان بود که
 مری بر بیتی خجسته خواهد که احوال نیک بدان را بداند اگر در خواب کوفه سفید با
 بزها است مانند این چیزها بداند که از کوشش او و همی خورد اینک بود و علامت
 آن بود که مراد او حاصل گردد و اگر در خواب شتر و مار و کرم و سگ موش بداند
 این جمله بد بود و علامت آن بود که کارش بر نیاید و اگر دید که در میشته از بهری
 کشا و در دید و یا طعام شیرینی یافت و از آن بخورد دلیل که مراد وی حاصل گردد
 و بکام دل برسد و اگر کجای این بداند بد بود و فصل که از آن خواب که
 فراموش کرده باشد حضرت صادق علیه السلام فرمایند که چون کسی خوابی دیده بود و فراموش کرده
 و خواهد که خوابی بداند طریقی است که فاش بر سرش درمبار و یا مشرب باشد
 و جمع کند و از آن پس نه طرح کند و باقی را نگاه بداند که چند باقی مانده است
 اگر نه مانده بود بخوابش هرگاه دیده بود و تا ویلش دلیل بر فساد کند قوله تعالى کان فی
 المدینة تسعة رهط یفقدون فی الارض ولا یصلحون و اگر هفت باقی بماند در خواب غری
 با بر پی دیده بود قوله تعالى ثمانی حج فان اتممت عشر افرح عندک و اگر هفت باقی مانده
 بود فغان باسکان بود قوله تعالى و یقولون سبعة و ثمانی کلهم و اگر کاوان یا خوشه دیده
 باشد قوله تعالى سبع فغان یا کلهم سبع عفاف و اگر شتر مانده بود و خداوند خواب صالح و
 مسرور بود دلیل که فرشتگان در همان صالح دیده بود و تا ویلش شامی شغل او بود قوله تعالى
 خاف السوء و لا یضیع شیء انام ثم استوی علی العرش و اگر پنج دیده بود بخوابش و سلا
 بود فی ریح انام سواء للسان لیل و اگر سه مانده بود یا کسی را که با کسی باوی باز کوبیده
 فغان یا کون من یخون ثلثة الاله و اگر چهار دیده بود یا کسی را که با کسی باوی باز کوبیده
 بود یا کسی بداند که او را بداند و یا منفعه بود قوله تعالى انهم انهم الغار

دیده باشد و اگر
 چهار یا نه یا اسکان
 و سلا

ناله

ناله یا شتر است که زانچ برسد بهر کرد و اینچ امید دارد بد و بدست اگر یکی مانند دلیل
 کند بر مری ز کوار یا بادشاهی بکانه دیده بود قوله تعالى یبشج هو الله الواحد
 القهار تا ویلش است که حاجتهای او را کرد و از درج و جفتهها فرج بماند و مراد
 مقصود رسد این سپهر کوبید که چون کسی خوابی دیده و فراموش کرده و معتبر
 که خوابی بداند بخوابش که خداوند خواب را کوبید که دست بر اندام خویش
 گذارد اگر بر سر هند معبر کوبید بقیاس که کوه دیده و اگر دست بر پیشانی هند بداند که
 بخواب تلخ میبیند و اگر دست بر چشم گذارد بداند که چشمه آب شود دیده و اگر دست
 بر بطن گذارد بداند که دامن کوه دیده و اگر دست بر خاوه هند بداند که مرغ از دست
 و اگر دست بر همان هند بداند که چشمه آب شیرین دیده و اگر دست بر گوش هند بداند
 که مغاک کوه دیده و اگر دست بر پیش رسیست هند بداند که نباتات و گیاه را در دست
 و اگر دست بر کله هند بداند که کار بر پا بقیه دیده است اگر دست بر سینه و در هند
 بداند که مسیح یا صومعه یا نمازگاه دیده و اگر دست بر شکم هند بداند که در و دانه
 و اگر دست بر ناف گذارد بداند که مغاک زمین دیده و اگر دست بر عورت هند بداند
 که مصطفی دیده و اگر دست بر دوش هند بداند که کوشک یا منظر بخواب دیده و اگر
 دست بر ساعد هند بداند که هم درختها دیده و اگر دست بر انگشتان هند بداند که هم
 درختهای خرما دیده است اگر دست بر پشت هند بداند که بیابانها دیده و اگر دست بر
 پهلو هند بداند که جایگاه خواب دیده و اگر دست بر مقلع هند بداند که مرهله دیده
 و اگر دست بر سر هند بداند که ستونی بسیار یا درختی بزرگ دیده مانند درخت
 خرما و سوسوم مانند آن اگر دست بر زانو هند بداند که کوه دیده و اگر دست بر ساق
 هند بداند که درخت بی بر دیده یا ستون چنان و اینچ بماند اگر دست بر کعبه
 بداند که تلخ خورد دیده است اگر دست بر انگشت پای هند بداند که پیش خور دیده
 پس بر این قیاس که یاد کردیم شد معتبر خواب سایل را که فراموش کرده باشد بتواند در
 یافتن و تاویل آن کردن و آینهال کوبید چون کسی خوابی دیده بود و فراموش کرده و اینچ

چیز بود یکی از بسیاری گاه و معصیت و هم از کرم رها خالف ستم انصاف نبی و خلقا
 چهارم از اختلاف طبع بود که طبیعت از حال اعتدال کشد بود کلام و در خواب و افروختن
 کند فضل و هم در گذاردن خواب بقول جاهلان که مانی کوید بنزد مردمان عاصیه یقین
 چنان است که هر که خواب کسی را تعبیر کند بنیادانی تعبیر علیه نیز همان بود که وی گفته
 بود و این حال بود و غلط و هیچ اصل از دل بکن حکما از طریق قال و انداشند که
 کسی خواب پیش نماند از کوید و خواب چون تعبیر نباشد و نماند غرض بود بقول نادان حق
 باطل کرده باشد و خورد و خورند و دنیا است مباحا عالم و جاهل چنانکه حق
 فرمود در کلام مجید قل هل یستوی الذین یعلمون و الذین لا یعلمون و نیز یغفر الذنوب
 لا یستوی العالم و انما جاهل پس بحقیقت باید دانست که در خواب که فرشته نمود از لوح
 محفوظ برگرفته بود اگر بدین بند از خواب چیزی باید رسد و خواهد شد پس
 عالم جمع شوند تا خواب حق تعالی باطل کنند نتوانند و هر چه رسد بود بهان بند میگرد
 و از باز نتوان داشت مگر قصداً معقول بود بدعا و قصد بکردن و از قول پیغمبر چنانکه
 پیش از آن نداد کرده شد و دلیل بر آن است که چو ملک زبان از خواب بدید چنانکه در
 قرآن مجید فرموده قوله تعالی انی سمیع بقرات سنان یا کلهم سبع عجاف و سبع سنبل
 خضر و اخر با بساات ان ملک قوم و خویشان خود را بخواند و پرسند از آن خواب قوله
 تعالی یا ایها الملأ افنونی و وای آن کنم لکن ما تعبرون یعنی ای مردم که از آن خواب گویند
 مراد از خواب اگر هستند تعبیر کنندگان قوله تعالی و الاضغاث احلام تا اخر بجهت افقه
 و مختلف خوابها است مانند ستم و تاویل این خوابها و انان چون پرسند از خواب از آن
 یوسف جواب داد چنانکه در قرآن مجید فرموده است انعدت خطا هفت سال بدختر
 بدانستم که هر چند جاهلان عبارت کنند خواب حق باطل نکرد و خواب باطل حق باطل
 و عبارت آن بود که عالم نماند نه جاهل هم چنانکه تعبیر آن بود که یوسف عباد کرد نه آنکه
 معبران از خواب ضعیفاً احلام گفتند ان بقدر معلوم نباشد فضل از فهم در معرفت
 از حال بکشتن خواب حقیقت است که تعبیرهای خواب بوقتها نیز بگوید چنانکه اگر

کسی

کسی شب در خواب بیند که بر پیل شسته بود و دلیل که شغل روزی بیاید وی را اندرین
 منقعت باشد اگر این خواب را روز بیدار دلیل کند که درین راطلاق دهد و باین سبب
 اندر همکین کرد اگر بیند که مرغ سنجکان کوفت دلیل که بنام مرغی کاری اندر و اگر این
 خواب را روز بیدار کرد در حضرت صادق علیه السلام که خواب نیز از اصل بگرد و بقیه
 درین صنایع و هیئات مردمان و کتب کرد و نشان تا آنکه خواب مرغی را در خواب بود
 دیگر مرهم خواب عقاب بود و سخن درینج قوله تعالی غلث ابليس و لغو می
 قالوا و چون این خواب مرغی مصطفی بنده دلیل که دست کار ناست و شتر را زارد
 چنانکه محمد بن عمر روایت کرده از عبد الرحمن سلمی که مصطفی صبا ابو بکر و سلمان را
 برادر می نهاد سلمان خوابی بداد بکر را و بسبب خواب را در دور گشته و بکر بکشت
 ابو بکر گفت ای برادر چرا اینک داشتی سلمان گفت که شتر ابی بکر دست تو بعل
 بکردن باز نیت بودی ابو بکر گفت ای سلمان دست من را شتر که تاوه کشته است تا بیفک
 سلمان مصطفی را از این خواب خبر داد تا ببل همان کرد که ابو بکر گفته بود و ابو سلمی روایت
 کرد از عطار بن حباب که او گفت محمد بن سیرین تاویل آنکه که خوابی من بر منبر میگردد اگر اهل الح
 صلاح بودی گفتی من کی می شرف یابی اگر اهل شقاوت گفتی من کی شرف یابم و احادیث
 سعید و الوثر کران ابو عبد الله در غریب الحدیث که فی ان مصطفی بر منبر میگردد متون
 سقف خانه شکست فرمود شوهرش از غنای او ایستاد و بکره من خوابی بدید
 مصطفی نشسته بود و ابو بکر در پیش روی بود خواب گفت تعبیر من پسند ابو بکر
 گفت شوهرش عمر خوابی بگوید تا ویش بکشت از اختلاف وقت و از کشته شدن
 ابو حاتم روایت کرد از اصحاب که گفت اعنه از تعبیر برسد که خوابی بدید که کرم بخورد
 فرختم شمع گفت تعبیر آن بقران می بدید که و کثرت و جوار اصل تاویل کرد و اندانستن
 مال مرد و اگر یکی از اصحاب همین خواب بدید باید واد و دیگر بود اما در حکم تا ویش
 ناخر رود و خوابی که در فضل تاویل شد از حکم و تا ویش در فرورد و در هر چه که خواب
 بدید تاویل و بویع است و اگر در فصل خزان بدید تا ویش در دست باطل و ضعیف

بود بر این قول لیل او نذر گویند مردی بر این سپهر گفت خواب دیدم که هفتاد و نه
 شهره از نو و حتی می داند این سپهر گفت هفتاد و نه خواب دیدم که هفتاد و نه شهره از نو و حتی می
 هفتاد و نه خواب دیدم که هفتاد و نه سال دیگر هفتاد و نه شهره از نو و حتی می
 و سید پیش این سپهر می داند خواب گفت این سپهر گفت که اندک سال هفتاد و نه
 و هم سیم بتو رسد که هفتاد و نه خواب دیدم که هفتاد و نه خواب دیدم که هفتاد و نه
 و سال اینگونه تعبیر میکنی که هفتاد و نه در هر سیم بتو رسد تا وید خواب چگونه است
 گفت ای فلان پارسا که از من پرسیدی وقت خزان بود که در خزان خشک بود و در بهارهای
 درخت و درختچه حکم آن بود که ترا معطو کردم اکنون هنگام بهار است و در خزان
 روی باقیال دارند حکم آن که گفتیم بر در آن هفتاد و نه در هر سیم در بهار حاصل
 کرد بد و انبیا گوید که چون از معبر در اقبال و در تعبیر خواب پرسیدی یعنی از نام و از
 هنگام پنهان و حکم و تا ویش لیل را قبال خیر کند و اگر بعد از اقبال پرسیدی انبیا
 حکم و تا ویش شهر وادار کند جابر گوید که راست تو این خوابها است که شب قشعر
 بیند تا هنگام که افتاب بر آید و اگر خواب بر زبند تا وقت راست تو بود که افتاب
 راست بایستد یعنی بر اقبال افتاب نزدیک بود و بدانکه راست تو این خوابها و شکی نیست
 در خزان بود و وقت رسیدن میوهها و خوابیکه در زمستان بیند صعب تر بود و در
 بهار جهان روی و اقبال دارد زیرا که در آنوقت بر کما از درختان پنهان آیند
 صحرای از سبزه و نباتات خرم گردد پس در این ایام خواب در سستی قوی بود و فصل
 دوازدهم در معرفت شرایط و ادب علم با اهل خواب است انبیا گوید که معبر باید که مرد
 مصلح و دانا و حلیم باشد و از راه معصیت خطا دور بود و وقت آنکه از روی تعبیر
 پرسند عقلش هموش بجای رود و خوابها از سائل تمام شود و بیند بدانکه خداوند
 خواب پادشاه است یا رعیت است یا که تر و عالم است یا جاهل و از ادب است یا بنده و تر
 یا شهره و توانگر است یا درویش و مرده است یا زنده پیر است یا نه و بدانکه خواب لایق
 و در دیده یا بر شب بتا بنسان یا زشتا و خارج دل بود یا در ویش و هموش بود یا نداشت

چون اینجمله را بداند هر يك بقباس عقل تا وید کند و آنچه بر وی مشکل بود و نداند
 سایل گوید که این خواب را ندانم بدانکه این سپهر در این علم امام و یکانه بود و یا نه
 فضل بدیشتر خوابها آن بود که تعبیر نکردی ای حاتم روایت کند از اصبع و او از او
 المقدم کرد و گفت که من پوسته پیش این سپهر حاضر بودم و خوابها پرسید و از
 سخی چهل خواب یکی تعبیر کردی معبر باید اول سخن بداند نیک بداند و در آن تا نکند
 اگر سخنی درست بداند معانی دار که آن صحیح بود چنانکه احتمال تعبیر کند و بعد
 آن تعبیر کند و اگر حشوی در میان سخن بود آن حشوی بگوید که اصل تعبیر کند
 و اگر مختلف باشد هیچ بگوید که نمائند که اضعاف حلام است اگر تا وید آن بروی
 پیوسته از آن معنی خداوند خواب نرسد که تنگ است یا خوش دل یا خجسته و
 بنای تعبیر بر آن زند و اگر آن را نتواند گفت اگر معبر داند لیل خوابش بد بود بر
 پوشید کرد و ندانند چنانکه این سپهر می دانست که یابو جی نیکو و پویش که کمال
 گوید که اصول سرچین است و در جنس و در صفت و در طبع و در جنس چون در خزان و در
 و مرغان بود و یا نه و در اقبال مردان صفت است که معبر بداند که این صفت مرغ از
 چه چیز است و از چه صفت است اگر درخت چون بود معبر بداند که مرغی بود یا
 که در مرغی بود و اگر شتر مرغ بود بداند که مرغی عرب بود و بدانکه طبع از درخت
 از چه نوع است تا ویش بر نوع انداخت کند اگر درخت چون بود مرغی توانگر
 بود لکن بد معاصی و بخیل و شنیع بود زیرا که چون جور و بختانی بانگ آورد و تا وید
 نشکست مغرورش و بیرون نیاردی و اگر درخت خرما بود کاری اختیار و آسان بود
 چنانکه حقیقتی در قرآن مجید فرماید که شتر مرغ طبعه اصلها ثبات و فرغها فی السما و
 طبعه اینجا درخت خرما می باشد اگر مرغی بود که همی بداند که مرغی شتر مرغ بود
 پس طبع مرغ نیز بداند آنست چنانکه اگر کلاغ بود مرغ بد عهد فاسق یا بکار بود
 اگر عقاب بود پادشاهی ظالم و یا بکار بود و بداند خواب یا بد که مرغی راستگو

داد باشد بود و هیچ سخن زیادت و نقصان در آنچه بدو باشد نیارد و خواب خوشتر را
بریان از و هم در حدیثی تعالی علیه کرد و اگر کسی خوابی ببیند و از آن خواب و هم
باشد و بترسد یا بدین سرشیر ابرو لکری بخواند و بداد بخورد و مدد و بگوید اعوذ
موسیقی علیه و برهم من شیز روی الی و اینها بی نهایتی از فقرت و بی بدینا
و معیشتی عز چارک و جل شاول و لا اله غیره و اگر بعد از آن نماز کند و صدقه
دهد و دعا کند خدا تعالی شران خواب از وی بگرداند جایز گوید که ایلین و همه
خوابها اعتراض کند و خوشی و غم و همه چیزها مانند کند مگر خدای عز و جل
بغیر از او اما آن و فرشتگان و ماه و افتاب و ستارگان و فرشتگان عظیم که حجتا
برای صلاح خلق فرستاده اند و هر قول بغیر از این چیزها که براد گویم و صفت این چیزها
خوشتر را نتواند نمود اگر و بر او قدرت بودی خود را بصورت پیچیده نمودی و
لباسها و رفته اندی و میباید که خدا که بصورت پیچیده نمودی که گفتی من از تو شوم
تو هر چه خواهی بکنی و باریگری گفتی که من از تو ام همه کاهان ترا عفو کردم دل
تاریع دار و چیزها گفتی که آن بنده گمراه شدی و در دل او شان افتادی تا ایمان از وی
جدا گردی پس ابرم تعالی او را این قدر بزداید که از این چیزها نتواند خود را مثل کرد و
حضرت صادق علیه السلام فرمایند که هرگاه قصد کند خود را بصورت پیچیده نماید انشی از این
فرقه داند و بر او بصورت پیچیده گردد و با ایلین بود که او هم دل خود را و شرح
از استر بود بود ایمان و نیل از بدید و استیالی بداند بعضی گفته اند که خوابی که
مومن ببیند بقیه شر است که ایست و الهام از تعالی با او بود فضل سیزدهم در
ادب نگاه داشتن سائل و معبر که مانی گوید که ادب نگاه داشتن مخیران بود که صبر و خرم
و بردباری و استیسا که در سبب بوقت سوال کردن خوابهای بشود و در دنیا
و دینا که بر او شاه است یا در سبب چنانکه گفته شد در برین و مدینه عقل و هوش و دی
و ایت کرد و در دنیا نگاه داشتن او را نشان است و هر چه از بدین خشن بود و هر چه در یادش
نماند یا بجز به مشغول ادب سائلان بود که خدای عز و جل را یاد کند بوقت سوال از او

است

استغاث خواهد خوابی است که بدین چنانکه دیده بود که دانیان کسرا اند صدقه
الرویا اصدقکم حدیثا یعنی هر که راست بگوید خواب و راست تر حقیقت صادق و فرمایند
که مردم عاقل را واجب بود که با طهارت حسنه بر شکام خفتن از تعالی یاد کنند
این دعا را در وقت خفتن بخوانند اللهم انی الیک اسلک فنی و جنتی و جنتی الیک فوضت
امری الیک لا ملجأ ولا منجی الا الیک تبارک و تعالی لیثنا الغنی و نحن الفقیر
الیک استغفر و اتوب الیک یا ربنا یا هارب و ملنا اللهم انی رقیبا صادقا غیبا
کاذبا صاحب غیر کارهت ساره غیر مخیر با فتنه و خوار و بدست راست حسبد
پنج اند روی تحسید و چون بیدار شود ازین دعا و جل یاد کند و اگر خواب بنگو
دید باشد شکر کند و صدقه دهد و اگر خواب شود دیده باشد اعوذ بالله من
الشیطان الرجیم بگوید سؤ قل و الله احد خواند و یاد هر چه خود در مدد و بگوید
یا رب تو ای من دنام تو خوابی بخیر ایا من مسلمانا ان بر شاد او بد است از من و از همه
مسلمانان و در کن یا ارحم الراحمین یا مجیب عو المصطفین و باید که بوقت خفتن و
برخاستن و استیسا بکاردی کردن استغاث خواند بسم الله الذی یصترع اسم شقی و الا
و لا فی الشا و هو السمع العلیم و چون بیدار شود و از تعالی شود و در خود شکر بخواند
قرآن و دعوات آنکه بخیزد و نیز بیدار و شاد و خندان و غنائ و مستند
باید که بوقت بیدار شدن و خواب خویش سوال کند و زیاده و نقصان بگوید معبر را
قول خدا تعالی بخیرین رسول سایل را تمام بشود و آنکه چنانکه واجب کند خوابی که
سیرین گوید که بر معبر واجب است که هر چه کار و باری بود و تر شود و از تعالی و حرام
نگاه دارد و خوش طبع و لطیف در غریب در پیش بهتر نگاه کند و در خواندن قرآن
تفسیر کند و اندک مطالعه کرد که با هر چه چید کند و بپوشد بر طهارت بود و از
هر دو دست و روغ بگوید هر شمن خواب خلاف نکند آنکه باشد تفسیر کند و از سر
مردمان نگاه دارد و چون معبر در دانستن بدین صفت اندکمان تفسیر کند و بخیر
بود جایز است که بگوید و کسی خوابی بدو بدو بوقت بیدار با معبران گوید و هیچ

است

دنیاوت و نقصان نکوید و اگر خواب است جزو دنیا و چهل شش جزو پیغمبر چنانکه در
 اول کتاب باز نمودیم و در خبر است از رسول که خواب است میبود بیند و از خدا
 تعالی پرس هر که که و پیش گوید بشکر که حالش چگونه است و نیز گفت که خواب مانع از
 میان خدا و بند است هر که خواب دروغ برساند امانت را خانت کرده باشد در
 دوزخ بود که هر که بر من که رسول دروغ گوید چنانست که بر نسب خویش فحشا میکند و کوه
 بناهی بر خود میدهد پس هر که دروغ گوید از بهر نفعت جاه خود از قول پیغمبر بوی
 بهشت نیاید پس این دلیل است بر آن خواب که وی را دروغ نماید گفتن این شرط
 ادب نگاه داشتن معتبر که بطریق اختصاص بیان کرده شد فصل چهارم اندک تغییر
 از چند روی بود این سیرین گوید که معتبر چنان باید که تحت این نام و مقدار و مرتبت
 مدینه سیرین و عقل و فهم و علم و ادب سابل بدانند و وقت خواب بدین وی که اندک
 روز دیکه بود یا اندک شب وقت سوال کردن را نگاه کند که سابل چگونه بشکام
 سوال و فصل سال فارسی و روز ماه تازی بدانند که آنچه بخواهند از آن بدین باشد تغییر کند
 جابر گوید چون کسی از معتبر خواب پرسد باید که نام وی نام پدرش پرسد اگر نام پدرش
 از جمله نام پیغمبران باشد لیل کند که از طریق و فال بخیر بشنود و خیر اگر
 او بر خلاف این نام بود چون ابو جهم و ابو لهب و ابو الحکم و مانند این دلیل بر شر و منفعت
 و هم او گوید که بیشتر خواب که در روز شنبه اول و در شب شنبه اول ساعت اول ساعت اول
 روز شنبه رخصت باشد و اگر اول روز یکشنبه پرسند لیل بخیر کند یا شنبه اول
 روز یکشنبه افتاب بود و اگر اول روز دوشنبه پرسند لیل بخیر بخیر کند و
 بزودی بر او حاصل کرد و نیز اگر اول روز دوشنبه ماه را بود و اگر اول روز
 شنبه پرسند لیل بر خفته و غم و اندوه بود و نیز اگر اول ساعت روز شنبه مزخ و
 بود و اگر اول روز چهارشنبه پرسند لیل بهم بد که بدیسیان که ایند تعالی تو
 خود را صاحب این شود و اول روز چهارشنبه هلاک کرد و همکار این روز را
 بغال نکند و اول ساعت از روز چهارشنبه عطار و بود و اگر اول روز پنجشنبه

پرسند لیل بر سخاوت مشکوف بود و نیز خیری لیل کند و اگر اول ساعت از روز شنبه
 مشتری بود و اگر اول روز دوشنبه پرسند لیل بر سعادت بود از انسب که در
 اندیشه هر و ابو جابر گوید که معتبر باید که بخیر دانست چنانکه طیب است در معنی
 بیمار از نااهل و یا بخیر تغییر کند حکایت مهملی بر منصور شبی خواب بدید که
 روی او سیاه بود چون بیدار شد از آن خواب پرسید معبران از تغییر و شر
 ماندند و تعبیر او انداختند و بر آن گفتند که این هریم بن عبد الله که مانی است از قرآن
 ما است و بر حاضر فرمای تا این خواب تعبیر کند این هریم را حاضر کردند و معبران
 از او سوال کردند این هریم گفت ترا معبری آید معبران گفتند بچه معق و گفتار حق بدی
 تعالی که فرموده و از ابشر احمد هم بالانفی ظل وجهه مسودا و هو کظم یس و در آن روز اندک
 دختری مدین میگردید و در راه وی را بنشینید و در دم دیگر هم در آن ساعت که
 نولد شد با و بنشینید حکایت جلال معتبر گوید که شخصی خواب دید که در کوزه ای
 او را بریده بودند بنزد یک معتبران شد خواب خویش را پرسید که هر که گفتند که روزی
 و کرده گفتند از اهل بیت جدا کرد و کرده گفتند که عزت جاه و منزلت و نقصان بدید
 کرد هر که گفتند که لیل او بریده و منقطع کرد که هر که گفتند که در اطلاق دهد که هر
 گفتند که مانع زندگانی و سحر کرد پس در کار وی بنیاد که بیشتر از اطلاق داد
 در زندان را بر گرفت و تدبیر باز و کافی مقدر را که چون بکشد نشست با دی سختی خوا
 و کشتی با غرق کرد و غرق ندانست هلاک شدند و خود و مال غرق شد و ماهی کوچک
 ذکر و خایه او را بخورد و تعبیر خواش چنان شد و نیز در پیش نان و کودکان تغییر کنند
 و دشمنان نیز سابل باید که اندر وقت سوال است گوید از انسب که معتبر خواب
 چنان تعبیر کند که شود و نیز که یاران بوسف در زندان اندی خواب پرسیدند
 چون بوسف تعبیر کرد یکی با ایدامه هر که خواب پرسید بودند استامد چنانکه
 بوسف تعبیر کرد بود یکی با برادر کردند و یکی را شراب از حضرت صا و در باید که
 هر چند خواب بقول جاهلان و نادانان از اصل نکرده خداوند خواب را چهار کرد

پرسیدند و دانستند بگو از برین بیان در نیم از زمان سیم از جاهلان محارم از دست
که در گذاردن خواب را نشان می باشد متصل با چشم هم در آستان بعضی از مسائل
خواب که تعبیر آن مقلوب بود بدانکه کس که با او در مکه ساعل از مکه رسید که خبر
آن تحقیق مقلوب بود یعنی عکس چنانکه ما بعضی از آن را در بعضی بیان کنیم تا معلوم
پوشیدند بنیالین سیم چون گوید که طاعون در خواب که در آن بود و بیداری و محبت
در خواب حکمت بود بیداری و کادزار در خواب طاعون بود و در خواب محبت
بود و بیداری در کربست در خواب خندیدن بود و خندیدن کربست بود و بیداری
و دلخیزد و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
پیدا بود و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
مدین و دلیل که در کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
خانه بود و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
کردن در خواب و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
بود و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
تبدیل بود و در بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
بود و هر چیز بود که تاویل او شد بود که در بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
خواب که در بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
و اگر کسی خواب بود و با سلاح خرمی شادی بود در بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
در خواب بود و در بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
بیان کنیم کتاب را و اگر در مال از برای کوش هر یک موضعش را که کتب انشاء الله
فصل کتاب را هم در بیان فرشتگان و پیغام بران چنین گوید مصنف کتاب که
استادان این صنعت را بدین فرشتگان و پیغام بران اول کتاب خود بیان کرده اند و
اندان دیدیم که با هم را در این فصل بیان کنیم بیداری و کربست و غرغری و بیداری و کربست و غرغری و بیداری
برسوخ حرفه سیم تیرتیب نظام خوابی در اول حرفش با و تمام تا استخراج آن بر خوانند

انسان بود تا و بدید بدن فرشتگان بدانکه خلایق روحانی و نورانی اند پس تا و بدید
فرشته از دو وجه است یکی پادشاهی بود که مکار و بادین و دینانند و یکم که بی خبر کار
و لطیف و زاهد و خوش طبع و مطیع و فرمان بردار و خدای عز و جل چنانکه در کلام
مجید صفرها بدید و الله ما امرهم و یعلمون ما یومرون بدانکه از جمل فرشتگان چنانچه
فرشته اند و غیره و بگویند فرشته ها یکی جبرئیل و یکم میکائیل و یکم اسرافیل چنانچه
عزرائیل و یکم و بدید یکی با بیان کنیم انشاء الله جبرئیل این سیم برین گوید که جبرئیل از خواب
خوش طبع و کشاده روی بدید چنانکه صورت اصلی اوست دلیل کند که در دهمین ظرف ناید
و بهر فرادها برسد و از غم فرج یابد و اگر و بر آنجا فرایند دلیل بر غرغری و کربست و غرغری و کربست و غرغری و کربست
بدید که جبرئیل و از او عذرت گوید داد یا مرده داد یا از کارهای او داشت تا و بدید آن همان
بود و اگر بدید که جبرئیل و از چیزی داد و دلیل کند که از پادشاه و قدر و منزلت
و بزرگی ناید و بعضی از معبران گفتند که بدید که جبرئیل با میکائیل و اسرافیل و جبرئیل و اسرافیل
دلیل کند بر توس و بیم عظم و اگر بدید که جبرئیل شد و مردمان و بر آن گفتند که جبرئیل است
دلیل کند که امانت گذارد و سخندان کرد و مراد وی حاصل کرد و میکائیل این
شیر گوید اگر کسی میکائیل را در خواب بدید چنانکه صورت اوست دلیل کند که در دهمین
ظرف ناید و بهر فرادها برسد و اگر و بر آنجا فرایند دلیل کند که در دهمین ظرف ناید و بهر فرادها برسد
و اگر بدید که میکائیل او را چیزی عطا داد از کسی نزد او چیزی با و رشتد که بدید
که میکائیل شده بود یا گفتند و میکائیل دلیل کند که از او بر مردمان خبر نفع و نیش
رشد و در مردمان و بر اقدار و جاه عظیم بود اسرافیل این سیم برین گوید که اسرافیل
بخواب بدید چنانکه صورت اوست دلیل کند که فوت و بزرگی ناید و غلام و دانا کرد
و داند با را بمانی بود اگر بدید که اسرافیل خود در دست داشت دلیل بر بخت و بلا
فتنه بود زیرا که او را امر است که خدا تعالی بدیدن صورت و هر جا که دست خود بید
کرد و در آنجا افتد و توس و مرگ بود چنانکه حقیقتا یاد کرده است نفع فی الحقیقه
من فی الله و اتقوا فی الارضی که اسرافیل صورت او را در دست داشت و در شهر بود

و نمیدانند لیل کند که انچه بر او رسد اگر بیدار شود که اسرافیل بخیر بوی نکاه کرد و دلیل
کند که پادشاه اند یا بر روی چشم کرد که اگر اسرافیل با انکه کین بیدار شود
همچو مبد جانکه او را صورتی شود و دلیل که در او زمین مرگ بیدار بود اگر بیدار شود اسرافیل
صورتی داشت لیل کند که در او زمین عدل و داد و ایمانی بود و ظالمان هلاک کردند
اگر بیدار شود اسرافیل که شاد روی بود و شادمان روی نکاه کرد و دلیل کند که از جانب
پادشاه خبری آمدی بود اگر بیدار شود اسرافیل او را نامه میبرد و داد و دلیل کند که اجل وی
نزدیک بود اگر بیدار شود اسرافیل او را بانگ میزد و ناپدید کرد و دلیل کند که او را از پادشاه دنیا
و مضررت رسد ملک الموت بر سبیل گوید اگر کسی ملک الموت بخواب بیدار کند در
آسمان او را بیدار و خوشتر از زمین بیدار که بیدار کردی از آن مغرور کرد و اگر ملک
الموت را در زمین بیدار خوشتر بیدار که اجل او رسد و اگر ملک الموت را
شادمان بیدار کند دلیل که شهید کرد اگر بیدار شود با ملک الموت کشته گرفت و او را بیدار شد
دلیل که زود از دنیا رحلت کند و بیهوش کرد و اگر بیدار شود ملک الموت و بیدار شد دلیل
که بیمار کرد و بجا مرگ بعد از آن شفا باید جابر گوید که هر که ملک الموت را شادمان بیدار
دلیل که زندگانی او را در کرد اگر بیدار شود ملک الموت بر وی سلام کرد دلیل که اجاش بر
بود و خاتمه او بر سر آمد بود اگر بیدار شود ملک الموت بر وی بخیر نکاه کرد دلیل که حال وی
مخاطره بود اگر بیدار شود ملک الموت او را چیزی میبرد و داد دلیل که جان کند بر وی است
کرد اگر بیدار شود و چیزی تلخ داد دلیل که جان کند بر وی شود و کرد اگر بیدار شود ملک
الموت او را وعده و وعده نیکو داد دلیل که تاویل همان بود اگر بیدار شود وی را با خبر کرد که
ملک الموت رفت از دنیا است و او را در روی نکاه کرد و دلیل که او را پادشاه است
کار افتاد اگر بیدار شود ملک الموت را بکشت دلیل که دشمن خان کرد در حلقه العرش بیدار شد حلقه
العرش آن فرشتگان است که عرش را بر او تبارک و تعالی بر داشتند و اگر ایشان را بخواب
بیدار دلیل بود که پادشاه بزرگوار پیوندد و از او انصاف باید کرد که بیدار با اهل دنیا
و بر او پیوستگی بود و طاعت حج و خیرات کند قوله تعالی الملائکه حافظین من حول

العرش است و بجهت آنکه اگر بیدار شود آن فرشتگان را و بخواهند و دلیل که اجل او رسد ملک
آمد باشد کرام الکاتبین بدانکه کرام الکاتبین فرشتگان اند که هر مردمان موکلند
کرد و آنها بیک بیدار مردمان بنویسند بر سبیل گوید اگر یکی کرام الکاتبین را خواب
بیدار دلیل که اهل صلاح بود و او صلاح در جهان باید کرد از اهل فساد بود رنج و غم و
اندوه بد و وسایل بر سبیل گوید اگر بیدار شود با فرشتگان جنگ ببرد و دلیل که در
کار و عاصی بود و مستوجب عذاب حق تعالی بود اگر بیدار شود فرشتگان غمناک و متفکر
بودند دلیل که رنج و سخت بد و وسایل که فرشتگان و برایشان اند و دلیل که
او را فرزند صانع و پسندیده اند قوله تعالی انما یفرق بغلام اسیر که بیدار شود فرشتگان
ایستاده بودند و طبقه بر دست گرفتند منتظران بودند دلیل که از ایشان شایسته بودند
رود اگر بیدار شود فرشته چیزی را و بیدار دلیل که مال و نعمت او رسد و اگر بیدار
که فرشتگان در موضعی ایستاده بودند از ایشان همی فرستد دلیل که در موضع
جنگ کار را از او افتاد اگر بیدار شود فرشتگان بحرب مشغولند دلیل که بر دشمن ظفر باید کرد
بیدار که فرشتگان در در کوچه و بخیوند دلیل که احوال او مستقیم کرد اگر بیدار شود فرشتگان
بصورت ندانند دلیل که بیدار خواب و روح گوید بر خدای عز و جل چنانکه در قرآن مجید
فرموده افاصفکم بیکه یا لبیک یا تحن من الملائکه انا انا انکم لقولون قوله عظیم اگر بیدار
که با فرشتگان میباید دلیل که اجلس نزد ملک ما شد و دنیا با تو به بر و ن شود
اگر بیدار شود در دو فرشتگان میگردید نزد پادشاهان نشاندن فتن دلیل که او را مصیبه
رسد قوله تعالی یوم یوم من الملائکه لادبیر یومئذ للمجرمین اگر بیدار شود با فرشتگان از آن
و فراد همی داشتند دلیل که خانه و مسکن او خراب کرد اگر بیدار شود فرشتگان او را
اطاعت فرمودند دلیل که اگر از اهل صلاح بود شادی و خوشی بیدار کرد از اهل شر
فساد بود او را رنج و غم رسد چنانکه در کلام مجید یاد کرده شده اقر اکابر کف بقیه
الیوم علیه حسبا اگر بیدار شود فرشتگان بر وی سلام کردند و بخت چهره وی نکاه
کرد دلیل که حقیقت او را بر دشمنان ظفر دهد عاقبت کاش محو بود اگر بیدار

فرشتگان هم در مقامی فرو دامند دلیل که اهل اند بار از غمنا فرج بایند و دشمنان
قهر کنند و بزرگ فرشتگان بنصرت پیغمبر دهند بر من که خانی گوید که در بد فرشتگان
دو خواب بشارت بود و از آن حق تعالی اگر بیند که فرشته او را وصیت کرد بایند دلیل
که از دنیا شهادت بیرون رود و اگر فرشتگان مقرب را در جایگاهی بیند دلیل که اهل
اسلام را با کافران جنات و عمارت و حقایق اهل اسلام بر ایشان ظفر و نصرت دهد
و اگر در خارج و بی محط بود خدا بفرستد و سخن را از اهل ان موضع نایل گرداند
اگر بیند که خود فرشته گشت و با ایشان با استیلا شد دلیل که در دنیا زهد و ورع
اجتناب کند و دست از این جهان بدارد و از آخرت پیش گیرد و اگر بیند که با ایشان
رفت و از این دنیا از میان آمد دلیل که زود از دنیا رخت کند و نامشروع و بی غریب
منتشر کرد و جایز گوید که فرشته مقرب را و شادمانی چشم خرم نگاه کرد
دلیل که عدل و در بیند و از پس پیامبری تنیدستی ناید از ترس و بیم این بود و
خبر فرزان بیند و غراند اگر خوشتر را بصورت بیند دلیل که اگر غنا بود فرج
باید و اگر وام داد بود و وامش نگذاشته شود و اگر در بیم و ترس بود این کرد و اگر توان
بود مال لغت پیغمبر یا حضرت ضایقه فرمایند اگر بیند که فرشته و بزرگ را خبر
داد دلیل که بزرگی و بزرگ از شغلی باز دارد اگر بیند که فرشته و بزرگ را خبر
عطا داد دلیل که و بر اقدان از بزرگی عطا رسد اگر بیند که فرشته و بزرگ را خبر
باستقبال او آمدند دلیل که دولت و اقبال و جفا باید و اگر بیند که چله فرشتگان
استاد بیدار او آمدند دلیل که احشای نزدیک بود اگر بیند که او را بشارت دهد
دلیل که اگر بیند که از استقامت و امانت و در دست چراغ و تیغ داشتند دلیل
که او را فرزند یا بد عالم و فانا اگر بیند که فرشتگان او را جامه سفید بپوشانند
دلیل که کسی از خویشان او پیش نهد و اهل فرار رسد اگر بیند که فرشتگان او را
سپاه دادند دلیل که کافر کرد و اگر بیند که جامه فرود دادند دلیل که نیاز کرد
پیش گویند اگر بیند که فرشتگان در کوفت و بی شادی و غریبی نگاه میکنند دلیل که طافند

هلاکت بود

هلاکت بود اگر بیند که فرشتگان روی از او بگردانند یا بد که توبه کند و بخون
باز کرد و اگر بیند که فرشتگان او را جامع قرآن یا خط نوشته دادند دلیل که او را
او را حکم و داد و او را اند و او بر حق بود و خصم را غلبه کند و انبال گوید که در بد فرشتگان در
خواه بگویند و بر بیند دلیل بر استقامت اوقات کند اگر بر حق و جوانان بیند دلیل بر و
کدشیه کند که اندر او نیست اگر بر حق و کوفران بیند دلیل بر قنایند کند تا دلیل
ی بیک پیغمبر این است که گوید که مرتب پیغمبر بر سر و جبهه است اول و اول العزم و دین
مرسل است نبی و اولو العزم از هم و مومنی و عینی و محمد اند و مرسل پیغمبر پیغمبر
که بدیشان جبرئیل آمدند و ایشان سبب سبزه اند و نبی پیغمبرانی اند
بر ایشان جبرئیل بنامد پس هر که اولو العزم بخوابیدند دلیل که عز و جاه و بزرگی باید
و هر که مرسل بخوابیدند بر دشمن ظفر باید و هر که نبی بخوابیدند دلیل که بر صاحب
دین و دیانت جایز گویند هر که اولو العزم بیند در جایگاهی اگر اهل ان موضع را با استیلا
جنگ بود دلیل که حق تعالی ایشان را بر دشمنان ظفر دهد و اگر در غم و سخن گرفتار باشند
او را تعالی ایشان را از غم و سخن فرج دهد و اگر در ان موضع از اینها که گفتیم بشارت دیدند
ان پیغمبر ایشان را بشارت بود و در خبر صلاح دین و اگر بیند که پیغمبر از جمله پیغمبر
در جایگاهی بود و بر اهل ان موضع دعای بدی گوید و دلیل که حشمت محنت باری تعالی
بر ایشان فرستد چنانکه از ان بشارت می بیند که توبه کنند و چنانکه باز کردند که
گویند که هر چند مؤمنی که پیغمبر را برجا خود تازه روی و شادمانی بیند دلیل که چنان
خواه عز و جاه و بزرگی باید و او را بر دشمنان ظفر دهد اگر پیغمبر بر اخته شاک بیند دلیل
که بلائی برسد اگر بیند که از پیغمبری چیزی شنید دلیل که از عالم ان پیغمبر
یابد و شادمانی کرد اگر بیند که پیغمبر را بکشت دلیل بر شکستن عهد و امانت باشد
قولی که فتنه فتنه فتنه تا اخر حضرت صادق علیه السلام را اگر ادم را بخوابید دلیل که او را
صلاح بود بزرگی و لا یتی عظمت یابد قولی که انی جاعل فی الارض خلیفه و اگر اهل
ان بود از نگاه توبه کند تا حق تعالی او را بپارزد و قولی که فتنه آدم و تبه فتنی ثم

اجتناب رفته فتاب علیه و اگر بپند که با آدم سخن گفت دلیل که علم و دانش پیام و در قوله تعالى
و علم آدم الاسماء كلها اگر بپند که آدم دست و پا گرفت دلیل که بزرگی و مملکت باید
اگر بپند که آدم اطاعت نداشت دلیل بد بود و عاصی بود و اگر خواب بد شد
که اقبال و دولت بختیانی باید و فرزند نداشت باید و کاف و کلام دل با بند و اگر شکیست
بپند دلیل که عیش خوش نباید و فرزند نداشت افزون شوند و اگر در پیش و خواب بپند
دلیل که کارش بکوه و عاقبتش محجوب بود و اگر نوح بپند دلیل که عمرش فراز کرد و لیکن
از ششم پنج و سخن باید و اگر هود بپند دلیل که دشمنان بر وی انوس کند و عاقبت
بر ایشان ظفر نصرت باید و اگر لوط بپند دلیل که کارها او بصلاح آید و اگر صالح
بپند دلیل که از جانی بجای انتقال کند و سرانجام کارش نیک شود و در چهارم بر وی او کشت
شود و اگر ابراهیم بپند دلیل که از بت تعالی و راجع روزی که بعضی از معجزات گفته اند
که از سلطان ظاهر او دانستند و بعضی گویند بد خوئی کند با مادر و پدر و اگر اسماعیل
بپند دلیل که بزرگ باید و حاجتش روا کرد و اگر اسحق بپند دلیل که از همه فرزندان و
عزیزان بود و سرانجام از غم ضحیح باید و خرم کرد و اگر یعقوب بپند دلیل که کند که خواب
بر وی بختان بخشد و عاقبت پادشاهی بزرگی باید و کارش بلند کرد و اگر شعیب بپند
دلیل که مرد ثابری و قهر کننده و بعد از آن ظفر دولت باید و اگر موسی بپند
دلیل که مبتلا کرد باهل و عیال بعد از آن حالش نیکو کرد و بر دشمن ظفر باید که
هر روز بپند رحمت باور کند و اگر یحیی بپند دلیل که کارها بسته بر وی گشاده کرد
و اگر داود بپند دلیل بر پنج و محنت عیال کند و لشکر کرد و اگر یوسف بپند دلیل
که بزرگی و پادشاهی باید و سال و زیاده و کارش نظام آید و اگر زکریا بپند دلیل که از فقر
او و اوقاف بر خیر عبادت طاعت هدایت بپند دلیل که دست کار و ک بدار
و بشتل آخرت مشغول کرد و اگر خضر بپند دلیل که دایم در ایمنی بود و در دنیا با نیک
دانیان بپند دلیل که کارهای دشوار بر وی آسان کرد و اگر یونس بپند دلیل که از غم نجات
و کار وی نیکو کرد و اگر یونس بپند دلیل که از غم نجات باید و از نار بگریخته و

اگر بپند

اگر عیسی بپند دلیل که کار مرده او زنده کرد و بر خیر عیال بود و اقیق باید که اگر بپند
که کار و جهانی می بیکو کرد اگر عیسی بود و فرج باید که او را دارد و امتش که نازده کرد و اگر
محموس بود خلاص شود اگر در ترس بود ایمن کرد و اگر در تنگی بود غنی باید که در ویش
بود و نیک کرد و سلمان گفت که از رسول خدا شنیدم که فرمود هر که مرا خواب بپند
حق داد و بد که من دانی و فضل دای الحق فان الشیطان لا یقبل و اگر اندکی بیانی بوی
عجیب را که تاویل بدین دلیل هر سعادت و بنا و عقیقه است اما اگر پیغمبر از روی و اگر بپند
دلیل هر سه دین شاکر شدن بدعت راند یا بود و اگر رسول بپند که در دنیا با نیک
میکرد دلیل هر چه در او خراب است با کرد و اگر ویرانیک که چیزی می خورد و دلیل که در دنیا
بود از او نیکو دادن مال و اگر پیغمبر را در دنیا هیچ رنج و آفة نباشد دلیل
بر خیر صلاح دینی است خاصه که انحضرت داد و ان موضع در مسجد بپند که روی ایما
یا ضعیف یا عظیم بپند دلیل که در دنیا با نیک و بی سلام ضعیف خواهد کرد که با نیک و بی سلام
در شهری با و در کوه بپند دلیل که در دنیا غنی و فراخ بود و اهل ان موضع بر شرف و ظفر
و اگر بپند که اندامی از اندام پیغمبر کوی بود مردم در دنیا درین ضعیف خواهد باشد زیرا
که نقصا اندام پیغمبر نقصا راه دین است اگر بپند که پیغمبر چیزی از صفتها را باختل بداند
دلیل که بقتل ان علم و حکمت حاصل کرد و اگر بپند که چیزی از جام با وی او برادر و برادر
و پادشاه اسلام و با دینی بود خاصه بپند که بر اجماع سبب با بپند و ابی سیرین
گوید که رسول را در خواب ناقص بپند ان نقصا به بپند خواب باز کرد و بر رسول را
هم مردم نیک خواب بپند هم مردم بد مردم نیک شده و دهلیجی هائی که بد بپند و
رسید و مردم بد را حل فرمایند ان معصیت کاه تا از عقوبت ستر که در ذریه اگر رسو
هم بشیر بود و هم نیک بشیر و مؤمنان و نیک کافران و اگر پیغمبر را با دشمن بپند دلیل
که اهل اندام و حکمت و شریعت کار نکنند اگر ناز و ریبند دلیل که از اهل اندام را راضی باشند
کنند و ان رسول از ائمه راضی باشد اگر بپند که او پیغمبر شد دلیل که او را در دنیا
رسد بمقدار مرتبه پیغمبر و از پسران کارش نیکو شود و عبد الله عباس گویند که اگر

چهارم پیغمبر را کسی بخواب بیدار دلیل که در اند بار رنج و مصیبت بدیدار کند
 که از پیش چاره هر رفت دلیل کند که یا هووان و اهل بدعت بود و اگر بدید که پیغمبر را
 زیارت می کرد دلیل که مال و نعمه و ولایت و عزت یابد چون بیدار کرد رسول بر و افرو
 کرد دلیل که انشخص کار کرد بقل ان الله و اناته و رسول که گشتن و ن لا تعند و ن
 کفر تم بعدا یا نیک خضر شاق غم فرماید که بدید پیغمبر بخواب بر باز ده و جبر و اول رجه
 دویم بغیر سیم غم چهارم بر رنج و نیک شتم ظفر هفتم شفا هفتم و باست تمام قوت و
 اهل سنت دهم خیر و چهارم نازدهم نیکوئی مردمان و موضع و مقامی که در آنجا خواب بدید
 بود و تا فایده بدید امر و مؤمنین و این است هر کویا که حضرت علی را بخواب بیدار
 طبع و کثاده و دلیل که علم و کرامه و سخاوت و شجاعت یابد اگر و بر از نند در شهر بیدار
 دلیل که عدل و انصاف و تقوا و اشکارا کرد و دو ملک انشهر هم جو و ظلم بر خیزد و اهل
 بدعت را نجات بخواند کرد دلیل که در میان ایشان که که خصوص بود اگر خضر باطل را بخواب
 بیدار دلیل که شمر و زهد و پرهیزکاری یابد و اگر و بر از نند و خوش طبع و کثاده
 و یکی بیدار دلیل کند که مردمان انشهر بر قران و علم اموختن و خیرت کردن و رغبت نما
 و در آنجا خیر و برکت بدیدار بدید صاحب این سیرت کونیا که کسی صاحب پیغمبر بخواب بیدار
 دلیل که در راه دین و صدق و پرهیزکاری و شقاق و بیکان کرد و در میان مردم ملک
 بشارت قول و راستی و داناتی پرهیزکاری موضوع کرد و بر از نند که پیغمبر فرموده
 الحمد للی الخیر بایهم اقتدیهم اقتدیهم کف یا ران من چون سنا کانند هر که اقتدی
 راه ناسد حسن حبس هم اگر حسن حبس را در خواب دلیل که بر از نند که از نند کان و ن
 پیوسته اند و از انکس خیر منفعت بود و سر انجام درجه شهید یابد اگر جعفر چهار
 بیدار دلیل که همو غلا کند اگر عبد الله را بیدار دلیل که سیم با پیغمبر و لغت بود
 و علم شریعت زاد و نشت و در هر شرف دزد کرد و اگر سنا را بیدار دلیل که حقیقت و بر اعلم
 قران را زانی زاد و عاقبتش محو کرد و اگر ابان را بیدار دلیل که بکار و
 مجتهد بود اگر بلال بیدار دلیل که امر و در عجا او و علی انجله هر یک از باران رسول

خواب

بخواب بیدار دلیل که خیر منفعت به او لغت و بر حاصل کرد و بر اگر جبهه ناصح
 امت پیغمبر اند اگر کسی را از علماء و فضلا یا حکمای از اهل دین بخواب بیدار دلیل
 کند که بکار خیر و طاعت توفیق یابد علم حاصل کند بر نند و درجه انکس کرد و بیدار
 بود بر اگر علماء و حکما و ارباب صیانت داران پیغمبر و راه مسلمانان و اگر پیغمبر یا جلی
 کرد و بر از علماء و حکما جمع آمد بیدار دلیل که مردم اند یاد از حضرت بود بر با اهلان در
 یکفرا و حق و کرد و صدق و صواب از پیغمبر و حق و تکر و الله اعلم تمام شکر گفتن
 سنا را در باب فرشتگان و پیغمبران و اویل دیدن صحابه و تابعین رضوا و الله
 علیهم اجمعین بیدار از بر شرح پیغمبر خیرهای که در خواب دیده شود بر هر یک از
 معجزه بیان کنیم چنانکه استخراج آنکه طلب
 کنند بر خوانند و او را نند سهل
 و اسان نماید انشاء الله
 تعالی الله اعلم
 با الصواب

آبادانی

آب

بسم الله الرحمن الرحيم
 حرف الف کتابکما مل النعیر آبادانی این سپهر کوید اگر بیند که جایگاه خرد
 را آبادان همی کرد چون مسجد مدینه و خانقاه و ایچله بدن نماید لیل کند صلاح دین
 خرج و ثواب خرد که وی حاصل کرد و اگر بیند که زیستی خراب از خود آبادان همی کرد چو
 سر او دکان و مانند این لیل کند که خیر فایده اینچنان یابد و اگر بیند که جایگاه آبادان
 بیند و خراب شده لیل کند که اهل ایچایکاه را بلا و مصیبت سد جابر مغربی کوید
 که اگر کسی خوشتر از اینجواب رجایکاه می آبادان معین بیند لیل کند که خیر منفعت یابد
 بقدر آبادانی که دیر بود و اگر بخلاف بیند لیل بر سر فرش و مقبرت وی کند حضرت
 صدق میفرماید که دیدن آبادانی بخواب چنانچه بود اقله صلاح کارها اینست که در
 خیر منفعت سبتم بر داد و کامرانی چهارم بر کشایش کارها اینست آب بدانکه زنده گانی
 هم چیزها بایست تو شفا و من الماء کل شیء حی اینست که بید که بر فراز آب همی رفت چو آب
 در راورد و در خانه و ایچله بدن نماید لیل کند بر قوه ایمان و اعتقاد پال و حق اگر بیند که از آب
 صاف خوشگوار است آب بخورد و لیل کند که عمرش دراز گردد و معیشتش خوش بود و
 اگر بیند که آب بپزد یا شور همی خورد و تا بل غلاف بن بود و اگر بیند که از دین یا آب صاف خوش

همی خورد

باب الف

همی خورد و لیل کند که بقدر آن آبادان شامال و نغمه یابند اگر بیند که جمله آب را بار
 بخورد و لیل کند که پادشاهی همه جهان را یکدم و بعضی کوید که بقدر آن که از آب را بار
 خورده بود و بر این یکی و مان نغمه حاصل کرد و چون آب و شراب و خشا بود اما اگر شراب
 بود ایچله بدن و سد یار پنج و ستم و بیرون بود که اگر بیند که آب بپزد که آب بپزد همی
 خورد و لیل بود که بیماری و دنج کشد اگر بیند که بر وی آب بپزد و بخشد چنانکه او را خبر
 نباشد لیل کند که بیمار کرد و با غمی سخت بدن رسد و اگر بیند که در آب بیند و لیل
 کند که در ریخ و غم گرفتار گردد و اگر بیند که آب بپزد بر داشت لیل کند که بر مان زندگانی
 فرقه کرد و اگر بیند که در کاسه آب بپزد و فرقه نوزد و کاسه آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد
 کرده اند و آب بپزد که در کاسه آب بپزد و فرقه نوزد و کاسه آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد
 بشکست آب بپزد و لیل کند که جفت و میر و فرقه نوزد و کاسه آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد
 همی مانند لیل کند که فرقه نوزد و کاسه آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد
 کند که در دنیا و آخرت خیر و برود و سد و جایگاه خراب آبادان کند و اگر بیند که در
 خانه که اندران آب بپزد و داخل شد لیل کند که غم بپزد و اگر بیند که آب
 شفا پیا لمانند که خورد و لیل کند که زندگانی بپزد و عورت کداند اما کادی کند
 که بلا و فتنه بدن رسد که مال جمع و اندک اندک بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 که آبها که بوقوع یابد شود و لیل کند که در آن سال فراخی نغمه بود و اگر آبها بپزد و بپزد
 بر زمین خورد و لیل کند که مرده و ما حازه و سلامت عاقل بود و قول تعالی و قبل از انزل
 و ناسا اقلع و غیره لیل و اگر بیند که آبها از سر مرده و ما فریاید لیل کند که در آن سال
 نغمه و فراخی بود و در انداز قول تعالی تا صبیح الماء صبا و اگر بیند که در خانه و آب بپزد
 و لیل کند که نغمه و خرمی و معیشت یابد و اگر بیند که در خانه و آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد
 بخلاف بن بود و آب بپزد که آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد
 رستگاری زغم و اندن و آب بپزد که آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد
 پسند یابد و اگر بیند که آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد و آب بپزد

صعب مشغول که در اقبال تیسوی قول و اندان... قول بود خاصه کلامی اندانکه
 ظاهر کرد و اگر بیند که در اب ضارعت وین او پوشید بود دلیل بر نفوت بر بود و
 توکل کردن بر این دعا و استقامت کار وی اگر بیند که اب بیایغ همی مرد دلیل کند
 که درن خواهد که این خود و اگر کسی بیند که اب پاک روی بخت دلیل کند که از انکس
 خرج منفعت بد و در و اگر بیند که اب نیز روی بخت تا ویش از این بود خیر
 صاف و میفرماید که باب فرد دفتر معین بر پنج وجه تعبیر کند اول بیتی دریم قوتیم
 کار و خواب چهارم ندی می بخم عمل از چند بیکر شهر میل آنکه نازیل باران در حق بایست
 کشم و نازیل اب چشمه و اب چاه و اب جوی یا بحر و اب و باران بخت مال و اب و در
 بخت و اب و کار بخت کاف هم بر اینها سر خواهد بود و بیکر و بیکر و بیکر بوضعی
 نمایم تا معلوم بود این بیتی را بنال گوید که اب بیتی دلیل بر نفوت کند که بیند اب
 بیتی او همی دلیل کند که وی از نیت ابد و اگر بیند که اب بیتی او بخت برین آمد
 دلیل کند که کار کویا گوید که بیند که اب بیتی او بخت برین آمد دلیل کند که و اش گذارد
 شود و از پنج و شش و غیره که اگر بیمار بود شفا یابد و اگر کسی که اب بیتی در خوا
 فرزند بود لیکن اگر بیند که اب بیتی بر اندام وی افتاد دلیل کند که وی در اقبال و اگر
 بیند که برین افتاد دلیل کند که دختر اید و اگر بیند که اب بیتی برین خویش افتاد دلیل
 کند که زن او است که در لیکن فرزند را بیفتد و اگر بیند که زن بروی اب بیتی افتد
 دلیل کند که او را بشاید و اگر بیند که اب بیتی در سر او افتد دلیل کند که باران
 هر یک از اینها کند و اگر بیند که اب بیتی خود را در دست مردی افتد همین دلیل کند
 اگر کسی برین گوید که بیند که اب بیتی خود را همی خورد دلیل کند که مال خود درین
 خود بدیل کند که بیند که اب بیتی برین خویش را همی خورد دلیل کند که او را فرزند شود
 و اگر بیند که اب بیتی او بسیار و تیره بود دلیل کند که فرزند او را اندک و مصیبت شد
 و اگر بیند که اب بیتی او در دین بود دلیل کند که فرزندش بیمار کرد و این تا بخت این
 سیر و اگر کسی بیند که این تا بخت کند بجا که هر که موضع ان نباشد اگر خداوند

علا

بیتی

این تا بخت

نیت

باب الا

خواب بکسر و رام دا بود دلیل کند که از غم فرج یابد و واسطه گذارد کرد و اگر بیند
 در خواب توانگر کرد و دلیل کند که مالش نقصان آید بر قدم اب تا بخت را بنال
 که بیدار کرد و در جاکا همی بخم و اب تا بخت کند دلیل بود که از اهل ان موضع زن
 خواب با کسب بخرد اگر بیند که بجای اب تا بخت خون همی بخت دلیل کند که او را فرزند
 ناقص آید و اگر بیند که بجای اب تا بخت دریم میرفت دلیل کند که او را فرزند آید
 معلول و بعضی از معنیان گفتند که اب تا بخت مال حرام بود و اگر بیند که اب تا بخت
 همی خورد دلیل کند که مال حرام خورد که می گوید که بیند که اندک چاه اب تا بخت کرد
 دلیل کند که از کسی مال حلال حاصل کند که بیند که اب تا بخت همی کرد دلیل کند که او را
 فرزند آید که در ان ظاهر خواهد و دانا کرد و اگر بیند که سرخی از اب تا بخت بخت
 و برخی با خود داشت دلیل کند که برخی از مال بی در و برخی نند و غم از وی جدا کرد
 و اگر بیند که سرخه ما از اب تا بخت می مس همی کرد دلیل کند که او را فرزند آید که عالم
 و دانا کرد و مردمان منابع او کردند جابر مغرب گوید که بیند که در مسجد اب تا بخت
 همی کرد دلیل کند که مال خویش هزینه کند بر وجه خویش و اگر بیند که جابه وی باب
 تا بخت الوده کشت دلیل کند که مال خویش هزینه کند بر وجه خویش و اگر بیند که جابه وی باب
 میفرماید که اب تا بخت در خواب موضع خویش مردم را توانگری سد اما انا که در ویش
 با شند و بیدار اندادی بود و بیمار را شفا بود و مجوس را فرج بود و مسافر را باز آمد
 بود و عامل نام عزیزی بود و خلیفه را مرگ بود و قاضی را عزل و باز دکان را زبان
 بود در تجارت اسمعیل اشعت گوید که بیند که در خانه خویش موضعش اب تا بخت همی
 کرد دلیل کند که مال خویش بر عیال خویش هزینه کند لیکن عوض ان باز آید و در قه
 انقسم من شئی منو تعلقه و هو خیر از ان قین ابخانه این سیر و گوید که اگر کسی در خواب
 بیند که ابخانه همی ساخت دلیل کند که هیچ کردن مال با حربه کرد و در اغت کرد و در
 نخواهد که ان مال خود چیزی خرج کند و بعضی از معنیان گفتند که دلیل کند که در جاکا
 ویرا حاصل کرد و ان دن حوام خوار و بی یاس بود و اگر بیند که ابخانه بول غایب

ابخانه

م

بدن مانند آنکه بیدار از آن آتش فرزند لیل کند بقران از پادشاه مال حرام بوی سید
 و اگر بیدار آتش از او بود و لیل کند بقران مال حرام و بی و بیار حاصل کرد
 با چنانکه حقش و اگر بیدار از آتش کرد و پیش بوی میرسد لیل که کوی بر از در و عنبیه
 کند که آتش کو بیدار بیدار شعله آتش بر مان هم انداخته لیل کند که در میان مردم عداوت
 و دشمنی نکند و اگر بازو کان بیدار آتش در در کان و کالای آن افتاد لیل کند که کالای که
 دارد و بیدار و عداوت بیدار می از در بیدار درم فرزند بر کسی شعله بر و اگر بیدار آتش
 در خانه که افتاد لیل که آنکس در جنگ فتنه و جو سلطان افتد و اگر بیدار آتش خانه را
 بسوخت لیل کند که با خوشان جنگ نصومت کند یا از سبیل اندوخته کرد و اگر
 کسی آتش عظم در در بیدار لیل کند که در انموضع فتنه و جنگ افتد و اگر چیزی بخوبی
 بیدار لیل کند که از فتنه زبان و میرا بکی خصوصیت کند و اگر بیدار شهر را در عداوت
 آتش افتاد چنانکه هر چه بود و در آتش بانه منزه و از سبیل همی داد لیل کند
 که در انموضع جنگ کار از او بود یا بیماری صلب افتد اگر بیدار آتش هر چه بیدار بسوخت
 و بر خنجر ها کرد و از او سبیل نداشت لیل کند که جنگ کار از او بود و انموضع و اگر زبان
 فرزند نداشت لیل بر بیمار بیدار کند و اگر آتش را بیدار و بیدار لیل کند که ترس و بیم اند
 کارها و اگر بیدار آتش از آسمان بقتل شهر یا محله یا سر آتش بسوخت لیل کند که آن
 بلا و فتنه که کند بیدار اهل انموضع شهر بود و اگر بیدار که از او سبیل داشت و زبان
 همی زد و در جای افتاد لیکن که در زبان و بیدار و بیدار که در میان اهل انموضع گفتگوی
 و خصومت بیدار و اگر بیدار از در میان آتش سبیل بر اهل و سوسان شد لیل
 کند که اهل انموضع با درشتا حشمتا حشمتا بدو و بهمان گفتن بر وی بیدار و قوه
 آن آتش که در بدن بود و اگر بیدار آتش از جان بجای رفت و آن آتش هیچ کرد بیدار بلکه
 دلیل بود که در ان منقعت اهل که در و پیش بود و آنکه کرد و اسمعیل اشعث کو بیدار که بیدار
 که از آسمان مانند باران آتش بسیار لیل بیدار و در پیش بود از فتنه پادشاهان در ان
 موضع و اگر بیدار آتش از آسمان بسیار آمد و چیزهای خوردنی که از او بود بسوخت لیل کند

که طاعت

که طاعتی از من حق تعالی بیدار کرد و قوله تعالی بقران تا کله الشا و اگر بیدار از آتش
 آتش همی آمد و بیدار و سوخت هم عذاب حق تعالی بابت قوله تعالی الشا و اگر بیدار بیدار
 نکند بون و باشد که از پادشاه و میرا بود و اگر بیدار که بر سر آتش بزرگ کم معشده لیل کند
 که پادشاه همی بزرگ بزرگ کرد و اگر بیدار که بر سر آتش چیزی همی بخت و دلیل که شعله بیدار
 تمام کرد و اگر بیدار آتش از آسمان افتد و آمد و سبیل و زمین و بسوخت لیل بود که در ان بیدار
 لغو و بالله مرگ معاجات بیدار بود و اگر بیدار آتش بزرگ بیدار و بسوخت لیل
 کند که پادشاه ان موضع و کله کرد و بعضی از معبران کو بیدار که بیدار آتش از زمین
 بر آمد و فرزند و بیدار لیل کند که در انموضع کج بود حضرت صفاء صیغه مبادا کو بیدار
 بارهای آتش بخود و بیدار لیل کند که مال بیدار خورد قوله تعالی الذین یاکلون اموال الیسانی
 ظلما لا یأکلون فی بطونهم تا و سیصلون سقیرا و اگر بیدار از دهان وی آتش بیرون
 می آمد لیل کند که سخن در و بختا کو بیدار که بیدار که هر جانی آتشهای بوزند می گرفت
 و بیدار کند که از هر جایی که بیدار است و مرده پادشاه و اگر بیدار که در پهلوی او آتش
 افتد خسته بود و از او بیدار نداشت لیل کند که بیدار بیدار بیدار که سد قوله تعالی افر ابیهم
 النار التي یورون و اگر بیدار همی آتش عظیم میسوخت لیل جنگ فتنه کند و اند بار
 نعم کما او قد اتانا و الحریب اگر بیدار آتش در مردم بیدار و دلیل ضرر بود او و در شمشاد
 اگر بیدار آتش و بسوخت ان آتش نداشت دلیل کند که از علف سر استیما که کند
 و اگر بیدار آتش را نور بود و لیل بود دلیل بود که کوی از خودشان و غزن ندان وی فرزند
 اید که مردم ما بر می شنای کو بیدار مال بزرگی باید بیدار نوران آتش و اگر در رفسکا آتش بیدار
 و لیل کند بر بیمار یا صعب چون ابله و طاعون و سرها و مرگ معاجات لغو و بالله و اگر ان
 آتش را بیدار و بیدار لیل کند که ان پادشاه او را ترسیدیم بود و اگر آتش را در باز او بیدار
 دلیل کند بر بیدار اهل باز او و آنکه اهل باز او در تجارت افتاد بیدار و بیدار و دروغ
 کو بیدار کرد و بیدار آتش افتاد بیدار لیل کند که در مردم باخا مصادره بود و پادشاه
 و از او بر عین ظلم رسد که در و بیدار آتش بیدار لیل بود و اگر آتش در جایی که

باب اول

افتاده

آتش خشت

افشاده بیند لیل کند که آنکه با مصیبت نرسد و اگر خوبت را با آتش است باید
دلیل که او را رخ رسد آتش از حق این سیرین گوید که آتش از حقین خواب پادشاه را قوی بود
و آتش سید و دروغ قوت بود و خواسته و آتش را در شاه مستمک و در اندک و دیان بود
و اگر بیند که آتش را زخمت تا کرد که با کسی بگوید که شود دلیل کند که چیزی طلب کند
که از آن منفعت باید که اگر بیند که آتش را زخمت تا کرد که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
و اگر بیند که آتش را زخمت تا کرد که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
تا طلب حال که کند که اگر بیند که آتش را زخمت تا کرد که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
باغ و اندک و اگر بیند که آتش را زخمت تا کرد که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
کند که کاری بسیار که از آن کار که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
طعام نبود دلیل کند که از آن کار که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
دلیل که او را بخوبی بگوید که اگر بیند که آتش را زخمت تا کرد که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
بچه و برهان و دشمن که اندک که آتش را زخمت تا کرد که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
جایگاه را بسوزاند دلیل بود که اهل آن موضع را بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
تورید آتش از آن همی از خشت آنکه طعام بر و دلیل کند که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
او را جنگ خصم افشاد که بیند که آتش را زخمت تا کرد که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
خی از خشت و در شنائی بنیاد دلیل کند که از علم خوش خودی باید و اگر آنکه با کسی بگوید که چیزی طلب کند
یور غر غر و دلش از آن کرد و اگر بیند که آتش را زخمت تا کرد که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
کرد و جابر گوید که بیند که در سیاهان آتش از خشت که هر زمان از نوران آتش راه میافتند
و در باب موضع مقام خوش میزند دلیل کند که هر دم از علم و حکم او هر باید و راه
کرد و اگر بیند که آتش از خشت میزد و نور او را میبرد دلیل کند که آتش را زخمت تا کرد که با کسی بگوید که چیزی طلب کند
که از آن بنا جنگ کند که اگر بیند که آتش از سیاهان از خشت میزد و راه راست و خشت دلیل
کند که علم او در همان راه ضلالت بود و اگر بیند که آتش از موضع بافر خشت آن موضع
ببوزد و آتش از آن خشت آن باز کان بود دلیل که خرد و خرد و خشت بفاقت کند مالش حرام

و در آن

بود و اگر بیند که از خانه آتش هم بود دلیل کند که مالی حرام بد و سکر و شکر
آتش این سیرین گوید که اگر کسی خواب و شنائی آتش بیند چنانکه بدان و شنائی باه تو
رفت دلیل کند که ناهنگ باید و اگر و شنائی آتش را ایستاده بیند دلیل کند که سبب
دولت او را بجا بود و اگر آتش از خشت در بد دلیل کند که در آن دیار و این سلطان بد بود
و اگر در خانه خود را خرد بیند چنانکه از نوران خانه روشن بود دلیل کند که کارش بالا کرد و
دولش زیاد کرد و اگر بیند که آن را خرد و آتش دلیل کند که در خانه او و خصم و راوی بود
آتش هر شش و نینال گوید که آتش را سیرین بیند و سیرین دلیل کند که پادشاه ستمگر را
سجده کند بخله و دشمن که در چنانکه او را آتش کید که بیند که شورش آتش با چراغ را
سجده میکرد دلیل که بخدمت زمان مشغول کرد و اگر بیند که آتش با بوسه همی داد و میبند
دلیل بود که صاحب خبر پادشاه کرد و اگر بیند که در عین آتش را همی کرد دلیل که پادشاه
بطوع و رعیت باور کانی کند و لیکن عاقبت کارش خطر بود خاصه که از آتش برین کار کرد
رسد و اگر آتش را در راه که در سر راه دلیل کند که هر سالت ملات و شکر و جعبه و در کار
او را پادشاه رفت و اگر بیند که در میان آتش و دلیل کند که بعد از آن پادشاه منفعت
باید و اگر بیند که آتش از روی با از جامه یا از دست او و شنائی میلد چنانکه خلوت نور
مختار بودند دلیل بود که در شمشیر را بد و در جها حاصل کرد و قولی و از خیل بد
فی چنین خنج بیضا من غر سیر و این معجزه حضرت موسی بود با فرعون اسمعیل است
گوید که اگر کسی خواب بیند که آتش سیرین دلیل کند که از روی عنوان کند و آتش
که می بیند که اگر شکل آتشی بود که عرض او از بر جمع کردن مال بود و مال حرام در جها
کند شرا آتش این سیرین گوید که شرا آتش را خواب مختار باشد که بوی سیرین که بوی
شرا آتش در وی افشاد دلیل کند که در محنت و بلا میخند که فراد کرد که میانی گوید که
بیند که در شهر با کوه شرا آتش افشاد دلیل کند که جنگ فتنه در او موضع بدید باید و اگر
بیند که شرا آتش مختار بود دلیل بود که عذاب خدای عز و جل بد و در سلا باید
ان موضع رسد و بقیه آتش را در شرا کالقصه که جاله صفر که بیند که شرا آتش در

آتش

آتش شربت

شرا آتش

و در آن

بود شاهان کرد و در غم فریاد باید اگر عیوس بود خلاص باید علی الجمله از آدمی و خوا
بغایت نیکو و پسندیده است استانه که مانی کوید انسان را لایق و خواب که خدای خانه
بود و استانه و برین که با وی خانه و اگر بپند که استانه را لایق و رو بیند و خوا بپند
دلیل کند که کد خدای خانه و اگر کد خدای خانه بپند که استانه و برین خانه بپند و با
بپوشد لیل کند که کد با وی خانه و بر این سپهر کوید که بپند که خداوند استانه و برین
با استانه را لایق و بود بدل کرد دلیل کند که و نیز لایق و هد و در دگر خواهد و اگر
بپند که استانه را لایق و بپند دلیل که خود و هلاک کند و اگر بپند که هر دو استانه و برین
و بپند و خواب کرد دلیل کند که کد با وی و کد خانه و هلاک کرد خدا سمان و اینا کوید
که اگر کسی خوبش را در استانه اول بپند دلیل کند که احاطه و نزدیک آمد بود و اگر خوب را
استان دویم بپند دلیل که علم و دانش حاصل کند و اگر بر استان سوم بپند دلیل کند که عز
افتاد و اینانی باید و اگر بر استان چهارم بپند دلیل که پادشاه و دوستی مقرب کرد و اگر
بر استان پنجم بپند دلیل کند که هدیه و ترس بود و اگر بر استان ششم بپند دلیل کند که
بخش دولت و نیکو باید و اگر بپند که بر استان هفتم بپند دلیل که در استانه و برین
کند که کارهای بسبب میزند که بسته کرد و اگر بر استان هشتم بپند که مبارزه کرد
و سرافراز کند بود دلیل که از دین و دین برین بپند که در استانه و برین بپند که از
استان فردا آمدند بروی بپند شدند دلیل کند که در استانه و حکمت برین بپند که در
این سپهر کوید اگر کسی خود را بر استانه بپند دلیل که او را سفری پیدا شود و در استانه
سپهر نوا و غرض حاصل کرد و اگر بپند که بر استانه ای استان میسریم سفری بود و باغ و بو
و اگر بپند که بر استان دهم بپند دلیل که با استان و سپهر دلیل کند که در استانه و برین
بپند که با استان دهم بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین
بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین
و اگر بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین
کوید که بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین بپند که برین

دوستان نام در بر حاصل کرد و اگر بیند که بر او در استا کند شده دلیل کند
بر خیزد و زنی بر او کشاده کرد و معالجه حکم کرد و از وی بیجا مردم رسد
و اگر بیند که دو اسمان علامتهای مسخ بود بگوید در عوالم دلیل کند که یار سادات
اغوش را علامت و نصرت بود و اگر بیند که اسمان راهی پرستید دلیل کند که بیند
و گمراه کرد و استعجیل اشعث گوید که کسی بیند که از اسمان سنک چون بادی می آید
دلیل کند که بادی مخفی عذاب با اهل اغوش رسد قوله تعالی امطرنا علیهم حجارة
من سجن که اگر بیند که از اسمان کندی و جو مبارک دلیل کند که اندران دیار آنها
الوان بیطاس بود و خلق با این معنی بود استانه این سپهرین گوید
اگر بیند که استانه خانه وی بلند کرد دلیل کند که بر فردان مال و نعمت باد و شرف
و منزلت و اگر بیند که استانه خانه او بیفتاد دلیل که از شرف و منزلت بیفتاد و نزد
خواهر کرد و اگر بیند که از استانه خانه وی آب صافی چون باران می بارید دلیل که
بفردان مال و نعمت باد و اگر بیند که از استانه خانه وی بار و گردم همی افتاد دلیل
که از پادشاه یا از بزرگی از غر و اندک وصل کرمانی گوید که بیند که استانه خانه
بردی بیفتاد و در بران گرفتار کرد و دلیل کند که او را بیم هلاک بود قوله تعالی
علیهم الشقاق من فوقهم و اگر بیند که استانه خانه او بر یکای ملوک و منقش بود دلیل
که بر بزرگان او پیش دنیا مشغول کرد و اسباب داینا که گوید که بیند که خدا استا غلظت
از روی کرد دلیل کند که از خداوند اسباب بد و خیر منقش شد اگر بیند که سنک
اسباب بشکست از کان بیفتاد دلیل که خداوند اسباب هلاک کرد و اگر بیند که سنک
اسباب دفع کاف با خلقی در وی بدید آمد دلیل که در معیشت خداوند اسباب بد و خیر
بدید باد و اگر بیند که سنک اسباب را کسی بدید دلیل که خداوند اسباب مضرت رسد
این سپهرین گوید که در استا بخواب جنگ خصوص بود اگر کسی خود را در اسباب بیند
دلیل کند که او را کسی جنگ خصم افتاد اما اگر داند که اسباب هلاک او بود
اسان نبود و اگر بیند که در استا غلظت داشت لکن نگاه میکرد که استا چگونه میکرد

استا

استا

در این

دلیل که بر سر شود و اگر بیند که سنک اسباب را مس با برنج با از آهن بود این جمله دلیل
بر جنگ کار زاد بود و اگر بیند که سنک استا از اینک بود دلیل کند که خصوص
بازنان بود و اگر بیند که اسباب سنک با آهن بجای غله کار میکرد دلیل کند که او را
با کسی جنگ خصوص افتاد و اگر بیند که اسباب را بدست میکرد دلیل کند که او را
ابتدای سختی بود و بواسطه کارش بنظام نباشد حضرت صادق علیه السلام فرمود
که اسباب نه خوابیدن دلیلش بر پنج وجه بود اول پادشاه دویم رئیس سپهرین تواند
چهارم مرد دلیر چندی چندی خواند از پادشاه و دیدن جایگاه اسباب جای در سپهرین
بود و اگر بیند که اسباب را خراب می کرد دلیل که اندران چیزی که بر اسباب منقش
خراب کرد و اسبابان اسبابان در خواب کسی بود که در زنی اهل خانه بیست بود
که میکرد و چیزی بدست آورد تا اهل آن خانه بدان تعین کنند این سپهرین گوید که
دیدن اسبابان در خواب بتاویل می بود که مردم را در دست او روی بود و چون
اسبابان جوان بود بتاویل نگو باشد و اگر بیند که اسباب را بزرگ کرد یا بزرگتر آورد
بنکو فرمی آمد دلیل بود که اسبابان را دولت وقبال بود و اگر بوقتی که در استا
بانک سنک میامی شود دلیل کند که او روی قوی کرد و اشتی کرد و این سپهرین گوید
اگر بیند که کسی اشتی کرد دلیل که عمرش دراز کرد و اگر بیند که در اشتی کسی بیفتاد
خواند دلیل که وی را اصلاح خیر راه بدو خوانند و اگر بیند که در خشم کسی را اصلاح بدین
مخواند دلیل که وی را بقتل و راه شر خوانند حضرت صادق علیه السلام میفرماید که اشتی کردن در
خواب دلیل کند بر سر وجه اول بر داری عمرو دریم بر فون سیم بر هر بر و اعتقاد است
اغوش گرفتن که مانی گوید که کسی بیند که معرفت و اغوش گرفت دلیل کند که اگر اکسر
منور بود و وصلی از وی خیر بدو باشد و اگر بیند که گوشتی داد و اغوش گرفت دلیل
بود و خواستکار در خیر فرزند بود و اگر بیند که شیوه را و اغوش گرفت دلیل بود که
پادشاهی صلح کند افتاب و این را گوید که افتاب در خواب پادشاه بود یا خلیفه بزرگوار
اگر بیند که افتاب از اسمان فرا گرفت یا در بملک خویش گرفت دلیل که پادشاهی بزرگوار

با اسباب

استا

استی

اغوش گرفتن

افتاب

مادر

باید بادوست مقرب بادشاه کرد و اگر بیند که خود افتاب شد دلیل کشککه یا و شاه
 کرد و برقد و روشنی افتاب اگر اصل این باشد و اگر اهل ان بناسد بر قد و همت
 و اصل خودی بزرگی حتم باید و اگر بیند که با افتاب چنگ بود دلیل که پادشاه با
 او چنگ خصومت کند و اگر بیند که با افتاب با جابگاه افتاب با جابگاه ماه مقیم شد دلیل که
 پادشاه کرد در ملکش مدوی مقیم کرد و قرار کرد و اگر بیند که نور افتاب شد دلیل که
 ملکان و پادشاه بزرگ باشند و اگر بیند که افتاب از افق برفت دلیل که نه از اسما و نور
 شعاع نداشت و نیز باید که بنود دلیل کند که از غماها نزع باید و اگر بیند که افتاب
 برع و تارک بود و بجای خوش بود دلیل که پادشاه مصالح کاوهای وی شود این سیرین
 گوید که افتاب در خواب پادشاه بزرگ بود و ماه و در بر او غنای پادشاه و عطار
 میر پادشاه و مزج پهلوان پادشاه و ستاره کان دیگر لشکر پادشاه بود چنانکه جغالی
 در خواب پدید بود و ماه و ستاره کان دیگر لشکر پادشاه بود چنانکه جغالی
 کلام در نصیر یوسف باد کرده است قوله تعالی انی را بنا حد عشر کوکبا و الشمس فی القمر
 را بنهم لی ساحدین و هر بن باون و نقصا که در افتاب ماه پند دلیل برید و مادر و
 برادران بود و اگر بیند که افتاب در شد با کز و برآمد در خانه وی نافه دلیل که
 که از خورشیدان خود زن خواهد که بیند که بر او چیزی دیگر نور افتاب بسوخته دلیل که
 حال پادشاه مقرب کرد و احوالش بد شود خاصه و غنی که بیند که افتاب منکف کرد بد
 اگر بیند که افتاب بزرگی روشن شد دلیل که پادشاه بهمار کرد و دلیل که در پیش
 و اگر بیند که بر حرم افتاب سنی بار شده و زده شده بود و او دست بر این دست و دلیل که از
 پادشاه انداخت و داری بود و اگر بیند که ان در سن بکت او بیفتاد دلیل که از بزرگ کشت
 بیفتاد و اگر بیند که افتاب یا ماه را سجد کرد دلیل که گاه یا خطای از اوضاع کرد و اگر بیند
 که افتاب باها و با جلد ستاره کان در یکجا جمع شدند و او جمل را بر گرفت و نور افشان شد
 دلیل که پادشاه همچنان بگرد و پادشاهان جهان حمله مطیع او شوند و اگر بیند که افتاب
 و ماه و ستاره کان را گرفت و هر بن و سیاه بود و دلیل که بیند که خواب هلاک کرد

نام ماه

باب الف

خاصه که ظالم و مستکبر بود که زمانی گوید و اگر بیند که در میان افتاب نقطه سیاه بود دلیل که
 پادشاه از بخت بک و دل مشغور بود و اگر بیند که در او شاه و اباهم چنگ خصومت بود
 دلیل که در پادشاه را با هم چنگ خصومت افتاد و اگر بیند که افتاب بر منبر آمد و هیچ بود
 نداشت دلیل بود که پادشاه اند بار معزول کرد و از مملکت بیجهر ماند و اگر افتاب
 بدست خوش پدید سیاه کرد و دلیل که پادشاه و لغوی بزرگ رسد و او را بنی از ان بزرگ
 بود و اگر بیند که افتاب در سوراخ فرو شد و ناپدید کرد دلیل که پادشاه از دست
 کند و عان مردم را غر و اندک رسد و اگر بیند که افتاب را در ستارگان راهی پوشانید
 دلیل که پادشاه و لشکرش از پیش دشمن بیعت شوند و اگر بیند که افتاب راهی بر ستاره
 که با پادشاهی بزرگ مقرب کرد و اسمعیل است که گوید که اگر بیند که کتی بر فلک نشست و در
 با افتاب که پس دیگر بار در روز افتاب بگرداند دلیل که اگر نکشت که از بود پس سلطان
 کرد و بعاقره کافر کرد و اگر بیند که افتاب بزرگ دلیل بود که پادشاه اند را در ایمن جری
 جز و رنجی رسد را چنانکه امید ندارد و اگر بیند که افتاب باری سخن گفت دلیل که ان از شاه
 جاه و حتم بزرگی باید حضرت صفای آخر ماید و در افتاب هشت جبه بود اول خلیفه
 دوم سلطان بزرگ سیم رتبه چهارم عالم بزرگ پنجم عدل پادشاه ششم سفعت عین
 هفتم مردان و وزن و شوی هفتم کار و دشمن بگوید و گوید که افتاب سجد کرد
 دلیل که سلطان و را بنوازد و مقرب خود کرد و کار وی بالا کرد و عدل انصاف
 و در پس امیران دیار بدید و شعاع افتاب بخوابید و در صفا ان بود که گفت افتاب
 این سیرین گوید که افتاب در خواب زن خادم بود یا کزک که چراغ خانه بد و کشید
 و بعضی معتقد اند که افتاب خادم قوی بود که ان قوم بطاعه او کرد و پادشاه
 از نصیحت پنهان کند و اگر بیند که افتاب ثنود داشت یا کسی بد و او دلیل که ان کردی
 خادم یا کزک که حاصل کرد و بدین صفت که گفتیم و اگر بیند که افتاب بر یکت دلیل که خانه
 یا کزک که پادشاه را با هم و اگر بیند که افتاب بزرگ و ضایع کرد بد دلیل که خادم یا کزک
 وی بجز بگریز یا از او جدا کرد حضرت صادق علیه السلام میفرماید که افتاب بر در

افتاب

الح

اماس

اهلك

الاسف

خواب برهنه وجه بود اول زن در دم خادم ستم کشته چنانم قوام پنجم تن ششم
 عمر در آن هفتیم مال و نهمه هفتم خمر و برکت نهم و احسان دهم زن آن پنج بد آنکه پنج
 را بنیازی مغرور گویند اگر کسی در خواب ببیند که پنج خور و دلیل که او را پنج و
 بیماری رسد بقدان که مانی گوید اگر ببیند که پنج داشت با کسی و او با آن را از خا
 برون ریخت و از او بخورد دلیل که از پنج و بیماری را بزم کرد و علی الجمله خوردن پنج
 در خواب را و هیچ خور و منفعت نباشد اما سبب این سبب این گوید که بدین است
 خواب مال بود اگر ببیند که برتن او اما سبب بد بدست بود دلیل که بقدان او را
 مال حاصل کرد و خاصه چون کرد آن اما سبب بر ببیند که بسیار بود که مانی گوید اگر
 ببیند که برتن او اما سبب بود سنانکه و از پنج نماید دلیل که بقدان مال حلال نماید
 اگر اما سبب چنان نباشد که بد و پنج نماید دلیل بر مال حرام کند حضرت صادق علیه السلام
 که دیدن اما سبب برتن پنج وجه بود اول هاشم زیاده کرد و دوم برتن با منفعت خواهد
 ستم بر آورد و چهارم حاجتش بر آید و پنجم از غنا ایم کرد و اگر برتن خود را با اس
 ببیند دلیل که این پنج چیز که یاد کردیم او را حاصل کرد و اهک را بنال گوید اگر کسی
 که را اهک موی از تن بکشد دلیل که اگر مال دارد بقدان موی که بکشد بود او را
 حاصل کرد و اگر غنیمت بود از غنم فرج باید و اگر دام دارد و امش گذارده کرد و یا سبب
 گوید اهک دیدن در خواب بوالهنگران یا دق مال بود و در ویش و اگر از دق دام و
 کافران را دشمن مسلمانی باشد حضرت صادق علیه السلام فرمود که اهک در خواب بر سر
 بود اول خبر بد بود و دوم ستمها نشن ناخویش ستم کارهای دشوار و عمارت کردن بر
 اهک در ناله بد بود اما سبب این سبب این گوید که از غنم و عول بخواب دیدن خادم بود و اگر
 ندید و بول بود از چیزی یا رفعت و یا بد رسد بقدان اهک را اگر کسی ببیند که اهک بوی
 ماندن دلیل که از مشاع بسیار بقدان اهک کسی چیزی بد بخت شد که مانی گوید که هر
 اهک که کسی بخواب ببیند که آن سبب صلاح دارد از مغشوب بیاد شاه بود چنانکه
 خدای عز وجل در کارم بجد خود فرموده است قوله تعالی و انزلنا الحديد فیه یاس

شهر

باب الف

اهو بن

اول

شدید منافع الناس اگر ببیند که اهک از ستم برتن می آورد دلیل که او را
 سختی پیش آید قوله تعالی علی کوفی و احماره او خدیدا او خلتا ستم بکفری صدمه که چاک
 مغرور گوید اگر کسی بخواب ببیند که اهکری میکرد و نیزه از اهک آن کار بود دلیل که
 که او را با کسی خصومت باشد و اگر اهک بود دلیل که بر خمر و منفعت و غنمی آن
 معتبران گفته اند که اهک برتا و بل یا شاه بزدل بود و دادگر این سبب این گوید که بدین
 اهک بخواب چون معرفت بود دلیل یا شاه بود و اگر معرفت نبود یا زیل دلیل که پنج
 بد بود یا اهک را بکشد و اگر ببیند که اهک یا سبب که اخذ دلیل که از این که برتن
 ضیعت کند و شقی گوید حضرت صادق علیه السلام میفرماید هر چیزی که از اهک بخواب ببیند که از
 سوزن بود آن هم منفعت و قوه و ولایت و توانایی و ظفر یافتن بر دشمن بود اما سبب
 که مانی گوید اگر ببیند که اهک را از کشتن دلیل که کشته خور می و را حاصل کرد و اگر
 ببیند که کوی اهک را بر بدن دلیل که در شترکی دختر را بر سر کرد و اگر ببیند که اهک را از
 تفالگو بر بدن دلیل که با کشته که بخلاف شریعت مجامعت کند و اگر ببیند که پوست اهک
 بکشد دلیل که مانی غریب ناکند و اگر ببیند که پوست اهک را خورد دلیل که او را
 از تنی خور می مال حاصل کرد و اگر ببیند که پوست اهک را کوشاید یا سبب او را غنا
 شد دلیل که او را از تن مال بسد و اگر ببیند که اهک را بکشد دلیل که از قتل زن اند
 که کرد این سبب این گوید که ببیند که بی آنکه کرد اهک را و در بختن دلیل که از تنی یا
 در شترکی سبب و اگر ببیند که اهک را وقت شکار بکشد دلیل که غنیمت باید و اگر
 ببیند که اهک در خانه او بخت دلیل که از خمر زن غمزا اند و بد او رسد و اگر ببیند که
 اهک را بکشد یا بر تن زد دلیل که سختی ناسزا گوید زنی را یا بختن که گوید اگر ببیند که
 اهک را بکشد یا کسی بد و داد دلیل که زنی از کشته که زنند یا بد حضرت صادق علیه السلام
 که دیدن اهک در خواب بر چنانم بود اول زن در دم کشته ستم فرزند را هم منفعت
 از زنان او این سبب این گوید که او را مرده در خواب بخواب بخت بود دلیل که در دنیا
 مردم بزدکی یا بد او کسی ببیند که او را برتن بکشد که برتن بود دلیل که برتن بکشد او را

و نام و بانگی که بلند کرد اگر بیدار شد که او از شصت و شش بود دلیل که بانگ ناصحی است
 که در چنانکه کس پادشاه نکند که مانی کوید بلند می و از مردان و دلیل بر شرف و بلند
 نام کند تا بلند می و از زنان در خواب بنویسند و بخلا و از مردان بود و بخن
 و بانگ که کوید اگر کسی بیدار شد که پادشاه فرمود تا او را بیا و بزند دلیل که از پادشاه
 حتمت جاه و بزرگی باید بکن دلیل که در دیش خلل افتد و اگر بیدار شد که هنگام آن
 مردمان نظر در وی میکردند دلیل که بر عهده آن قوم شهری و فرمانروایی باید اگر
 بیدار شود که وی جمع شدند و بر آید و بخندد دلیل که بر آن قوم مهتر و فرمانروا
 کرد اگر بیدار شد که بری بجهول و بر آید و بخن مردمان بنظر او همی بودند دلیل
 که بر خلق جهان فرمانروا کرد چون بیدار شد که خودشان بنظر او همی بودند و اگر
 بیدار شد که خودشان را بیا و بخن و هر کس در وی تطان نکرد بلکه خود را و بخن همی
 دلیل که اگر خواهد بخودشان خود شهری کند لیکن کسی مطیع او نکرد و جابر کوید
 چون و بر او بخن بودند لیکن بر پادشاه دلیل که از بزرگی و جلال و حرمت و بخت و بخت
 این سیرین کوید که بیدار شد و خواب جاه و ولایت بود اگر بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 بوی داد دلیل که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 کسی داد دلیل که مال متاع خویش پیش کسی بخند و اگر بیدار شد که در آینه سیمین نگاه میکرد
 دلیل که از خوشی و جانشین که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 که مانی کوید که اگر مردی را بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 او را که همه چیزها مانند بیدار بود و اگر بیدار شد که در آینه متکبر و باستان بود
 دلیل که در خفا و در همه چیزها مانند مادر بود و اگر بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 او را طلاق دهد و دیگر بخودش از شوهری دیگر کند و اگر بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 این نظر میکرد دلیل که او را برادر میاید و اگر در خفا نگاه کند و بر آید و اگر بیدار شد که بیدار
 اگر پادشاه با علملی نگاه کند و عزت کرد و ولایت اندست برزد و کسی دیگر نگاه
 او نشاند جابر مغرب کوید که در وی بنویسند و خواب اگر بیدار شد که بیدار شد که بیدار

آن چنین

آینه

پادشاه

پادشاه بود و اگر معرفت نباشد تا و بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 حضرت صادق علیه السلام میفرماید که دیدن آینه بخواب شش و جد بود اولین و دومین و سیمین
 جاه و عزت و چنانکه یار و دوست است پنجم اینها ششم کار و ریش و هم و کوید که
 مردی غریب بیدار شد و خواب بیدار شد دلیل که زن خواهد و بزرگی باید که در خفا بیدار شد
 که شوهر خواهد و شوهر عزیز و گرامی بود و اگر بیدار شد که مردی بجهول و بخت و بخت
 در وی نکبت دلیل که بیدار شد و دوستی غایب شد اما کرد و آب و بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 کوید که اگر بخواب بیدار شد و شش نفع بود اول بر سفید و سیاه و سوز و زرد و آب و بیدار شد
 و نابا و در هر یک از اینها بیدار شد و اگر کسی خودی بود و در زهر بر سفید و بیدار شد که بیدار
 دلیل که خدای عز و جل وی را علم و حکمت و توانی دارد و مردمان را از علم و حکمت و بخت و بخت
 رسد و اگر بیدار شد که در زهر بر سفید بود و دلیل که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 بخواهد و از وی عز و شرف و اندک کشت که بیدار شد که در زهر بر سفید بود و دلیل که بیدار شد که بیدار
 که خفا کرد و در زهر بر سفید بود که عذاب فرستادی شش بر سفید بود و دلیل که بیدار شد که بیدار
 ظاهر شدی و اگر بیدار شد که بر زهر بر سفید است بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 و اگر بیدار شد که بر زهر بر سفید شد دلیل که او را کسی بنویسند و بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 از وی حاصل کرد و این سیرین کوید که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 علما و حکما صحبت افتد و اگر از خواب پادشاه بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 رسولان و صاحب خیران فرستد و اگر بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 دلیل که کارش بنویسند و بزرگی باید و علم حاصل کند و اگر بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 سایر همی کرد دلیل که در آن سال خیر و نفع تیر بار باید قوله تعالی تظللنا علیه بالغما
 و از انما علمهم المن والثلوثی کلا و اگر بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 دلیل که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار
 با بخود دلیل که در میان حکمان ممانا شود و در دانش بکانه کرد و جابر مغرب
 کوید که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار شد که بیدار

باب الف

اکبر

سیاه بر فراز موضع جان کشته بود دلیل بر خشم و عذاب حق تعالی بود بر اندی یار
 پس هر که را اندران این نیک تر بیند در عذاب حق تعالی نزیات بود و اگر با ابرار
 بیند دلیل بر عذاب و خیرات کند اگر بیند که انا بر ازان حق خود دلیل که نقد
 ان در ارحمت و بنا کوی رسد و اگر با ابرار ان در عذاب بود دلیل کند بر ترس
 دعای مادی و پند یاران دعای مسلمانان و اگر با عدوت بیند این عذاب است
 و نوری تر بود و اگر بیند با برقی صاعقه و عذاب صعب تر بود و اگر بیند که در
 خانه وی و جایگاه نشستن ابر کشته شده است دلیل کند که فرزند او اهل بیعت
 حکمت بود و دانشی نیز حاصل کرده بود و تنگی داری یکی حضرت صادق علیه السلام که
 ابر بخوابیدن بر سر وجه بود اول حکمت و دوم دیانت سیم پادشاهی چهارم رحمت
 پنجم برهنه کاری ششم عذاب هفتم حفظ هفتم بلا هفتم قتل امیر علیه السلام که در ابر
 سیاه بخوابید ابر هم در حق محفوظ بود و ابر یاران برکت و خیر فرخی بود و نیز هم دانند
 بود و اقا ان ابر که از کاد و دیا اند که بتادی از اسفنج خوانده بدین روی و خورند
 بر قد و آنچه دید بود ابر ها این سبب بن گوید که ابر ها بدین بخوابیدن بود و اگر بیند
 که ابر ها پیش تمام بود هیچ نقصان در ان نبود دلیل کند که زینت وی تمام و کمال
 بود و اگر بیند که ابر ها پیش در عجب و آرایش و مجانی بود که می گوید که بدین که اسرار
 نداشت یا عمو ابر پیش فرزند دلیل که اهل عیسی کند که از ان چه و بر این نامی و صفا
 که در این حاصل کرد و اگر بخلاف این بود دلیل که
 بود دلیل که اصل او و اگر بیند که ابر ها پیش سفید گشته بود دلیل که علم و استیلا و یار که در این
 مالش نقصان یا بد جا بر مغرب گوید که ابر ها بر روی خود در این دیده و با هر که کند و بدید
 که در در مال جاه وی نقصان افتاده بعضی گفته اند که دلیل بر نقصان بدن وی که
 ابر پیشه بداند که نادان ابر پیشه هیچ تاویل تر بود و در حقان گفته و بدو و خواه شد
 ابر پیشه الله و کمال گوید که ابر پیشه ابر پیشه دلیل بر دشمنی بود بدین و دروغ و دروغ

ابر ها

ابر پیشه
 ابر پیش

و بیشتر و نومید از نیک و مرثمان دانه یکد اموز و شرفنا اگر بیند که با ابر
 جنگ و نبرد بود و او نطق کرد دلیل که در اینجای صلاح میل بود اگر بیند که ابر پیش
 غلبه کرد دلیل کند که نراه شرفنا اما بل بود و اگر بیند که ابر پیش با حق شکست
 کند که او از اذه بگریزد و او از طلعه باز دارد و اگر بیند که ابر پیش او را نصیب می شود
 و بر اخوش آمد دلیل که او دانه مال و هم بر حق و سگ و اگر بیند که ابر پیش را بدید
 و بجای خنجر و او گفت که قول و لا قوة الا بالله العظیم دلیل که بجای بزرگ مبتدا که
 و بعد از ان شخص که ازان گناه باز آید که بیند که ابر پیش او بر کین غل شد دلیل که اهل
 دین و صلاح را شاد و رسد اگر بیند که ابر پیش ضعیف در ماند بود دلیل که عذاب و مرثمان
 مضطرب و اوقات و در کفانی گوید که اگر بیند که ابر پیش را طبع شد دلیل که جوی نفس مبتدا که
 و اگر بیند که ابر پیش چهره اعطاء اذ ان چهره نیک بود دلیل که مال حرام یابد و اگر ابر چهره
 بود دلیل بر فساد دین کند و اگر بیند که ابر پیش شاد و خرم بود دلیل که کار مرثمان
 قوی کرده و اگر بیند که ابر پیش خواسته شمر زنده هلاک کند و اگر بیند که ابر پیش
 و لا یبذل کلام و عدل و انصاف کند اگر بیند که ابر پیش را بکشد دلیل که نفس خود زنده
 کند و ناه صلاح و زدن بر این ابر سبب گوید که اگر بیند که از زینت داشت دلیل که بر قد
 و بر چیزی از متاع دنیا حاصل کرد که مدد بر الهی بود چون کاسه طوق مانند دین
 داند که ملک او است دلیل که بقدر ان و بر اخذ متکار و چا که بود کفانی گوید که اگر بیند
 که از زینت کذاخت دلیل بود که در زبان مردم افتد بیک حضرت ضاوع فریاد که بدید
 اندر و در خواسته چه بود اول منفعت و دوم خدمتکار ستم متاع خانه ایش این سبب که
 اگر بیند که بارش اجاره بگریه و از اسق و منفعت بود چا که گوید که اگر بیند که درین
 با جاده و شتمین بود دلیل که در سفر بقدر ان مال حرام بدو و در ان این سبب که گوید که اگر
 بیند که بازه و درختی را برید دلیل کند که از صحبت مرثی که تعلق بان درخت باز
 مفاد جوی و او از با باز دارد و تا و بل هر درختی در حرف دال بیا کنیم و اگر بیند
 که فرزند با برید و با خرم خویش بازه بد و بان میر ندید دلیل که مانند این و بر

باب الف

از زین

اوش

اره

براستر نشسته بود دلیل که چندی باز وی نشاند است بر این سیرین کوبید که چون
 استر خواب بیدار مطیع بنود مردی بدخوی چون مطیع بود بنک بود و اگر بیدار
 بر استری بی در نشسته بود و فلان که استر از آن کبک لیل کند که بستر بود و اگر که
 بر استر بود نشسته بود چون سفر کند با شو و منفعت با دیگر بیدار که بر استر زن یا
 مالان یا عاری نهاد بود دلیل کند که زن او نازا شده بود خاصه که اندک استر ملال بود
 یا که هر از بختید بود که مانی کوبید اگر بیدار که بر استر ماده سینه نشسته بود و بلند بالا
 بود دلیل که درنی خواهد که خلاوند حرم بود و اگر استر و ابکونه سینه بیدار زن که خواهد
 با جمال خوب روی بود و اگر استر بگونه سیر بیدار لیل که از زن دین او و هر هیکار بود و
 اگر استر بگونه سرخ بیدار لیل که از زن معیار به معاشد و دست بود و اگر استر بگونه
 زرد یا اشقر بیدار لیل که از زن بیمار کون و زرد روی بیدار و اگر استر در هر هیکه و دام کرده
 بیدار لیل کند بر روی ضعیف یا کوبید که استر ماده در خواب بولا زاده بود و اگر استر
 بود ستر کند و بعضی از اسنادان این صناعت گفته اند که استر تر مرد بود و استر ماده زن
 و اگر بیدار که از کسی استر ماده بجز بیدار لیل که از کسی که بجز و اگر بیدار که استر ماده بجز
 و دلیل که کتیر بجز شد یا از کتیر جدا کرد و اگر بیدار که بر استر ماده نشسته بود دلیل
 که زنی کند که هرگز وی افزونند نباید و اگر بیدار که بر استر نشسته بود دلیل که هر وی
 دراز بود و مرادش حاصل کرد و اگر بیدار که استر از وی میزدید دلیل که وی را غمی رسد
 اسمعیل اشعث کوبید اگر بیدار استر نوحه می کرد دلیل کند که زنی مال از حقه زنان و اگر
 بیدار که استر را وی سخن گفت دلیل کند که کا عجب مرادش ایند که مردمان از آن شکفت
 آید و اگر بیدار که استری را بکشد دلیل کند که مال باید و اگر بیدار که استری بر مرد یا حشا
 شده دلیل کند که از آن با کتیر جدا کرد و اگر استر بود دلیل که از صحنه مردی جدا کرد
 و بدانکه کوشش پوست استر مال بود و بعضی از معبران گفته اند که کوشش استر بیماری بود
 و اگر بیدار که شتر استر همی خورد دلیل کند که شتر شوائی ترس نیم بود و بعد شتر
 که خورده بود حضرت صادق علیه السلام فرمایند که بدین استر در خواب و بچ و بچ بود اول سفر

دوم دندان را از سیم ظفر و ششم چهارم جان اوایش بر سیم حلق بود و استر ماده زن
 نازا شده بود و استر که منفعت و یا فاق مراد بود استخوان این سیرین کوبید که استخوان در
 خواب ملال بود که مردم بدان معیت کنند و اگر بیدار که استخوان فرار کون و بران استخوان
 کوشش بود دلیل کند که هر فلان کوشش خیر و مال باید و اگر بیدار که بی کوشش بود دلیل
 کند که اندک خیر بد رسد و اگر بیدار که او بیکه استخوان داد دلیل که از آن کس بد خیر رسد
 که مانی کوبید اگر بیدار که استخوان که را شکسته بود دلیل کند که بزرگی و صنعتی
 کونا کون بیدار که در بیدار کند و بعضی از معبران گفته اند که کار بدنی و او بیکه در حشر
 صادق فرمایند که دیدن استخوان خواب هفت که بود اول مال و دوم خود و سیم
 فرزندان چهارم فتنه خانه پنجم مال ششم برادران هفتم بار و اینان بود استخوان بدانکه استخوان
 کردن استغفار اندک بود بعضی از شتر خواستن از خدای عز وجل این سیرین کوبید اگر بیدار
 که در خواب استغفار میکرد دلیل که این تعابیر مال و فرزندان و از آنی دارد چنانکه در کلا
 مجید فرموده و استغفران که از آن کان عفا و اهرسل الله علیه من و اوارا و اید که با یون
 و سیم حضرت صادق علیه السلام فرمایند که استغفار کردن در خواب بر پنج وجه بود اول مال و دوم
 سیم امر و ثلث حقیقتا چهارم توبه کردن از گناهان اسطرلاب که مانی کوبید اسطرلاب در
 خواب بنا و بل اصحاب سلطان بود و هرگز نرید اگر بیدار که اسطرلاب استخوان کوبید
 یا کسی بد و داد دلیل که از اصحاب سلطان کرد و هر توبی کرد و اگر بیدار که اسطرلاب
 صنایع کردید یا شکست دلیل کند که خوار و مغلوب شد یا بد جابر کوبید که بیدار که در
 اسطرلاب با ثواب نگاه کرد دلیل که بشغل سلطان یا بشغل امیران وی مشغول کرد و
 از ایشان خیر منفعت بیدار و بعضی از معبران گفته اند که اسطرلاب خواب مردی بود
 که در باثباتی نباشد و بر کارها پاینده نبود استخوان سیم کوبید دلیل که اسفاناج در
 خواب دلیل غم و اندیشه بود و خوردن وی دلیل بر مضرت نقصان مال باشد اما اگر
 بیدار که بکوشش بخورد و خوردن او را و هم خورد دلیل بر خیر منفعت کند بر این
 خورده بود استر این سیرین کوبید که استر از استری مجبور بیدار که در کتاب همی رفت و

کند که بفرموده و اگر بپند که بر اشتری جوان همی کرد دلیل که غما بر معتر کرد و اگر بپند
که بر اشتری نشسته بود و راه که کرده مهر انداخته اند که راه داشت کجا است دلیل که در راه
خوبش فرماید هیچ تدبیر آن نتوان ساخت و اگر بپند که ماده شتری بافت دلیل که در
خواهد و اگر شتر با چرخ بود آن زن که خواهد با فرزند بود اگر بپند که شتر از پس او همی دید
دلیل که غمگین کرد و اگر بپند که شتر از وی و دیگر دایند و مطیع او شد دلیل که اندر همکین
کرد و در اینان گوید اگر بپند که بر اشتر ششم الوه نشسته بود دلیل که مردی بزرگ و غلبه
کند و اگر بپند که با شتر جنگ نبرد میکرد دلیل که با مردی عجمی که او دشمن بود در او را
خسته اند و اگر بپند که رفته اشتر آن راهی چرایند و داشت که از مالش بود دلیل که کند
وی اولایقی بود و بر مردم آن ولایت فرمان روا کرد و اگر بپند که شتر راهی در شتر دلد
که از پادشاه مال باید ببرد آن شیر که در شتر بود و اگر بپند که بجای شتر از پستان شتر
خون آمد دلیل که آن مال که بداد سدا حرام بود و اگر بپند که ماده شتری کسی بداد بخشید
او کسی او بخیر بداد دلیل که زن خواهد یا کنیز یا بچه یا اگر بپند که ماده شتری که از او بود بکریخت
باد و در مرد دلیل که از زن جدا شود یا در میان ایشان خفا افتد و اگر بپند که ماده شتر او
بر مرد دلیل که زنی میبرد و اگر بپند که شتر بچراورد و دلیل که زنی بچراورد و مالش زیاده کرد
و اگر بپند که ماده شتری بداد یا بیک که دارد بر سدا که بپند که کوشش شتر بخورد و دلیل
که بیمار کرد که مانی کوید که بپند که کوشش شتر بخورد یا بداد دلیل که مال با
بقدر کوشش شتر و اگر بپند که شتر از برای میکرد و کوشش او باهر کسی داد دلیل که مرد
بزرگ در باخا فرماید که بداد یا بچرخ و اگر بپند که شتری بخور و در پس او همی آمد دلیل که شتر
و معتر کرد و اگر بپند که شتر از فرزند بون خوش کرد و دلیل که دشمن را معتر و در بون خوش
کند و اگر بپند که شتر از آن در زنی میبرد و در همی جمع میکرد و دلیل که در باخا دشمن جمع
شود یا سبیل در باخا فرماید که بداد یا بچرخ و در مردم انوضع مشهور کرد و اگر بپند که شتر آن
بار کندم وجود داشتند دلیل که از آن دشمن خبر میرسد که بود جاسر کوید که بپند که بر اشتر بکا
نشسته بود دلیل که اندر همکین کرد و اگر بپند که از اندام شتری خون را بلبل شد دلیل

که سعادت

که سعادت نغمه دنیا باید بیدان خون و اگر بپند که بر اشتری میکشد دلیل که با مرد
فرمانبردار او را خصوصاً فلان که بپند که در میان اشتر و بیابان دلیل که مردی
فرمان روانی باید چپا کند و اگر بپند که در اشتر میافتد دلیل که مال باید اگر کسی و یا
شتری داد دلیل که بقد و قیمت آن منفعت باید از کسی که بپند که قوی شتری بکشند کوشش
آن واقعت کرد و دلیل که کند که در انوضع مردی بزرگ و مال وی بافته کند یا بپند
استعجل اشتر کوید که بپند که شتر آن بیابان داشت که آن جمله ملک است فلان اشتر
اعرابی بود و دلیل که در دیار عرب پادشاه کرده و اگر شتر آن عجمی بود و دلیل که در دیار
عجم پادشاه کرده و اگر بپند که شتر بر بخورد و دلیل که از پادشاه مال نغمه باید بداد که
پوست اشتر نیز بهر دلیل دارد و بعضوا معتبران گفته اند که میراث باید که بپند که شتر او
سخن گفت و دلیل که خبر بنگی بداد و سدا حضرت صادق فرماید بداد اشتر و در جواب هر چه
بود اول پادشاه عجمی و دوم مردی میبرد مؤمن چهارم سبیل بخیمه ششم آبادانی هفتم
نک هشتم حج نهم نغمه دهیم مال اشتر عجمی دلیل بر مرد عرب کند و اشتر عجمی دلیل بر مرد
عجمی بداد که اشتر بانی بنا قبل خداوند بزرگ و لایق بود و داشت کنند کارها بود و هم
چنین است شتر مرغ این سپهرین کوید که اشتر مرغ در خواب بر بیابانی بود اگر اشتر مرغ
بود زن بیابانی بود اگر بپند که اشتر مرغ ماده گرفت یا کسی بداد و دلیل که زنی بداد
که گفته بخور و یا کنیز بخور و اگر بپند که شتر مرغ نشسته بود و دلیل که در بیابان
رود و بعضوا معتبران گفته اند که بر مردی بیابان نشین غالب بکند و دیگر بزرگ رسد
که مانی کوید که بپند که اشتر مرغ را بکشت و دلیل که بر مردی بیابانی است یا بداد او را
کند و اگر بپند که خاکی اشتر مرغ با بر یا استخوان او داشت دلیل که از مردی بیابانی بر مال
حاصل کرد و اگر بپند که بچه اشتر مرغ داشت دلیل که فرزند مرد بیابانی او را حاصل
کرد و جاسر کوید که بپند که اشتر مرغ بنشسته است شتر مرغ را مطیع بود و او را در
هوا بود و دیگر بان از هوا بن مهران دلیل که با مرد بیابانی میبرد و در شود و باز باید
سود و منفعت بسیار و اگر بخا فرماید بپند بداد بود اشتر غان این سپهرین کوید که دیدن

باب الا
سجده
نیمه

اشتر مرغ

اشتر غان

اشترخان بخواب لبیل برغم و اندوه بود و اگر ببیند که اشترخان زل زکرفت یا کسی بد و داد
و از او هیچ خورد لبیل کند که بقصد آن غم و اندوه خورد اگر ببیند که وی از یکسے داد
یا بفریخت لبیل که از غم و اندوه رسته کرد اگر ببیند که اشترخان داشت و بخورد
همه داد لبیل که آنکس از بھران اشترخان و هکین اشک کرمائی کو بدید که ببیند که اشک سر از چشم
او همه نارید لبیل کند که شاد و خرمی ناپدید که ببیند که اشک نارید لبیل که غمگین بود و روست کرد
ببیند که بر لبستان اشک بر آید بود لبیل که در بعضی طعن و دندان ببیند که در چشم وی
بجای اشک کرد و خاک جمع شد بود لبیل که بقصد آن مال حلال بخرید و سد و اگر ببیند که
اشک بر آید و در دامن لبیل که مال خویش را بخرید حضرت صادق علیه السلام فرمایند که در خواب
دیدم اشک که از چشمم بر سر و جبهه بود و او را شادی و خرمی و تبرج و اندیشه سپیدی بود و نشان
این سخن کوید و بنام نشان بخواب لبیل برغم و اندوه کند خورد او دلیل بر بیماری اصلع بداند
اصلع بتادی مع سر بود این سپهرین کو بدید که اصلع سر بخواب ببیند که بر سر او و رسته
بود لبیل که او را فانی اندک حاصل کرد و اگر ببیند که او اصلع شد لبیل که از غم و اندوه
کرد اما اگر نبیند که اصلع شد لبیل که در زینت و آرایش و تقصای بند کرد مانی کو بدید
اصلع و یا بخورد و یا فایده بود و پیش کار و کسب صناعت و پادشاه را تفکر و زان
تقصای زینت بود و از فریب سپهرین کو بدید که از فریب نشین بھرتو که در دود و عفران نباشد و چون
ندید لبیل که بخواب لبیل که خوش بود و چو لبیل ببیند که بر سر و رخ و سختی بدست آورد
و ببیند که اندک از فریب سر کس بود و بخورد لبیل کند که از آنکس سخن لطیف شو چنانکه موافق
طبع بود اگر ببیند که از فریب لبستان لبیل کند که لبیل که در بخت و رسته حاصل کرد
خصی صادق علیه السلام فرمایند که خورد و از فریب بخواب لبیل که در سخن لطیف و بامعین بود
یا فانی کرد و از فریب کو بدید که خوردن از فریب در خواب و اندوه بود و اگر ببیند که
چیزی از فریب همه خورد لبیل که بقصد آن و بر غم و اندوه رسد که ببیند که از فریب که بر لب و از لب
وی بخورد لبیل کند که با کسی از اجناس مخصوص افند و اگر وی هیچ نخورد و اندوهی بویزند
حاجا بر غم کو بدید که خوردن از فریب در خواب لبیل کند که از اجناس و مخصوص افند

۱۰۰

اشتیان

۵۵

افزودن

۷۷

و علی التبعه هیچ چیز در خوردن افسرد نه باشد افسوس این سپهر کویید که افسون کردن در خواب نیست
مردم بوزمکن افسون که بنام کائناتی غرض جل و بانابت قرآن بود و چون افسون کرد در خواب بیند
کلان و نه بانا کسید بگوید و شفا و نجات بدید بماند دلیل که از غم و فاجعه بکام و دل رسد و اگر بخلاف
این بدید دلیل بر غم و اندوه کند که گمانش کویید که افسون کردن بخواب بباطل بود چون بوقت
افسون ذکر خشت از قبل بانگو بانا که افسون بقرآن و نامها حق تعالی کند دلیل که افسوس کار کند
حق و راسته و از آن و بر اینچیز و صلاح و در تجارت رسد افسون این سپهر کویید که در شب افسون بخواب
کند بر غم و اندوه و خوردن وی دلیل بر غم و اندوه و مصیبت کند که در دنیا و دنیا دل کویید که
در خواب دشمنی اهایب و ستمگر بود چنانکه هر کس از او ترسد که بدید که از او ترسنا که
بداد و دانه فرمان بر و مطیع و بود دلیل که در دنیا و دانه خاص و مقرب کرد و کویید که از او
بر گرفت و بر هوا نیز دلیل که بر فرمان پادشاه شکر کند و در آن بزرگ و نام و دایه بون شب کویید که
بگو چه زود دلیل که پادشاه در آن کوچه فرود آید کویید که مردم آن کوچه از او بکشدند از آنکه
معقول کرد یا هلاک شود که کویید که اله و بر هر کس دلایل کند که در دنیا پادشاه شود
اگر بدید که از آن دهان چیزی بداد و زود و بداد دلیل کند که بعد از اینچیز آن پادشاه
عطایا بداد و کویید که از دست او برید و شتر اینچیز و دیگر در دست و بماند دلیل که
پادشاه بر کس خشم کرد و او را از خود دور کرد و از چیزی از مال او بستاند که گمانش کویید که
اگر بدید که از آن شکار همی کشت دلیل که مال و خزانه پادشاه در بضر فنا و در اید که
بدید که از آن بقتل یا بچنگال برزد دلیل که او را از پادشاه زحمت و بلا رسد و ناشر
بستاند و اگر بدید که بالرجنک و ببر و همی کرد دلیل که او را بانا پادشاه جنگ و
خصوصیت بود و اگر بدید که اله بخورد یا بر او بکشد دلیل کند که بعد از آن پادشاه
مال و نعمت نابود و اگر بدید که لبر سر و روی وی شستیر بود دلیل کند که و بر اینچیز
اید و پادشاه کرد و حضرت صادق علیه السلام فرما بدید که اله در خواب دو
وجه بود اول پادشاه ظالم و ستمگر و خون خوار و دوم عالم بی دینان و جلیان
بود و بعضی گفته اند که کسی بدید که اله داشت دلیل که عمر او در آن بودی و ستمگر

باب الحذف

أخبرني
المر

الوحي موضح

کو بد کرد و خواست لوی سنج و سیاه بوقت خود پند لیل مال خواسته بود و الوی
 زرد لیل پهای کند که بدید که الوی زرد با سرج و سیاه که بطعم شیرین بود و فراگرفت با
 کسی بدید و او بخورد و دلیل کند که بقدردان مال خواسته سیاه که بدید که الوی زرد خورد
 و وقتان نبود دلیل کند که بقدردان مال و مصیبت و خصوصیت اگر بطعم ترش بود بخت بود این
 سیرین کو بدید که بقدردان که در پیش قوی امای کرد و امام شود دلیل کند که در آن
 قوم مهر کرد و جمله تابع او شوند چنانکه ماموم تابع امام باشد که بدید که چنان
 انبوه و نماز بود و در هر وقت که ما را امای کن و یاد شاه فرمود با و که امای کن و او در آن
 وقت و امامی کرد و دلیل کند که در اند بار میر و فرمان روا کرد و با ایشان عدل و راستی
 کند بقدر راستی قبله و تمام کردن نماز بر کوع و سجود و اگر بدید که از نماز چیزی نقصان کرد
 و دلیل کند که بر ایشان حرم و عظم کند بقدر آنچه در نماز نقصان کرده بود این سیرین کو بدید که
 بدید که امای میکرد و لیکن نشسته بود و دلیل که بدید که در او که بر پیشوایان نشسته بود و در
 نماز چیزی بخورد و دلیل کند که بدید که در وقت نماز کند و اگر امای و آنچه او بد
 و دلیل که شرف منزلت با بدید که شرف منزلت امام و اگر بدید که امام را و الا یقین هم داد
 با امام و در خانه رفت یا امام او را چیزی بخشید با امام طعام خورد و دلیل که بر قدر آن
 عزم و انداخت بد و در سد جابر هر که کو بدید که با امام رجعت بود دلیل کند که با او
 و که بخت با وی شریک بود یا در مسجد یا در دهی یا در شهری اسمعیل شعث کو بدید که
 کرد و امام و خوشتر بود و بدید که رو لایق و زیاده کرد و در هر چه در آن نقصان
 بدید که در مال و نعمت و نقصان کرد و حضرت شاق و فریاد که امای کردن بر خواست شش
 بود از فرمان روائی و بیم پادشاهی بعد از انصاف است علم چنانکه قصد کردن بکار خیر
 بچشم منفعت ششم یعنی از دشمنی و اگر بدید که امای زنان کرد و دلیل کند که در ضعیفان مالی
 کرد و اگر بدید که امای از آسمان فرستاد و قوه بر امامت کرد و دلیل کند که در حجت بود بر اهل
 از زمین و اگر بدید که در نماز میکرد و دلیل که از پادشاه فرمان روائی با بدید که بر
 کو بدید که خوردن مردم بوقت خود چون سبز و شیرین بود دلیل که مال حلال باید و اگر

اثری

میز

بگویند زرد بود و بپاک بود اگر بدید که امر بدید خورد و زرد بود دلیل کند که بپاکه کینه
 بنکام او بود و اگر امر بدید بگویند سبز بود با سبز چون بطعم شیرین بود مال بود و اگر
 ترش و ناخوش بود اندک بود که مانی کو بدید که امر بدید و سبز و شیرین بوقت خود با فخر مراد
 بود و اگر بدید که امر بدید خورد و دلیل بر منفعت بود حضرت صادق فرماید که خوردن
 امر و در خواست بر پنج وجه بود اول مال حلال و بیم توانگری سیم زن چهارم بایان مراد
 پنجم منفعت و اگر بدید که پادشاه امر بدید خورد و دلیل کند که از مرئی زرد و اگر منفعت باید
 بقدر آنکه خورده بود انار و انبال کو بدید که اصل انار بخور یا ل بود لیکن بقدر آنکه مراد
 که بوقت خود بود و اگر بوقت خود بود بدید و اگر بدید که انار از درخت برید خورد
 دلیل کند که از نانی با جمال منفعت باید سیرین کو بدید که انار شیرین بخواب بدید که جمع
 کرده بود و بعضی معتبران گفته اند که بایان انار شیرین خوردن بخواب مراد و درم بود که بیایا
 و انار ترش غم و اندک بود و اناری که ندانند ترش یا شیرین بود تعبیرش چون انار شیرین
 بود جابر کو بدید که بدید که انار شیرین بوقت می خورد و دلیل کند که هر قدر درم سیاه یا اینکه
 کسرش پنجاه دینار بود که سیاه باشد که پنجاه دینار کفایت درم سیاه بدید که بدید که
 هم و بر یکی مردم تاویل کند و اگر بدید که انار بر منشا هم خورد و دلیل که بعد از هر اندازه
 چوبی زنند در هر چه چوب انار ترش خوردن در وقت و بوقت بدید و حکم انار شیرین و سیاه
 بود که مانی کو بدید که بدید که انار شیرین بوقت خود بخورد اگر با در کان بود قماش
 متاع او رواج کرد و اگر مسافر بود و دلیل که سفرش مبارک بود و با سود و منفعت بود که
 بدید که در نهانی انار بافت با کسی بدید و داد و دلیل که بوقت آن وی را بخوبی رسد اگر بوقت بود
 و اگر بوقت و اگر انار شیرین با پوست پخته ان می خورد و دلیل که از هر چه خوردن را باید
 حضرت صادق فرماید خوردن انار شیرین در خواب بر سه وجه بود اول مال جمع کرده بود و در
 زن پار ساسیم شهر آبادان لیکن انار ترش عمو اسمعیل شعث کو بدید که پادشاه بدید که
 اناری داشت لایق یا شاهر یا بدید که در شش پادشاه بود و باز نکان راده هر قدر درم و باز اول
 هزار درم و مردم در ویش راده درم با بدید که بود انجیر یا سیرین کو بدید که خوردن انجیر

باب الف

انام

انجیر

بخور و کوفتن بود و اگر بیوقت بد بود اگر بیدار که اینجور هم خورد و با جمیع میکر و با کسی بد
 بخشد دلیل بود که غم و اندوه بد و رسد و نباشد که کاری کند که از آن دیشتهانی خورد که ما
 گوید که اینجور زرد بخوبی بدن و خوردن دلیل بماند کند و اینجور سیاه دلیل بر غم و اندوه
 و اینجور سبز خورد و بوقت چون بطعم شهرین بودن بانی ندارد اینجیل این سپهرین گوید اگر بید
 که اینجیل هم خواند دلیل بود که از حق بیاطلاع غیبت کرد و خود را می شود این سپهرین
 گوید اگر بیدار که اینجیل هم خواند دلیل کند بر او کسافی که از ملت جلسه نباشد که
 اندک بد و رسد و اگر از حق بیاطلاع کرد و دوست دار تر بانیان شود
 انداختن مردم این سپهرین گوید اگر کسی بیدار شد دلیل بر خصم خبر کرد و اگر بیدار که کسی
 او را بیدار شد دلیل بر خصم خبر کرد و اگر بیدار که کسی سنک انداخت دلیل کند که
 سخن سخنی بکسی گوید و بعضی از معجزان گفته اند که دلیل آنکه از بایکا هم میهم کردند
 و اگر کسی بیدار که سفال انداخت هم سخن درشت بود که بکسی گوید و معجزان گویند اگر کسی بیدار
 که شکر یا یا دام باشد بیدار شد اگر آنکس معروف بود دلیل کند از او بدان مقدار عطا یابد
 و اگر محب بود بدان مقدار که بکسی انداخت صیحت و عطا یابد اگر کسی بیدار از این خورد
 که گفته ام شوق چای یا یا انداخت دلیل که مال خودش را چاه اهلان هر بنی کند اندامها این
 سپهرین گوید که اندامها او را اگر بیدار که افزون شد دلیل کند که خدیشان و اهل بیت و زیاده
 کردند و او در موضع خود میقام بود و اگر بیدار که اندامها او بریده شد یا از تن او بفتاد دلیل
 کند که بفرموده و خدیشان او بر آید که کوفته و اگر بیدار که اندام خودش میبرد و اگر بیدار که دلیل
 کند که اهل بیت و خدیشان خود را در شهرها بر آید که کوفته و اگر بیدار که کوفته و اگر بیدار که کوفته
 از اندامش بریده دلیل کند که آنکس را خبر و منفعت رسد و اگر بیدار که اندامی از تن وی جدا شد
 دلیل که کسی از مال او چیزی بستاند و اگر بیدار که کوفته و اگر بیدار که کوفته و اگر بیدار که کوفته
 مرغی افکند دلیل که از مال خود چیزی بکشد چنان مرغی که بیدار که بیدار که بیدار که بیدار که
 از تن وی با او سخن گفت دلیل بود که در میان خلق رسوا کرد و دقوله
 تعالی قالوا انطقنا الذی انطق کل شئ اگر بیدار که اندامی از اندامهای

اینجیل

انداختن

اندامها

خوش بر اهل حق دلیل که کاری کند که بر آن اعتماد دارد اگر بیدار که اندامی از تن وی
 جدا شد دلیل کند که کسی از خدیشان او بغیر تیر افتاد که بیدار که اندامها پیش از زده بود دلیل
 که بیمار کرد اگر بیدار که مرغی از اندام وی پاره کوفته بر بود دلیل که مال او چیزی بزرور
 بستاند و اگر بیدار که کوفته و اگر بیدار که کوفته و اگر بیدار که کوفته و اگر بیدار که کوفته
 اما خوش خبر بکشد چنان که بیدار که اندامها او تیر افتاد که بیدار که بیدار که بیدار که بیدار که
 ام فضل گوید که رسول خدا عرض کرد که ما رسول الله خدای منکر دیدم ام فرمود چه دیدی عرض
 کردم بخوبی دیدم که پاره از اندام تو بریدند و در کنار من نهادند رسول خدا فرمود که فایده را
 بسیار بدید که در کنار تو بریدند و بعد از آن از فاطمه حسین بوجود آمد و در کنار او بریدند
 و او را می پرورید و آنکس که گمانی گوید که آنکس در خواب غیبت بود از فاطمه و سبکی بود از
 کردارها از دل کرد و در شفا در دهان است و میهمند و در سبب بود چنانکه حق تعالی در کلام
 مجید خویش فرموده است فی شفاء للون من حضرت صادق علیه السلام که خود آنکس
 خواب بر سر خبر بود اول در حال و دوم منفعت شتم کام دل باطن و تر آنکس روز بود
 که در منت بد و رسد قوله نعم وانزلنا علیک القرآن و التکوین آنکستان این سپهرین
 بیخ آنکست منت زانت و تاویل بنماز بود و بیخ آنکستان دست چپ فرزندان برادر بود و بعضی
 از معجزان گفته اند که آنکست چپ دلیل نماز با مقدار و آنکست چپ دلیل نماز با مقدار و آنکست چپ
 کند و آنکست عیال دلیل بر نماز دیگر و آنکست خنصر دلیل بر نماز خفتن و صلاح در
 نمازها بود و اگر بیدار که آنکست دست زانت انداخت دلیل که فرزندان برادرش میبرد
 و بعضی گویند که فرزندان برادرش را صبهیت رسد گمانی گوید که بیدار که آنکستان را
 در هم گذاشته است دلیل که سگ دوست کرد و اگر بیدار که آنکستان را با هم جمع کرد
 دلیل که کار برادران و فرزندانش را صلاح او و اگر بیدار که آنکستان را با یکدیگر داشت و هم
 بسته بود دلیل کند که کارها بر او بسته و در هم راهل بدینا و چنان مرغی که بیدار که بیدار که بیدار که
 که آنکست چپ او برید است دلیل که قوه مالتن بود و اگر بیدار که آنکست سبب او برید است
 دلیل که در فرقه نمازها تقصیر کند و اگر بیدار که آنکست میان او برید است دلیل

باب الف

آنکسین

آنکستا

انگور سفید بوقت خود نغمه زخیر و میا بود پیش از آنکه امید دارد و بفرجه قند لیل کند
 که از دهان خفا و ند خواب سخن خبری هر چه نابد و دلیلش هر حرف مال بود و اگر انگور
 سرخ بپند هم بپند لیل کند بر سرین کوبیده انگور سفید بوقت خود خوردن دلیل بر مال
 کند که بد شواری بدست بد و انگور سرخ بوقت خود خوردن دلیل بر معتقد اندل بود
 و هر انگوری که پوست سخت بود دلیل که مالی بد شواری بدست بد و هر انگوری که پوست
 او روشن بود دلیل بر مال حلال کند و هر انگوری که آب و تر بود دلیل بر مال حرام بود و
 هر انگوری که بدید از سرخ نماید دلیل بر غر و خاکند و هر انگور که بدید از سبزه نماید دلیل
 بر غر و اندک کند و هر انگوری که شیون تر یا کرم تر نماید دلیل بر مال حلال نماید و غری
 بدست کرد و حاکم گوید اگر کسی ببیند که انگور بر معصر جوین همی شرد دلیل که خدمت پادشاه
 ستیگر کند و اگر ببیند که آن معصر از خشت و گل بود دلیل که خدمت پادشاه باد یا ناکند
 و اگر معصر از خشت چینه یا از گچ و سنگ اهل بود دلیل که خدمت پادشاه با سبزه نماید
 هبند کند و اگر ببیند که انگور در طشت همی شرد دلیل که خدمت قی زبک کند و اگر ببیند
 که انگور در کاسه همی شرد دلیل که خدمت شخص خشن کند و اگر ببیند که انگور همی شرد و در
 همی جمع کرد دلیل که از حبه خود با سبزه یا سبب پادشاه حاصل کند یا اگر ببیند که معصر با
 اهل و عیال میخورد دلیل که او را و عیال او را در خدمت پادشاه منفعت رسد اگر ببیند
 خواب در خدمت پادشاه نباشد دلیل که کادی از سبزه یا سبب حاصل کند و در خدمت
 صادق و زاید که انگور سفید بوقت خود و بوقت بر سر و وجه بود اول فرزند نیک
 و دریم علم فراخ سیم مال حلال و فشرده انگور در خواب همی شرد کوبیده که بر سر خیز بود
 اول مال فراخ و دریم فراخ و غم سیم از خط و بلا امان یافتن قوله نعم عام فیه یغاث
 الناس و غم بصرون افغان بر سرین کوبیده که خواب بپند که بر روی و افتاد دلیل
 نشویند بود خاصه در جنگ و خصم و اگر ببیند که از جایگاه بپند بر افتاد چنانکه از
 کوهی یا از بامی یا از دیواری لیل کند که از روی و روی بود تمام بر نشود و مرادش سبزه
 نکرد که مانی کوبیده که ببیند که از جایگاه بپند که از روی و روی بود که امسک دارد و بر نیاید

مشقها آن
انگور

افغانی

و ناسد کرد و اگر ببیند که از کوه بر افتاد دلیل که حالش بد کرد و بوقت افتادن برین
 او ریخ و سس و اگر ببیند که زخمی سخن بوی سس و خون از آن عضو روان شده دلیل که
 بقتل آن زخم و برانیا فی سس و اگر ببیند که پایش باغز بد بپنداد دلیل که در بخت
 الی بد و سس و اگر ببیند که بپنداد و ریخ بد و ریخ بد و سس و اسان بود و
 اگر ببیند که از سنان خانه او مار و کرم و کزنند کان بپنداد دلیل که او را از پادشاه
 با از کسی بز و کغم و اندک و سس و اگر ببیند که بام خانه باد بوار و افتاد دلیل که لقا
 بپنداد و سس از آنجا که امید ندارد و بدان سبب خرم و شادان کرد و کارش کشاد
 شود و الله اعلم بالصواب **حرف الباء و تکامل التعریض** ای ام ابره سیم گوید
 که با دام در خواب بدک نغمه و روزی بود لکن بخت بدست بدک که با دام فرار کند
 دلیل بود که بعد از آن ویرا نغمه و روزی بود و دشوار بدست بدست و معتز که نغمه ناکند
 با دام در خواب علم بود و شفا از ریخ و چون مغر و ببیند بخت بود که کوبیده که ببیند که با دام
 با پوست است یا که بوی دارد دلیل که از مردی بخیل چیزی باید بختی اگر ببیند که از مغر با دام
 قلیز و عن بیر نا و در دلیل کند که از مردی بخیل ویرا بختان روغن منفعت باید جاسر
 کوبیده که دیدن با دام در خواب مال و نغمه بود اما اگر با دام با پوست ببیند دلیل که آن
 مال قدری بر ریخ و سختی بدست و در و چون با دام با پوست ببیند دلیل که مال با سبزه
 او در حضرت صادق و فرماید که در بدست با دام در خواب بر و وجه بود اول مال شکا حاصل
 کرد و در قیام ان بهما شفا باید بداند که بر سرین کوبیده که در از ده چنانست که ببیند خواب
 دلیل بر پادشاهی بود اول آنکه ببیند که پیغمبر او را امام کرد و دریم آنکه ببیند که علم
 شریعت و دریم سیم آنکه کوش پیغمبر پیش خود ببیند یعنی منظر افامه نماز بود چهار
 آنکه بر سرین و خطب کرد و آنکه جامه رسول بود ششم آنکه آنکتری ببیند که در آنکشی او
 هفتم آنکه ببیند که از آفتاب یا ماهتاب که برید هفتم آنکه ببیند که تر و در ده خانه شده است
 نهم آنکه ببیند که چشم او دیوار شهر کشانست دهم آنکه ببیند که چشم او محراب مسجد جامع شده است
 یازدهم آنکه با پادشاه مرده او را آنکتری هده و آندهم آنکه ببیند که چشم او مانند کاری

حرف الباء
تالی ام

و ترس بود و اگر بیند که باد چنان سخت بود که درختان را می کند خرابی می کند و دلیل کند که
اهل آن دیار بدلیل و معصیت علیه طاعون و سرجه و مانند آن بر همانی گوید که باد می شود و در
نهایه لیل بر بیمار می آید که کند و باد معتدل می شود و دیانت در خواب لیل بیمار بجا می آید
و در انداختن و باد معتدل می بیند و دلیل بر تنه استی بود از مردم آن دیار و موجب بخت
و کسبان دیار کند و اگر بیند که باد او را از اجائی بجائی میبرد و دلیل کند که سفری می رود
کند و در سفر چا و نیزگی باید بداند که او را باد زمزمین می برد و باد است و اگر بیند که باد
و تازیکی بود دلیل بود بر ترس و بیم و اندیشیدن قوم چنان گوید که بیند که او با باد سخت
بسوا می آید و دلیل که اجل او نزدیک بود و اگر بیند که او را باد از اسم او می آید و دلیل
بود که بیمار کرد و عاقبت می باید حد صاف و نرم باید دیدن باز و خواب می برد
بود اول ایشان در نیمه زمان رانی بستم مال چنان مرگ پنجم عذاب ششم کشتن هفتم بکار
هشتم شفا هم راحت و اگر بیند که بر باد نشسته بود دلیل کند که بزرگی و فرمان رانی
است و شش گوید که بیند که باد مغرب می جفت دلیل که مردم آن دیار و اما از لغت
زیاده کرد و اگر بیند که باد شمال نرم می آید دلیل کند بر شفا و راحت اند بار و اگر خلاف
این باشد دلیل خیمه نباشد و اگر بیند که او را باد می شنید دلیل که خیمه یا دشا و بزرگی درین
دیار کشته که در و اگر بیند که باد مردم آن دیار و اگر بخت و سر هوا بود دلیل بود که آن
شرف بزرگی باشد باد هر گاه که در این سهرین گوید که اگر کسی بیند که در میان جمع مردم مان باد
رها کرد چنانکه مردم آن را بیند دلیل که سختی داشت گوید که مردم بری
افسوس کنند بیک در میان در میان رسوا کرد و اگر بیند که باد نه رها کرد و او از
انرا نشیند تا ویش بخلاف آن بود و اگر این خواب مرعی هند بیند دلیل که او را
خرم و سد کهانی گوید که بیند که باد او را بلند و بوی ناخوشی داشته دلیل که
کاری کند که مردم بر او تشیع کنند و او املامت کنند و بدی او گویند و اگر بیند که او از
داشت بوی ناخوش نداشت دلیل بود که از کار و بهیانه جدا کرد و بخیرش روان بود
و اگر بیند که بر چاه بادی که گاو بر میان بر او بچند نند و او شرم میداشت دلیل بود

بایرهاکن

کتابخانه

که از کاری به شغل معیشت او ساخته کرد و حضور صادق فرماید که باد رها کردن درختها
بر چهار وجه بود اول سختی نداشتن و بیم تشنگی سیم کاری به امانت چهارم و صوابی اگر بیند
که باد را قصد رها کردن دلیل بود که آنکس بدین برسد و بداند هب بود باد در ملک نوعیت ازها
این سبب بر کوبد اگر بیند که باد در ملک هب خورد دلیل بود که حاجت او روا کرد و مراد پیشا
ن را که رسول خدا فرموده الحدیث ما اطلب ما اطلب یا خلد یعنی بوی خوشی چون خوشی
تو حضرت صادق فرماید که خوردن باد در ملک در خواب سه وجه بود اول حاجت و اولی
کام یافتن سیم و بعد از غایب یک با کسی بداند که باد در ملک هب خورد دلیل بود که مانعی
بیند که باد در ملک هب یافت با کسی بداند دلیل بود که او را خادمان با کسی حاصل کرد و اگر زن
بیند که باد در ملک هب خورد دلیل که مع او را شوهر بداند که مردمانی بخان ابن سبب کوبد
که باد بخان خواب خوردن اگر بوقت بود و اگر بی وقت و اگر بخند بود و اگر خام دلیل غم و اندک
بود بعد آنکه خورده بود و دلیل تر و خشک یکسان بود که مانعی کوبد که بیند که باد بخان
بسیار داشت لیکن جمله را به شمشیر یا بفرخ یا از منزل خود بیرون انداخت و از آن خورد دلیل
بود که از غم و اندک رسته کرد و بار کشید ابن سبب کوبد که بیند که به پیش یا بر سبک آ
دلیل که بقل و جستن اینها و مراد منعقت شد که بیند که به پیش یا بر سبک آ
که کلاه و معانی یا کند قوله نعم لعلوا و از راه کامله بوم الغنمه و مراد از آن بستانا
که مانعی کوبد که بیند که باد بسیار داشت و داشت که از ملک و شد دلیل بقل و جستن و او
خبر منعقت و سلبا مضرب و یک و اگر بیند که آن باد ملک آن بود خیر و شر آن بخان او
خواب باز کرد و در آن تر و شمسال کوبد که باران در خوابی سخن و بهر که بود از خدای تعالی
چون باران عام بود و بهر جامه رسد قوله نعم وهو الذی یزیل الغیب من بعد ما یظنوا
یشر و حشر خوابیدن باران بوقت خویش بیکو تو بود بوقتی که مردمان باران نخواهند
بهر باشد اما اگر آن باران خاص بود چنانکه بهر آن کوهی آن باران سخت بسیار بدین
انجا آید و بکینا بدین پنجین دلیل کند پنج و بهر آن که اصل آن موضع و سخنی که باد پیشا
رسد و اگر بیند که باران آهسته میآید دلیل کند پنج و بهر آن که اصل آن موضع و اگر بیند

حرف الباء
با و ب

بابی دسپتہ

بای منجا

بارکشید

باب اول

که اول سال یا اول ماه باران بارید دلیل کند که در انسان باران مافراخی مستغنی باد
پیدا کرد و اگر ببیند که باران بشو و سخت بود که میبارید دلیل کند بر بیماری که در او حاصل
کرد این سیرین گوید که باران سخت نباشد بوقت خوش میبارید دلیل بود که در دنیا
از لشکر ریخ و دلار رسد و اگر ببیند که آب باران مسخ کرد دلیل کند که از ترس بیم این کرد
و اگر ببیند که باران بر سر میبارید دلیل بود که بفرزد و واسود و مستغنی باز باشد
اگر ببیند که باران بر سر هر منّا چون طوفان میبارید دلیل بود که دران دیار منّی مغایضا
نغود باقیه بدیداید و اگر ببیند که از هر قطره باران از او میبارید دلیل کند که عزت و جفا
از زیاده کرد و اگر ببیند که آب باران مسخ می کرد دلیل بود که از ترس بیم این کرد و اگر
ببیند که باران عظیم میبارد چنانکه جوهرها از آن روان بود و بانی بدو ترسید دلیل
که پادشاه انقبض کند و شتر قوی از خود دیار دارد و اگر ببیند که از آن جوهرها شتوان گشت
دلیل که شتر پادشاه از خود دفع سازد و اگر ببیند که آب از هوای امد می کرد و باران دلیل
کند که عذاب خستعلی در بیماری روان موضع بدیداید که تما گوید که ببیند که بجای باران
انگبین می بارید دلیل که بغض و عنایت از دیار بسیار باشد هر چه که باشد که از آن
سپارد و او پیش از جنس اینچنین بود و اگر ببیند که آب باران می خورد و آب آن شاد و روشن
بود دلیل کند که نقدان غیر و راحت بد و رسد و اگر ببیند که آب باران بنزه و ناز خوش
بود دلیل که بر قدان ریخ و بیابان کشد حصص سازد و فرمایند که دیدن باران در خوا
بره و آورده و جبر بود اول رحم و دیگر که سیم فرادخواستن چهارم ریخ و بیابان پنجم بیا
ششم کارزار هفتم خون ریختن هشتم فتنه نهم خطا ده امان یافتن یازدهم کفر و از دهم
دروغ با ساری این سیرین گوید که اگر کسی ببیند که برق او بارانی بود و او در خدمت پادشاه
بود دلیل بود که نام بنک او مدح و شای او در پیش پادشاه فاش کرد و اگر بارانی از
جبهه جامه بود دلیل است که از دافایده بر دنیا حاصل کرد که همانی گوید که ببیند که
بارانی از لشم بود یا از گنگان یا از نیل چون سبز بود دلیل بر نیکی بود اما بارانی
زرد دلیل بر ریخ و بیابان بود و اگر بارانی کبود بود دلیل بر گناه و مصیبت بود و اگر بارانی

باب الحی

مفتی

سفید بپند لیل کند بخیر و منفعت که از خجانی بدو رسد با سرکار این سپهر کو بیاید
بارگشته و ملعه دو دلیل برپادشاه کند با هر دو معنی آن گویند که بارگشته دلیل بر باد
بود و بارگشته دلیل بر خدادانده کند گویند که بارگشته قوی بلند بود دلیل بر نور
توقه و بنیک حال پادشاه و گویند که بارگشته بر خجانی شد اگر جمله بپنداد دلیل بر خجانی
پادشاه کند و اگر بر خجانی بپنداد دلیل بر هلاکت والی بود و گویند که بارگشته قوی بلند
دلیل بود که پادشاه نودار شمشیر معنی کرد و اگر بعضی ایادی شهر را تو کرده بپند دلیل
کند که والی نودار ایام معین کرد و در همان کو بیاید که بارگشته و ایام نودار و ازاد شهر
نار و ایش عشق و ایامی بود و ایامی در پیران شهر بوده باشد هر بنیک بلند و ازاد و منفعت
بر بار و بپند دلیل بر این پنج گویند بود بسیار این سپهر کو بیاید که بازی بکشد با کسی بود
دادان باز مطیع او بود بعضی می گویند دلیل بر خجانی شد و ازاد و منفعت
عزیزت او و گویند بازی سفید بر خجانی شد دلیل که از پادشاه داد و منفعت بپند
گویند که باز از دست او بپنداد و میزد دلیل بود که از منزلت بدو عشق و بیچاره اند که گاه
کو بیاید که بازی سفید بیافت اگر از مردم پادشاه بود دلیل که از پادشاه و ازاد
و حر بپند اگر از رعیت بود مال بسیار حاصل کند و گویند که بازی کسی بوی سفید دلیل
که او از رعیت دایم صاحب حسن و جفا و گویند که باز بر بام او شد دلیل که او را با داد
نوصبت افتاد و از او خیر منفعت بپند و گویند که باز بیکرخت در خانه شد یا در زیر
دامن زنی پنهان کرد دلیل که از زن را پیش خویر و بی بداید و گویند که بر پای ایستاد
و ننگه زدن با سپهر بود دلیل که از زن را در خیزی بد جاسوس کو بیاید که کسی بد که بازی
بیافت و او را بکشد دلیل که اگر اینک از مردم پادشاه بود معجز کرد و از عمل اگر از رعیت
پادشاه نبود او را بپنج غنی بکشد از همه اهل بدست گویند که باز از دست او بپند بپند
بنامد اگر اینجو ابرام پادشاه دیده بود دلیل که ملک این دست برود و اگر باز بپند بپند
دست و بپند تا ویش آنکه ملک و قدرت باید حاضر و صاف و ازاد که چون بپند
که باز مطیع او بود تا ویش هر پنج وجه بود اول آمدن و بپنداد سیم دشارت چهار

بارہوی

ثانی

و اگر بپند که افش بیامد و درختان باغ را بسوزند دلیل بود که در آن مغایر باشد که در دنیا
بدید که اکثران در باغ بودند دلیل بود که پادشاه آن ملائحت در شمنان خلف را بدید اگر در
باغ کوسفتند دلیل بود که از پادشاه مال و نفع حاصل کند و بهیبت عظیم پادشاه را بدید و اگر
در آن باغ هر چند کاب بپند دلیل بود که لشکر پادشاه بر عهده فاشند اما بر ایشان اعتماد نبود
و اگر بپند که از آن باغ میوه جمع میکرد و بخانه میبرد دلیل بود که بقدر آن ویرانچهره منفعت
رسد و اگر بپند که در باغ همه جمع میکرد دلیل منفعت بود از پادشاه بلکه بخی و درخت
جابر گوید که اصل باغ در خواب شغل مردم بود و بعد از همه و اگر در باغ سبزه بپند دلیل بود
که کارش بنکورد و در شغل وی راسته شود و اگر باغ از سبزه و میوه خالی بپند دلیل بود که
کار او بنکورد و اگر باغ را خرم و راسته بدید کسی را گفت که این باغ از آن فلان باد
میوه از آن باغ بخورد دلیل بود که بقدر آن از خلایق منفعت یابد اگر در وقت بیابا
ناجستان باغی خراب بدید چنانکه روی هیچ سبزه و درختان ندید دلیل بود که پادشاه بر آن
جود و رستم کند و اگر بپند که بدست خود باغی بنواخت و درخت نشاند میوه برآمد دلیل
بود که دنی توانگر بنده نخواهد مال و نفع و فرزندان حاصل کرد و اگر در آن باغ بوقت خوش
انگور بدید دلیل بود که مال و منفعت یابد بپند که در خوش حکایت آورده اند که اسباب
آمد گفتن ای پیغمبر خدا بخواب بیدم باغی راسته و در وی میوه ها بسیار بود و در آن باغ دید
خوکی بزرگ نشسته بود و مرا گفت که این باغ طالع این خوکیست من از آن حال خبر کردم دیدم و در
باغ خوکان بسیار دیدم که میوه بخوردند و میگفتند که این خوکان میوه بفرمان این خوکی بزرگ
میخورند سلمان گفت که این خوکی بزرگ پادشاه ظالم و مستکبر است و خوکان دیگر را انداختند
حرام خوار که مطیع فرمان پادشاه ظالم اند و من باید بنواخت و بشند از عذاب خداوند
حضرت صادق علیه السلام را بدید که در باغ در خواب بر هفت جبر بود اولی که خواب بر زمین
سیم عیش خوش حجام مال بچشم بلندی ششم شادی هفتم که بزرگ و باغ در خواب بدید که زمین
بود و اگر کسی بپند که باغبانی میکرد دلیل بود که دنی توانگر شد و در شغل او مشغول شود و
با ایشان سازگاری مدد کند بعضی از معبران گفته اند که دیدن باغ بر سه وجه بود اول

مگر پیش

که خزان

که خدای سرادیم بزم سیم فرزند قرة العین یافتن جامها این سیرین گوید که بافته جامها
در خواب سفر بود و یافتند مسافر بود و اگر بپند که جامه را چیزی میساخت دلیل بود که سفر
دود آورده اند که یافتن جامها در خواب خصوصیت بود و اگر بپند که جامه را بافته سیرین بدید
کند که انکار یا خصوصیت طرف بشود و بر ایشان هر از سبب سفر بود و اگر در سیرین یا در میان
تاب میداد دلیل بود که سفر شود که مانع گوید اگر بپند بجای بر شمشیر یا کمان یا کمان
دلیل بود که بد بود زیرا که نشان خاست بود و اگر بپند که جامه را تمام میساخت و سیرین بدید
بود که سفر شود و کار وی تمام کرد و اگر بپند تمام میساخت بود دلیل بود که کار او تمام
نکرد و جامه را گوید اگر بپند که یافتند که هر که در دلیل بود که او را بامردم خصوصیت انداخته
بنکورد و اما از مردمان او را سیرین یافتند ملائمت شد یافتن این سیرین گوید که دیدن باغ
در خواب و وقت خود خوردن و بی وقت خوردن اگر بپند باغ را تمام دلیل بود که سفر کند
حکم ناویل آن در شغل و خست بکافت و اگر بپند که بخورد غم و اندک کمتر بود که مانع گوید
اگر کسی بپند که کسی با قلاب بدید و در بخورد دلیل بود که اندک بکس کرد و باشد که انکار
خصوصیت معبران گفته اند اگر بپند که با قلاب داشت یا کسی بدید از آن خانه بیرون رفت
از آن هیچ بخورد دلیل بود که او را زیان ندارد و خاص چون بود بخورد بدید بود بالا رفتن
محمد بن سیرین گوید که بپند که بر بالای کوهی نشسته بود با بر بام با بر بام و با بر بام کوشک
برداشتند آنها را بالا رفتن دلیل بود که آنچه جوید باید حاجتش روا کرد و بعضی از معبران
گویند اگر بپند که بد شواری بر بالا رفتن دلیل بود که آنچه میخواهد بدید و دشواری بسیار
و اگر بپند که بر نزدیکی بالایش دلیل بود که در دین شرف منزلت یابد خاصه که نزد
او را کل بود و اگر بپند که نزدیکی بالایش دلیل بود که در دین و خلل باشد
که مانع گوید که از نزدیکی بالایش بالا رفتن از کج و سست دلیل که شرف بزرگی یابد و اینها
اگر بپند که از خست تمام و کل بود دلیل بود که قدر و منزلت یابد و اینها و اگر بپند که در
بالا رفتن و از سبب دلیل بود که اجل او نزد پادشاه یا شریف که مرگش باشد و از آمد
دلیل بود که بخت چهار کرد و مرگ تمام شفا یابد حضرت صادق علیه السلام را بدید که بر بالا شد

باغ میا

باغ

بالا رفتن

بالان

بالش

بشا

بانا

بوی چ و جود اولی حاجت و هم زن خواستن هم قریب بزرگی چنگ مراد با فتن بیچ بالا
 و فتن کما بالان این سپهرن کو بد که بالان بدت در خواب ن بود اگر بید که بالان داشت
 یا از کسی به بهیاج بد که لیل که زن خواهد یا کین لیل خود و اگر بید که بالان بدت داشت لیل
 که مطیع فرمایند و از زن کرد و بر بی مشو کرد و اگر بید که بالان از وی ضایع شد لیل
 که زن از وی جدا کرد و یا طلاق شد و بعد جاکر کو بد که بید که بالان یا کین بود داشت لیل بود
 که زن مشو ساز کار بجو اهدا و غیر و منفعت باید و اگر بید که بالان در مشو چرک داشت
 دلیل بود که زن نخواهد ستیز روی ناساز کار وادی مضرب بید بالش این سپهرن کو بد
 که بالش در خواب خادم بود بید خواب اگر بید که بالش نوفر گرفت و ان بالش سپهرن
 بود یا کسی بوی داد دلیل که او را خادم باشد متکاری مصلح یا رساید کرد و اگر بید که
 بالش او کس چرک و زد و سبب بود تا ویلش خلاف بن بود و اگر بید که بالش او بدید
 یا بسوخت یا از وی ضایع شد لیل بود که خدمتکار روی ضایع کرد و یا کین بدت و یا بیچ و
 بالان بد و رسد و بسبب از وی جدا کرد و در کمانی کو بد که بید که کسی از خانه او بالش
 بالان بدید دلیل که کسی از پی زن او میگرد که او را میباید از پی کین لیل وی معز ان کو بد
 که بدت بالش در خانه دلیل بود که کسی از خانه بیرون و اگر مردی بدید که بالش بیاید لیل
 بود که بید ان بالش او را خادما و کنان حاصل کرد و اگر بید که انش در افتاد و بالش
 او بسوخت لیل بود که خادما و کنان و بر چند با کین زن خاص صفاق فرمایند که بدت
 بالش در خواب به بیچ وجه بود اول خادم در کین کین سپهرن داشت چهارم دین بکو بیچ
 بر همیز کاری عدل بشا و اگر بید که برام خانه محمول بود دلیل بود که زن خواهد رفت
 بیددی نام بافتد و دفعه و اگر بید که نام از خانه مغرب بود دلیل که شد که مشو بزرگی باید
 و کارش بر مقام کرد و جاکر کو بد که اگر بید که برام خانه پادشاه بود دلیل بود که بزرگی
 منزلت باید و اگر بید که از نام بفتاد و از خانه و منزلت بفتاد او را اندی رسد بالان
 داشت چاقو و کین محرم سپهرن کو بد که بالان داشت چاقو و ان و مریم دلیل بود بر غم و مصیبت
 و در موضع و اگر بید که او را بالان میگردند انجا و اگر جواب از دلیل بود که زود بیرون

حرف

و اگر بید که جواب نمیدهد دلیل که بیمار کرد و اگر بید که او را کین سپهرن میباید دلیل بود که
 شادمان کرد و اگر بید که تالی میبندد دلیل بود که چیز ناخوش مشو و اگر بید که بالان
 زاری میبندد دلیل بود که حاجت او و او کرد و بر بد مشو ظفر باید و اگر بالان ششام مشو
 کراهتی بوی رسد و زو زایل کرد و در کمانی کو بد که بید که اسیم بالان میگرد دلیل بود که
 او را اشارت رسد و بعضی از معز ان کو بد که البته مکر و هی بوی رسد از بهر آنکه بهیچ
 و روغ نکیند و اگر بید که خزانک میگرد از دشمنی حاصل فریاد و ششام مشو بود که نفا
 ان انکر الاضواء لصوص الحیر و اگر بید که ششام بالان میگرد دلیل که بیچ و در دیبستان و
 در ان سود و منفعت باید و اگر بید که کو سفندی بالان میگرد دلیل که از بزرگی بزر
 خیر و منفعت رسد و اگر بید که از غل غل بالان ششام دلیل بر خیر می شاد و بی نغمه کند و اگر
 بید که اهو بالان میگرد دلیل بود که او را کین سپهرن حاصل کرد و اگر بید که ششام بالان میگرد
 دلیل بود که بیرون سپهرن باید از پادشاه و اگر بید که پلنگ بالان میگرد دلیل بود که او را لیل
 و تصویر افتد و اگر بید که بون بالان میگرد دلیل که کسی بی خشم کرد و بیرون که کند
 اگر بید که کول بالان میگرد بر دشمن ظفر باید و اگر بید که شغال بالان میگرد دلیل بر غم
 و اندیشه کند از سبب نان و اگر بید که و یا هی بالان میگرد دلیل بود که مردی دروغ و
 باوی مکر و حيله کند و اگر بید که کوب بالان میگرد دلیل بود که او را از ددیم بود و اگر بید
 که اشتد رخ بالان میگرد دلیل کند که خادم دلیر باید و اگر بید که کس بالان میگرد دلیل
 بود که از خبر مردی بزرگ عظمی کرد و اگر بید که اله بالان میگرد دلیل که خبر پادشاه مشو
 و اگر بید که کوب تر بالان میگرد دلیل بود که خبر سپهرن پادشاه مشو و اگر بید که خروس
 بالان میگرد دلیل بود که خبر مردی جوانمرد مشو و اگر بید که کلازه بالان میگرد دلیل بود که
 خبر مردی پوشید مشو و اگر بید که جال بالان میگرد دلیل که خبر اندی و مصیبت مشو
 و اگر بید که بوم بالان میگرد دلیل سپهرن بود و اگر بید که ناخن بالان میگرد دلیل که خبر دروغ
 مشو و اگر بید که کنگر بالان میگرد دلیل که خبر زنی با جمال مشو و اگر بید که طاووس
 بالان میگرد دلیل که خبر پادشاه عجب مشو و اگر بید که کلنگ بالان میگرد دلیل که خبر مردی

در پیش نشود و اگر بیند که لکتاب بانک میکرد دلیل که خبر مردی دهقان شود و از آن خبر
 کرد و اگر بیند که کتب بانک میکرد دلیل که خبر زنی بنکو شود و اگر بیند که بانک کتبکان می
 شود دلیل که خبر زنی مستور شود و اگر بیند که بانک کاغذ می شود دلیل که خبر
 مردی حرام خوانه شود و اگر بیند که کتبش بانک میکرد خبر خوش شود و اگر بیند که دلیل
 با هزار دینا بانک میکرد خبر مطر می باشد و اگر بیند که بانک میکرد دلیل
 همی کند و اگر بیند که مرغی بانک میکرد دلیل که مرغ و اندک بوی سدا و اگر بیند که
 بط بانک میکرد خبر مصیبت کسی از اهل او شود و اگر بانک بچکان مرغ شود مائمه و صبیحه
 رسد خضر شاق و نایکه بانک هم مرغان در خواب شنید سیکو بود مگر مرغی که او را
 بفال بداند که بانک و اندک و مصیبت بود و بانک از ترس بیم بود از دشمنی اما بانک
 زنبور و ملخ دلیل بر ترس بیم بود و بانک زغ دلیل که در موضعی فرزد اید جابر کوید
 اگر بیند که از زمین یا از آسمان یا از هوا بانک می کند امده دلیل بر غم و اندک و مصیبت
 پادشاه کند هر چند معتبر خبر بد حکایت و ده اندک مردی پیش این سپهرین اند
 گفت بخوابیدم که دایه جنبه با من سخن میگفت این سپهرین گفت که مرا اجل نزد یک ملکش
 قولی تعالی و انا وقع القول علیهم اخرجنا لهم و انبئ من الارض تکلمهم و چون بگفتند مرا ملکش
 از دینار حلت کرد بانک نماز این سپهرین گوید هر چند که مصلح و مؤمن و مستور باشد چون
 بیند که در جایگاه مردی بانک نماز نشود با بانک نماز دهد دلیل که حج بیت الله
 بکند و قوله نعم و اذن فی الناس بالحق یاتونک رجالا و اگر بانک نماز در جایگاه می چوید بود
 مگر و هی ناپسندیده بد و رسد و اگر بخواب مردی فاسق بیند دلیل که او را بدی در کار
 و اگر بیند بانک نماز از سجده از مناده دهد دلیل بود که مردمان از آنجا می آیند و اگر
 بیند که در دست خشمه بانک نماز میداد دلیل بود که بازن خود لغت آورد و اگر بیند که بانک
 نماز در خانه خود میل دلیل که مغلس در پیش کرد و گویند کسی از اهل بیضا و هلاک
 کرد و اگر بیند که بانک و چاه یاد و سر ابر میداد دلیل بود که آنکس ندان باستان بود
 و اگر بیند که بانک نماز در کوچه میداد دلیل بر جاسوس کند که آنی گوید اگر مردی بیند که

بانک نماز

بانک خود بانک نماز میداد دلیل بود که از دینار حلت کند مردی اگر بیند که در کلبه بانک
 نماز زاده و نقصان داد دلیل بود که بر مردمان ستم و سبدا کنند و اگر بیند که کودکی بانک
 نماز میداد دلیل بود که پدر و مادر و برادر و خویش و اقارب و اگر بیند که مادر میل
 دلیل بر آنجا او بود در دین و دنیا و اگر بیند که بانک نماز در خانه مادر لشکرگاه میل تا و پیش بد
 بود و اگر بیند که بخوشی می دهند بانک نماز میداد و قایم کرد و از زندان رهائی باید و
 اگر بیند که بانک نماز با هو و لغت داد دلیل که هلاک کرد و اگر بیند که بر سر کوهی بانک
 نماز میداد دلیل که پادشاه سخن راست گوید و او را بخدا تعالی خواند و اگر بیند که
 در مثنای بانک نماز میل دلیل بود که بزنی فریمان و او را باید و اگر بیند که در کعبه خانه
 بانک نماز میداد دلیل که در کار حق خیانت کند و اگر بیند که در سر راه بانک نماز می آید
 دلیل بود که بسفر رود شود و در آن سفر بچ و بزرگ شود و اگر بیند که در میان
 کوهی بانک نکرد دلیل بود که در میان قوم ستمگر گرفتار آید و باری خیانت کند و اگر بیند
 که بر کوهی بانک نکرد دلیل بود که در میان قوم ستمگر گرفتار آید و باری خیانت کند و اگر بیند
 زایل کرد و اگر بیند که دیگری بانک نماز کرد و او بشنید دلیل بود که بکار عبادت طلعت
 کامل بود و کسی را بخدا تعالی خواند و اگر بانک اقامه شود دلیل بود که در کارها حق
 توفیق یابد حضرت صادق فرمود که بانک نماز در خواب بر دوازده وجه بود اول حج دوم
 سخن سیم فرمان روائی چهارم نیکو بیچ و بیست ششم سفر هفتم بریدن هشت مغلسی نهم
 خجانه دهم جاسوس باز دهم منافق بر دوازدهم بریدن دوازدهم بانک است این سپهرین گوید
 که یکبار بانک نماز در خواب بدست سخن خوش و لطیف بود یا بوسه بود که بر زنده عال بانک
 دهد و اگر بانک نماز بیند و روزی حلال بود بقدر آنکه دید و اگر بیند که بر زنی
 حرام را بانک نماز بدست دهد دلیل بود که مال لغت و دنیا بیاورد بقدر آنکه کارش نظام نکرد
 اگر بیند که بانک نماز داشت و جلد را بخت بد از وی ضایع شد دلیل که اگر لغت دارد
 جلد را نفقه کند یا از وی ضایع کرد بدینا و دنیا گوید اگر کسی بیند که بیکای و بریدن
 بود یا شکسته دلیل بود که نیمه مال از وی ضایع کرد و اگر هر دو پای شکسته بانک نماز

حرف الباء

بانک

باب

گوید اگر کسی در خواب ببیند که پاچه کوسفتند همی خورد و دلیل بود که چیزی نفعی بد رسد
 بقدر آنکه خورد و بود و اگر ببیند که پاچه کاه می خورد دلیل بود که در آن سال او را فراخی
 نفع بود بر اندازد خوردن و جای که خوردن پاچه در خواب دلیل بود بر خوردن آن
 بقدر آنچه خورد و بود خاص چون ببیند که خام می خورد و یا سنگل اگر بن این سیرین گوید او در
 خواب ببیند که کسی با بیداری هم می خورد دلیل بود که در کار آنکس معیوم و پایدار بود و از او جدا
 نکرد و حضرت صادق علیه السلام فرمود که بایستی که در خواب بر سر وجه بود اقل میم شدن
 آنکس که بایستی بدانی او کرد و در عین غایت که در بادی سیم خبر و منفعت بد رسد و اگر ببیند که
 آن بایستد کسی بر سر دانه و یا بشنخا و این بود سیرین گوید که بر جانور است و در
 و از جمله سباع است و دشمن شتر است و بدین روی خواب دشمن قوی دلیر بود لیکن اگر در خواب
 بود و اگر ببیند که بایر و ریز و جنگ بود و او را قهر کرد دلیل بود که بر دشمن خیر کرد و اگر
 ببیند که بر دشمن قوی قهر کرد دشمن بر وی ظفر باید و اگر ببیند که بر از وی زنی شد بود و میسر شد
 دشمن او بر کرد و در زمانی که بویست استخوان و بوی سیرین در خواب بدین مال منفعت بود
 که از دشمن بد رسد بقدر آنچه دید بود و اگر ببیند که بر سر نشسته بود و او مطیع بود دلیل
 بود که دشمن مطیع او گردید و این سیرین گوید که ببیند که بر سر سینه دلیل بود که بر چنگ
 تعالی دروغ گوید و راه باطل بود و اگر ببیند که از خواب بود که او را میسر شد دلیل بود که متاع
 بود و درین و اگر ببیند که آن بی از سیم بود دلیل بود که از بهر هوای غش و فقرت کند زنی که با او
 میل دارد و اگر ببیند که آن بی از زب بود دلیل بود که میلش بکار مکتوب و جمع مال بود و اگر
 ببیند که آن بی از آهن بود یا از زرس یا از زبر دلیل بود که غرضش از بدین صلاح دنیا و طلب
 متاع او بود که می گوید که اگر آن بی از خواهر ببیند دلیل که غرضش از بدین بارشاهی و خدایم
 خادم و حشم بود و اگر ببیند که آن بی از خواهر و در شد دلیل بود که غرضش از بدین جمع کردن
 مال حرام بود و اگر ببیند که بی از خانه بود از عقل و دانش خود و فرزند و مانند متاع که در دست
 صادق فرمود که بایستی که در خواب بر سر وجه بود اول دروغ باطل و دوم مکار و منافق سیم
 در منفعت و بدین بخشش کردن این سیرین گوید که اگر ببیند که مال خود را بکار خیر بخشش کند

ببیند اگر رفت

سیرین

بُفت

بخشش

دلیل که

دلیل کند که فرزند ناخود از آن خواهد با کسی از خودشان خود برین دهد مال خود برایش
 قسم کند که ببیند که مال خویش بر راه فساد بخشش می کرد دلیل کند که سوزنا و حرام کرد
 اگر ببیند که مال خویش بر بیگانگان بخشش کرد دلیل کند که حالتش بر مرگ او و هم بر زندگانی
 او بر آید که در در زمانی که ببیند که مال کسی را بخشش می کرد بر چنان خداوند مال بد
 خبر و شر آن بخداوند مال باز کرد و بخورد که در این سیرین گوید که بخورد کردن بخوابان بود
 آن مردی بر کرد و اگر ببیند که از بویها خوش چیزی بخورد دلیل بود که بعد از آن مردی
 حاصل کرد که جای که بخوردی که آن خوشبو تر بود و بدین را خبر منفعت بدین بود
 اگر بخورد خوشبو شود خداوند خواب تا و یا بشنخا و این بود حضرت صادق علیه السلام فرمود که او دلیل
 بخورد که بر بخواب بر سر وجه بود اول مال بسیار و دوم عیش خوش سیم نام نیکو سیرین سیرین
 گوید اگر کسی بخواب ببیند که او را پرها بود چون مرغ دلیل بود که او را متاع و زینت بود
 بقدر پرها و بعضی از معبران گویند که بر پد بخواب نوزد و پناه بود که گاو یا گاو یا گاو
 پرها داشتند می بر پد دلیل بود که بسفر رود و کارش نیکو بود اگر ببیند که با خود بر مرغ
 داشت دلیل بود که بقدر آن و بر آخر منفعت حاصل کرد و اگر ببیند که پرها او بیفتاد
 دلیل بود که از بزرگتر جای بفتاد و مالش نقصان کرد و بر پد این سیرین گوید که بر پد
 بخواب دلیل بود بر اندیشه و عم و خوردن دلیل بر مضرت بود و بر پد این سیرین گوید که بر
 بخواب که باطل میا بود و سخن دروغ و محال گویند که ببیند که بر پد این سیرین گوید که
 سخن دروغ و محال گویند که ببیند که بر پد این سیرین گوید که بر پد این سیرین گوید که
 دلیل که سخن محال باطل شود و اگر ببیند که با بر ط جنگ چنانه میزد و نای بود و یا چنگ
 دلیل بر غم و مصیبت کند که با اهل موضع رسد که ببیند که بر پد او بیفتاد و بیفتاد
 بود که از دروغ و باطل گفتن توبه کند و اگر ببیند که با بر پد این سیرین گوید که بر پد
 که میانی گوید که ببیند که بر پد استوار است و او را میزد و او بر پد زدن ندانند که ببیند که
 عالم بود دلیل کند که مرد ما را اهل دنیا نیکو بود باشد که بر هر سر علم را بداند اول
 نفس بر دهم نفس سیم فصلی که ببیند آنکس که جاهل بود کادی کند که از آن مشغول اند

حرف است

بخواب

پکر

پرو کهن

بر خط

آن مردم ملائکه سرافق رسد و اگر بیند که او از بویطه میبندد دلیل بود که خبر رفتن
 شود و با ازین و میراد و سقا افشا هر چه است از این سپهرین کوید اگر کسی بیند که از جای بخانه
 میخفت دلیل بود که حال او بگردد و اگر بیند که بجای در میخفت دلیل بود که بفرود و در شود
 اگر بیند که در وقت حشر عسل و دست است دلیل که اعتقادش بر مردی قوی بود که مانده
 کوید اگر بیند که از جای بیرون جسته دلیل که از حال بد حال نیک کرد و اگر بیند که هر جا
 که میخواست میخفت دلیل بود بر قوه و توانائی و جای که بر کوید اگر بیند که از جای پاکیزه میخفت
 دلیل بود که از حال فساد به حال صلاح آمده و اگر خلاف بیند از صلاح و افساد دلیل بر فساد
 گرفتن این سپهرین کوید که روزی مردی نزد من آمد گفت که بخواب بیدم که مردی را هر دو دست
 بیدار کند و دیگر را دراز کند گفت که اگر بخواب است میگوئی مرد فاضل و بی شکر را معجزه
 کند و اگر بیدار بماند بیدار بماند پس همان روز چنان شد و دیگری بجای او بنشیند و گفت
 کوید که اگر بیند که کسی را دراز کند و مرد در وی نظارت میبرد دلیل بود که بر چندین مرد
 معتمد بود که اگر بیند که کسی بنظر او بیوفای شود شرف بزرگی باید بکشد و در راه مردی فاسق
 بود و اگر بیند که کوشش کسی را بر او کرده بود دلیل بود که در مال از کسی که نزد من مسلم
 بود بخود و خاصه که چون بیند که او را اثری بود و اگر بیند که او را بر او کرده بود و ندانند
 وی و دان شد دلیل که عینت مردم کند و گناه بسیار از او بوجود آید حضرت صادق فرمود
 که هر که از کردن در خواب بر چهار وجه بود اول که متشددیم مال سیم بر زکوری و چهار وجه
 کردن سب و این سپهرین کوید که هر چه بنجام با بر بود اگر بخواب بیند که بران پویه بود و بگویند
 سپهرین سفید بود با جامه نو از بر پوشیده بود دلیل بود که در آخری غنیمت باید و بخت آنکه
 جامه نیک بود از آخر منفعت رسد و اگر بیند که جامه نیک است بگویند سب و او بود
 ناوایش بخار از این بود که مانای کوید که بر فروش می بود که بران باید با اختیار کرد و نباید
 خاصه چون بران بیند بود و اگر بیند که در وی ابریشم بود دلیل بود که هر طالبی بن بود
 هم طالب بنا بر یک این سپهرین کوید که هر که بپرده بخواب بیند که مرد را و بخانه او نرسد بود
 اگر سطر عجم و اندک بود و ترس و بیم و در او کارها این کرد و اگر بیند که برده بود مسلک این

برجیان

برکار کردن

بی

پرو

با برده مسجد با در میان با در بود غم و اندک و ترس عظیم بود که مانای کوید اگر بیند که برده
 ضایع شد دلیل که خداوند از غم و اندک فرج باید و از ترس و بیم این کرد و چون برده
 بیند که معرفت نبود غم و اندک و صعب بود و اگر معرفت بود اسان بود چار کوید که
 برده نو پا و شاه و این کوید بود و رعیت باید بود و برده گشتی به حال نیک نبود برده که از آن محذوران
 سپهرین کوید اگر کسی بخواب بیند که برده داری میبرد دلیل که حاجتی که دارد روا کرد و رجا
 و عزت شرف باید که در جابر کوید اگر بیند که برده داری پادشاه مصلح عادل میبرد دلیل
 کند که وی مصلح است بخیر کرد و مال حلال باید و اگر بیند که برده داری پادشاه معتمد
 ظالم میبرد دلیل بخدا مایل کرد و مال حرام باید برستوان سپهرین کوید اگر کسی بیند که
 پرستو داشت مانای بوی داد دلیل بود که از کسی که از او جدا شد بود موافقت کرد و در
 مقام اقرار کرد و اگر بیند که پرستو را بکشت یا از دست بیفتد دلیل بود که با کسی
 موافقت داشت جدائی بود و در شوقی که مانای کوید که دیدن پرستو و خویشی که توانگر
 و باخبر بود و اگر پرستو مرده بود دلیل بود که از کسی که از او جدا شد بود و اگر بیند که پرستو از وی پدید
 دلیل بود که از مردی توانگر جدا کرد و اگر بیند که پرستو در دستش بود دلیل بود که
 یار او میبرد و در هیچ و اندک بیند چار کوید اگر بیند که پرستو بی تواریک رفت دلیل بود که
 از غم و اندک باید از ترس و بیم این کرد و برستان سپهرین کوید که برت بخواب بیند غم
 اندک و عذاب بود مگر اندکی پدید بود و اگر در زستان برت بیند یا بیکاهی که پیوسته
 در انتظار برت بود دلیل بود که اهل انوضع را غم و اندک و سدا جابر کوید که برت برف
 بخواب لشکر میخفت بود خاصه که با برت با بیند حضرت صادق فرمود که درین برف بخواب
 بر شش وجه بود اول روزی و نیم مال بسیار و از آن بیجا اجمار و لشکر بسیار
 بیستم بیماری ششم غم و اندک و اگر بیند که بنا بر شش برف جمع میبرد دلیل که مال حلال جمع
 میکند و اگر بر زستان جمع میبرد دلیل کند که بعضی خوش کن داند و منفعت بسیار باید
 که مانای کوید که برت بخواب بیند در سطر سپهرین کوید که برت بخواب بیند در سطر سپهرین
 بر غم و اندک و غم و اندک بود و اگر بیند که برت بوقت خود میخورد و بهتر از آن بود که بوقت

حرف الباء

برکتی است

پرستو

برفت

بکون

برکشیدن

برنج

پتینه

پرنیان

بسه

بود مبرق این سپهرین کوید که برز در خواب خواند و پادشاه بود و بعضی معبران گفته اند
 که برز و عدل کردن پادشاه بود و بیگانه مرد طالع را بطالع می گویند که برز را از هوا با انوار
 فرا گرفته دلیل که کاری کند که از آن خنک بخیزان بود اگر بدید که برز می درختیله دلیل که در
 انسان غمخیز باشد بود خاصه بایر که با داهنه بود حضرت صادق فرماید که برز در خواب
 بر پنج وجه بود اول خواند و پادشاه دوم عدل بدست عذاب عذاب حصار و حصار و حصار و حصار
 کشیدن این سپهرین کوید که برکشودن در خواب است و می گویند که برز می کشد که بر اسب
 بایر کشتن نشسته بود دلیل که کاری محکم و استوار کرد و بر دشمن ظفر باید و خصم بی قهر
 کند جای که کوید که بدید که اسب بایر کشتن در پستان زمین میدوید دلیل بود که کار بر او
 بخند و دولت مساعد کرد و اگر بدید که کشتن از اشک در افتاد یا صاحبی که بر بدید دلیل
 بود که نامرادی باید و در دست خصمان مغلوب گردد و بر پنج این سپهرین کوید که برز در
 خواب می بیند که برز حاصل کرد و بدید که در خواب کوید که برز بخند و برز بخند و برز
 دلیل بود که حاجت روا کرد و در غیر این یکی بدید که برز رسد و اگر بدید که برز با گوشه بخند و برز
 بایر و بیکو برز و برز باشد بخوردن بغایت مشکو بود و اگر بدید که برز با دوش بخند و برز
 خورد دلیل بر غم و اندوه کند حضرت صادق فرماید که درین برز و خواب برز بخند بود و آن
 مال و هم حاجت برز منفعه که بدید و بدید که این سپهرین کوید که برز بدید که برز بدید و بدید
 و از دست و برید و بیکو با بدید و بدید که برز و آمد دلیل بود که حاجت او روا کرد و اگر بدید که برز
 دلیل که کشته بعضی از مال او برزد و برز بدید که برز بدید که برز بدید که برز بدید که برز بدید که برز
 شرح آن در حروف الیهان کرده شود و بدید که این سپهرین کوید که برز در خواب که برز بدید که
 ماده بود و برز ندید بود اگر بدید که برز فرا گرفته با کسی بدید که برز بدید که برز بدید که برز بدید که برز
 و آن فرزند بری بود و اگر بدید که برز را بکشت دلیل بود که فرزند او بمیرد و اگر بدید که
 گوشه تر را بخورد و او را بدید که برز ندید و اندوه رسد که مانی کوید که بدید که بدید که برز در خواب
 خبر منفعت بود و یکی مال حلال هم هست بقتل برز که کوچکی ادا و اگر بدید که برز
 داشت و امان غنیمت رسد بقتل آن و اگر بدید که برز بایر خانه و بکشت آنرا بخورد و برز

انوار

حرف الباء

برهنه

پروانه

برزخ

بنج

از هر گوشه کشت دلیل بود که او را مصیبت رسد بسبب فرزند حضرت صادق فرماید که در
 برز در خواب بر چهار وجه بود اول فرزند ندیدیم مال حلال بهم معیشت چنانکه غم و اندوه
 برهنگی این سپهرین کوید که برز در خواب خود را برهنه بدید چنانکه از مردم شرم دارد و برز
 طلب کند دلیل بود که برز طلب کند و اگر بدید که خواب مردی مستوحاش بود که کاهش عفو
 کرد و اگر خداوند خواب صالح نباشد لبش بدید که مانی کوید که برز در خواب برز بدید که برز
 و در طلب بنای بود دلیل بر غم و اندوه بود و اگر بدید که از ایدی بر پستان بسته بود دلیل بود
 کرد و طاعت عبادت بخند که برز بدید که برز در خواب لبش بست و رسولی بود
 اما اگر عورت را پوشید بدید که برز صاحب و اینکو بود و فاسق باید بود حضرت صادق فرماید که
 که برهنگی در خواب مرد صالح را بخیر و بدی بود و مرد مفید بدید که برز سوالی می بخند و برز
 سپروان این سپهرین کوید که برز در خواب بدید که برز مردی ضعیف نادان بود که خود را با ناز
 در حال اندازد که مانی کوید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 دلیل که بکشت که در دست برز و از وی بپرسد باید که بدید که برز و از وی بکشت یاد و برز
 او هلاک شد دلیل که برز ندید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 اگر بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 کوید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 او را بر کند دلیل که با کسی خصومت کند اگر بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 کار ناگرفی باز آید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 بود و اگر اندک بود دلیل بر غم و اندوه رسد که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 قوس بکشد که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 و لو قاضی صاحبی که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 شراب ادا و پادشاه بود اگر بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز
 افتاد و حاجت روا کند اگر بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز در خواب بدید که برز

او را کرد و اگر چو ز ایند با هر ی نصیب باز بان دانا کاری افتد و حاجتش بر آید
 و اگر سر طاق را بیند و با هر ی بی اصل کاری افتد و حاجتش بر آید و اگر اسد را
 بیند با هر ی بز یک کاری افتد و نیز یکی را چا باید و اگر سبیل را بیند او را با هر ی کشتند
 بیوفای کاری افتد و مرادش بر نیاید و اگر مزین را بیند او را با هر ی فاقی کار افتد و هر
 که دهد خاکند و اگر عقرب را بیند او را با هر ی دشمین با ازین معنی بد کاری افتد
 او را از حجت سست و عینین کرد و اگر قوس را بیند او را با هر ی سالار و هر تری افتد
 و حاجت او را کرد و خلق او را دوست دارند و اگر کجوت را بیند او را با هر ی عزت ستاره
 دل بیند ای مهر تا که سخن کاری افتد حاجت او را کرد و دیگر بدانکه معینان دارند این
 خلایق بعضی گفته اند که دشمن بود و بعضی گفته اند بخداست و کام روانی در او ناکار بود
 ابوهریره گوید از رسول خدا فرمود که دیدار بری و خواب و لذت بود که بود و دوست
 و دوست او نهان و با او سخن گفتن دلیل خیر بود و بخت برین گوید که بری خوابیدن که
 خوشی پیش سازد و تا خوشی بری بود دلیل بر عزت و دولت باید و اگر او را داشت و عینین بیند
 دلیل بر غر و اندک کند و اگر بری خوشی را مرده بیند کار او شورید و اگر با بری جنگ
 کرد دلیل که کار او استغفار کرد و که گمانی گوید که بریان بعضی مسلمانان در خواب بدارد و
 و بخت دولت بود و آنچه کافر با شنیده و ایشانش دیدار دشمنی او دارد و اندک بود و آنکه
 گوید اگر کسی در خواب بیند که در میان پران بود دلیل بود که بهر شود و اسفرا و امبار و
 بود و اگر بیند که بری او را در کفن گرفت و برین دلیل بر عزت جاه و بزرگی بود و اگر بیند که
 بری او را از کفن بدست از جا و بزرگی بیند اگر بیند که بریان بلطف سخن بگویند
 دلیل بود که کارش بنیکو کرد و اگر بری او را چانه بنیکو بیند حالش بنیکو کرد و اگر بری او را
 جاسد بیند حالش بد کرد و اگر بیند که بری او را چری داد از زو سیم و آنچه بدیدار
 دلیل بود که دولت و افتالش بدارت کرد و جای بر گوید که اگر بری او را با هر ی بیند دلیل
 بود که حال او بد کرد و اگر بیند که پادشاه بریان او را بنواخت دلیل بود که دولت و اقبال
 یابد و مقرب پادشاه کرد و اگر بدید که بری او را چا بنیکو بیند دلیل بود که در خواب او را

پری

عمر کرد

عرضه کرد و گاه خود را بهانه لیل بود که زنی با وی مکر و خنات سازد و اگر بیند که در خواب
 بریان شد یا بشازنی شناخت دید لیل بود که بهر نیافتد و شتر هاید و اگر بیند که در خواب
 بری او را می شود دلیل بود که حاجت او را کرد و از جانب که امید ندارد و حضرت صادق علیه السلام
 که دیدن بری در خواب بری و وجه بود اول و سستی عزیز و بخت دولت سیم کاری که دارد
 او را کامرانی باید چاکم بر یک حشر بود و بخت خیر و رخ و کارها باطل بود برین که
 و آنکه گوید اگر بیند که چون مرغ انجالی بجای میسر بد لیل بود که بهر بود و بخت
 بلندی بریان وی از زمین بلند می شود و اگر بیند که راست با میان میشت
 دلیل بود که او را مضر و سست اگر بیند که چندان پرواز میکند و در هوا که با ستار رسید
 در آسمان نابد بد شد و از آنجا نابد بد شده بریان نماید لیل کند که زود از دنیا رحلت
 کند و بخت برین گوید که اگر کسی بیند که از جانب قبله برید و از بیای خوشی آمد دلیل
 کند که از سفر نود و از اید با منفعت بسیار خاص چون بیند که برها دارد و اگر بیند که بر
 همی بر لیل بود که او را حال خود بد کرد و اگر بیند که از بام خوشی پیام دیگر میسر یابد که
 زن و طلاق دهد و زنی دیگر خواهد که کنیز که خرد که گمانی گوید که بیند که بعبان است
 برید لیل کند که حج کند و اگر بیند که از سرای خود بسری میجول برید لیل کند که اجل
 او نزدیک است آمد باشد با بدانگاه نوبه کند و اگر بیند که برها داشت لیکن بخت از بر مرغان
 دلیل کند که بهر او در دنیا صلوات رسد و عاقبت شفا یابد و اگر بیند که از خلق بجای
 بری او را می کرد دلیل که سفر نود و بخت کند حضرت صادق علیه السلام فرمود که بریان بخواب بری و جبر بود
 اول سفر و دوم حج سیم برین که چنان تغییر حال پیچید و مراد نغود با الله بر یک بخت است
 گوید که بریان در خواب خداوند سخن بود و در آخری طلت و ذی کوشش بخت میان و بخت
 از کوشش خام بود که گمانی گوید که کسی بیند که بریان از کوشش کو سفند خورد و دلیل
 که بعد از آن مال برین و سخن بدست آورد اگر بیند که بریان از کوشش کا خورد و دلیل
 بود که از ترس بهر میسر کرد و اگر بیند که بریان همی خورد و دلیل بود که او را مال
 اندک حاصل کرد و بعضی معتقدان گفته اند که خوردن برین بخت در خواب لیل آمد

پری کردی

بکریا

دیده کند جا بر کوبد اگر بیند که سر بران میخورد و لیل بود که او را از مهری منفعه رسد
اگر بیند که مرغ بران میخورد و لیل بود که مالی از حقه زنی بکشد و حمله بدست دهد و اگر
بیند که ماهی بران میخورد و لیل بود که بسف شود و مطلب علم با بصیرتی از نیک پیوندد
اگر خداوند خواب مستور بود و اگر مقدر بود دلیل بر دروغ و غم و اندوه بود و شمع ماهی بران
کرد چون ناز بود بهتراز شود بود و ماهی نیک بهتراز خورد بود و دیدن بران ترش بود
خواب مری بود که بسبب بیکری آن مزاج در روزی که نیک شوق بازی جامه فروش بود
دیدن شومری بود عظیم خطی نیک نمر که ای جامه درم و دینار بود که در هندوستانند
تا بل درم و دینار مکتوب را ندیده بود در آن هیچ خبر نباشد لکن اگر به جامه درم و دینار
چیز دیگری است اندینک بدش دلیل بر نوع آن چیز کند که سناده بود که مانی کوبد اگر کسی خواب
بیند که بزازی همی کرد و بشاکا لا درم و دینار می شنید لیل کند که او را اندوهی نیناید
و اگر بیند که کالای دیگر بعضی کالای خواب بسته لیل کند که در حاصل کرد که خصم ضائع
فرمایند که بدین بزاد خواب بسته بنابود و بر این باب کوبد که بزاد خواب مری بود
نزدک و ماده بزاد خواب مری بود هم بداینان اگر بیند بزنی محمول و آبکش لیل بود که بز
مردی نزدک ظفر باید و اگر بیند که پوست بز و آبکش لیل کند که مال بسیار باشد و هزینه
کند و اگر بیند که از کوشاک بخورد و لیل کند که مال بخورد و اگر بیند که بر روی نشسته و از هر جا
میرانند لیل بود که با مری نزدک مکر و حیل کند و بهر حال آن خواهد و اگر او را ندانند که بیند که
بز او را از پشت خود بیفتد لیل بود که آن مرد را از اجاره و حقه بیفتد و اگر بیند که هر دو سر
بوزاشک لیل کند که آن مرد را از عمل منع کند و اگر بیند که سر و های بر او و قوی شکم بود
با در عدد و زیاده کرد بود لیل بود که در عمل خود مشغول قوی کرد و بر ایشان ظلم باید کرد
بیند که موی او زیاده شد بود دلیل کند که مایش زیاده کرد و اگر بیند که چشم او بسته لیل
کند که بقتل آن مال را از زند بستاند و اگر بیند که ماده بزنی اسبانت یا کسی بزرگ باشد لیل
که زنی بخواد که با کوبد اگر بیند که ماده بزنی ابد و شید و شهر او بخورد و دلیل که از زنی
مال باید و اگر بیند که ماده بز و آبکش که شوش او بخورد و دلیل که از آن زن حاجه او را کرد

داکٹرین

بزار

بُز

[illegible]

حرف الیاء

بذقطننا
بسطا

ببیند که پستان او بیش از اندازه فرو افتاده بود که او را دخی باید و اگر مردی ببیند
که در پستان او شپش جمع گردیده بود اگر زن ندارد زن خواهد فرستاد تا اگر زن دارد
تواند که در او اگر انچه او میخواهد ببیند لیل بود در وقتی که اگر زن جوان انچه را ببیند لیل
بود که عرض کرد در او اگر دخی ببیند لیل کند که هر دو خوردن هر کس که میگوید اگر
مردی ببیند که پستان مردی به یک لیل بود که بهار کرد و اگر نفس ایشان بود لیل آورد و اگر
زن ببیند که از پستان بخورد و لیل بود که کار و سیاهی بیست کرد و جگر و لیل پستان مرد در خواب
زن او بود و پستان زن دخی و اگر زن ببیند که پستان او سر به بود و لیل بود که دخی شپش
و اگر مردی ببیند که پستانش بر لب بود و لیل بود که دخی شپش و اگر زن ببیند که در پستان
پستانش میگردید لیل بود که دخی آورد و اگر ببیند که هر دو پستانش به یک لیل بود دلیل
بود که انچه از پستانش نیکو کرد یا دخی را بشوید و اگر ببیند که از هر دو پستان خود
شپش بخورد و لیل بود که او را دخی ملائت میداد و اگر ببیند که از پستان وی شپش میخورد
دلیل که او را زانی رسد و اگر ببیند که یک پستانش با شپش بوخت لیل بود که دخی شپش
افندان پادشاهی و اگر ببیند که بر همه پستانها بود و لیل بود که اهل فرزند اند و پستانها
و اگر فرزند ندارد زانی را داده که در لیکن با مردمان ملائت بود و اگر زن ببیند که او را
پستان او چنانچه بود و لیل بود که از حرام پس آورد و دخی صادق و خرمایه که بدن پستان
در خواب بر پیچ و خور بود اول فرزند آن خود در نیم رختان سیم خاد ما چهارم در پستان پنجم
بر او را و پستان ششم بن سیرین گوید که پستانها بدن در خوابان را عترت بر تنه کام روان
بود و مردمان را زخم زان یا زخم و انداخته بود و اگر زن ببیند که پستان بدن بوقاره داشت
دلیل بود که عترت بر تنه با لیل رسد و اگر زن ببیند که پستان بدن داشت و لیل بود که
و نغمه با لیل و شارسان کرد و اگر مردی ببیند که لیل بود بر خندان و نامرادی از همگان پستان
این سیرین گوید که دخی را دخی بدن مردی بود که از او قوه زیادی پناه طلبد و اگر ببیند که
پستان او شکست و لیل بود که انگش که پستان او بود از پناه جلت کند و اگر ببیند که زخمی
او رسیده لیل بود که دخی را دخی بدن رسد که پستانها او بود که میگوید که پستانها

پشتن

پشت قوه و فرزند و دخی صلاح است که دو معده پستان بود تا و لیلش بر قوه و فرزند پستان
خواب سست اگر ببیند که پستان دخی با قوه بود و لیل بود که او را دخی بدن بن قوی و انا
و عاقل بود و اگر ببیند که چیزی بر پستان که پستان لیل بود که بقدر آن کرا و غم و اندک بوی
و اگر ببیند که مردی بر پستان کوفت و لیل بود که مؤمنان مردی بود و اگر ببیند که پستان
بر شکست و لیل بود که حال او بد کرد و جگر و لیل بود که پستانش شپش بود و از شپش
بدن دخی دخی لیل بر کشند و سیاه بود اسمعیل اشعث گوید که پستان بخواب بدن بر او بود
اگر ببیند که پستان شکست و لیل را بدش عجز و اگر ببیند که پستان در دخی بود که
را از برادر یا دخی شپش بدن رسد و اگر ببیند که پستانش دخی و او را دخی کرد و لیل بود که
دخی و عبا دخی اگر ببیند که پستان بدن او را دخی لیل بود که پستانش دخی حاصل کند و دخی
صادق و فرمایند که پستان بدن بر او داده و جگر بود و قوه و دخی بر او دخی سیم پستانها
پادشاه پنجم بر شپش دخی هفت پستانها دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی
چندین بدن دخی و معجزان که دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی
اسلام و منافق و اخلاص و شپش بن سیرین گوید که اگر دخی در پستان دخی همون دخی
یا بر پستان کوفت و لیل بود که مردی بر او که شرف منزلت با لیل که شرف منزلت می بقدر آن
ان زمین بود که بر امان کوهست و اگر ببیند که بر سران پستانها بود و لیل که بر سران
بزرگ شود و از وی مال حرم با لیل اگر ببیند که ان پستان ملک موضع او بود و لیل که مردی
او را دخی کند و دخی و مال او دخی و بجای دخی کرد و اگر ببیند که بعضی از ان پستان ملک
دلیل بود که بقدر آن نغمه و دخی با لیل اگر ببیند که از ان بر افشا و دخی او را دخی انداخت
دلیل بود که بسبب مردی بر او که پستان بدن دخی و مضر و پستان اگر ببیند که بر ان پستان
دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی
بدن بخواب چنانچه بود و اول پستان دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی
که پستان دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی
و اگر ببیند که پستان دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی دخی

حرف الباء

پشتن

پشتن

حاصل کرد و قوتها و مناصبها و اوایارها و اشعارها اثباتا و مشاعا و جبر کمالی گویند که
 چشم از خود بشیر و در هر آن که دلایل بود که سال خود را تلف کند و اگر بیدار نشود و اگر بیدار
 دلایل بود که سال خود را هدر نهد و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود
 زنان مانع حاصل کرد و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود
 که زن توانگر بخواند و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود
 میراث بود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود
 بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود
 او فرستاد و دلایل کند که بامری حقیقه مشغول کرد و از او اندک چیزی بدید
 و اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود
 افتد و از ایشان بوی مضرت سبب باشد که از آن میان و سبب که چشم بر سر گویند که چشم
 و اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود
 ضعیف بود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود و اگر بیدار نشود
 که او را غم و اندک سال اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود
 که بر سر چشم ضعیف ظاهر باید که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود
 و بلا گرفتار کرد و بطل این سر بر گویند که بطل در خواب بدن سال نغمه بود که بطل و سبب
 انگه دین بود خاصه که در خانه و سبب خود دین بود و اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 او جمع شده بود و ندانست که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود
 باوی سخن گفتند و دلایل بود که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود
 گویند که در خواب بر وی بود و بطل این اهل بدن با مال چشم بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 چیزی یافت و دلایل بود که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود
 بهر سبب در خواب سال بود و از آن توانگر و بطل سبب در خواب کنه بود و اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 و از گوشه ای بخورد و دلایل بود که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود
 که بیدار نشود و دلایل بود که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود

بیشتر

بط

بغل

و غالب شد و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 حرام باید جاکر گویند که از بغل وی بوی ناخوش بیاورد و اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 که در سینه او در زیر بغل است و دلایل باشد بر این امر و قوتش و چشم بر سر گویند که چشم
 جناحت بخور و بعضی از معجزان گویند که دلایل بود و در داشتن مزوت جوایز و چشم بر سر گویند که چشم
 بیدار نشود و بعضی از معجزان گویند که دلایل بود و در داشتن مزوت جوایز و چشم بر سر گویند که چشم
 از بغل وی بوی ناخوش می آمد و دلایل بود که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 وی عرق روان شد و دلایل بود که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 گویند که بقالی کردن در خواب چیزی کردن بود و در کارها و چیزی حاصل کردن چشم معیشت
 اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم در ضعیف خواند و اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 از شمع دنیا حاصل کرد و گویند که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 کند و غم اندک در آن که در دم بیاورد و غم اندک بود و چشم بر سر گویند که چشم
 کردن در خواب بر سر چشم بود و چشم بر سر گویند که چشم
 که منافعها و امیر و خیر و در دم بیاورد و چشم بر سر گویند که چشم
 دلایل بود که او را از کسی مدد و قوت نباشد و اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 تاویلش بخلاف این بود که گفته شد بطل این که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 مصلح و بار ساز و بر او از اقوال افعال با امانت اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 بود که او را با چنین مردی صحبت افتد و از او خبر منفعت اخیری باید که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 داشت و دلایل بود که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 بود و اگر بخواب بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 غیر منفعت باید و اگر مردی بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 از او خبر منفعت باید بطل این که بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 بود و از او در خواب کلام ناخوش و سخن لطیف بود و اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم
 با غلام از ضایع کرد و اگر بیدار نشود و چشم بر سر گویند که چشم

حرف

بغیثا

بلانکنه

پلاس

بلبل

کوبد که بیدند بیدان بسیار داشت دلیل بود که بعد از آن غلامان بخم واکوبند که بیدان
بکشت و آن کوشت آنها بخورند دلیل بود که غلام از عیادت باید بیدان که کوشت بیدان
خواب بدن کنیز بود و این سبب بر کوبیدن او بود که بیدند که بیدان که بیدان بوی داد دلیل
بود که کنیز بخور و این خواهد که بیدند که از آن بیدان اب می خورد دلیل بود که باز بیدان
کنند و اگر بیدند که آن بیدان بکشد دلیل بود که زن یا کنیز و عیادت حکایت کنند از او
خله که او گفت که پیش محمد بن سهریون بودم مروی بسیار گفت خواب بیدم که از دلیل آن
خوردم و آن بیدان را در دود بود از یکی از شیرین خوش میخوردم و از یکی اب شور و تلخ این
گفت تو زنی لایق خواهی رفتی و هر دو را بکار می داشت تو بر کن و از خدا تعالی ترس و در گفت
چند روز است که تو گفتی تو بر کردم و بخدا باز کردیم بلیغم یکد این سهریون که بید که بلیغم در خواب
مالی بود که بوجه صلاح اعمال را تقصیر کند اگر کسی خواب بیدند که بلیغم را بجای کاهی چو که اند
تا و این بخارا این بود اگر بیدند که بلیغم سید را در کوه را انداخت بجای پاکیزه دلیل کند که مال
بوجه صلاح تقصیر کند که مانی کوبد که بیماری بیدند که بلیغم را بر او انداخت دلیل بود که از بیماری
شفایابد و اگر بیدند که بلیغم سید را انداخت دلیل غم انداخت کند که بیدند که بلیغم خون الود بود
دلیل بود که از مال بی چیزی فقیر کرد و اگر بیدند که بلیغم بیدون خانه خود انداخت دلیل کند
که مال بر یکا نکان فقیر کند و اگر بیدند که بلیغم در مسجد را انداخت دلیل بود که مال بوجه صلاح
بیکان نکان فقیر کند پس این سهریون که بید که در خواب بیدان بر یک درخت مرده درخت خلق و نحو
بیدند خواب بود و حاصل بیکام وی اگر بیدند که بر یک سیر از درخت پاره فر کوشت پاکیزه بید
داد و دلیل که بیدند خواب را خلق و خوی خوش بود و نیکو که مانی کوبد اگر کسی بیدند که از درخت
بر یک ناز و فر ا گرفت دلیل بود که او را بیدان درم حاصل کرد و حاکم کوبد که بر یک درخت
میوه شیرین دلیل بر خلق و نیکو بود و بر یک درختان میوه ترش دلیل بر خلق و بد بود و بر یک
درختانیکه بار بار نوازند دلیل بر درم و دنیا بود و بر یکان کوبند که بر یک درختانیکه میوه
داغند دلیل بر درم و دنیا کند پس این سهریون که بید که بیدان خواب دشمنی قوی توانا
بود اگر بیدند که با یک بیک جنگ می کرد دلیل بود که با دشمن خود مصوم کند و خصم را ظلم و غلبه

بسم الله

بسم الله

بر

پلنگ

بود یعنی اگر پلنگ بر وی غالب کرد و دشمنی هر چه غالب کرد و اگر او بر پلنگ غالب شد و بر
دشمن غالب کرد و اگر پلنگ که گوشت پلنگ هم خورد و دلیل بود که در جنگ خصوصاً اندکی
مظفر کرد و در شرف بزرگی باشد که مانی گوید که پلنگ که بر پلنگ شست دلیل که بود مرغ و خاکی
و دشمنی با هم که کند اگر پلنگ که با پلنگ جنگ میکرد و هیچ کدام بر یکدیگر ظفر نیافتند دلیل
بود که آن پادشاه ترس عظیم بدو رسد یا پادشاه صعب العبد بعد از آن شفا یابد و اگر پلنگ که
شیر پلنگ هم خورد و دلیل بود که از دشمنی ترس بدو رسد و سر انجام این کرد و اگر پلنگ که
پوست پلنگ یا استخوان یا میوه را در فراکش یا یکی بدو داد دلیل بود که از دشمنی بزدلان
چیز بزدل بیاید اگر پلنگ که پلنگی را بکشد دلیل بود که از اسلحه چیزی ببرد و اندک در او هیچ
نباشد حضرت صادق (ع) فرماید که دیدن پلنگ و خواب بر سر وجه بود اول که دشمنی قوی و دیم
مال یافتن از دشمنی ستم تر از پادشاه بلوگر بداند که بلوگر دشمنی بی اصل بود و اگر پلنگ که
بلوگر داشت یا که بداد و دلیل بود که در بی اصل بی بخوابد اگر پلنگ که بلوگر داشت و
ضایع شد دلیل بود که زن را طلاق دهد یا از او غایب گردد اگر پلنگ که بلوگر بیاض داشت
بود که او را بسبب نان مال حاصل کرد و جای گوید که پلنگ که بلوگر صفر رخ داشت دلیل بود که دلا
ر نان بی اصل کند و اگر پلنگ که بعضی از آن بلوگر صفر رخ بعضی سوراخ نداشت و بعضی
سوراخ داشت دلیل بود که دلاکی دختران و دشمنی و زنان بیوه بی اصل کند بلوط این
سپهرین گوید که دیدن بلوط و خواب و روی حلال بود بقدار آنکه خورد و بود اگر پلنگ که در
وی اسبانهای بلوط بود دلیل بود که مال دشمنی را بدست آورد و از آن مال حاصل کرد و چون آمد
که آن بلوط حلالی است و اگر بلوط و خانه دیگران بود دلیل که مردمان پیش او امانت
نهند حضرت صادق (ع) فرماید که دیدن بلوط و خواب بر سر وجه بود اول و روی حلال و ستم
منقض ستم معین بنو یک پلنگ که مانی گوید که پلنگ صفر رخ و خواب کار فرمای بود که در پیش
مردمان بود و پسران بی کردند خدمت کنند که پلنگ صفر رخ نباشد و او بشنخلافان
بود بنا گوش و خواب بدین خوابی مبارک نبود و هر دو بنا گوش و پسر بود که بانی
گوید که مردن بنا گوش و خواب بدین خواب و دوا بود و دوا و دغضا و بدین بنا گوش

حرف

بلو

بلوچ

ملیہ

بناکوش

پند
بخش

دلیل بر قدر و جا صاحب خواب بود حضرت صفای علی السلام فرماید که دیدن بنا گوش در خواب
بر چهار وجه بود اول کسی بنمک و روغن و نم و جاتیم درین دست گنجام میگذرانند
پس بکسین سپین گوید که بیدار خواب مال حلال بود بقدر آنکه دیده بود از آنکه و بسیار
و این بخوابیدن دلیل بر مال بود که او آساید ست و در هیچ وقت حضرت صفای فرماید که
بیدار خواب بر سه وجه بود اول مال حلال و بیه منفعت سپین بود بخش مال گوید که
بخش خواب مردی با قدر و جا بود اگر صاحب خواب شود بود و اگر مستور بود و بداند که
او را بدام با جملتی بگرفت دلیل بود که بامر دم بقدر مکر و حیل سازد و او را فتنه کند و اگر
بداند که بخشاده بگرفت دلیل بود که زنی با قدر و جا مردی ظفر نماید و اگر بیدار که از کوششی
بخور و دلیل بود که مال آن مرد بدان قدر کوششی خورده بود دید و رسد اگر بیدار که بخش
از ایشان سپین آورد و دلیل بود که بدو ریخ و ملائت سکر خانی این سپین گویند اگر بیدار
که بچکان بخشا شکار میکرد و کردن ایشان را فریب بخش و در این میان دلیل بود که معلی
کو در کان بکند و اندام ایشان را خوب بخورد کند و اگر بیدار که بخش سرخ را صید کرد و دلیل
بود که زنی خوب مردی خواهد که بکشد با جال بخرد و اگر بیدار که بخش زنی با قدر و جا
بیدار گویند زنی کند و معبران گویند که بخش با قدر و جا خواب فرزند بود یا غلام اگر بیدار
که بخش که کور داشت دلیل کند که بامر می هواد او بد فعل دستگیر کند و گفتار اندک با بخش
در خواب دلیل بود که اگر در پیش بود شش درم بسیار و اگر توان بود شش هزار درم بسیار
و خانه بخش رنوار بدن دلیل بر خبر و خرمی و بوی بود اگر بیدار که بچکان بخش از آنجا
بهرن آورد و دلیل بود که او را فرزند آن باشد و حلال حرام و اگر بخواب بیدار که بخش
او را میگرد و او را زوای شنبه دلیل بود که سخن نانی شود که او را از آن شکست اید معبران
گویند که او را بخشکان خواب بپوش کردن بود اگر بیدار که بخشکان بسیار او حاصل شد
دلیل بود که بر سر قوس مردی کند و مال بسیار بابد که تا گوید که بخش خواب چون بک
بیدار زنده بود اگر بیدار که بخشکان بسیار با ناله میباشند دلیل بود که او را بامر دعا و
کاری افتد و اگر بیدار که بخش در دهانها و فریب دلیل بود که او را فرزند زنی اید اگر بیدار

بخش

حرف الباء

که بخش بسیار بد و بخشند دلیل بود که بقدر آن مال بابد و اگر بیدار که بخش
گشت بادر دست و بجه دلیل کند که زبانی بد و سدر و فرزندش بر سر و اگر بیدار که خانه
بخش از گرفت دلیل بود که او را فرزند اید و رشت و نیز در اندام حضرت صفای فرماید که
و بدین بخشکان در خواب بر سه وجه بود اول با دشاد و نیم و بی سیم مردی بزرگ قدر و جا
خوب مردی بخیم قاضی ششم بلز کان هفتم مرد راه زن هشتم مرد با خوی نیم مردی بجای کرد و بوی
بود حکایت ابوخله حکایت کرد که پیش چهرین سپین بود که مردی بسیار و گفت بخوابید
کرد راستین بخشکان داشته و بیکای این مرد و میکشید و میخواست و میبخت و آن را در دجا
می انداخت و با یک چگون بود این سپین گفت خانه کجا داری گفت فلان محله و فلان کوچه این
سپین گفت که کساعت پیشین تا با و ایم پس چرخ است نزد پادشاه و وقت صفت و او را اکا کرد
که حال خبیثی است که در این دای مردم است مردمان پادشاه و در خانه او در او در و در آنجا
جو کرد و نیکه فریب پیچا مرد کشنده و در آنجا انداختند که از آنرا ایشان را بجهان بخشا
میدان و مالشان را میگرد و البشاعت میبختند و در خانه می انداختند پادشاه وقت بغیر و تا
او را گشتند و مردم از بغیر این شکستند و انداختند بخش رنوار کور و خورد و بود و تا پیش
از نیک بدان بر کور و خورد و بدین دای این سپین گوید که مردی بیدار که مصلح بود
بند میداد که در آن بند او را مصلح در بر و رستگاری آخرت بود و دلیل بود بر ایشان که در آن
خبر بر و دینای او بود و اگر بخلاف بیدار نشا و تباهی در دینای او بود جا بر کوب
بند دادن در خواب کسی را که مصلح در بر بود نیک بود و بند دهند و فرشته مقرب بود
که بشا در هد صاحب خواب را بخیر آن که بد خواهد رسید تا شکر آن بجا آورد و بند داد
که در او و نشا در بند دهند آن دیو رجیم بود که او را خرسید هدایتها و فساد کار
او را قوی بدار کردن و بخدا بازگشتن تا او را از شر فساد نکاه او را و از عذاب حق تعالی رست
کود بند بخشکان سپین گوید اگر کسی بیدار که بند دهند در پاداش دلیل بود که در او
جخلل بود و او را دعوی مسلمانی کند بدو و مردی بخیر بود و از او چیزی بکسید و رست
از معبران گویند که چون مرد مصلح مرد خود بند بیدار دلیل بود که او را کارها بد ناست

پند

بخش

باز ماند و از دست بردارد و اگر سینه در دست چوب ببندد آنکه کشیم که در دست او بود که مان
 کو بد او که در کمر من خود بندد از چوب ببندد قبل که از او بد و او را امانت
 نمیکند و اگر بند چوبین بر پای خود ببندد دلیل بود از نطاعت حق تعالی تا اگر اینکس و سفر
 سلامت باز آید و اگر ببندد که بند کرد نشانی سیم بود دلیل کند که او را بسپارند و در حق
 رسد و اگر ببندد که بندش از دست بود در پنج روز حشاش از بخت مال بود و اگر ببندد که بندش از دست
 بود دلیل بود که سبب پنج او از کسب معیشت نباشد و اگر ببندد که بندش از دست است سیم خلل
 بود و او را بر دین خاصه که بند او بر دست بود و اگر ببندد که بندش از پای او بر آید نشاند دلیل بود
 که از عمل پادشاه خلاصی آید و اگر بر پای خود کند نهاده ببندد دلیل بود که او را بامر می نمایند
 صحبت نشاند و اگر پای خود را بر سینه ببندد دلیل بود که از کسی بود معیشت رسد و امانت
 کو بد که اگر امپ ببندد که بر پای خود بندد امانت باشد دلیل که از ولایت خویش بفرشود
 انفرم بماند و اگر ببندد که هر دم و پایش ببندد نهاده بود دلیل بود که او را ببندد و اگر ببندد که
 چهار ببندد بر پای باشد دلیل بود که او را چهار ببندد و اگر ببندد که بندش از پای او بر آید نشاند
 دلیل بود که از نفع و فاجعه بماند و اگر امپ ببندد که پای او را ببندد و بخیزد دلیل بود که او را
 از ترسایان مسفت رسد بعضی از معتبران گویند که کار و اسان کرد و اگر ببندد که بندش
 از سیمین بود دلیل بود که زنی سبک است خواهد با جزع عاشق کرد و اگر ببندد که بندش از دست
 بود دلیل که بفرشود و بسیار کرد و اگر ببندد که بندش از سیمین بود دلیل که سفر در کند
 جابر گویند که بندد خواب باشد من بود بقول جناب پیغمبر که فرموده اند احب الی الله
 النعم لعلک لا ان العال ثبات فی الدین یعرف و دست دارم پای بندد و خواب علی داد و دست
 ندارم زیرا که بندد پای بندگی بود و درین حضرت صادق علیه السلام فرمود که دیدن بندد خواب بر
 وجه بود اول که در چشم بفتاح سیم بخور چهارم از معصیت دست بر شستن بعضی از فقیران گویند
 که علی در دست بخوابیدن پادشاه ظالم را کوتاه و دستی بود از ظلم بندد این سیمین گویند
 هر که بندد نابالغ و از خواب ببندد که بالغ نشد است دلیل بود که از او کرد و اگر کسی ببندد که سینه
 خود را از او کرد دلیل بود که زود از دنیا برود و اگر سینه را ببندد که خواب را بفرخت دلیل بود

بندہ

کھٹکیں

که غلبه بر مستند کرد و اگر بیند که بنده بفر خست لیل بود که شادمانا کرد و بنفشه محمدان
سیرین کوید که بنفشه در خواب یاب بوقه خود و لیل بود که از نیا که کینه چهری بد و رسد
یا او از زندگی یاد و اگر بر از درخت خوش جدا بیند و لیل بود که غم و اندوه خود در گشتا
کوید اگر زنی بیند که بنفشه از درخت کشد و بشوهر خویش او و لیل بود که شوهر او را طلاق
دهد و اگر بیند که بنفشه بد و او دلیل بود که میتا ایشان مفارقتا اند جا بر کوید
که درخت بنفشه در خواب کینه که بود بد و خوشا که از میتا آنها از آن سیرین کوید اگر کینه بیند
که بهیاد فوخته و فایده و بنای می بیند نخاصی عام بقدر آنکه دید بود و اگر بیند که بنیادی غما
در جای مجروح نماند که از آن کینه لیل کشد که ضایع بود در کار دین و دنیا و اگر بیند که بنیاد او
بر زمین و ملک خود نماند لیل کشد که فایده و روزی حلال یابد که مانی کوید اگر بیند که بنیاد او
خست پخته و کج بقدر دلیل بود که مال او از حرام حاصل کرد و اگر بیند که بنیادی از بنفشه غما
بر هوا نماند و دلیل بود که همه او بیند بود در کار دین و اگر بیند که بنیاد او از بنفشه پخته غما
و بر او و دلیل بود که در مال و کارها او بنام مغر در کرد و اگر بیند که خواب بنا کرده بود و در
سنانده لیل بود که منفعت یابد و اگر بیند که بنیاد او از بنفشه پخته مر او و دلیل بود که منفعت
یابد از پادشاه و اگر بیند که بنیاد او بنفشه غما و کل او و دلیل بود که منفعت مردم عام یابا
حضرت صفای از مایا که کسی بیند که شهر بنا کرده و دلیل بود که حلقه از مردمان و در بنا
خود کرد و اگر بیند که قلعه بنا کرد و دلیل بود که از شهر شمنانیایی کرده و اگر بیند که کوشک بنا
کرد و دلیل بود که بکار دنیا مشغول کرد و اگر بیند که سرانی بنا کرد و روی بنفشه لیل بود
که رفقا و خیر ها بیند و اگر بیند که مسجد را بنا کرد و دلیل بود که جمع را بکار صلاح جمع آورد
و اگر بیند که بنای مناره نهاد و دلیل بود که نام او بجا نماند منقرض کرد و اگر بیند که طرازی بنا
کرد و دلیل بود که زنی خواهد که او ماده بنا کرد و دلیل که در غم و رنج افتد و اگر بیند که باغی بنا
کرد و دلیل بود که زنی توانگر یا راسا بخواد و اگر بیند که کورستانی بنا کرد و دلیل بود که بکار
آخره مشغول کرد و اگر بیند که قبر بنا کرد و دلیل بود که در منزل خود بداند که هر بیند که
که بیند تمام کند لیل بود که کار دنیا و دین او تمام کرد و اگر بیند که ان بنا تمام نکرد

بنفشه

نبدی ہادرن

بهر

به

بها

لشت

کارش تا نام بماند پس محمد بن سیرین گوید که پسر و خواب اگر شک بود مال اندک بود که در سفر
 حاصل کرد و بدیند را و پسر نه مال بدیند بود که در سفر بدست آید که پسر تر مال نفع
 بود که با شایب بدیند شکست غری بود باندک منفعت که کسی خواب بدیند که نان با پسر بخورد
 دلیل بود که در سفری و مالی اندک باغ و اندک حاصل کرد و بعضی از مغیران گویند که علی
 بدیند و سدل از آن زود خلاص کرد و بدیند که استادان این فن در خواب بدیند خلاص
 گویند که پسر نه بدیند و از آن خبر منفعت بدیند و شایب و بگو و بعضی گویند که فرزند
 بود و بعضی گویند که بیماری بود و آنکه حکم بیماری که چنان گوید که آن چون بگویند زرد است
 دلیل بر بیماری کند و آنکه گفت که سفری و از بود و این حق بدان معنی که گفت جبرئیل اوم
 در وقت بر من آمدن بهشت بر بوی و احکم به سفر و از باغ و اندک در پیج زهر که سیر
 اوم از بهشت بدیند بود و چنان خبر و اندک که بوی سبید و آنکه حکم دی بفرزند کرد و اند
 بدان معنی که گفت که چون اوم بدیند امد از خوردن آن موی یازده شد که از جبرئیل
 چندان فرزند آن در وجود آمدند و آنکه گفت که از من خبر یک خبر منفعت بدیند با شایب
 بگو بدان معنی که گفت که در هند ان جبرئیل بود و سنانند ان اوم و در بوی خوش شایب و
 بود و چنان و ایند که هر خوابی که استادان تعبیر آن کرده اند از کربان ننگه اندا بر هم گوید که
 بر در خواب بیماری بود خواه بوقت خواب هر چند که بگویند زود بود و پسر نه صفت بود
 حضرت صادق و فرمایند که بدیند به خواب چون بوقت خود بود و بگویند سیرین بود و با و بل فرزند
 بود و چون زود رفت خود بدیند بگویند زود بود و پسر نه گوید که بهادر و
 وقت بهادر پادشاه بود اگر در خواب بدیند که فضل خدا بود و هو الله تعالی چنانکه از کرمش
 مر ما از مضرت و رنج و سبک دلیل بود که اهل انداد و از پادشاه رنج و مضرت رسد
 اگر بدیند که هو الله تعالی بود و چنان خرم کشته از کل و شکوفه و مردم و هیچ رنج و مضرت نبود
 دلیل که مردم اند با و از پادشاه خبر منفعت شد و اگر بهادر بوقت خود با اعتدال بدیند
 دلیل که چنان و رنج بود و مردم عامه را از پادشاه قوت و مضرت بود و دلیل و انصاف
 پادشاه بود و تاویل فضل با پسر نه بود بهشت بن سیرین گوید که بهشت بخواب بدیند و شایب

خبر می شده بود اندک شایب بود که تعالی از خلوها اسلام است و اگر بدیند که از میوه ها بهشت
 فراگرفت یا کسی بوی داد و بخورد دلیل بود که انقدر که میوه بهشت خورد بود علم و دانش
 آموز و سیرین بن بدیند که سود نند و اگر بدیند که با خود ان بهشت بود دلیل بود
 که رنج بروی سان کرد و اگر بدیند که در بهشت مقیم شد بگویند که پادشاه شد دلیل بود
 در دنیا میشت بهشت و عصا بود و اگر بدیند که در بهشت بری و بسته کرد بدیند بود که
 مادر و پدر وی ناخوش شود و باشند و اگر بدیند که رنج بهشت شد باز کرد بدیند بود که
 بیمار کرد و حال بر لیک از ان شفا یابد و اگر بدیند که فرشتگان دست و پا گرفتند که بخورد
 بومند و در رنج و سخت طوبی بدیند دلیل بود که مراد و بختها یابد و نفع طولی اوم و حسن
 مانع اگر بدیند که وی از خوردن شراب شش منع میکردند دلیل بود که بر تها و بر وی
 قوله تعالی من لشره بالله فقد حرم الله علیه الجنة و اگر بدیند که از میوه های بهشت کس با
 داد دلیل بود که آنکس از علم وی بهره بود و اگر بدیند که در بهشت نشاندن دلیل بود
 که از باغ کسی چیزی بخورد و اگر بدیند که از حوض کوثر آب خورد دلیل بود که بر شایب
 بابا و اگر بدیند که گوشه های بهشت بوی دادند دلیل بود که در لاری با کسب بزرگ بخورد
 جابر گوید که بدیند که رضون در برابر او خرم و شاد ما بود دلیل که از کس خرم شاد و نا کرد
 و غیره باید قوله تعالی ام علیه طمعه فادخلوها خا لاین و اگر بدیند که بر چایب که بلند بگو
 بود که صوره بهشت است و ایند است که بهشت است دلیل بود که با پادشاه عادل بر پیوند بگو
 بابا و آنکس با با عالی کرد و اگر بدیند که سق بهشت میرفت دلیل بود که بر او حق پیوسته بود
 حضرت صادق و فرمایند که دیدن بهشت ز خواب بر زود بود اول علم و دین و دین سیرین
 چهارم شادی و پنجم بشارت ششم ایمنی هفتم خبر و برکت هشتم نفع نهم سعادت و اگر خواب
 بدیند که در بهشت بود دلیل را در و چنان بود و بدیند که خیرات بسیار و از انچه مصلحت بدیند
 دلیل بود که به پادشاه یا بیایلی میل کرد و چنانکه خواب اهل بهشت بسیار و عالم کرد و مردم
 از علم او منفعت یابند به سیرین گوید که به پسر و خواب ن بود و اگر بدیند که به پسر
 چنان امان کرد بود دلیل بود که رنج و کسر و آه و درد و آبت نشوند و اگر بدیند که به پسر

حرف الباء

وندان

هکلو

پوشیدن

چون امیران و بزرگان لشکر پادشاه خان کنند ز کارها بسیار پوشیدن این سپهر کوبند
کسی در خواب بیدار پوشیدن پوشیده بود و وقت نشنا بود دلیل بود که چیزی بوی پس
که وجه معیشت نبود و اگر در وقت تابستان بود همین دلیل کند لیکن سرانجام عنائ کرد در گشت
کوبد اگر بیدار پوشیدن بره بانه ناله داشت دلیل بود که زنی توانگر خواهد دانان مال بیدار
اگر پوشیدن بهر مورد پوشیدن داشت دلیل بود که زنی بخواد که توانگر و مال دار بود و اگر بیدار
که پوشیدن و باده از پوشیدن داشت دلیل بود که زنی خواهد توانگر و پارسا لیکن خرابی بیدار
حیله کرد و اگر بیدار پوشیدن خوش پوشیدن داشت دلیل بود که زنی نابکار و بدخل خواهد
از او زحمت بیدار و اگر بیدار پوشیدن سبک پوشیدن داشت دلیل بود که زنی ناسازگار
خواهد و اگر بیدار پوشیدن که پوشیدن بود دلیل بود که زنی باغی و زنی خواهد زد و
بی امانت بود و اگر بیدار پوشیدن شوق پوشیدن بود دلیل بود که زنی اصل پرور و زنی
کند و اگر بیدار پوشیدن پوشیدن داشت دلیل بود که زنی بلید زنی خواهد و اگر بیدار
که پوشیدن می زد و یا سوزنده یا ضایع شده باشد دلیل بود که زنی غلام و نقص مال بود و
و این سپهر کوبد اگر کسی بیدار پوشیدن پوشیدن بود که انکار و دوست خواستگار
بود و اگر انکار همچون بود دلیل که از جانی که طبع ندارد خبر منفعت بیدار و اگر بیدار که
او را پوشیدن داد و دلیل که از انکار خبر منفعت بیدار کوبد اگر بیدار که مرده و یا بیرون
پوشیدن بیدار دلیل بود که از بهر مرده خبر کند یا او را بدعی خبر او و اگر بیدار که مرده
و بر او پوشیدن دلیل بود که از مال یا از علم آن مرده چیزی بوی پس و اگر بیدار که کتبی
او را پوشیدن بیدار دلیل بود که طالب خواستگار روی بود و اگر بخلاف این پوشیدن دلیل که
مراد و منفعتی نداشت صفاق فرماید که پوشیدن دادن در خواب لباس بر چهار وجه بود و اگر
خبر منفعت و در حاجت وانی سپهر پوشیدن ظفر بافتن چنان سخن خوش شنید که بوق زد و
این سپهر کوبد اگر کسی خواب بیدار بوق بزند و بوق نهد و بوق نهد و بوق نهد و بوق نهد
از سر خود آگاه کند و اگر بیدار که بوق بزند دلیل بود که در میان آن دروغ کوبد و آن
دروغ را بسوزاند بقاء ظاهر کرد که آن دروغ بود جابر کوبد که بوق نهد

پوشیدن

بوق زدن

حرف ایشا
پل خشتا

بنا و بل مردان نام صبیح بود و زنان را و سوا و ظاهر شدن را از ایشان خسته حشمان و فرما
که بوق زدن در خواب بر چهار وجه بود و اول خبر دروغ دریم سخن بگویند سیم ظاهر شدن و آن
چهارم معصیت بود و دلیل خشتا سپهر کوبد که بیدار خواب بیدار بود بامری بیدار که مرده
بیدار بیدار بر سر بیدار که بیدار بیدار خواب بیدار و بیدار آن بود که بیدار بیدار که بیدار
بیدار بیدار بیدار بود که از پادشاه او را عزم خار سید از او منفعت بیدار و اگر بیدار بیدار
بیدار بیدار عزم بیدار دلیل بود که ولایت و پادشاهی بیدار سال بسیار و ارجع کرد
تولعا و القناطیر المقطره و لاله جوش حشمان و فرماید که بیدار خواب بیدار چهار وجه بود
اول می بود که مرده را بیدار بیدار حاجت کس و آگند و بیدار پادشاه سیم بیدار و
کارش بافتن چنان مال بسیار حاصل کرد و اگر بیدار که بیدار بیدار و غراب شد دلیل بود
بر تاهی حال پادشاه و نقصا ملک بوق بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار
حسود اگر بیدار که باموم جنت بیدار دلیل بود که او را بامری بیدار بیدار که بیدار بیدار
بهر حال بیدار بوق بیدار بیدار که بیدار بیدار بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار
مری زد و زده که بیدار که بیدار بوق بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار
در بخورد و اگر بیدار که بیدار بوق بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار
حاصل کرد بوق بیدار بیدار بیدار که بیدار بیدار بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار
صفا اگر بیدار که بوق بیدار بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار
شود دلیل بود که مرده را بیدار بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار
که از او بیدار که بیدار بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار
بود که او را بیدار بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار
در خواب بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار
دلیل بود که دوستی جمع کند کار و حال او و از او غایب بیدار بیدار بیدار که بیدار
بیدار که بیدار بیدار و بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار
تن دلیل بیدار بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار بیدار که بیدار

بوم

بوق بیدار

پ

سفر خوش
مصطفی

پیکان

پیغمبر
پیکر

پیل

حضرت صادق علیه السلام فرمود که دیدن نبی در خواب بر چهار چیز است اول آن بیابانی در آن کعبه
سیم منفذ چهارم عز و اندک بود مصطفی حضرت امیر مومنان کوبید که ببیند مصطفی و فرشت
بود که زن او نزد او حاضر بود و خواب را که ببیند که بدن خود را بر دست لیل بود که کار بر
نشد بیدار شد که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
رشت نام کرد و در آن خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
کرمانی کوبید که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
پیکان در خواب دید که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
لیل بود بر دست لیل بود که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
که ببیند خواب با ختم کوبید که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
ببیند تا و بیدار شد که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
انجام معالعه را بیدار کرد که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
کند که زن خود را بیدار کرد که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
ببیند که بیدار شد که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
طلاق دهد یا از زن خود جدا شود که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
احوالش ببرد که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
بدل کرد و ببیند که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
بحال خود و بوی خدا باز کرد که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
بگرداند و بوی خدا باز کرد که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
کند که آنکس بداند که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
کسی بگویند که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
محرمانند و صورت خواب دید که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
کوبید که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
ببیند که بر پیل نشسته و لیل بود که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر

گرداندا

حرف البشا

بیدگوش

پیکلو

پیلو

پیل

که در خواب دید که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
دست کشید که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
لیل بود که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
دیگری است که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
ببیند که بر پیل نشسته بود و آن پیل صاحب داشت و نیک مطیع او بود و لیل که در خواب دید که کار بر
عجم کرد و پادشاه عجم را دید که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
کوشش پادشاه عجم را دید که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
داشت همین لیل که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
نشسته و لیل بود که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
اکو ببیند که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
جنت بهشت او بود که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
نشسته بود و قادری بود که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
و اگر بخلاف آن ببیند که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
شهر شهرم بگریه بر پیل بود که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
هلاک کند حضرت صادق علیه السلام فرمود که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
علام سیم مرد مکاری چنان مرد با قوه و همت پیغمبر حشوشتم که مکاری خود بخواند پیل کوش
کیا هست که بر پیل بزرگ بود و آن را شکوفه است و آن در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
لی اصل دون همت که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
کسی چنان افند و از او سخت ببیند که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
هفته که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
خبر در آنکه در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
لیل بود که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر
کوبید که در خواب دید که زن خود را بر دست لیل بود که کار بر دست لیل بود که کار بر

بیمار

بنفان کنند و بعضی گویند که بیل در خواب کاری بود که از ریج و عنا حاصل کرد و اگر کسی بیند
که بیل در او درازان کاری کند دلیل بود که آن کار تمام کرد و اگر بدان کار نکند دلیل بود که از
آن کار بریده کرد و بیمار آن سپهرین گوید اگر کسی در خواب ببیند که بیمار است دلیل بود که از
او غش بود و گفتار او بامردم بنفان بود و بعضی گویند که در آن سال بمیرد و اگر بیند که از
بیماری نند دست شده بود و در خانه خود بنور آن کسی سخن بگفت دلیل که بیمار
بروی دراز کرد و در خطر بوده باشد که بمیرد اما اگر بیند که بیمار در میان حالت بگردد و
سخن میگوید دلیل کند که زود از بیماری شفا یابد که مانی گوید که بیند از بیماری بی هوش
بود دلیل بود که زود بمیرد و مختار گفت که بیماری در خواب دلیل بر مریضی و غش و کندی و غم
اندوه و از قتل سلطان یا از قتل عیال اندر دست جابر گوید که بیمار بیمار باشد که ناگون در خواب
دلیل بود بر زخوار شدن و تنهایی و استقامت حشرات و فرما یابد اگر کسی بیند که بیمار بود و از
علت خویش میسازد دلیل بود که از غم این کرد اگر از بیماری قانع و واضی باشد که بود تا پیش
به بنی و صحت بود و اگر بیند که بیمار در هفت بود دلیل که احش نزد یک مد باشد و قوت
لغز چشم و افرادی که خلفا که اول فرقه بیمار این سپهرین گوید که بیمار در خواب نظام کاد بود
انصاف و راستی بود یا مردمان خاص چون بیمار است و بعضی گویند که بیمار در خواب
مباحی بود اگر بیند که بیمار است با کسی بد و داد دلیل بود که راستی و انصاف کند و در معا
و داد و ستد بچو کند و اگر بیند که بیمار است او شکست یا بخت دلیل بود که خداوند شرف
بیم مرگ بود اگر بیند که از بیمار چیزی میپیمود اگر از اهل علم بود دلیل که قاضی کرد و
اگر از اهل علم نباشد دلیل که از بیمار داری بقاضی محتاج کرد و بگوید که بیمار در خواب
مردی بود راستی گوئی و نصف کرد و مردمان دهد بپیشی اینان گوید که بیمار در خواب
دلیل بر جاه و منزلت بیند بود و هر زاده و نفقا کرد و روی بیند دلیل قدر و جاه
بیند بود اگر بیند که بپیشی او کوتاه شده بود دلیل بود بر نفقا قدر و منزلت و اگر
بیند که بپیشی آن افتاده بود دلیل کند که از جاه و منزلت بپشتد و اگر بیند که سواد
بپیشی او فرسخ شده بود دلیل بود که معیشت بر وی فراخ گردد و اگر نشک شده بود دلیل

که میرد

بیمار

بیند

حرف الشا

که معیشت بر وی تنگ کرد و این سپهرین گوید اگر بیند که مختار از بپیشی او بیرون آمده بود دلیل
بود که از مهری منفعت یابد و اگر بیند که جافوی از بپیشی وی بیرون آمده چون گرم و مگر
و مانند این دلیل بود که او از زندگی ابد و اگر بیند که در بپیشی او سوراخ بود و هماد
بپیشی او کرده بود دلیل بود که مرگ مان و تواضع کند یا با رفیق جمع گردد و از او عاز
نغمه یابد اگر بیند که سر بپیشی او بسته بود چنانکه دم زدن شوائب دلیل بود که کار بر وی
بسته گردد و اگر بیند که سخن در بپیشی او میگوید دلیل بود که در و لکش زایل گردد و اگر بیند که
پوست سر بپیشی او رفته بود دلیل بود که او از بانی افتد جابر گوید که کسی بیند در خواب
که از بپیشی او خون آمده معبر گوید که بیمار که از بپیشی من خون می آمده دلیل که بیمار
بسیار یابد اگر گوید که در دم خون ز بپیشی من میشتد دلیل کند که مالش برود یا بد که چون
سخن گوید معبر بلفظ او تعبیر کند و حدیث را در انحال نگاه دارد و اگر کسی بیند که هر دو
سوراخ بپیشی او یکی شده بود دلیل که بارت عاقله جمع گردد و اگر بیند که سر بپیشی او بریده
بود دلیل که فرزند خویش را خسته کند بعضی گویند که در خواب و منقلب و غش شود
جابر گوید اگر کسی بیند که چیزی بگذاشته در بپیشی او شده دلیل بر خشم و بپیشی کند اگر بیند که
خون از بپیشی او بیرون آمد چنانکه جمله تن و خون او در بدن دلیل بود که مالی حرام بر وی
و اگر بیند که خون سستری اندک بود از بپیشی او بیرون آمده دلیل بود که او از فقر و تنگداری شک
مادر بیفتد بقول معبران در ویش کرد و اگر بیند که خون از بپیشی او بیرون آمده خون او
نکست دلیل کند که فرزند از آن خانه بیرون کند یا ایشان فرزندان رسد و اگر بیند که
بپیشی او بر منقلب افتاد دلیل بود که او از خنری رسد و اگر بیند که بپیشی او راهی شده دلیل
بود که مردی زن او را بفریبد و اگر بیند که از بپیشی وی مرغی بیرون آمده دلیل بود که جهایا
دارد و بچه آورد و بقول بعضی از معبران خون مدتی ز بپیشی مال بود که او پادشاه اندازد و بچه
رسد و عیال اشع گوید اگر بیند که بپیشی او بر مثال خرطومی نزدیک شده بود یا که از آن
دلیل بود که بعد از آن بر و جهایا بفریبد و از آن خویشان نیز زیاده کرد و اگر بیند که
در بپیشی او بوی خوش رفت دلیل بود که آن را متصل بود اگر بیند که در بپیشی او بوی ناموس

رفت تا ویلی بخلاف این بود و با خط کوبد او رسید که بدین نداد و دلیل بود که یکی از خوبان و
 میر و او گویند که او را در بدین بود دلیل بود که در میان او و عیال خلافتند و او گویند
 که کسی بوی خوش نداشت بدین بود که او را از آن کس منفعتی نرسد و او گویند
 خوابین بود دلیل بود که او را پیری مصلحت اید او گویند که شخصی بوی ناخوش و فتنه
 او داشت دلیل بود که از آن کس خشی فر خود در حضی تصادق از نهان که بدین بدین در خوا
 برین وجه بود اول مرد ویم مال ستم و زکی حکام و زنی بدین عیش خوش سپهری و نهان
 کوبد اگر کسی خواب بدین که سپهر خود دلیل بود که در نهان و فرخی باید و او گویند که سپهر
 داشت و میخورد دلیل بود که بعد از آن مال حلال اید او گویند که سپهر جانوری مجورد که
 کوشش و حلال بود دلیل بود که مال حلال باید حضرت صفای علیه السلام گفته اند که بدین سپهر
 خواب بر سر نهان بود اول نهان و فرخی و دوم مال منفعت هم که این کارها ناست بر سر
 کوشی گویند اگر کسی بدین که پیش که بدین نهان که عقل و ابل که بدین دلیل بود که او را کاری
 پیش اید که در آن سر گفته و میخورد که بدین که کار نهان که در حضرت صادق علیه السلام فرمایند
 که سپهر و خواب بر دو وجه بود اول دشواری کارها و دوم مجبور که در نهان و فرخی
 حرف لثام و کمال التعلیل این تا برین سیرین کوبد اگر کسی بدین که در
 تاب میداد یا در میان و دلیل بود که شتر شود و سفرش بقدر داری کوتاهی رسن یا در میان بود
 اگر در آن بود سفر در آن بود اگر کوتا بود سفر کوتا کند و اگر بری چند وقت در میان نایب
 دلیل بود که او بهر مصلحتی کاری کند یا نه را بنظر و با صحت کشت حضرت صادق علیه السلام فرمایند
 که تا به این رسن در میان رسن و سپهر بود اول سفر و خواب و دوم ریاضت نفس هم که این کارها
 و زویش تا برین سیرین کوبد که نایب بخواب بدین پادشاه سخت بود و اگر کمالی سخت
 بود چنانکه مردم از آن زیان بود دلیل بود که مردم از او زیاده و زیاده و زیاده و زیاده
 و نایب است و با بوی خوش بخواب بدین بهتر بود که نایب کوبد اگر کسی تا برین نایب بخواب بدین
 خود چنانکه جهان را خرم بود و در خان پر بار دلیل بود که در و رفتن زیاده و در و کارش
 همراه رسن و مردم عام پادشاه را بخواب بدین از پادشاه قوه و نصرت بود و اگر تا برین

سید خورشید

پہلوی

باب اول

تَابِعْنَا

مبشر

منوچهر خوش بینند تا او پیش خلاف این بود تا چرخ محراب برین کوید که تاج در خواب بدین پادشاه
صلت و لایحه بود و زنان و شوهر مردم عامه را نیکوئی حال اگر بیند که بر سر تاج داشته اند
در موضع دلیل بود که قادی بلند منزه ای عظیم باید و لیکن درین واده شریف ضعیف بود
و اگر بخواند برانی بیند دلیل بود که شوهری کند صاحب شمشیر و در شغل دنیا اگر بایک کوید
اگر بیند که پادشاه بر سر تاج نهاد دلیل بود که او را از پادشاه بزرگ و کام روانی بود
اگر بیند که پادشاه تاج بوی داد و بر سر نهاد دلیل بود که زنی و اگر خور می بخاهد و از
کامل و داده باید اگر بیند که تاج از سر بیفتاد و بشکست دلیل بود که زن از اطراف حدود
اگر کوید بیند که تاج از سر وی بر گرفته شد دلیل بود که زن از وی جدا گردد و اگر بیند که تاج
از سر وی بیفتاد و بشکست دلیل بود که زن از عمر یا کسی از اهل بیایان ببرد و از دنیا رحلت
کند حضرت صفای و فایدا اگر بیند زنی که تاج بر سر دارد و شوهر ندارد دلیل بود که شوهر
کند و اگر شوهر دارد دلیل بود که بر زنان بهتر گردد و اگر زنی بیند که تاج از سر او بر گرفته شد
دلیل بود که شوهر از وی خواهد یا شوهر و از اطراف دهد و اگر بیند که تاج مرصع بگردد
بر سر پادشاه نهاد دلیل بود که قریب پادشاه بود و جاه و حرمت حاصل کند و او را حیثیت
بیشتر از تاج این برین کوید اگر بیند که مال نفع کسی یا تاج برود دلیل بود دلیل بود که
انکار را غم و اندوه و زیان رسد بقدر آنکه از وی رده بود حضرت صفای و فایدا اگر تاج
از سر دلیل بود چهار وجه اول شعبه ویم زیان سیم غم و اندوه چهارم از آن نفع مکر گرفته
بود تاریکی این برین کوید که تاریکی در خواب ضلالت بود در راه دین اگر بیند که تاریکی می
گرفت یا که بلد داده دلیل بود که رفقا یا ضلالت که راهی باید اگر بیند که در تاریکی بود و
ان تاریکی در شتایی مبتلا گردید دلیل بود که توبه کند و راه دین بر او گشاده گردد که همان
کوید اگر بیند که تاریکی بود و تاریکی با زینت مشغول شد و دیگر با تاریکی شد دلیل بود
که این منافق بود توبه واد اظم علیهم قاموا و لو شاکر کوید که تاریکی بخواب غم و اندوه
بود اگر بیند که هوا سیاه یا تاریک دیده دلیل بود که مردم اندام را غم و اندوه رسد و اگر تاریکی
بیشتر گردد و اگر بیند که هوا روشن بود و تاریکی بر ناکا میاید اما دلیل بود که روان دارد

حرف الثاء
ثان

فاندرج

۱۳۲

مرکز معاجزا ظاهر کرد حضرت تصانیف از نا بد که تازیکی در خواب برینج و جبه بود اول گفت
دویم بجهت برینج و بستن کار چهارم بدعت پنجم در ضلالت افنادن اسم عمل اسف کوبید که
بجواب بیند که از نا بد که بر و ششانی آمد لیل بود که از دور و لبی توانی کردی افتد و از غم فرج
پایه و کار بر کشاده کرد و از راه ضلالت دور بود تازیانه دانیال کوبید که کشتی
که تازیانه بر کوه داشت لیل بود که کارش نه بر مرد و فظلم او بود و اگر بیند که تازیانه
او محظوظ نگردد بود لیل بر شرف و بر یک بود بقدر آن تازیانه و بعضی کوبید که تازیانه
خواب لیل بر مال ناک بود بر قدر بیند خواب اگر بیند که دوازده تازیانه و یکست لیل
بود که مال و بر کمازوی جدا کرد و این سپهر کوبید که کسی را تازیانه نماند
لیل بود که بجاری مشغول کرد که از آن کسی و کسب فایده بد و نه رسد که بیند که نا
تازیانه زد دست بیند اخذ لیل بود که انکاری که در دست دارد بیند از نا بد که
که چون او را تازیانه بر در خون از تن وی روان شد لیل بود که سختی نای ناخوش
شود و اگر بیند که خون از وی زفت لیل بود که تازیانه در می باید که تازیانه کوبید
اگر بیند که او را تازیانه بر در لیل بود که از آن کسی مال حرام یا بد که بیند که بر خیز تازیانه
خون از او روان شد لیل بود که مال یا بد که اگر بیند که نشان زخم تازیانه بر تن او مانده
لیل بود که سختی ناخوش شود و اگر بیند که او را تازیانه بر در دست کسب کرد
لیل بود که ناگاه مال یا بد خیار کوبید که بجهت بیند که در دست تازیانه برینجو
داشت ناخوش برینجین لیل کند که او را فرزند یا بد که اگر بیند که تازیانه از جوب بود بر قوه
حال و تن که بیند که تازیانه از جیم یا از دال بود و لیل بود که خیر و منفعت بد رسد که
بیند که تازیانه در دست و شکست لیل کند که فرزند تن میر یا از کار خود مغرور
کرد و اگر بیند که بر لب نشسته بود و تازیانه بر در لیل کند که بجای کسی کاری کند و بد
کار و منت نهد که بیند که بر پشت کشته تازیانه در دوازده ناخون بر او لیل بود که ناگوار
حرام یا بد که تازیانه او را بر کشتی و اگر بر پشت خود زخم تازیانه بیند و نماند که چرخ
لیل بود که مشغول دینی و دنیا تمام کرد و اگر بیند که بر کشته تازیانه در چنانکه پاره پاره کوبید لیل

کند

کند که اهل و متفرق کرد نند که کسی را تازیانه نماند که لیل بود که برینج و جبه بود اول گفت
اسف کوبید که کشته بیند که در خانه خود بدست خود تازیانه کونا بود پس از آن دراز کرد و بد
بوق که زبان او بر خضم دوازده کرد و اگر بیند که دوازده کونا کشت لیل بود که دوشین بر خلیه
کنند حضرت صادق و فضا یید که تازیانه در خواب برینج و جبه بود اول گفت دویم حد کردن
دوشین شد کاری مشکل چهارم سفره و غدا رفت پنجم بر کوه دال و این سپهر کوبید که نا
در تکیه خلد متکار خانه بود که اگر بیند که در تکیه خانه بود جمله بر عیال خود و دیگران نفقه کند
اگر بیند که تازیانه نماند بود لیل بود که خد متکار و حاصل کرد با از
حیل کرد که خیار مغرب کوبید که بیند که در تکیه و جیم سخت لیل کند که کار خد متکار و نیکو
کرد و اگر بیند که تازیانه و جیم سخت لیل بود که از آن خد متکار و جیم و منفعت بد رسد که خد
و اگر بیند که از آن خود ترش و ناخوش بود لیل بود که برینج و جبه و تائب این سپهر کوبید که اگر
خواب بیند که او را تائب پیوسته بود و چون آنکه زنا نیش ها بیند که لیل کند که پیوسته بفساد
مشغول بود و تازیانه بر در تازیانه عقوبت نجات یا بد که تازیانه کوبید که کسی بیند که نشسته دراز بود لیل کند
که تائب در دست و عمر شد و از بود و اگر بیند که برینج و جبه بود تازیانه برینج و جبه
کوبید که تائب در تکیه متکار و جیم که کاری کند و از کاری خد یا بد که تازیانه کشته
کرد و تازیانه بر کارش نفرین یا بد که تازیانه برینج و جبه بود و اگر تازیانه خواهد از خود
منافق بود و در میان مردم جنک و جدائی افکند اگر بیند که تازیانه داشت یا کسب بد و از لیل
کند که او را تازیانه برینج و جبه دو سق افند که بیند که تازیانه کشت یا ضایع کرد و لیل کند که تازیانه
زا اجل فرار شد تائب بقاء و لیل بود که تازیانه در تکیه و جیم و تازیانه برینج و جبه بود و تازیانه
و پنجه لیل برینج و جبه ان کند این سپهر کوبید که بیند که با تائب پای کوبید و در وقت کند و لیل بود
و اندوه و مصیبت و اگر بیند که با تائب مغرب و جیم و لیل بود که مغرب یا طل کوبید که کاری یا صلو کند
که تائب مشغول کرد و بعضی از معجز کوبید که تائب و تکیه و از خوش بود لکن یا طل بود که طانی
کوبید که کسی بیند که تائب مغرب و لیل کند که کار تائب یا طل کند با شغف که در آن هیچ کس را نماند
باصرف تاه و عید که در حد جلد و روح نماند حضرت تصانیف از نا بد که تازیانه برینج و جبه بود

تب

تبر

تبه

بیدار که تعب و بنوشن بر مردم مباد و بهیچای سنده لیل بود که اندک هکین کرد و مستغرق نماند
 و بدین نماندن بود که صاحبخانه او را بصلح داد و در راه خبر مردم آموزد و از سفر
 و عیادت و تبریک کند که مانی کوید که بیدار که نماند و بیکت باضایع گردید دلیل کند که از آن
 او جدا کرد و باز و دنیا رحلت کند و بقول بعضی معبران نماند که بیدار بود و عاده نقشه
 بدانکه نقشه بفارسی عذر بخشد بود اگر کسی را بخواب بیدار لیل رخ و اندک کند بر سبزه
 کوید که بیدار که نقشه می خورد و دلیل کند که عزم و اندک خود را با کسی خصم افتد و بدان
 سبب بخورد کرد و علی الحیل در نقشه خوردن هیچ خبر و منفعت نیابد تکبیر که برین سبزه
 کوید که کسی در خواب بیدار که بیدار که دلیل کند که از شر دشمنان این کرد و در خرابت بود
 گشاده کرد و حضرت صادق علیه السلام میفرماید که دیدن تکبیر کردن در خواب بر چهار وجه بود
 اول آنکه از دشمنی و بهر کار که از دنیا رفتن سبب بخورد و بر کینه کشتن کارها بسته تکل این
 سبزه کوید که تکرار در خواب دیدن عذاب تنگی بسیار بود مگر آنکه بود و اگر بوف خود بود
 که اهل انوضع را فریاد می دهد که تکرار دیدن نبوت خود دلیل بر غم اندک کند اهل ان
 موضع را حضرت صادق علیه السلام میفرماید که دیدن تکرار در خواب بر پنج وجه بود اول بدویم خصم
 لشکر چهارم خطا پنجیم باری تکل بفارسی بخشد بود و شیخ و تادیل ان در حدیث بیان کرده ایم
 تمام شد کار برین سبزه کوید که هر که بخواب بیدار که کارها و دنیا او بنظم کند که کارها و دنیا
 کند که انکس احوالش متغیر کرد و قوله تعالی حی اذا اخذنا الارض من خرفها و از تبت و هر که بیدار شد
 تمام نشد لیل بر نفس حال او بود و هم بود که عمرش سپری کرد و هم بیدار بود که از او
 انتقام کشند که مردم این سبزه کوید که مردم در خواب بیدار که دلیل بر غم و اندک بود که معیشت
 مردم بود و هر تبار و نقصان کرد و در بیدار لیل عیش و معیشت کند که بیدار که نقشه لا عذر
 محبت بود دلیل کند که در ویشی و بستی کارها و اگر توبه بیدار که دلیل کند که توبه انگری و کشتن
 کارها و اگر بیدار که از آن و رشته بر تادیل و در بیدار که دلیل کند که زندگانی بعیش
 فراخی کند و اندک و مانع نبوده کرد و اگر بیدار که درشته گشته شد تا ویشی بخلاف این بود
 و اگر بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید

تغافل
 نقشه
 تکبیر
 تکرار
 تکل
 تمام شد
 تنگ

کرد

کرد که بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 قوی در سبزه کوید که کارش بنظم بود و از او پوشیده بماند که بیدار که تادیل و اهن شد
 دلیل بود که در ویشی کرد و از آن شکا و اگر در حضرت صادق علیه السلام فرماید که اگر توبه بخشد و بیدار
 دلیل کند که بر قوه و توانگری و تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 و اگر بیدار که هر تبار و نقصان کرد و در بیدار لیل عیش و معیشت کند که بیدار که نقشه لا عذر
 او در خواب تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 بود که مردم مانع را درین سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 دلیل بود و بر کار بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 باران اندک دلیل بر سکاوی از اهل بود از عا صا حان و زاهدان حضرت صادق علیه السلام فرماید که
 دیدن تکرار در خواب و عذر بود از عذاب و نیم حکم سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 که او از تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 باران و عذر بود از عذاب و نیم حکم سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 و هو انوار بود دلیل بود که پادشاه ستمگر بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 آن روز من نشد چون بخواب بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 نکشته بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 قدر جاسیم بی مانع در کارها تنگ این سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 و هم دیجا که بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 بخلاف این بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 کاری در سبزه کوید که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 بر او نشان کرد و تنگی هر چه در خواب بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید
 مهر بود و کتک خان و بعضی معبران کوید که بیدار که تادیل و اهن شد با سبزه کوید که عمرش دراز کرد و در ویشی لغت می فرماید

حرف الشاء
 نشد
 نشد
 نشد
 نشد
 نشد
 نشد

دلیل بود که از هر چه پیش در گرد و اگر بیند که جامه مردان زندانی پوشیده داشته لیل بود
که بسبب کاری غمگین و مستمند کرد و اگر بیند که جامه حال پوشیده بود دلیل بود که مانند کد
شود و انکشتنهای کرد و اگر بیند که جامه کوی داشته لیل کند که بخت مردهی مغفرت و
همه مشغول کرد و اگر بیند که جامه کشیده پوشیده داشته لیل بود که او کسی مصلحت روزی
باید و اگر بیند که جامه قضا داشته لیل بود که وی با وی و اندکی سبب اگر بیند که جامه یا
شکوهی پوشیده داشته لیل بود که باز از صحبت او فتنه بر است که باقی کوید اگر بیند که جامه نو
و او را قصاص نکند و بوندینکو بود و جامه نیک و دو دین و جامه غلام از جامه کافری که در
بود و جامه زو بخت از خرمند که بکند با و نه نیک بود و جامه بر و محظوظ خبر مغفرت خانه بود و
دستی که بپوشید زخم نان نان بود یا عتیحت که بدل و در جامه معین یا از خواسته بود
جاکوید که ناویل بدینجامه بود و کوته است یک کوته بدین بعلق دارد و یک کوته دیگر بدینا و
جامه سفید بر است جامه نو غامه و بنا اگر کسی بیند که جامه سفید بپا کند داشته هم دینا و هم
دانیکو بود و اگر جامه سفید بپندم دین باید بود و هم دینا و چون جامه را چکر بدین
بیند هم فساد بر و هم فساد دینا بود و جامه سیخ زلفان را بیکو بود در دینا و مردان و اهرمیکو
بود و بر این و از آن و طبقات و بنا و دستار اینچله مردان را غم و اندک بود با جاکو
و جامه زرد مردان را بیماری بود و بقول بعضی از معبران اگر زن بیند که جامه زرد پوشیده
بود دلیل کند که او را شوهری یله اگر در دینا و کرد و جامه سبز زلفان و مردان را درین بود
و اگر زن بدد بود صلاح دین بود و اگر بر مرد بیند دلیل دستکاری اخین بود و جامه بنیا
کسی اگر پیوسته سیاه پوشیده بود اما آنکه پیوسته سفید پوشیده جامه سیاه دین بیکو
بپاشد و بر دینا و جامه سیاه بول بعضی از معبران خطیب فاضل پادشاه دانیکو
بود اما در عتیحت غم و اندک بود و جامه کبود بخت از غم و مصیبت بود اگر کسی بیند که جامه کبود
داشت یعنی سبز و سیخ و زرد دلیل بود که از پادشاه ناراضی و لایست سخنی شنیده که
او را خوشنایب یا سمعیل اشعث کوید اگر کسی بخواب بیند که جامه داشت و دیش از نیکو
پشتش از نیکو دلیل کند که با اهل دین دنیا بملک زندگانی کند اگر بیند که جامه خوشنایب

خورد و دلیل کند که ان مال خود فقیر بپا کند و اگر بیند که جامه دیز پوشیده داشته لیل
بود که در سفر یا بدینا و به کار می نهند ان کنند و اگر بیند که جامه وضایع کرد بدینا و
بشدند و برهنه مانند لیل بود که در و جامه که کرد و و حشر و خوار کرد و اگر بیند که
خوشنایب یا بدینا و لیل است که اندک همکین کرد و باز از خودش خصو کند اگر بیند که جامه و
دلیل کند که از انکس دور شود و اگر بیند که جامه خود را یا جامه اهل خود را موی کرد دلیل کند
که او را یا خویش خود و خصوصه افند یا از دوستی اگر بیند که جامه او کسی برود و برهنه مانند
دلیل کند که از خیره و شریف بپوشد و اگر بیند که جامه در نوشته از هم باز کرد و لیل است که بسف
و اگر بیند که جامه باز کرد و دارد نوشته لیل بود که غایت از سفر باز کرد اگر بیند که جامه
پوشیده داشته لیل که مالش باده کرد و اما قمری عظیم بدین رسد و بقول او را غم و اندک رسد
و بپوشید کرد و اگر بیند که جامه مردان پوشیده داشته لیل کند که خبر رفته بدین رسد و
یافتی در خواب سفر بود بقدر درازی کوتاهی جامه در سفر مانند اگر بیند که جامه تمام کرد و
بود که از غم باز رها صفا کوید که بپوش جامه او خواب جامه است که از نپید بود و در وی
یا امر بپوش جامه عتیحت زیند و امر بپوش بود و جامه خود هر دو دلیل بران حرام و فساد کند
دردن و جامه دینا و امر بپوش مردان را بدین بود و زلفان را بیک جامه بپوش و زلفان بود و قبل
پادشاه و اگر کسی بیند که جامه کهنه فرشته نیک بود و اگر بیند که جامه کهنه بپوشید دلیل
بود و جامه کهنه پوشیدن بدین است جامه کهنه از زن برین کردن بیک حکایت کوید که بیند که
شسته بود و پوشید لیل بود که ناب کمر کرد و اگر بیند که جامه چکر داشته در وی کرد
اگر بیند که جامه رنگ نداشت اگر زلف بود یا سیاه بود او را است بود و اگر بیند که جامه
داشت لیل بود که او را متکری بدینا و حشر و خوار کرد و اگر بیند که جامه نو و خواب جامه
وجه بود اول آن دویم پادشاه سیم مال چنان خبر مغفرت هم و کوید اگر کسی بیند که جامه خود
بمقرض بر لیل کند که چیزی بد و رسد اگر بیند که زلفان جامه او را برین کرد و زلف
بود که دینا و زلفان و فاضل جامه خوشنایب سبب کوید که جامه خود برین بنا و
زن بود و اگر بیند که جامه خواب سفید بپا کرد بود دلیل که عتیحت وینا و بود و مشغول و اگر بیند

ببیند که در جاه افتاد و قبل کرد و مکر و جعل افتاد و اگر بیند که باغ و آب همی داد و دلیل کند که مالی
حاصل کرد و است از آن خواهد با گشتن خود و اگر بیند که در باغ مسو بود و دلیل بود که او را
فرزند بیاید بعضی گویند که اگر بیند که باغ و آب همی داد و دلیل کند که باغ و آب همی داد و دلیل کند که مالی
و اگر بیند که آب بر سر چاه افتاد و او را نشد و دلیل کند که زنی توانگر برنی خواهد و از آن زن و او
مال و نفع حاصل کرد و حضرت صادق فرمایند بدین چادر خواب بر پیش رو و از آن زن و او
کنیز و سیم عالم چهارم توانگری بچشم مکر ششم و مکر و چله و مکر و چاه که در خواب مکر و چله بود
چینه این سیم برین گویند که چینه در خواب زن بود و اگر بیند که چینه فروغ و پاکیزه داشته و دلیل کند که
زن او بشک ایست برین بود و اگر بخلاف بیند دلیل کند که زن او بدین نوعی ناسازگار بود
اگر بیند که چینه او بدین بدین بود و دلیل کند که ایشان جدا افتاد حضرت صادق فرمایند که دیدن
چینه در خواب که بیند که در زشتی باشد در زشتی بود و آن چهار وجه بود از آن دویم
فوت سیم شادی چهارم منفعت و چینه کنی چکر کن و اندون بود و چاه که بدین که چینه بود
یا کسی بد و او در نیک جز بود و دلیل بود که زن پاکیزه بود و اگر بیند که چینه بدین
داشت زنی با او سا و امانت بود و اگر زود بیند زنی بی امان بود و اگر بود بدین زنی متفکر
و عکس بود و اگر کسی بیند زنی معاش بود و با او سازگاری که کند چتر این بین که بگوید
اگر کسی بیند که بر لای سر چتر می بیند دلیل کند که اگر از اهل ان بود پادشاهی باید و اگر
از اهل ان نباشد دلیل کند که بزرگ یا بد و اگر بیند که چتر پادشاه در دست است دلیل کند که
حضرت پادشاه کرد و حضرت صادق فرمایند که دیدن چتر در خواب بر هفت وجه بود اول سلطنت
دویم عزت سیم مرتبه چهارم دیانت پنجم رفعت ششم ولایت هفتم صاحب بایز در کان چتر که
گویند که چتر در خواب خادم خان بود و معبران گویند که که بانوی خان بود و اگر در خواب بیند
که در خانه او چتر با کیم در روشن بود دلیل کند که بانوی خان زنی با صلاح و نیک است بود و
اگر بیند که چتر از آن یک بشو و دلیل بود برین که بانوی خان یا خادم با زن اگر بیند که چتر از
دشمن مرد دلیل بود که که بانوی خان برین جابر گویند که اگر بیند که از آن زن چتر از برافروخت
و دلیل که اگر زن در او فرزندش آید اگر عزت بود زن کند یا گشتن خود و اگر در سفر غایب

چینه

چتر

چتر

ما در بسلاست باز آید اگر بیند که در شجره ای بنشیند و دلیل بود که پادشاه و کاین عادل بود
و قاصد صفت مردم شهر را عشرت و نشاط دین بود و اسمعیل شفت گویند که اگر بیند چتر از دنیا
در دست است دلیل بود که او را فرزند بیاید که عزت و دولت یابد و اگر بیند که فاسق بود
و دلیل که بخدا بیعتی با او کرد و توبه کند و اگر مشرک بود هدایت یابد و اگر مسلمان بود توفیق
طاعت یابد و گویند که در سر جامه شیر او شیر المومنین باقی است و الله فضل کثیر او گویند که
چتر از چتر بود که فرزندش هلاک کرد و یا عزت و دولتش نقصان پذیرد و اگر بیند که در هر
دست او چتر و روشن بود دلیل بود که او در دنیا و ساخته بود و اگر بیند که در دست
یک چتر داشت که در وی و سوزان و در و خنده از رخسار بود و دلیل است که او را در فرزند نیک
بود که سبب غم او شد حضرت صادق فرمایند که دیدن چتر در خواب بر چهار وجه بود اول پادشاهی
دویم قاضی سیم زن و چهارم عزت و سیم چتر که در دست شادی و هفتم شادی و علم و دین و توانگر
یازدهم علم خوش و دوازدهم کینه سیزدهم منفعت چهاردهم چتر بدین چتر بود چتر از پادشاهی
سی و نهم گویند که چتر از پادشاهی در خواب خدمتکار خان بود اگر بیند که چتر از پادشاهی با کسی باو داد
دلیل بود که خادمش از خوش طبع مهربان بود و اگر چتر از پادشاهی زن که فرزندش بود دلیل بود که زن
خادمه متکبر و خود پس بود و در بدست ضعیف بود و اگر بیند که چتر از پادشاهی چوبین بود و زن خادمه
سفله و دین بود و بر قول او اعتماد نبود چتر از آن بر سیم گویند که چتر از آن در خواب
بود و معبران گویند که خدمتکار خان بود و قبل از چتر از آن کار فرمای بود که همان گویند که
بیند که چتر از آن امانت بود دلیل کند که اصل آن خدمتکار که مرده باشد و اگر سفالین
بیند اصل آن خدمتکار مسلمان بود و درین او با امانت بود و اگر بیند که چتر از آن در دست
او بیفتاد و بشکست دلیل بود که زن یا خدمتکار او بمیرد چتر از آن سیم گویند که چتر از آن در دست
پادشاه بود و اگر چتر از خدمتکار بدین فرزند بیاید که بحد باو و مردی سب و اگر گویند
که چتر از آن گرفت و بدو شکار میکرد دلیل کند که پادشاه بر او ستم و سباده کند و اگر بیند
که پادشاه چتر از آن گرفت و بدو شکار میکرد دلیل بود که از پادشاه عزت و بزرگی باید برین
ستم کند و اگر بیند که چتر شکار میکرد و او را بگرفت دلیل بود که او را فرزند بیاید از آن

چتر

سرای هفت

چتر

چتر

چتر

اگر بیند که آن گوشه آن چرخ چندی بخورد دلیل بود که آن فرزند دین و دلی بیند که کافی گوید
 که چرخ بخوابد به ملک دلیل بر می برد که با همتش قوت بود و اگر بیند که چرخ در خانه و
 بکار باد و بار بماند بکار دلیل بود که او را نیانی رسد و اگر سر بار بماند که هر چه در خانه است
 و بعضی از سبب آن گویند که چرخ سوئی در دود بود که در کارها کند چرخ این سبب که گویند که هر
 در خواب بیند که چرخ که در آنست دلیل کند که آن مرد در کار خود را که کسی بیند که چرخ او
 چرخ با چرخ دیگر آلوده بود دلیل بود بر شاهی بن و دینای او و اگر بیند که چرخ جامه او بسبب
 مره کان بود دلیل بر ضايع شدن سلاح دینا بود که مانی گویند که چرخ در خواب بیند بر سر تن عین
 و اندک بود و دلیل بر چرخ بر زهر چرخ منقش نشاند چرخ در خواب بیند بود مختلف حال و اگر
 احوال و مولی اده اگر بیند که چرخ داشت که بگوید دلیل بود که زنی بدین صفت که گفتیم
 بخوابد اگر بیند که چرخ با اشیاء شده دلیل بود که زنی هم بر باطل اطلاق دهد چرخ که بگوید که بیند
 که چرخ سینه و دوشن بود دلیل بود که زنی مستور با امانت و خور می بخوابد اگر بیند که چرخ
 نبر و سبب بود تا وایش بخلاف این بود چرخ این سبب که گویند که بیند که آن چرخ چرخ
 بود که آن مالی که در او بحال دیگر شود و اگر چرخ او در دود بود دلیل بود که سفری در رکند
 و اگر بیند که چرخ با نبر و دود شده است و بدان از چاقی چرخ دلیل بود بر می قوی عینا
 کند تا او را مددی دهد و در کارش تا انکار بر آید و اگر بیند که از دود او فرجست
 و بر مشور نشسته دلیل بود که هلاک گردد و اگر بیند که بر پای چرخ خانه در دود برایش
 فرودست و نمره دلیل بود که زن از او جدا گردد و برایش وی بد و اگر بیند که از زمین
 بهوایر چرخ و در قبله او و بعد از آن خود را در چرخ بدید و در کارها بدید و بعد از این
 جمله دلیل چرخ کردن بود و اگر بیند که آن سالی چرخ در سالی چرخ بجهت دلیل بود که هلاک
 گردد و اگر بیند که با شکونه چرخ معنی می خورده دلیل بود که کار وی با شکونه بود و عین
 بر وی بناه گردد و اگر بیند که چرخ بر چرخ دیگر که دلیل کند که زن خود را بکشد و
 و زن دیگر خواهد و اگر بیند که چرخ با بعضی از چاقی چرخ دلیل بود که از چرخ
 و اندک نشود و هر کارش نظام شود چشم این سبب که گویند که چرخ بخوابد بر زمین

چرخ

چرخ

چرخ

چرخ

چرخ

نور

بود که بدان راه همت باید و چشم از برق بدعت بود و چشم شهادت فرزند بود و هر دو چشم
 دو فرزند بود و اگر بیند که نایب نشاند است دلیل بود که آنرا همدی که شده بود با فرزند
 وی ببرد و اگر بیند که یک چشمش کور شده دلیل بود که یک چشمه بر او افتد و یا که آهی بر او
 کرده بود و یک چشمش با یک پای بایست اندام تن وی با مصیبتی بوی رسد یا در کار وی از آن
 وی که مانی گویند که اگر بیند که در چشم سر کشید دلیل بود که صلاح در چرخ بد و اگر بیند که
 از سر مصدودش بیند و او را بشوشت دلیل بود که خورشید تن او با امانت و بدین سبب
 نماید تا عین چرخ گردد و اگر بیند که کسی سر بر وی آید تا در چشم کشد دلیل بود که بقای آن مال
 و اگر بیند که در ششانی چشم او ضعیف بود بظاهر و باطن و در وی منافعی بود و اگر بیند که
 بر تن او چشم پستیا بود و هر چرخ را کمال سید دلیل بود بر زیادتی صلاح وی و برین سبب
 آوردن سنت و فرایض شریعت اگر کسی بیند که کسی چشم او بر کشد دلیل بود که چرخ که چشم
 او بدان روشن بود و از آن و فرزند و سر و باغ از نظر او غایب کرد چنانکه دیگر باز بیند
 جگر گویند که بیند چشم از راه بسته دلیل بود که مرده او درید و اگر بیند که هر دو چشم او
 اما سید بود چنانکه چشم باز نمیشد که دلیل کند که با مردی مخالف صحبت کند و اگر چشم او
 ضعیف بیند دلیل بود که او را بطاعت کمرین ربانی افتد و اگر هر دو چشم او را کشد بیند دلیل
 بود که از دین شریعت بهره گردد و اگر بیند که در میان دوی و یک چشم است دلیل بود که در میان
 سخن سازد و در باب حق اگر بیند که چشمهای او در شش است و مره مان پیداوند که او کور شده است
 شکور دلیل بود که باطن او در دین بی نظیر ظاهر بود و اگر بیند که چشم کسی سیاه بود و از آن شد
 دلیل بود که در کشتن حال او بود و تله و خنجر الحیرین بود مثل دود و اگر بیند که هر دو چشم او
 سفید شد و دیگر باز و سیاه شد دلیل بود که به او کرد یا با کسی خصومت کند و اگر بیند که چشمش
 او سیاه شد چنانکه سفیدی نداشت دلیل بود که متکبر گردد و اگر بیند که یک چشم او سیاه شد
 دلیل بود که فرزند آن و او را افتد سدا که بیند که کسی سخن فرزند و یک چشم او را بر کشد دلیل
 کند که فرزند او را از راه ببرد و اگر بیند که کسی چشم او را بکشد یا بدست بکشد دلیل بود که
 فرزند او را زانی رسد یا مالش بر دیا کاهی کند و اگر بیند که از دیده او خون هفت دلیل

چشم

بود که بجز از نرسیدن بوی رسد یا نقصا مال او شود اسعیل اشعث گوید اگر کسی بیند که
 چشم او کوش کوش کند و چشم او چشم کشد لبیل بود که نرسد خواهی که او را نرسد بود و یا هر دو
 کند و اگر بیند که چشم او چشم کشد لبیل بود که مال باید اگر بیند که در چشم او سبک باشد
 و لبیل بود که او را غم و اندوه رسد و بوی رسد و بوی رسد و بوی رسد و بوی رسد و بوی رسد
 که مردی پیش از این آمده گفت بخواب بیدم که چشم رسد من بوسه بر چشم چپ من بیدم
 گفت ای مرد از خدا ترس تو بیدم که بعد از این بیدم که همیشه از این بیدم که تا از غصه چشم
 این مردی که چشم او چشم کشد لبیل بود که بعد از این بیدم که چشم او چشم کشد لبیل بود
 و بعد بود اول در چشم او چشم کشد لبیل بود که بعد از این بیدم که چشم او چشم کشد لبیل بود
 در دین مال چشم او چشم کشد لبیل بود که بعد از این بیدم که چشم او چشم کشد لبیل بود
 اب خوش چشم خوش بوی بود و قولی تعالی فیها عبر جاریه و اگر آبش تیره و کند و ناخوش بود
 لبیل بود که انجام غم و بیدم که لبیل بود که از آن چشم و می که لبیل بود که
 ان غمها فرج باید و اگر بیند که اب چشم زیاد شد لبیل بود که غم و بیدم که لبیل بود که
 فدا و یاده کرد و اگر بیند که اب چشم نقصا کرد تا ویش چنان این بود و اگر بیند که اب چشم
 خشک کرد و لبیل کند که بیدم که لبیل بود که از آن دیار و حاکم که لبیل بود که لبیل بود که
 یاد و دکان و چشم او چشم کشد لبیل بود که او را غم و اندوه و کسب بود و بیدم که لبیل بود که
 چشم او اگر آب تیره و ناخوش بیند غم و اندوه سبک تر بود و اگر بیند که در آن چشم و دست
 می شست لبیل بود که اگر بیند که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 باید و اگر او را درد و اضمحلال شود و اگر نگاه کار بود تو بیدم که اگر چه نکرده باشد چرک کند
 جابر گوید که اب چشم بخواب لبیل هر عصر صاحب خواب بود و بیدم که لبیل بود که لبیل بود که
 که دست در آن این ند و اب یستاده و بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 گویند که چون اب چشم ایستاده بود و بنا و لبیل بر چرخ و صلح و بیدم که لبیل بود که لبیل بود که
 لبیل بر غم و اندوه بود و حشر صفاق و فرمایند که بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 مهری جو از دین غم و اندوه سیم مصیبت چنان بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که

چشمه

چشمه

لبی سبب بر گوید که چنانچه در خواب سخن با لبیل و دروغ بود و اگر بیند که چنانچه در لبیل که سخن
 باطل دروغ گوید یا او را غم و اندوه رسد و اگر بیند که بایستاد و بی مغایره و دلیل بود که
 از باد شده و بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 مردی مان و تعلیم کرد و از آن علم فایده ببرد مان رساند و باشد که از شکوه علم گوید بیدم که
 علم جدیدی یافته و اگر اینک حاصل بود شغل بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 اگر بیند که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 مردی بود و با کار و حرام بود و اگر بیند که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 غصه افکند و بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 بود لبیل که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 مال مردی که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 غم و اندوه بود و اگر بیند که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 که بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 منفعت اندک بود بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 اگر بیند که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 با و اشعه از او بر کشت لبیل که در مال و نقصا افکند و بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 با بسوخت لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 نوزند با علم بود و اگر بیند که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 چنانکه اگر چنانکه لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 خواب مردی بود و بیدم که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که
 بکوش لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که لبیل بود که

حرف

جعد

چشمه

جک

چکان

جکر

کرده بود اگر بپند که جگر مردم بود دلیل کند که مال پنهان کرده بیاید هرگز نیکند اگر بپند که
 بیاید جگر بخت یا برهان کرده او را حاصل کرد بد یا خام دلیل کند که کینه یا بد جگر کاو و کوسخند
 هم دلیل بر مال دهنده بود و بعضی معبران گویند که جگر بخواب بد دل بر زن ندان بود چنان
 رسول و فرمود او را که او را که مانی گویند که بر زن است جگر پیدا شدن مال پنهان بود که
 پیدا کرد و جگر بیاید اگر بخوابد که خام بود دلیل کند بر یافتن کینه و بر علم غیبی و صاف شدن
 کرد بد دل جگر در خواب بر سر جبهه بود اول زن ندان مال و هم در دست کینه ای زن بود هم علم
 و اگر بپند که از خانه او جگر بر زن بد دل یا انش جگر هار امین بود دلیل بود که پادشاه کینه
 و مال او باشد و اگر بخوابد و عالمی بپند دلیل بود که علم هار امین او شوم کند بحاجت
 دانیال که گویند که جماعت کردن در خواب و استادن حاجت بود خاص چون بپند که موی از روی
 کرد بد اگر کسی بپند که با کینه جماعت کرد دلیل بود که از آن کس نیکی باید حاجت دهد و اگر در او
 بپند که کینه با او جماعت کرد دلیل بود که خاندان او توانگر گردند و اگر بپند که با زن خود جماعت کرد
 چنانکه زن از آن با بود مرد از زن دلیل کند که زن دیگر خواهد و از وی خیر منفعت بیند از آن
 سبب گویند که بپند که با زن خود یا زن دیگر از راهی دیگر جماعت کرد دلیل که مردی و بیایع
 بود و بطلب کار ناست و در انکار او را اصل نمیباشد و سنت سول انکار ندارد و اگر بپند
 که با مادر یا خواهر یا کسی دیگر بر وی حرام است جماعت کرد دلیل بود که شفقت خویشی از وی
 بریده کرد و اگر زن بود یا مرد دلیل بر غم اندن و بعضی معتبران گویند که زن بود و از وی
 خیر و نیکی بپند و باشد که حج اسلام کند اگر بپند که با زن که مرد بود جماعت کرد دلیل بود
 که غمگین و مستمند بود و اگر بپند که با زن مرد بیگانه جماعت کرد دلیل بود که کاری کند که از آن
 نومید شد باشد تمامی بیاید مرد که بیگانه نبود اگر بپند که با جوان بجهت جماعت کرد و بیاید
 ایشان خصوص بود دلیل بود که بخت و صورتی بخامد از او خیر نیکی بپند و اگر آن مرد جوان
 معروف بود بر وی ظفر بیاید اگر بپند که جماعت با مردی بپند که در دل بود که خیر نیکی از بخت
 خود بپند که مانی گویند که بپند که دختر یا مرد و شریکی بپند دلیل بود که در آنان خیر بود
 یا کینه بخیر و اگر بپند که بچه پادشاه شد جماعت کرد دلیل بود که بر دشمن ظفر بیاید اگر

جماعت

بپند که با مردی جماعت کرد هم دلیل کند و کارش بپند شود و بعضی گویند که از پادشاه ترسید
 بوی سسد اگر بپند که با غی جماعت کرد دلیل بود که بر کسی که بدان مرغ ملتو باشد ظفر
 باید اگر بپند که با بر شجاع یا جوی یا کینه جماعت کرد دلیل بود که کارهای بسای و بیخام شو
 و اگر مردی بپند که شهنش بیکه زایل شده باشد در خواب بپند که شهنش غالب کرد و استعجاب
 در جوانی بود دلیل کند که در کار بدین بپند که با زن یا بکار جماعت کرد بد
 کند که طالب بیاید و مال خراب و اگر بخوابد بی پند هم با ویل او و جگر گویند که بپند
 که با شتر جماعت کرد دلیل بود که از سختی مرشد بر دشمن ظفر باید مالش بیاید و با شتر بپند
 کرد و اگر بپند که با پادشاه جماعت کرد دلیل که محرم نزد بیاید و اگر بپند که با زن پادشاه
 جماعت کرد دلیل بود که از او منفعت بیاید و اگر بپند که با زن حایض جماعت کرد دلیل بود که کارش
 بد شود و اگر بپند که با زن جماعت کرد که مرد بود دلیل که کارش بد کرد یا با خودیش از او
 پیوندد و وصلت کند اگر از زن زن بود از خویشان او مفارقت کند بعضی معتبران
 گویند که با زن حایض جماعت کرد پادشاه کارها و بنای او بود اسمعیل اشعث گویند که کینه
 بپند که با زن او که کینه بود جماعت کرد دلیل که از پادشاه خیر منفعت بد رسد و اگر
 بپند که با مردی معروف جوان جماعت کرد دلیل که او از خبری بد رسد و اگر بپند که با مردی
 مجهول جوان جماعت کرد دلیل بود که از پادشاه حاجت دهد و اگر بپند که با مردی مرد جماعت
 کرد دلیل بود که از بهر او دعای یا خیری کند اگر زن بپند که با زن دیگر جماعت کرد دلیل بود که
 از او نیکی بپند و حاجتش روا کرد و خضر صادق فرماید که در خواب جماعت کردن که از او غم
 و آسایش بد تا ویلش نباشد جلالت بن سبن گویند که جلالت بخوردن مال حلال از دین پاک
 بود اگر کسی بپند که او را جلالت او بخورد دلیل کند که بقل آن او را مال حاصل کرد
 و دلیل است بر بدین با آن واعظان و در ستا و اگر بپند که کسی او جلالت او دلیل بود که از آن
 کس خیر منفعت بیاید اگر بپند که جلالت بخورد و بر زمین بخت تا ویلش بخوابد بن بخت
 اگر کسی بپند که جنازه میبردند دلیل بود که خداوندش را بر چند آن مردمان که از دین جنازه
 بودند ایشان را همان روا کرد لکن بر ایشان ظفر کند و اگر بپند که او بر جماعت و او را بر چشما

حرف الجیم

جلالت

جنا

صادق خرابید که چو در خواب بدین مال بود که اسان بدست بدو فرزند بخواند بدین مردی بود
 که بنا بر این خواب که چو آن را بر سرین گوید که چو آن در خواب مردی بود که کارها
 مردم هم پیوند خاصه کارها که چو آن اگر بدین که چو آن در فرزند که چو آن بوی دارد دلیل بود
 باری که او را بدین صفت که کشیم و بر او افتد و اگر چو آن در او بدین صفت که کشیم و بر او افتد
 هلاک آن مرد چو آن شکلی بر سرین گوید که کسی بدین که چو آن شد محاسن پیوند در سبک بود
 دلیل بود که فرزند و مادر که چو آن چو آن را بدین دلیل بود که از دشمن خاری بدین مردان
 نیاید و اگر بدین که چو آن بدین است دلیل بود که چو آن بدین که چو آن در زمان بدین معنی
 چون مردان باشند جابر گوید که اگر چو آن در خواب بدین که چو آن بدین بود دلیل بود که علم
 ادب آموزد و شرح آن در حرم هم بیا که چو آن چو آن گوید که چو آن بدین خواب بدین نفاق
 بود و بعضی از معبران گویند که چو آن چو آن بدین خواب مردی بود که در نفاق بود و اگر
 بیکانه دهد آنکس با وی در نفاق کند و چو آن که در خواب بدین تاویل آن در خواب چو آن تاویل
 چو آن است بود و اگر چو آن که چو آن سوختن یا شاید در منافق دروغ و زن بود چو آن است
 گوید که چو آن خواب خادی بود و آن زمان اگر بدین که چو آن خواب توان بر شهادت از دلمان
 پوشیده بود دلیل بود که او را خادی بود اصلی از او بخورد و اگر بدین که چو آن خواب
 بدین با نقشه است دلیل بود که کتبی خوری بخرد یا نیک یا جال بخورد اگر بدین که
 چو آن بدین داشت دلیل که او را خادی بدین کون پیدا کرد و اگر بدین که چو آن خواب و معنی بود
 دلیل بود که او را خادی شوخ بدین بود و اگر بدین که چو آن بدین است بود اگر بدین که مصلح
 بود بدین بود و اگر معنی بود دلیل بود که بدین که چو آن بدین که چو آن بدین بود که خاد و در
 بقای بدین که بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 معبران گویند که چو آن خواب بدین خواست بود و اگر چو آن بوی بدین دلیل بود که در کوه مال
 بدین و اگر بوی چو آن بدین بود دلیل که در کوه مال بدین بدین مردی در فرزند کرد
 کرمانی گوید که بدین که چو آن بدین بود و بدین که بدین که بدین که بدین که بدین که بدین که بدین که
 ستر بود دلیل بود که خاد از بدین که بدین که بدین که بدین که بدین که بدین که بدین که بدین که

چو آن

چو آن

چوب

چو آن

نورانی

بود که خاد و از مردم عامه بود و اگر آن پوست است بود دلیل بود که خاد شرف اصل هم بود
 سبب این بود و اگر بدین که از پوست چو آن بود خاد و از مردم بیامانی بود جابر گوید که بدین
 که چو آن در پای داشت دلیل بود که مال نگاه دارد و اگر بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 دلیل که در کوه مال دارد بود خد صفاق ضراید که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 در کوه بود و اگر بدین که از چو آن بوی خوشی اند دلیل بود که در مرد و زن کاف و وراش
 گویند و اگر بوی ناخوش کند و در مال داشت نفرین کنند و اگر بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 بود که در کوه مال و صانع کرد چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 او این شوق از دشمن و اگر بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 که بر وی ظفر نیاید و اگر بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 این کرد و بعضی از معبران گویند که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 بود و اگر بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 در خواب بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 و کوی بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 گوید که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 چون در دست مردم عامه بدین دلیل بود که با مردم جنک خصم کند معنی شست و شوی و از
 زمان و معبران تشبیه اند بدان و چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 مردی مسافر بیک بود که در عالم همی کرد و اگر بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 جنک خصم افتد بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 در حرم و نادر یافتن چیزها بیان کردیم اگر بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 کرد و چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که
 و آن کوه مال را بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که چو آن بدین که

چو آن

چو آن

چو آن

چو آن

چو آن

رسیده لیل بود بریدی احوالی اگر بخلاف این بیند عرق منقطع بود حقا که برین
 گوید که حقه در خواب نماند بود با کثیر لیل اگر بیند که حقه نوزاد گرفت یا بجزید یا کسی بد و دلد
 بود که زن خواهد یا کثیر که خرد و اگر بیند که حقه در شکست یا ضایع شد دلیل که او از زن جدا
 کرده و بجزید یا بجزید یا کثیر که بیند که حقه داشت منقطع کرده و یا کثیر دلیل بود که زنی توانگر
 بزنی کند و از او منفعت یابد و اگر بخلاف این بیند دلیل بود که زنی نشسته و در پیش بخوابد
 یا کثیر که حقه بدین صفت حکم این سخن گوید اگر بخوابد بیند که حقه در شکست یا ضایع شد دلیل بود که
 قرآن خواند و او اگر امت کرده و اگر بیند که کثرت در حکم و علم بخوابد دلیل بود که مصحف
 بخرد و اگر بیند که کتاب در حکم بخوابد دلیل بود که بر تهاجر بر او کرد و گوید که بیند که او را
 کتاب حکم بخوابد دلیل بود که علم در حکم بخوابد و اگر بیند که او را حکم بخوابد دلیل بود که
 بود که نهانها نکند و اگر بیند که کتاب حکم بخوابد او بیند که لیل بود که همس علم حکم
 خواند داشته باشد حلاجی بر سببین گوید که حلاجی در خواب میروی بود که کارها را
 بر دستا و کشاده کرد و اگر بیند که حلاجی میگوید دلیل بود که او را بامی بدین صفت که کثیر
 اند حضرت صادق علیه السلام فرمود که حلاجی در خواب بر دو وجه بود اول منفعت و دوم کشاید کارها
 خفته پس حلاجی را سعی نکرد بود و دیدن وی در خواب غم و اندوه بود و خوردن او دلیل
 بر بیماری بود این سخن گوید که حلاجی در خواب بال بود که بر دست یا دستا که نشسته بود و حرام
 بود و حلاجی خشک لیل بر مال اندک کند از همه زردی و غفران که دران بود حضرت صادق
 فرمود که حلاجی در خواب بال نیست بود و بر خالص دلیل گفته از حلاجی بود که بر زنده بود حلاجی
 که دران مغز را دم بود یا مغز بود دلیل بود که چیزی بدین رسد از مری بخوابد و انکه خورد
 بود حلاجی گوید که ملوان خوردن در خواب لیس که بقدران او مال حاصل کرد چون زردی
 زعفران اندان نباشد اگر سفید بود بهتر باشد و حلاجی در خواب مری لطیفه بان
 خوش طبع بود خالی این سخن گوید که خالی در خواب حلاجی و جدا و خفت بود و اگر بیند که بر پشت
 یا بر کف باری سبک است ان بار ملک او بود دلیل که بقدران او اندک زردی رسد
 بر وجه نگاه و معانی با فو که تعالی بخواند از او هم کماله بوم القیمه جابر گوید که بیند که حلاجی

حقیقه

حکمت

حلاجی

حلاجی

حالی

دیگر ان میگردی که بر وجه و دلیل کند که مامور و خبر و احسان کند و ان بخوابد خواب از کرد
 و اگر بیند که خالی میگردی مستند دلیل بخوابد بود خاصه که مامور که ان بود و از ان کرد
 او را و بخوابد و غم و حسرت که ان گوید که بیند که حلاجی در شکست یا ضایع شد دلیل بود که
 خودشان و اهل بیت خود را بیا و امید زمرین کرد و اندک درین بود و اگر از هر بود بعضی گویند
 که حال خودشان و اهل بیت پوشیده گرداند و اگر این خواب کسی بیند که او را حجاب غریب
 دلیل بود که او را غم و اندوه رسد لکن زود از ان فرج یابد حضرت صادق علیه السلام فرمود که خواب
 در خواب لیل بر وجه بود اول از این خواب دوم ستر اهل بیت غم و اندوه خواب
 بوی خوش بود که بر مرده بر آید این سخن گوید که بیند که معشوق بود و خواب بر او کثیر
 بود که تاب شود و بخوابد تعالی باز کرد و اگر این خواب کسی بیند که مصلح بود دلیل بود که از
 ترس بیم برین کرد و از غم فرج یابد کارها را بر آید و او شود بر بیم گوید که بیند که حلاجی خوش
 باز کرد ستایش مردم بود با خطر از بهر آنکه بعضی از معبران گویند که تنگای بود بر خویش
 و اهل بیت بر اندان خط حوض این سخن گوید که اصل حوض در خواب علم و دانش بود اگر بیند
 که خود را با حوض همی شنید دلیل بود که توفیق یابد و از کناه و عیب باز آید اگر بیند که
 اب حوض خرد خورد و ان آب را خوش آمد دلیل بود که غم و خورش را بباران کند و ان
 مالش زیاده کرد و اگر از اهل عام بود علمش زیاده کرد که ان گوید که بیند که زن بجان بخوابد
 بخوابد دلیل بود که اهل بیتا و توبه کنند و سیرت نیک و امین گردانند اگر بیند که
 جامه بخوابد حوض میشت و پلبیدی زجامه میزدن بر ظاهر کرد و دلیل که بخوابد
 کار نکند و بیدی در میان خلق اهکا و کرد و اگر بیند که بر کاره حوض سیرت دهنه بود
 دلیل بود که او را علم خویش منفعت بیند مردمان از علم او منفعت بیند خاصه که حوض ملک
 بود اگر بیند که ملک را بنود از ان مسلمان بود زیاده و نقصان الحوض تعالی اندازد و از کرد
 باب کسی که و اندک باز حاکم بود و اگر بیند که اب حوض تر و تلیخ بود دلیل بود که انکند جابر
 گوید که بیند که اب حوض میخورد دلیل بود که مال یابد از مری نو انکر دعا قیام کار و میخورد
 دمال حاصل کند بخت و بخت حوض حوض صاف و فرمایند که دیدن حوض در خواب بر حجتا

حرف

حنا

حنا

حوض

کند که سال خود را از منبر کند و اگر بیند که خاله اندسته افشاند لیل بود که بقدر سال او را
مال و درم جمع کرد و از آن منفعت را بدو بخشید و خالص کرد و او را بهر
وجه بود اول مال و دوم منفعت بهر شغل و بنا بر آنکه فایده از قبل پادشاه باز قبل از یک
فائده از قبل آن خاکستر این سپهرین گوید که خاکستر مال باطل بود از قبل سلطان که بر کس
باقی نماند اگر بیند که خاکستر جمع کرد و باطل شد لیل بود که مال از سلطان جمع کند و
نماند بعضی از معینان گویند که علی حاصل کند که در وی هیچ چیز منفعت نباشد حضرت
صادق علیه السلام فرمود که بدین خاکستر در خواب نه وجه بود اول عالم نابینا و دوم مال حرام و سوم
کلام باطل چهارم خصم و پنجم فسق و ششم مکر هفتم حین هشتم پشیمانی نهم کاری که اندان خبری
نباشد چنانکه خداوند متعال فرموده مثل الذین کفر با ربهم اعمالهم کما داشتند نه از هیچ شیئی بود
عاصم خاکستر بقدر سو قلم بود این سپهرین گویند که لیل بود که قلم را کوفت یا کس با و داد و لیل
که علم حاصل کند که کارش راست کرد و در این سپهرین گویند که لیل بود که قلم چیزی مینوشت لیل سخن
خبر صلاح بود اگر بیند که بدو قلم چیزی مینوشت اگر ویرا خوابی بفرموده و لیل بود که بر وی آن
سفر باز آید که مانی گویند که در خواب در دست خود قلم نوشت و بدو اگر از اهل علم بود لیل بود
خداوند تعالی در عالم ارزانی کند و اگر از اهل علم نبود لیل که با علما و صلی احببت دارد و اگر بیند
که از قلم چیزی مینوشت و نوشته را میخواند لیل بود و قول تعالی قرآن پاک که نفسانی بود
علیک حسبنا و اگر آنچه مینوشت موافق کتاب است بود و لیل بود که جاه یا بدو اگر بیند که قلم در
دستش باشد لیل بود که اگر عالم بود و مومن و عابد و کارش بر حق کرد و اگر بیند که قلم
مشکست مینوشت که از شما و چهار پایان بود تا وی را بگوهر صورت و طبع و قوه او بود حضرت
صادق علیه السلام فرمود که بدین قلم به هفت وجه بود اول حکم دوم فرمان سیم علم چهارم فرزند یکم
دست شدن چیزها ششم کار و کام و مراد بافتن هفتم از خانه این سپهرین گویند که خوانه
مقرر در خواب نبود اگر بیند که خانه را یا استانهای خانه را از خواب بر داشت لیل بود که وی
خواهد بام رفت و گرم و مؤمنش بر کرد که بدو باشد که زشتی است که بدو اگر بیند که در خانه بود
در درون شد لیل بود که زن خواهد توانگر کرد و اگر بیند که خانه مغرب یک اندوده بود و

خاکستر

بنیاد

خاسته

که فایده

که خانه از لیل بود که از دنیا رحلت کند و اگر بیند که در خانه کینه بود و در خانه را فضل
نگرد بود و آن خانه بخانه دیگر پیوسته بود و لیل بود که از غم و اندوه رسته کرد و اگر
بیمار بود عافیت یابد و اگر بیند که در خانه خود و شکست لیل بود که از کسی و دامالی رسد
که مانی گویند که بیند که خانه بر وی افتاد و لیل بود که مانی بباید رسد اگر بیند که خانه بر
و فراخ یابد و از آن که بود بزرگتر شد لیل بود که مال از غم و دنیا بر وی نشت کرد و اگر بیند
که در خانه او هستن بود و لیل بود که توانگر گردد و اگر در خانه و سهمین بود او را بود باید که
از نگاه و مصیبت قول تعالی من یفرجهم لیقولنهم سقفا من فضة و اگر توانگر بود و غنی شد
کرد و اگر بیند که بیرون خانه و هیچ خانه نبود لیل است که حالش تیره کرد و غمی از این سپهرین
گویند که خانی در خواب دیدن غم و اندوه بود و اگر در خانی از بالا بر سر و شدت چون
بیند و خواب که در خانی فرشته شد لیل بود که غمگین و مسکین گردد و اگر بیند که در خانی
غسل کرد لیل بود که از غم و هانج یابد که مانی گویند که در خانه او خاینها و بیابانها
آمد لیل بود که در دنیا غم و اندوه و مصیبت افتد و اگر بیند که در خانه او خاینها و بیابانها
و مظهر خوانند و بدین خاینها لیل کند بر مهربانی گویند که خاینها و بیابانها بوی
داد و لیل بود که او را با مهربانی بزرگ صحبت افتد و از وی منفعت یابد و اگر بیند که خاینها
و رضایع شد لیل بود که از صحبت مهربانی جدا کرد که مانی گویند که کسی الهنگری نماند
بیند که خاینها بر سندان هم نه و لیل بود که در دنیا مهربانی بزرگ سخن چینی کند و ششم
افکند خاینها مرغ دانیال گویند که خاینها در خواب کین بود و قول تعالی کان یمن یض یکنون و اگر
بیند که مایان در پیش روی خاینها کرد و لیل بود که وی را از درون یا از کین و فرزند یابد
و اگر خاینها را بگوید نماند که خاینها چنانچه است لیل کند که زنی کند بر قد انداخته و یا کین
و سبب کین و اگر بیند که خاینها چنانچه هر روز و لیل بود که بوی و رفت مال بدست آورد و اگر
بیند که خاینها چنانچه هر روز و لیل کند که زنی بخواند و در و کار در دنیا و یا مانی و اگر
بیند که خاینها خام هم خورد و لیل است که مال حرام خورد و رنج و سختی بوی رسد و اگر بیند که
خاینها پیوسته هم خورد و لیل که مال کسان خورد و اگر بیند که پیوسته خاینها پیوسته و در و

خواب

خانی

خاینها

خاینها

کند و اگر بیند که خریل با بکشت با از خود دور افتاد خریل بود که از صحبتی بیگانه و در
جلد آورد و اگر بیند که گوش خریل بیخود و لیل بود که از ابتدا از انجالی مال حاصل
کرد و بعد شغل و دن که بانی گوید اگر کسی بیند که خریل خریل بود که دست پاید
خوش شمع و ساز کار از آن شکوفای پاید و اگر بیند که گوش خریل بیخود و لیل بود که بکشد
ان از کسی مال حاصل کند و این مال را گوید که خریل در خواب بخفت بزرگوار و بی
وینکه بدی خریل بیخود و لیل بود که از خواب باز کرد و اگر بیند که خریل ملنگ و شد و در جابگاه اول
و از رانگرفت و بیخود و لیل بود که در خواب بر روی کشاده کرد و از غم و اندیشه رستگار
کرد و اگر خریل بیخود و لیل بود که خریل و غم و مال پاره کرد و در خواب بر روی کشاده کرد
است که در همان روز و صلیح باشد با آن سپهر گوید اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل
بود که در هر ترخ بر یک لایله و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
باید و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
جهانی باید و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
دلیل بود بر امید واری و بی باقی خریل اگر بیند که گوش خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
مال بیخود و لیل بود و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
خود را هر چه کند اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
در ویش و تنگست کرد و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
زبان و غش رسد و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
حلیت صلح کند و زود مینا کرد و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
مغیر کرد که مانی گوید اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
کسی بگوید از بزرگان و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
کار او در طلب معیشت اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل

خسر

و باز رسد اگر بیند که دست پای خرد و از و بیاید و لیل است او را بیخود و لیل بود و اگر بیند
که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
بجالی بکرد و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
او را بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
مطلوب لیل بود که مال و از جانی حال بود و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
او از خریل بود که مال و از جانی حال بود و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
از دنی بود که اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
و اگر بخلاف این بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
نشسته بود دلیل که بقای توان کرد و در نماند که مالش چند است و اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل
دلیل که مال خود بیاید اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
بر قوه حال بخلاف اقبال و تار بل و ماد خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
قوله تعالی انکرا الاخوان لیسون الحجاج بر گوید اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
ان بانگ میداشته لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
نقش پدید و اگر خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
خسرت صادق و فرماید که دیدن خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
مال خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
دلیل و لایب بود و در غم راست کننده کاوها و تبار و اندام معیشت خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
سپهر بر گوید اگر بیند که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل
که بر کو خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل بیخود و لیل بود که خریل

خسر

خرگوش

اسلام چو بداند اگر بیدار که گور مخو یادی چنانکه نمیکرد و با سر از وی کشیده میلدشت دلیل
 گنبدی سختی کا و عجم و رنج که بدیدند سدا گویند که گور و خورشید کار بکوت دلیل بود که خبر و نغمه
 بلقد سدا گویند که گور و خورشید با وی جنگ میکرد و قتل دلیل بود که از هر دی و مرغ فاسق با یکدیگر
 جنگ کنند و اگر بیدار که گور و خورشید را بخانه او و دلیل بود که فاسق و باخانه او و در گمان گویند که
 دیدن گور و خورشید می جاهد و با حق بود چنانکه او را تعجب و علم و فرهنگ نباشد و اگر بیدار که
 گور و خورشید و دلیل بود که مال بسیار با بدار که بیدار که گور و خورشید را نبینا داشته بود دلیل
 بود که مال با نداده بدار که بیدار که خورشید دلیل بود که روزی بر وی فراخ کرد و در گور
 او را زیان دارد و جاکر گویند که گور و خورشید گور و خورشید مال غنیمت بود و بعضی
 از معجزان گویند که عجب بود و اگر بیدار که سر و خورشید دلیل بود که هزار و درم با بدار
 با مهری و زول او را صحت افتد و از او خبر و منفعت با بدار که بیدار که سر و خورشید دلیل
 بود که عبادت بسیار کند و در روز و اگر بیدار که سر و خورشید دلیل بود که بیدار که سر و خورشید دلیل
 در اسلامانان مفاد و جود بود و راه شد اید خردل این سبب که گویند که خورشید و خورشید
 دلیل بر غم و اندیشه کند و نیز خوردن و دلیل بر غم و اندیشه کند و یاری جاکر گویند که
 خوردن خورشید و خواب دلیل بر غم و اندیشه بود و بعضی از معجزان گویند که دلیل بر غم و اندیشه
 مصیبت خسوس این سبب که گویند که خورشید و خواب دلیل بر غم و اندیشه بود و بعضی از معجزان گویند که
 که بر خورشید نشسته بود دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 بود که بر خورشید نشسته با بدار که بیدار که از گور و خورشید با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 که ترسیم بودی سدا که گویند که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 بیدار که خورشید دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 بخور و می کج اگر بیدار که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 نور بود مردمی بدین صفت بخانه او و بدار که بیدار که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 که بر خورشید نشسته با بدار که بیدار که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 که او نشاء دنیا چیزی بسیار بداند و خواهد خاصه که بیدار که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل

خوش

خوش

خوش

بخصایف ناک بکرد دلیل بود که در طلب بنا و معیشت آن بچو کرد و اگر خورشید و خورشید
 نشاء سدا که گور و خورشید با معیشت دلیل بود که بیدار که خورشید و خورشید
 در خورشید که بیدار که گور و خورشید با معیشت دلیل بود که بیدار که خورشید و خورشید
 ملک او بود دلیل بود که زن او و در پار ما بود و اگر بیدار که خورشید و خورشید
 بر مال منفعت کند و اگر خورشید که بیدار که گور و خورشید با معیشت دلیل بود که بیدار که خورشید و خورشید
 کرد و اگر بیدار که خورشید که بیدار که گور و خورشید با معیشت دلیل بود که بیدار که خورشید و خورشید
 دلیل بر منفعت اندک کند و اگر خورشید که بیدار که گور و خورشید با معیشت دلیل بود که بیدار که خورشید و خورشید
 خواب باز کرد و خورشید که بیدار که گور و خورشید با معیشت دلیل بود که بیدار که خورشید و خورشید
 با کسی بدو عطا داد دلیل بود که بیدار که گور و خورشید با معیشت دلیل بود که بیدار که خورشید و خورشید
 بوشید و بود یا از گور و خورشید که بیدار که گور و خورشید با معیشت دلیل بود که بیدار که خورشید و خورشید
 بجهت خورشید داشت دلیل بود که او را خورشید دلیل بود که بیدار که گور و خورشید با معیشت دلیل بود که بیدار که خورشید و خورشید
 گویند که رنج و اندوه او از خورشید داشت جاکر گویند که خورشید و خورشید
 بود اگر کسی بیدار که در خانه او خورشید بود دلیل بود که بیدار که گور و خورشید با معیشت دلیل بود که بیدار که خورشید و خورشید
 او در خواب مال منافع بود اما اندک بود اگر بیدار که خورشید و خورشید
 او را مصیبت سدا که گویند که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 که باز خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 اگر بیدار که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 مالش زیاد کرد و اگر بیدار که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 دلیل بود که احکام شریعت بجای آورد و اگر باز و کان بود از خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 معجزان گویند که بیدار که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 بخور و دلیل بود که بر شورشندان با بدار که بیدار که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 با بدار که بیدار که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل
 که ان خورشید و دلیل بود که بیدار که خورشید و خواب دلیل بود که از پادشاه خوابی با بدار که بیدار که خورشید دلیل

خوش

خوش

خوش

کسی بود که دنیا را بدینا خیال کند خستگی این سر برین کویدار کسی بیند که ترا و کسی دیگر بخفت
از این سخن بیرون بنامه دلیل کند که خسته کننده او را سخن داشت کویدار جوایش باز نتواند
و اگر بیند که خونا از تن او را برین خست بیرون مانده دلیل کند که خسته کننده او را سخن بدو و
حال کویدار که در وی خست و زنداگر کسی بر تن خود خست بیاید بیند دلیل کند که او را در حال نقصا
افشاید از گناه توبه کند حضرت صادق علیه السلام فرماید که خستگی در خواب بر سر خسته بود و از گناه مان و نیم
منفعه نسیم یعنی ناخوش بود خست این سر برین کویدار که خست در خواب حال بود و میجو چنانکه در
تاویل هر خست ظاهر اندر دم نهاده بود اگر بیند که خست در خست می خست که برید دلیل که بقدر
ان او را مال حاصل کرد اگر بیند که خست در دستش گرفت یا که بدو داد دلیل بود که هزار
درم بیاید یا کسی بدو دهد اگر کسی بیند که او را خست بیاید جمع شده بود دلیل بود که او را
مال منفعه بیاید جمع کرد که زمانی کویدار که بیند که خست در خواب او را می باشد دلیل بود که مال
خلا و فدا بود او برید اگر بیند که خست بیاید پاره پاره کرد و پاره کند نموده دلیل بود که مال خود را بر
غیر هنر بیاید گدازد که کویدار که خست پنجه خواب بدید بدو زد و اگر اثنای وی سید است از این
سبب دلیل بر عزم دادند که دنیا ها میدان که در خست پنجه دیگر بود بدو و خست که در تن او است
کویدار که کسی بیند که کو خست گرفت از هنر خداست عالی دلیل بر هنر و تنگونی او کند اگر بیند که
از هنر دنیا خست گرفته دلیل بود که کار و برین حقیر بخوار گرداند و دنیا معرور کرد و در زمانی که
اگر بیند که بدو زواید بر وی خست گرفته دلیل بود که از جایگاه بلند بنفوذ خوار عالی من
عجل علیه غضب نقد میخواست و کویدار که خست کردن در خواب برین وجه بود این سر برین کویدار
اگر بیند که با کسی خست کرد بر وی غالب کرد دنیا و ایشان بود که زمانی کویدار که بیند که با
والی اندا بدو صوم کرد و بر وی غالب شده دلیل بود که از والی اندا بدو و خست و منفعه رسید
و اگر بخلاف این بیند دلیل بود که او را بدو و خست و زمان رسد اگر بیند که با پادشاهان خست
دلیل بود که با جانشین او کرد و جا بر کویدار که بیند که با مردم بی سبب خست کرد و دلیل بود که مردم
از زبان وی بخورد و اندر همکین کردند زیرا که از مردم جوید خست کردن این سر برین کویدار
اگر بیند که خست از آن خست کرد دلیل بود که شکام بنزد باد شمن جوید و زبون کرد و لکن بیایه

نفسه

خشت

ختم کفرین

خُصُوصًا

خصی کر دی

موتقلا د عین

حقضای اعتبار کرد و بعضی از معبران گویند دلیل که فرزندش عیبر و او را هیچ فرزندی نکر
نباید لکن توانگر کرده و اگر کسی بگوید او خاصی بیند که او پسندیده و صالح بود و سخنان
موافق عام و حکمت بود و دلیل بود که خصی فرشته بود و فرشته آن که او را بر او خصلت خاص خواهد
و برساند با چنان او را فرستاده و دهد نیز اگر فرشته از آنشون بودی نباشد و اگر بعت که در
سخن علم و حکمت نیست آنکس فرشته باشد اگر آن خصی دیده معرفت بود آنچه دیدن
بنگ بد تا وایش مردی باشد که مانی گوید اگر کسی بیند که خایه او بریده شد با بیاض و قلی
بود که در شکر مردی ظفر باید و معبران گویند که بریدن خایه دلیل کند بر پدر دختران یعنی زن
ان در این دختران نباشد زیرا که خایه آن دلیل بر دختران کند و اگر بیند که خایه آن خوش و
بیرون او و یکی بخشد دلیل که فرزند آن او را یکی دیگر منسوب کنند چنانکه اگر کسی بیند
که بایر بچگی بی ادب و در پیش صحبت کند و اگر بیند که بچگی خصی شده دلیل بود که او را خواهد
و زبان دسد و اگر بیند که قصبش ازین بریده گردیده دلیل که ناشور و نیامرد مان بریده
کرد و در نفس امارا و فرزندانش بود و خاصه که قصبه خایه آنش بریده و بدین حدیث صادق
فرماید که دلیل خصوص در خواب بر سر و جبهه بود اول مردم زاهد و دوم بدین فرشته بر سر و جبهه
کردن خضای کردن و اینال گوید که خضای در پیش پوشش کارها بود و اگر بیند که سر و پیش را خضای
میکرد و خضای زن نمیکشید دلیل کند که ظاهر حال اینهم مان نماید و اگر بیند که خضایش
زن نمیکشید دلیل بود که حاشش نکو کرد و کارها پوشیده کرد و خاصه که چون بیند خضای
بکار نداد و این سبب بر گوید که بیند خضای بچها میکرد و دلیل بود که مردم او را منکر بودند
او خود را بکارها حال و ناپسندیده دهد اگر بیند که خضایش نکو زن گرفت دلیل بود که
حاش پوشیده کرد و اگر بیند که دست پای خویش را بکار خضای بست دلیل بود که با
از دست خضای بازاید اگر بیند که هر دو دست پای خویش را خضای بست دلیل بود که فرزند
یا مردان خود را بسیار اید بار بشو خلاف بر شربت بود که مانی گوید اگر بیند که کف دست
خود خضای میکرد دلیل بود که در طلب عیشت بختی کرد و اگر بیند که هر دو دست خود بختی
نکاه میکرد دلیل بود که خداوندی که در حیل بود در کتب عمل خود را بیند که دست او

حرف الخاء

خضنا کری

اگر بیند که بچه ایست خون از تن او آمد دلیل بود که اگر رشوه شناسنده بود رشوه ستاننده
اگر شناسنده او از میان رسد و اگر بیند که بر تن وی جراحتی بخون می افتد دلیل بود که او زنا
و غم و اندوه رسد و اگر بیند که کسی او را بیست شتر و خون روان شد دلیل بود که مرده
زبان خلق دراز کرد و او را در آن ثواب بود و اگر بیند از عابکاهی که زخم است خون میرود
آمد و جامه و تر از او ده شد مالی بود که حرام حاصل کند که مالی که بپا کر بیند که خون
خورد و دلیل بود که حال حرام خورد یا خون ناحق کند و اگر رشوه بخورد بود و اندامی از
اندامهای او ببرم چنانکه آن اندام از وی جدا کرد و دلیل بود که رشوه ستاننده زخم سفر کند اگر بیند
که در تن او سودا خونی بود که از آن سودا خونی باریم روان شد جامه و او را ده کرد
دلیل که او را بقدر آن مالی حرام رسد و اگر بیند که آن خون و زخم و جراحت سیاه شد آن جراحت
تانه بود و دلیل بود که در حال او نقصان آید یا از کسی سخت شود و او را در آن ثواب
بود و بر آنکه خون بر کلاه باشد که از تن او بر آید که از قنبرش خون بر آید و دلیل
بود که او را از زندگی و شکم مادر می بیند و اگر که از مفصلش خون بیرون آید چنانکه نشانی او ده
که در ده لیل بود که بقدر آن مالی حرام حاصل کند و اگر بیند که از بن دندان و خون بیرون آمد
دلیل بود که از خورشید اش غم و اندوه با و رسد و اگر بیند که در جگانه خون افتاد و دلیل
بود که بخون ناحق مبتلا گردد و اگر بیند که در شهری باشد که خون می ریزد دلیل که در خون
در بخون بیست و اندام وضع اگر بیند که ناله و آه های خون می ریزد دلیل که در آن موضع خون
بیست و بخون گردد و آنگاه که بپا کر بیند که خون بیست از پیری او بر زن آمد و ضعیف شد دلیل
کند بر بافتن مال حرام خاصه که جامه و بخون او ده کرد و اگر بیند که خون آنکه در زن آمد و
ضعیف شد و جامه او ده شد دلیل بود که در ویش کرد و مانش و نقصان افتد و اگر بیند که قوه
بر تن او آمد و دلیل بر بافتن مال حرام کند خیار این سیرین کوید خیار و بوقت خوش و بخون بیست
دلیل که در سینه نیکو شود و با زدن بود که با و عبت شد و اگر بیند که از آن خیار بخورد دلیل بود
که مرادش را حاصل کرد و حکم خیار و با و نیک هم از آن فاس بود که مالی که بپا کر بیند که
خیار بخورد و دلیل که کاری کند که از آن پشیمانی خورد و خیار خوردن که چه بوقت خود بخورد

خیار

و دلیل بر غم و اندوه کند و خوردن خیار و با و نیک خیار بخورد و خیار بخورد و خیار بخورد
در مایه دیدن خیار و خیار بر سر و خیار بود و اول پشیمانی از کار و غم شادی و از امتحان
از قبل وستان و خوردن خیار خاصه که سبب بود و بوقت خیار سیسین که بپا کر بیند که خیار
و ماست بدن مرده بود که بر سر ستن مالی حرام شد که بپا کر بیند که خیار بخورد و با و
مستعد بداند و اشتغال نماید و خیار انگیز بر وی بود و علم کرد و از آن موز و ده داشت و با و در بدن
بسته شد و اگر بیند که خیار داشت یا بخورد یا کسی بدن او را دلیل بود که او را مرده بدن بصیفت
که کفتم صیفت افتد و از آن خیار منفعت یابد و اگر بیند که خیار بدن او را صایع شد دلیل بود که
او را از صیفت جدا افتد خیار بر سرین که بپا کر بیند که خیار بخورد و با و در بدن بود و در
بوقت دلیل بر غم و بیماری بود خیار از سرین که بپا کر بیند که خیار بخورد و با و در بدن بود و در
از سرین که بپا کر بیند که خیار بخورد و با و در بدن بود و در بدن بود و در بدن بود و در بدن بود
خیار و اگر با و در بدن بود سفر کند و از آن سفر مال بیغیر یابد و اگر خیار سیسین و زدن دلیل
بود که غم و اندوه بوی شد که خیار بخورد و بدن او را دلیل که در فغان و مضرت بوی شد
که مالی که بپا کر بیند که از خیار بر تن رفته دلیل که از سرین که بپا کر بیند که خیار بخورد و با و در بدن بود
و خیار خوش نشسته بود و دلیل که کارش بیکو کرد و بر سر شمشیر ظاهر یابد و کارش بنظم کرد
و خیار در بدن بخورده بدن کسی بود که کار با و شاهان و بزرگان بهم پیوندد و همیاد دارد و خیار
این سیرین که بپا کر بیند که خیار بخورد و با و در بدن بود و در بدن بود و در بدن بود و در بدن بود
او را احلال نباشد و اگر بیند که در مسیح خیار انداخته دلیل که در مسیح بود و در بدن بود و در بدن بود
چندین موضع که خیار انداخته و اصل موضع که بپا کر بیند که خیار بخورد و با و در بدن بود و در بدن بود
که مالی که بپا کر بیند که در مسیح خیار انداخته و اگر بیند که خیار بخورد و با و در بدن بود و در بدن بود
و اگر بیند که خیار بخورد و با و در بدن بود که عهد بشکند یا سو کند و دروغ کند که مالی
که بپا کر بیند که خیار بخورد و با و در بدن بود و دلیل بر دانی عمر بود و خیار سر و دلیل بر مرگ کند و خیار
سیاه و دلیل بر غم اندک کند و خیار زدن و دلیل بر بیماری کند و خیار خشن و در بدن دلیل
بود و بختی کند که عاب این چون از بدن بر آید بدن را بپا کر بیند که خیار بخورد و با و در بدن بود و در بدن بود

حرکت

خاطر

خیری

خبر

خبر

و اگر لاد خون باشد لیل بود که علی باطل و دروغ گوید و اگر سپیدی بیند که بلغم از دهن
 بیفتد و بر زمین لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که بلغم از کله بر آید و بر استین
 بگردد و لیل بود که مال خود را بر عیال هر چه کند جایز گوید و اگر کسی بیند که خون بر روی
 انداخته لیل بود که بر لیل بیتا و طغیان کند و اگر بیند که باخو خون استخرا بود و لیل
 بود که حرام خورد و دروغ بگوید و الله اعلم **حرف الدال** **حرف کمال**
 ۱۰ **التجیر** اگر کسی بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 لیل بود که صلاح دین گوید و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 ذایل کرد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 طلبد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 دارد و خورد و از آن باغ مضرب بسیار رسیده و شیرین است و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 و هوشت از وی ایل کرد و لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 دارد و لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 و لیل بر شفا و راحت کند و آنچه بخورد و بد بود لیل بر بیماری کند و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 بخورد و از وی بگریزد و لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 این سبب گوید که اگر کسی بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 دفع علت بخورد و از اسود داشته لیل بر چه صلاح کند و از آن سبب گوید که
 داغ کردن در خواب لیل برافتن کج و مان بود و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 ان کج و مان بود و اما اگر ان طاعت حق تعالی هر چه کند و رعایت غفوت
 حق تعالی سستگار کرد و اگر در شرف صاف کند و عذاب گرفتار کرد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 از نشاء داغ خون و دهم می آمد لیل کند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد

دانه

دانه

دانه

داغ بر کسی خند یا کسی داغ در روی نهاد و لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 که از چشم علی ریش وی داغ نهاد و لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 داغ کردن بیان بود در کار پادشاه حضرت صادقی علیه السلام که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 بود و مشغول از لشکر پادشاه بود و لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 نهد و هم خدا ما کنیم و از سبب این سبب گوید که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 بیارد که در آن لیل و مال حاصل کرد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 مال نفی بر چه حاصل کرد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 حال او سبب جابر گوید که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 چیزی حاصل کند و این سبب گوید که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 در دام گرفتار شد لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 بخلاف این بود جابر گوید که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 منسوب بود به جابر که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 که از آنجا چیزی بر زمین ریخته بود و از آنجا چیزی بر زمین ریخته بود و از آنجا چیزی بر زمین ریخته بود
 در خانه گرفتار بود و لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 افتاد و لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 و آنجا بزم مان و از آنجا لیل بود که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 و خواب گذاشتن شغل مردمان بود و اگر کسی بخواب بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 مردمان بصلح بگذارد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 گوید که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 پوست خواب سال میراث بود و اگر قباغی بخواب بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 دناغی هر که پنهان نکرد و جابر گوید که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد
 بد بود و بر سر عیال سبب گوید که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد و اگر بیند که از بیماری شفا یابد

حرف الدال

دانه

دانه

دانه

دانه

دانه

و شتر بفرستد که اگر بپندد که در بنده و غنی باشد یا که بد و دلیلی بود که بامر دی امین او را
 صحبت نمایند یا دوستی از او بخواهد و منفعت بآید بصلح بزرگی که کوچکی در برابر او که در برابر او
 و گفته بپندد دلیلی که از آن شتر و مضرت بد و رسد اگر بپندد که در بنده و غنی باشد یا که بد و دلیلی
 او جدا شود و ترک صحبت بکند بکلی صفت صفت او فرمایند که دیدن و دیدن و خواب و بیداری و
 بود او را در این دویم زن سیم خادم چنانچه قوام دین بپنج صلح تن ششم عمر و از هفتم مال
 و نهم هشتم خیر و نهم میراث از جمله نان و دیناری و دینالی که بپندد که در بنده و غنی باشد
 که دیناری دیگر در دلیلی بود که مال مردمان را بیکدیگر و حیل و سنانند و کاهای ناکر و بی کنند
 اگر بپندد که دیناری پادشاه میکرد دلیلی بود که از هر ثامن منفعت بپایا بود و اگر بپندد که
 مردم عامه میکرد دلیلی بود که از هر ثامن یک و حیل و مال سنانند و بد و ۱۰ را بپندد
 که در دیناری میکرد و در دیناری بود که بپندد که منفعت بآید و لکن اگر عمل او در دلیلی بود که
 مغرور که در کمالی که بپندد که جامع قرآن و خطبه دعوت و توحید و نبوت و نبوت
 دلیلی که بشمارد عیش و عشرت و دنیا فریفته کرد و اگر بپندد که خامه بنوشد و ملاش بکند بود
 دلیلی بود که دنیا را از بار امین و پندد که بپندد که چه ها بنوشد که خلاف شریعت است
 که بد باشد خال این سپهر که بپندد که در حال بخوابیدن مرد بد و چنانکه مردمان و از او بپندد
 و زبان و دل و موافق نباشد که بپندد که در حال بجای معرفت بخوابیدن و دلیلی که بخواب
 نشسته اند و دروغ زنان و مردمان با بداجاج شوند و در اجاج و برکت نباشد و خیر این
 که بپندد که در دیناری بود که دلیلی بر شادی و فرح و دنیا باشد که بپندد که او را دیناری بپندد که
 دیناری بپندد که دلیلی بود که او را بر قلند و جمال و خیر و خیر و بزرگی و نفع بود که بپندد که
 او بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که
 رسد که بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که
 بر کوفت بود و دیناری بود که بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که
 بر عزم و اندک او کند و خسته بنای چیز نیست که بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که بپندد که
 بپندد که در دیناری بود که بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که بپندد که دیناری بود که

دیناری

دجال

دختر

دخند

او را مسعت بود و بامر و ثامن عیش خوش گذارند و بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 بود و بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 حضرت صفا که فرمایند که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 شاد و بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 شدند و بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 اگر بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 و دکان بخوابد و بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 بد جابر که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 بصورتی که در دکان بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 باید که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 بود و بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 اگر بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 داشت و دیناری بود که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 سپهر که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 قدر و بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 چرخ و دیناری بود که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 دلیلی بود که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 کرد و بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 بود و اگر بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که
 کرد و بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که بپندد که

دیناری

دیناری

دیناری

درها

در خواب و هفت کج بود اول از هر چهار دهم نوبت سیم چنانکه شریف بنیامین فرزند
و دولت مشتمل نظام کارها هفت زن که در آنجا کوهید که در خواب دیدن زن بود اگر
بیدار که در خواب معروف در برایش کشته که بیدار لیل بود که در دهان او و معالینا بری کشته
شود اگر بیدار در دهان کشته شده باشد چنانکه بیدار لیل کند که مال لغوی که دارد بر وی
هر چند که در خاص عام اگر بیدار که در سر او برایش کشته شده لیل بود که مالی که بیدار
رسان از چرخ پادشاه بود و بر عیال خود نفقه کند اگر بیدار که در سر او و شکست ایغتیا
یا ضایع شد و بیلست بر مصیبت و بیخ عظیم که بیدار سد این سبب که بیدار که در سر او
کسی بشکست بیرون داند آنکه بیکجا بر نند لیل کند که در بیخ مصیبت افند خداوند خاند
و اگر بیدار که در سر او ایضا کجاء خود را بیدار لیل که حال او از سبکی بیک زایل کرد
اهل او را که بیدار که در سر او ایضا نشین بود لیل که اهل او را مصیبت سد و اگر بیدار که
در میان سر او و در کج او بود لیل بود که افندی مکر و بیچاره او را بیدار که در
سر او و بزرگ و قوی که بیدار لیل کند بیک اهل عیال او را بیدار که در سر او بیک جان
فراخ شد که هیچ در بدن فراخی نبود لیل بود که قوی بر عیال او و در سر او و شونده کجا
مصیبت با بونف خضو و اگر بیدار که حلقه در سر او کسی که چنانکه بیدار که بیدار که بیدار که
مستجاب کرد و باشد که بیک طلب کند و بیدار که بیدار که چون حلقه بیدار که در سر او
بکشد و نند لیل بود که حلقه عالی البی و عیال او مستجاب کند و بر دشمنی بیک که بانی کوهید که
بیدار که در دهان او و بیدار که لیل بود که بیک اهل عیال او کند و اگر بیدار که در
خانه او و حلقه داشت یا بر دهان او و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
بیدار که در دهان او کشته که دهان او بود که هر دم اند بار و در کشته که دهان او و دهان او و دهان او
فرمایند که بیدار که در دهان او و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
شهر بخواب لیل بود که دهان او و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
کوهید که بیدار که در دهان او بود که دهان او و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او
عزت و جلال او را که بیدار که دهان او بود که دهان او و دهان او بود که دهان او و دهان او

الکبر

در بانی

در سر که رفت

در رخا

در رخا

اگر بیدار که پادشاه او را از دهانی مغز او کرد تا و بیلست بخلاف این بود در هر که رفت هر که بیدار
که کسی را در سر که رفت شرح آن را در باب الف بیان کردیم در دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
هر درختی که بر سر دهان او بود و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
و او بود و بیلست که هر مردی توانگر بود و درختی که دهان او بود و دهان او و دهان او و دهان او
دلیل بر مردی سیاه بانی کند و هر درختی که در قاضی بود و دلیل بر مردی سیاه بانی کند و هر درختی که در قاضی
که معروف بنا شد در مسیح با و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
بیدار که دلیل بود که مال بود خداوند با و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
و نفعه بیکند در دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
خو مالی در دهان او داشت لیل بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
بر مردی که دهان او داشت از کارش و بعضی کوهید زن بود یا کثیر در دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
بود که نفعه هر کس بر سر دهان او بود و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
دلیل که بیدار که دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
توانگر و دهان او و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
کوهید که دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
کار در دهان او با و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
مردی که دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
بود در دهان او و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
نفعه دلیل که بیدار که دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
در دهان او و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
بر مردی که دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
کوهید که دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
کس از او و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او
و دهان او و دهان او بود که دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او و دهان او

اندک بود و نه کوی کمتر باشد و درخت سر در لیل کند هر مردی عجمی تر طبع درخت سیب هین
 قاوریل و درخت سیب لیل کند هر مردی سبک و جع و خسته لطیف سخن مردم نوار درخت
 زرد آلود لیل کند هر مردی بسیار درخت شامه لیل کند هر مردی ناز و دل محشم لکن زود
 ثابت نباشد و درخت بد لیل کند هر مردی بزرگوار لکن خداوند شرم بود درخت عود
 لیل کند هر مردی نیکو روی لطیف طبع خوش زبان توانک درخت پسته لیل بود هر مردی
 توانک بود اما جمل بود درخت فندق لیل کند هر مردی عربی سخن لقا قبل و در طرب خوش
 داشتند باشد و غیرش که تر بود درخت کدو لیل کند هر مردی عالم یا طبیب با فرشته درخت
 بلوط لیل کند هر مردی به خرم نافع با اهل خویش درخت کل لیل کند هر مردی شاد کام
 سخن روا درخت کلنا در لیل کند هر مردی شریف کرم جو امرد و بعضی گویند لیل کند هر
 مال و فرزند درخت جوز لیل کند هر مردی عجمی لکن با اهل عیال خود سخن بود اگر بید
 که بر درخت جوز بود لیل که با مردی عجمی نزل پسوند درخت جوز دهند لیل بود هر
 مردی چاد و دروغ زن درخت مور لیل کند هر مردی که آن طبع که با مرد مانا شاکار
 بود درخت مور لیل کند هر مردی عجمی فاضل توانک درخت نارنج لیل کند هر مردی
 کران طبع بهار گونه زرد روی درخت زلبان بر بر مردی بد خویش سخن چمن و هر درخت که
 میوه دارد بود لیل بر نخل او بود بر قیاس میوه انداخت اگر کسی بپند که از درخت میوه
 میوه خورد و لیل بود که بقلان منفعت عالی از کسی بسیار بعضی از معبران گفته اند که
 دین درخت در خواب ن بود درخت چون در خانه باد شاه بپند خدا متکار یا آشنا
 بود و اگر درختان بپند که سان ندارند چون درخت خیار و حبه زهر تاریش مردی بود
 بد خویش ناسنا کار که مان کوید ز وین درختان در خواب لیل بود بر نخل خدا و نخل
 درین و اگر بپند که رکهای درخت قوی بود لیل بود که ز کوه مال تمام دهش اگر بخلاف
 این بپند که کوه مال تمام ندهد پسوست درخت لیل بود مردی زده داشت خد او نخل
 و اگر بپند که پسوست درخت قوی بود لیل بود که خداوندش روزه دارد و شامه و درخت
 در خواب بپند لیل بود بر امدان و خویشان و فرزندان وی و اگر بپند که شامه

درخت سیب بود خوششان و اهل بیتا و بیبا باشند برک درختان و لیل بود بر خوش
 طبعی برادرش اگر بپند که درخت برک و بیبا دارد و لیل بود که خداوندش خوش لطیف بود
 اگر بپند که رکهای نداشت دارد تا ویش بخلاف این بود و میوه درخت لیل بود بر هر مردی
 خداوندش درین و اگر بپند که درخت میوه بیبا دارد و لیل بود بر خداوندش که در هر مردی بود
 اگر بپند که درخت لایب با بپند لیل بود بر هلال خداوندش با جانش متغیر کرد و جابر گوید
 هر درختی که بوی خوش دارد و میوه آن خوش طعم بود و لیل بود بر مردی مصلح پاک با نیت
 هر درخت که در موضع خوش بپند لیل بود بر مردی غریب که در اندام آمده بود و اگر بپند که
 در سرای او باد بکری درختان کون بود چنانکه از درون درین و بالا و زیر درختان میدید
 هر نوع لیل بود که در انشای مصیبت نشاء که مردی شاکار و درین درختان آمد بپند که
 بپند که در سرای خوش درختی همه نشاء لیل بود که در خود درخت دامادی و در و اگر
 بپند که در خانه خود سخن می گوشت و لیل بود که بقلان تخم چیزی بوی رسد و اگر بپند که بر با
 درخت بپند که بید لیل بود که کاروی بپند که در اگر بپند که از درخت میوه و پای او شکست
 او لیل بود که در برای عظیم افتاد سبیل شعث گوید اگر بپند که برک درختان جمع میکرد و لیل کند
 که بقلان او را در حاصل کرد و اگر بپند که از درختان میوه جمع می کرد و لیل بود که او را
 فرزندان و نسل پساکرند و اگر بپند که بر درختان باشد لیل بود که با مرد بزرگوار بپوند
 و بپند که از بخت رسد و اندیشه دارد این مرد و اگر بپند که بر درختی بود و میوه انداخت
 میخورد و لیل بود که بقلان کتاب در سبیل سخن شنود و از آن شاد کرد و مکر درختی بود که
 قاوریل آن مکر بود چون خر بهم وزد و او مانند آن و اگر درختان میوه دار بپند بپند
 دانند که چله ملان است لیل بود که او را هر مردی از نوم و ظرف بزرگی باشد اگر بپند که درخت ای
 بریده لیل بود که سخن بسیار کرد و با کسی از اهل او بپند که در وقت خزان و باغی میخورد
 میگرد و مسید می که برک درختان می افتاد و لیل کند که در غم و اندک گرفتار کرد و اگر
 بپند که درخت باری سخن گفتند موافق حال او باشد لیل بود که کاری کند که مردمان را از
 آن شکستند و اگر بپند که درخت انجابر کند لیل بود که چاکر و با انعام وضع که در

حرف اول

کند کسی بپا کرد و در بیدار جا بگوید که درختان خشک بر باد در خواب مردمان بدین بود که از
مسلمانان خبر ندارند و درخت بی بار دلیل برین کند و درخت معرفت بدین بود و ساق درخت
ایمان بود و آب و نماز بود و پوستی و وزی بود و برگ او خوبی و زینت بود و هر چه درخت که سبک و
بندید دلیل بود که درین دنیا و سبک بود و هر چه از درخت خشکی و نقصان بدین دلیل بر نقصان مال و بوی
و اگر بپند که درخت هر سال درخت نشسته بود باخته بود و دلیل کند که در پناه مردی بود که
بدان درخت نشسته از درخت حقیقت حقایق فرماید که بدین درختان در خواب بوده و بیدار بود
اولاد شاه در زمین سیم بازگان چهارم مرد مبارز سیم مرد عالم ششم مؤمن هفتم کافر هشتم
عوان نهم خصم و جنگ هم مرد منافق و هم مختص فرماید که درختان نکور در خواب بویخ و بجه
بود اول شفقت و سیم خیران سیم مرد با مکر و جله چهارم خصم پنج مال ششم که در درخت لایعنا
این سیم برین گوید که در خواب بپند که همه اعضا او در و میگرد و دلیل کند که مالی که دارد از دست
او برود و اگر بپند که سرش در و میگرد و دلیل کند که گاه بپا کند و بپا کند و وصله بپا
داد و نور تعالی بخوان منکر مرضا او به ازی و زبانه صفه مرصفا اوصد انفسه تا که
بپند که بدیشانی او در و میگرد و دلیل بر فساد بر غم و انداختن کند که بپند که چشم وی در و میگرد
او در و میگرد و دلیل بود که آنکس به راه حق نماید و اگر بپند که گوش او در و میگرد و از هر کس سخن
نشسته بخش نشود و اگر بپند که بپای او در و میگرد یا کند سبک بود دلیل بود که از بزرگان بود
و بانی بسد و اگر بپند که در بانش و در و میگرد یا در زبانش نقصان بود دلیل بود که سخن گوید که در
ازان و مالی بسد و اگر بپند که بازگان بپند در تجارت و روغ گوید و اگر نیاز خویش را برید
بپند دلیل کند که صلح و باز نشا او اگر بپند که کاش در و میگرد و اما سر داشت دلیل کند که
حق کسی امتکر کرد و اگر بپند که دهانش در و میگرد دلیل بود که غم و انداختن بسیار خورد و اگر
بپند که گردن او در و میگرد و دلیل بود که امانتی در گردن او بود و امانت را نداد و اگر بپند
که در لث در و میگرد و دلیل کند که سخن از بهر چشم کرد و اگر بپند که شکمش در و میگرد و دلیل بود که
مال حرام خورد و اگر بپند که پستان او در و میگرد و دلیل بود که بسبب خویشان در بخورد کرد
از او یا بدید که بپند که جگرش در و میگرد و دلیل بود که برینندش مهر شفقت دارد و اگر بپند

در کتب
اعضا

که در شک در و میگرد و دلیل بود که باهش یا باره و چنان کند و اگر بپند که ساق او در و میگرد
و دلیل بود که خویشان را چنان کند و اگر بپند که انگشتان او در و میگرد و دلیل کند که عیال
خویش را بر بخاند و او را غمگین دارد و اگر بپند که عورت او در و میگرد و دلیل کند که عیال او را
اید و اگر بپند که مقعدش در و میگرد و دلیل کند که اگر بپند که سرش در و میگرد و دلیل
که بر خویشان چنان کند و اگر بپند که پای او در و میگرد و دلیل که برینندش شافقت بود و الا
خوار دارد و اگر بپند که شرا و دواغ میگرد و دلیل بود که مال باطل در این سیم برین گوید که طبعها
مردم مختلف باشند و درم بخوابیدن حاصل شدن درم بود و در بیداری گویند که هر دم که
در خواب بپند سخن خوش شود و در بیداری با وجود حقیقتی که بپند خاصه که درم سفید بود و
اگر درم سیاه بود و برین صورت بود دلیل بر چنان خصوصیت باشد و درم در سینه دلیل بر چرخ
در سینه درم شکسته و سخن دروغ بود و اگر بپند که کسی او را در کس یا در دستان یا در صورت
او آنکس سخن بگوید بشوین گوید او را زشت نکند و اگر بپند که بعضی از معجزات گویند که کسی
بپند که درم کوچک بپند دلیل بر فرزند طفل بود و اگر بپند که درم از وی ضایع کرد و بپند که
وی بدید و دلیل بود که از بهر فرزند بر او ورنج و انداختن کرد و اگر بپند که درم کوچک
که کرد و با ورنج یافت و دلیل بود که آن ورنج از دلش زایل کرد و اگر بپند که درم بافت یا کسی بدید
داد و دلیل بود که او را با کسی گفتگوی بود و اگر بپند که درم در تر از داشت و دلیل بود که او را
بقتل آن خصم او در کتانی گوید که بپند که درم در سینه داشت سخن بگوید و درم شکسته
سخن بر آید بود و درم بسیار مال بود و اگر بپند که درم با عیال خویش شتم میگرد و دلیل بود
که در میان ایشان قهرت و او را در انداختن که بپند که درم با شکسته بود و دلیل که در میان ایشان
سخن حکم زد و اگر بپند که در خانه بخوابد درم داشت با بخوابد و دلیل که بپند که از مال
باید و اگر بپند که درم بسیار داشت جمع کرد و دلیل بود که در مان از راه حق باز داد و قوله تعالی
ما لا اعد له محبت ماله اخلد و اگر بپند که درم در کف خویش بپند که دلیل که او را در زنی
ابد و اگر بپند که اندام از وی ضایع کرد و دلیل که فرزندش غیر از بپند که درم هایش
و در میان او بافت و دلیل که مال در غفلت حلال جمع او را بگوید که کسی در خواب درم سفید

که در

در

که ارب و یا زیاد شده لیل که لشکر پادشاه زیاد کرده و اگر بپند که ارب و یا کم کردید لیل
 بود که لشکر پادشاه کم کرده و اگر بپند که ارب و یا خشک شده لیل بود که لشکر پادشاه و یا
 هلاک کردند اگر بپند که برنج از ارب و یا بخورد و بر روی هیچ بدید یا ماله لیل بود که پادشاه
 را یا عالمی هلاک کند اگر بپند که ارب و یا و دروها جمع شدند لیل بود که پادشاه اندک
 مال در خانه خویش و یا بکجا جمع کند و اگر بپند که از دریا موجها برخواسته چنان از ارب و یا
 کردید بود لیل که در بخت و عصیان مردم اندازد و بگوید من خفته موج من خفته سحاب اگر بپند
 که از دریا موجها برخواست یا از دریا شکار میکرد من لیل بود که برقدان روزی حلاز یا
 عیش بر عیال و فراخ کرد و بگوید تعالی احل که صید لیل و طعمه شایع که و اگر بپند که ارب و یا
 شود بود لیل بود که کسب کند و کسب حرام کند و اگر بپند که تنه او سست و شایعی
 میکرد لیل کند که غم و اندوه بوی سست بر آن ارب و یا بر کوبد که فاضل یا
 دست و ارب و یا پند لیل کند که مراد و یا خواهی که ارب و یا در دست خویش ارب و یا پند لیل
 کند که از کسب مراد خویش بازماند اگر بپند که بیک سست بیک و یا از میگرد لیل کند که بیک
 خود ظلم و سب و یا کند که دست خویش را بکار روی برید لیل کند که او را دلجو
 مشغول کرد و بگوید تعالی و قطع ارب و یا چون و اگر بپند که کم نای سست بر هم میرد لیل بود که مباد
 کسی که با هم پیوند نایک و یا استکاح آورد اگر بپند که در شهر روی بکی و یا با و دند و دست و یا
 بر پند و دیگری ارب و یا کرد و دند لیل بود که امیر القهر عزول کرد و دیگری بجای آن نشیند اگر
 بپند که دست شل شده بود لیل که براند یا ابتزاز او را و داند و در شغل او خلل افتد
 اگر بپند که همچون چهارپایان بچشاد سست و یا شگون روی باستان داشت لیل کند
 که حاجتی محال جوید بدشواری بر آید اگر بپند که هر دو دست و یا وصل زیاد لیل بود که از کسب
 و ز یا ماندا اگر بپند که دست و یا از دختل بود لیل که از صدقه دادن و کار خیر و یا ماندا کرد
 کو یا اگر بپند که چپ شده بود یعنی کارها بدست چپ شده بود و بگوید لیل کند که کارها بچپ
 کند و حاجتش و یا کرد و خاصه که کار بدست چپ که اگر بپند که دست و یا با لیس و یا کند بود
 لیل کند که همتش بر تعلیم علم و دانش بود و بپند که حال اگر بپند که دستش بر یک پد و دند

که دست است یا چپ لیل بود که او را مصیبتی رسد از مرگ و او را بر نماند یا بشاز اگر بپند که دست
 او بر کتف یا قوی تر از آن شل بود بود لیل بود بر قوه احوال آنکس که یاد کرده شد و اگر بپند که
 چون دستش بر یک شد قران میخواند لیل بود که دست آن عصیان باز دارد و حرام نکند و راه چپ
 و بعضی از معتزلان گویند که دست بر بدن در خواب لیل بر عمره باز و عیش خوش کند اگر بپند که دست
 راست که بر بدن از یک کاه لیل کند که در و غلوی بی مانند بود و یا بر کوبد که دست چپ را
 چون چپ در کمر نکرده بود و لیل کند که در و غلوی بی مانند بود و یا بر کوبد که دست چپ را
 آورد اگر بپند که دست و یا از خانی کوناه کرد و دند لیل بود که مقصودی که دارد بر مباد از کسی که از
 یاری خواهد که بپند که دست و یا کوناه و یا از شد از تر که حال خویش کند لیل بر فضا
 پیش و منفعتی کند اگر بپند که پادشاهی سست است بر پند لیل بود که سوکند و یا
 سوکند و یا کند که بپند که دستش از تن او بخوبی که در بدن پیغمبر یا کسی از اهل نه صلاح
 دلبل بود که حقتا او را هدایت هدیه بدهد و یا بپند که دست و یا بپند که دست
 پیغمبران و اهلان تویر کند و بپند که دستش بخوبی که در بدن پادشاهی ارب و یا پند
 مصلح و بر او بود لیل کند که بر خیر و صلاح و بر آن پادشاه مستبدین بود و لیل کند که
 و یا بر او بود لیل کند که یک سست و یا از شد لیل بود بر قوه حال و یا بپند که دست و یا
 بود یا میدی که دارد برسد اگر بپند که هر دو دست چپ و لیل بود که بر کار خویش اعتماد نماید
 و معتزلان گویند از خویشان منفعت یا بدد اگر بپند که دست او سست لیل بود که عیش
 او نیکو بود اگر بپند که هر دو دست خویش مراد و یا بدد لیل کند که جمله قران از ظاهر بخوبی
 استمعیل کو یا اگر بپند که دستش چون دست سلطان شده بود و بر کتف پادشاهی یا بدد
 که دست و یا از وزن شده بود و لیل بود که دلش زایل کرد و اگر بپند که دست و یا از شد
 می شست لیل بود که از خیر و نفع میل کرد که امید آورد اگر بپند که جانوری که بتا و یا بدد
 از سگ دست چپ و بر روی مد و بسو و یا بدد لیل کند که از سوری سست است چپ
 شد لیل کند که غم و اندوه از او زایل کرد و عاقبت کار روی بخوبی بود و اگر بپند که لیل بود
 تا و یا بخلاف این بود اگر بپند که دست است شل که بدد لیل بر فضا و یا کند که او بپند

کالی

دل

دنبال

مردی جوان شنید که دلیل بر ظاهر شدن حال کند لای که در این سیرین کوبید اگر کسی ببیند که
میگرد دلیل کند و صلی و دعای بخیر بود بگردان بیدار صفت صفا و نه با بد که دلائی که در دنیا
بر چهار وجه بود اول مصالح کردن میتا و دوم راه راست نمودن سیر که در اینک تمام امر
معروف بجای آوردن بدانکه دلائی که در دنیا میگردانند و شکر دل بدانکه در پادشاه تیرت
و قز قار بفرمان دست و دل خزانة عقل صلی است و نهان داشتکارا این سیرین کوبید که
مال جمع کرده بود بخواب که بوی سدا با مالکی که بدو را که ببیند لای برین تن او بود دلیل
کنند بر صلاح و بنکونی تنی قوله حق از نفع عن قلوبهم قالو اما اذا انکم قالو الحق اگر ببیند
که در آن نیک شده دلیل بود که کارهای نیک و شوی کرد و اگر دل داشت و شایسته دلیل بود
که کارهای بدی کشاده کرده اگر دل از غریبه ببیند از نگاه تو بر یاید که در قوله تعالی انما یزکی
الفران ام علی قلوب و تعالها و اگر دل با برده است نهاده ببیند دلیل بود که بخت با او کرد
دل و با هر دو دست گرفته ببیند دلیل بود که کاره ای زی بر اید که ملک کوبید که ببیند که دلش در
میگرد دلیل بود که مالش زیاده کرد اگر ببیند که چشمش با دل و کشاده شده بود دلیل کند که بگا
هر دو وجه را غلب کرده اگر ببیند که دل و اخون برین آمده دلیل بود که از کار ناکاری تویر کند
و بخند تعالی باز کرد و اگر ببیند که از دل و صفر برین آمد دلیل بود که بیجا کرد و اگر ببیند که در دل
و خستگی سید دلیل بود که سیر کرد اگر ببیند که از دل و کوه برین آمد دل و کوه از دنیا
انگند دلیل بود که کار کرد و اگر ببیند که از کوه از زمین بر داشت و در خود دلیل بود که با
مسلمان کرد و اگر ببیند که کوه از دل بر آورد دلیل بود که ترک بیخ نماز بگوید جا بر کوبید که ببیند
کرد و از پاره پاره شده دلیل بود که دل با هموس حال و شغل ناکار در مشغول کند اگر ببیند که
دل و در شرف منور بود دلیل بر صلاح دین او کند اگر ببیند که دلش ناریک نشو بود تا و دلش
جلای این بود حضرت صادق علیه السلام که دل بخواب یاید بده و جبر بود اول ما و دوم و بانی سیر
فرزندیم آدم شجاعت بیخ جوانی ششم حرص و از هفتم دین هفتم قوه هم ششم دین هفتم ششم
احوال خوف در دنبال این سیرین کوبید که ببیند که چو دل سبب خرد و دنیای است دلیل بود که با
و غمزه او زیاده کرده و دنیا کانی بخوشی که اندام او در دین سوس کند و بعضی از معجزین گویند

الک

حرف اول

دنبال

دنبال

دنبال

اگر کسی ببیند که دنباله داشت دلیل کند که مرد متابع آن شود اگر ببیند که دنبال او چون دنبال
سگ با خرا با کمر بود دلیل کند که مال حرام با بد و مرد مان او ملاست کنند که تانی کوبید که
ببیند که دم اسب با دمر و در دست است دلیل کند که رفیقان مال و غمزه با بد اگر ببیند که در
دست دنبال جوانی داشت که کوشش حرام بود دلیل که مال حرام با بد حضرت صادق علیه السلام میاید
دنبال جوان در خواب بر چهار وجه بود اول تیغ و دوم یاران سیر مال چهارم عیش و راحت
دنبال این سیرین کوبید که ببیند که دلیل است دلیل بود که مالش زیاده کرد و بر قدر آن
دنبال اگر ببیند که دنبال او شکافت و خون از روی برین آمده دلیل که قدری نه الی انفسه
جگر کوبید که ببیند که دنبال او شکافت و از او خون و ریم میگیرد دلیل بود که بقدر تن سال
جمع کند اگر ببیند که فاد بر دنبال نهاد و جامه از خون بشت دلیل بود که از مال حرام تویر کند
دنبال این سیرین کوبید که ببیند که دنبال او بد و مال بود که مرد نگاه میدارد یا مال را
بود اگر ببیند که در دست خام میخورد دلیل کند که مال او در پیشه اگر ببیند که در دست خنجر میخورد
بود که در مشتش مال او میخورد که گمانی کوبید که ببیند که چون کوسفطان دین و دلش دلیل بود
که او از زندگی بد که صاحب اقبال و دلش بود و روزی بروی فراخ بود حضرت صادق علیه السلام
که دنباله در خواب ملک بدست دوم بود و دنبال او دنبال که کوبید که دنباله در خواب هل بدست صاحب
بود و دنبال نهایی با لاله که کند خنجر برین و دنبال که در دست و دنبال پشیم
دلیل کند که در دنبال او ویران یار و در پید بود و دنبال نهایی که بر جنبان
باشند دلیل بر عرق و در دنبال عان و دنبال نهایی که بر جنبان است که او را نشاء او کنند
دلیل بر عرق و در دنبال خاندان کند و دنبال نهایی که در دنبال خال کند و دنبال نهایی
پسین دلیل بر کوی کند که از خویشتان دور باشد و بعضی از معتبرین گویند که دنبال نهایی پشیم
اچیز جانب است بود دلیل بر پل و خویشتان پاید کند و دنبال نهایی که از جانب چپ بود دلیل بود
مادر و خویشتان مادر کند که ببیند که دنبال او پشیم و بر خنجر دلیل کند که از جانب راست
کوبید که ببیند که در دنبال او پشیم و در دنبال که کوبید که در دنبال او پشیم و در دنبال که کوبید که در
بر دنبال او پشیم و در دنبال او پشیم و در دنبال که کوبید که در دنبال او پشیم و در دنبال که کوبید که در

در دندان پیشین را و ضایع کردن و لیل کند که از اینجا عین یکی هلاک کرد و یا جدا کرد و بهمانکه
 میگویند و وی نشان دهد که میبندد که بعضی از دندان او شکست یا ضایع شده لیل کند که چکه
 از ایشان بدانست و سدد و اگر میبندد که دندان پیشین را و کوفته کرد و لیل کند که او را با چنان
 کسان خصوصاً اندک میبندد که یکی از دندان پیشین را و کوفته کرد و لیل کند که یکی از اینجا عین
 سخن نیست که بدانند و مفاد سخن جوید که میبندد که دندانهای پیشین را و کوفته کرد و لیل کند که یکی
 شد و لیل کند که یکی از ایشان را و لعل و خرمی و زیادتی و تنگی مثلث بود که میبندد که در جبهه دندان
 پیشین او دندانهای برسان که دندان بالا این بود و لیل کرد و لیل کرد و لیل کرد که دندان
 از برین بود و لیل کرد که او را و خرمی بود که دندان پیشین خود را و لیل کند که لیل کند که دندان
 یکی از این که یک دندان را که میبندد که جمله دندانهای این رکت دست را بر کاشان دندان دندان بود که
 اهل جاندانش بسیار کردند که میبندد که جمله دندانهای این رکت دست را بر کاشان دندان دندان بود که
 و لیل بود که اهل جاندانش چو هلاک کردند و زانو و لیل دندانهای دیگر چون تا و لیل دندانهای
 پیشین را باید که در هر دندانیکه تعلو را انکسار کرد که میبندد که دندانهای او از این که بود با از
 سیم یا از سفال مانند دندان دلیل بود که اجل او نزدیک آمد و باشد که میبندد که دندان او را و دندان
 سست است لیل کند که دندان هلاک کرد و بعضی از غیر آن گویند که ایشان دندان دندان گزارد
 و ام بود بعضی گویند که لیل رخنه خفت بود که چنان گویند که دندان بالاد و مقابل چشم است لیل
 برزیده کنند و دندان برزیده و مقابل پیشانی است لیل را و سبب کند که میبندد که دندانهای این جمله
 در کاشان دندانهای چله و او رکت خود کردن لیل بود که خویشان خود را جمع کنند و نگذارند که از
 او جدا کرد و اندک میبندد که از دندانهای او بوی خوشی آمد و لیل بود که خویشان بروی شاکویند
 اگر چنانچه این دندان لیل کند که خویشان بروی عیبش کنند که میبندد که دندانهای او در میگرد
 و بر کند لیل کند که مال با بد که میبندد که دندان او سیاه شد و او را و دندان و دندان او میبندد که
 دندانهای او را دندان بود و دندان در رخنه لیل کند که او را و در رکت که چنانکه هر دندان خوش
 و او را و گویند که حاکم گویند که میبندد که دندان او در میگرد و در دست که گرفت که بد و دست
 فر اگر دندان لیل باشد که منفعت باید و منفعت است سی درم که بر نیا شد و دندان او را و دندان او را

و اگر بدست چپ گرفتن منفعت است از سبب دندان و دندان او را و دندان او را و دندان او را
 دست خرا گرفتن لیل کند که مال فراوان با بد که میبندد که از دندان دندان او را و دندان او را
 که از منفعت انکسار بود که از دندان برگیرند و او را مصدق شد که میبندد که بعضی از دندانها
 ناید بلکه بید لیل بود که بعد از آن از خویشان وی بگریزد و دندانها را با دندانها را که میبندد
 که هر دندانهای وی را و دندانها را جمع شده و دیگر یا بجای خود نشاند لیل کند که خویشان وی را شکا
 کنند از او و حقتر ضایع فرمایند که دیدن دندانها و خواب بر شش وجه بود از اهل بیگانه
 مال سیم منفعت چنانچه غم و اندک پنجم مضرت ششم مفاد نشان خویشان دهان او را و دندان او را
 که دهان در خواب بیدار کند که دندانها و حاکم وی بود و هر چه در دهان بیرون آید لیل کند که
 و جوهر کلام بود که اینگو بود و اگر بدست هر چه در دهان شود از جوهر درزی بود و آنچه از دندان
 در دهان شود صلاح دهن بود که میبندد که بکراهی جز در دهان او بود چنانکه خوردن
 بدشواری توانست لیل در سختی رنج کند که رعایت و اگر آنچه در دهان او بود شستن بود
 و در کلویا باشد لیل کند که در راحه خوشی در دهان او بیرون گویند که میبندد که دندان او را
 سخت بسته بود و لیل بود که هلاک کرد و با بیما شود یا ابلش از دندانها باشد که میبندد که
 دهان او را و دندانها بود چنانکه طعنا بسیار در وی میگویند که لیل بود که بعد از آن در دهان او
 در دندان سدرمانی گویند که کسی بخوابد دهان خود را بیک که میبندد که لیل بود که سبب پانکوشو
 و اگر دهان خود را که بیدار باشد از شش لیل بود که سبب پانکوشو و در دهان او را با دندان او را
 بیدار که کوشش دهان او سبب دندان لیل بود که او را و با دندان او را سدا که میبندد که از دندانها خوش بیرون
 او را و لیل کند که از کسی گفتگوی مخصوص شود که میبندد که دندان او را و دندان او را و دندان او را
 کند که آن داور از چنانچه نان باشد امعبل گویند که میبندد که از دهان او که میبندد که با جانوری بیرون
 آمد و لیل بود که یکی از آنها را و از او جدا کرد و بیک با دندان او را که میبندد که از دهان او را و دندان او را
 بیرون آمد و لیل بود که هر چه چکی بجای مردم بود و بدست دندان باطل کرد که میبندد که از
 دهان او بوی خوش آمد و لیل کرد که در دهان بروی شاکویند که میبندد که بوی خوش آمد و لیل
 بخلاف این بود که میبندد که از دهان او را و دندان او را و دندان او را و دندان او را

حرف الدال

دهان

که طعام و شرابه در روز بخورد و در آتش میسوزند لیل کند که در دنیا کردار بد بکند
در آخره بالای او بود اگر بپند که فرشته عوی پیشانی او را بگرفت در روز انداخته لیل بود
که بپند و احوال و بار و بد بخوبی بود که گویا اگر بپند که خود در روز شده لیل بود که
در نگاه کردن میبرد و اگر بپند که از اهل روز چیزی بخورد مانند قوجیم لیل بود که بعل
باطل میسوزد لیل بود که در آن علم و مال او بود یا خوبی اخوان اگر بپند که شمشیر کشید
در روز و زینت لیل بود که شمشیر میسوزد که آتش در روز و زینت لیل بود
که مال و پیمان میسوزد اگر بپند که آتش نزد یک روز می آفریند لیل بود که در کار می
پیش بیاورد از چنان پادشاهی چاکر کوید که بپند که او را کشتن بدو در روز و زینت لیل کند که غنا
او بکشد که اگر بپند که با آن آتش در روز میسوزد لیل بود که همیشه سیاست پادشاه را در روز
اگر بپند که در روز و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود که در کار می
کرد حضرت صادق فرما بپند که در روز و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
تعالی بر وی و تیم مبتلا بکناه ستم خود سلطان ستمگر از رنج و صیبت بپند که در کار می
مال و پیمان و در باخوردن در شب با بر سرین کوید که در شب و زینت لیل بود
لکن بپند که اگر بپند که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
که اندکی در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود که در کار می
پاکیزه بخورد و لیل که او را فرزند میسوزد که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
بپند که لیل کند که کار میسوزد که از آن متعجب بپند که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
دیدن لیل است که مر و حال و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
بخلاف این بود که گویا اگر بپند که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
گذارد که در کار میسوزد که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
که بر و شر و عوی و پیمان است مانند نگاه دار بود و لیل که بر سرین کوید که در شب و زینت لیل بود
که با نوبی خانه بود و خداوند خانه و هر نقصا که در دین بپند که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
اگر بپند که در دین کوشه خوردنی بود و لیل بود که در روز و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود

یوشا

ووش

وب

که در راه

که دین بپند که لیل بود که خداوند با نوبی خانه خداوند که در حضرت صادق فرما بپند
که دین دین و خواب برین وجه بود اول که خدای خانه دین که با نوبی خانه سیم و دین
چهارم خادم پنج موکل و خواب دین با بر سرین کوید که در شب و زینت لیل بود
اول که خدای خانه دین که با نوبی خانه اگر بپند که در شب و زینت لیل بود که در کار می
بود که لیل با نوبی خانه و اگر بپند که در شب و زینت لیل بود که در کار می
چاکر کوید که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
که در کار میسوزد که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
دین که او را کار میسوزد که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
کی دین او را که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
بپند که لیل بود که کار میسوزد که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
دین بود که لیل بود که کار میسوزد که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
صله دین بود که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
باید که جفا باشد و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
بپند که دین دین و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
که او را فرزند میسوزد که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
و صلوات دین که دین دین و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
و زینت لیل که از دین امانت باشد و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
در کف خویش بپند که دین دین و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
دین و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
اگر بپند که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
دین و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
کند و امانت گذارد اگر بپند که دین دین و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود
از هر امانت که در شب و زینت لیل بود که در کار میسوزد که در روز و زینت لیل بود

حرف اول

دین با

دین با

فهر کنند حضرت صادق علیه السلام فرمایند که دندان را سود و خواب بر سر وجه بود از آن دندان دو
دو و سه بیست و آن این است که گوید که دندان در خواب قوه وی خوشتر از آن بود که اگر دندان که
ران او بیست یا بیستاد دلیل بود که از خوشتر خود جدا کرد و بر وضعی شود و در آن
هلاک کرد و اگر دندان که آن کسی را برید باید بکشد آن کسی را هر چه دلیل کند که مانی گوید که
راست دلیل کند بر خوشتر از آن چپ دلیل بر خوشتر از آن ماد کند که دندان که ران او
باید که برید دلیل کند که خوشتر از وضعی که دندان که برید که ران او باید شد دلیل کند که
خوشتر از او از دندان که دندان و جفا رسد و اگر دندان که کوشش آنهای را افتاد بود دلیل حال
خوشتر از وضعی که برید که برید که دندان که ران او برید که برید بود دلیل بود که
خوشتر از دندان که برید که برید که دندان که کوشش آن خوشتر از وضعی که برید که دندان که
مقدار آن مال خوشتر خورد و چنین گوید که مردی بر دایره بر ملا گفت خواب بدم که کوشش
و آن من میخشد بود و بر دی موی بسته بود و بکسی گفت تا انوی لبر شد این موی که گفت
و ام واری یکی از خوشتر از اوام تر انداد بر سر هم دوامه مبلغ دوش پنا و ام واری یکی از خوشتر
او یکدو حضرت صادق علیه السلام فرمایند که ران در خواب بر سر بود اول اهل بیت و دوم و سوا
که بر ایشان اعتماد بود و سیم خیم چهار سال مرگه این سیرین گوید که راه بخوابید که درین بود و
ان وجهی را سقم و درین دنیا اگر دندان که برید و امیرت دلیل بود که بر راه درین بود اگر
بیدند که بر راه راست که روی راه بری میگرد دلیل بود که قوی بر راه راست بود بر صلاح راه
نایک کند که برید که در راه و است محض بر سر که برید دلیل بود که در راه و بر با در کار را
سرگشته کردید با است که مانی گوید که برید که در راه بر سر چنانکه خشن شد دلیل که خوشتر
از کسی است که اگر دندان که کسی او از راه راست بر که بود دلیل بود که او را دلیل وضع مشغول کرد
اگر دندان که شب تاریک بر راه میرفت و راه بری مشکل شد دلیل بود که استقامت و راه راست بود
اگر راهی با چنان بیدند که دندان که از کدام راه باید رفت دلیل بود که درین خوشتر است بود
صحت نامردم بر راه اگر دندان که راه بری مشکل کرد دلیل بود که در آنجا میرد و درین
رسول که دست است که برین میرفت چون شب دامن راه که کرد دلیل بود که راه حق بری بود

سنان

سنان

کند

کرد و اگر دندان که بقصد از راه باید رفت دلیل بود که بر دشمنی که و حمله سازد اگر دندان که
در راه می رفت و درین پیش روی آمدن بسیار از آن از راه بیکسو رفت دلیل بود که بدینا
فرهنگ کرد و در خلل درین بود و باید راه خبر بکند و باید آنکه حکم پیاده شدن در راه و حکم
سوار شدن و درین دلیل بیکسان بود چنانکه گوید که دندان که در راه و سبزه و بناها بنویسد دلیل
برای که بنیکوخت بر کند و اگر دندان که در راه بیکان میرفت دلیل بود که درین بدینا بود و باید
کار خود سرگشته کرد و قوله تعالی ان هذا صراط مستقیم اذ تبعه اگر دندان که کسی از راه
دلیل کند بر نشاندن یقوله تعالی و قد خاب عن دیننا اسماعیل اشعث گوید که راه راست و خوشتر
مسلمانی بود و استقامت درین راه که برخلاف این بود حضرت صادق علیه السلام فرمایند که راه در خواب بر
پنج وجه بود اول بناد و بر راهی سیم کان بنیکوخت نام خبر بر کشت است و راحت مردم بود و راه از
این سیرین گوید که راه درین در خواب بری بود که با مردم میرد کند که اگر دندان که راه درین و مال دنیا
برید دلیل کند که با مردم میچونند که او را غریزه که او را در و قابل باید بقدر آنچه راه درین برید
اگر دندان که راه درین بر وجه شد و نشاندن او و چیزی برین دلیل بود که بسیار کرد و
بیم هلاک بود و سر بچشم از آن خلاص باید که ما گوید که دندان که راه درین چیزی از وی بدید
بود که از آن راه درین دروغ شود که دندان که در راه میرفت و راه درین هلاک کرد که دندان که
مصیبت غریزی بوی سدا جگر گوید که دندان که راه درین کرد و کالای هر دلیل بود که آنکس که
خشم کرد و وعیش را نهاده کند اگر خوشتر از راه درین بیدند که کالای کسی را برید دلیل بود که بسیار
کرد و سر بچشم شفا باید حضرت صادق علیه السلام فرمایند که راه درین در خواب بر سر و جبر بود از آنکه خشن
دویم دروغ گفتن سیم با غیث و بیای رتبه این سیرین گوید که درین با آنچه بطبع و شیرین بود
بوی خوش آورد و درین و خوردن و دلیل بر خبر و منفعت کند و آنچه خلاف این بیدند دلیل
بر دروغ و غم و مصرت کند و چنانچه در خواب چون شیرین بود دلیل کند که با منفعت و چون
ترش بود خلاف این بود و سبب این گوید که درین و خواب درین دلیل بود که باطل و سخن
دروغ بود اگر دندان که در راه میرفت دلیل بود که سخن باطل محال خواهد که مانی گوید که دندان
که بار باب چنانچه چنانکه درین بود این جمله دلیل بر غم و مصیبت کند که باطل و غرضی که دندان که

حرف اله

راهی

رقها

سنان

مزن

رو

رتجین

که در بار با شکست با پیچند و دلیل بود که از دروغ گفتن توبه کند و اگر بپاید بدینکه در بار بپزد
 دلیل بود که مجبور با بیماری بودی صاحب کرد در رخسان این سیرین گوید که رخسان بخواب بدین
 دلیل بود و دشنامی مردم بود اگر بدینکه رخسان اوسین شد و پاکیزه بود در میان مردم و شامه بود
 کرد و بزرگی باید و اگر بدینکه رخسان و زردیاسی باشد و نایلش بخلاف این بود که مانای گوید
 که رخسان در خواب ایدایش مردم و که خدای او بود و اگر در رخسان عجبی بدینکه دلیل کرد و دلخیزد
 و او ایش و نقصان رسد جابر گوید اگر بدینکه رخسان اوسوی بود دلیل بود که و او دار کرد و کرد
 بدینکه رخسان اوسین و پاکیزه بود دلیل بود که شادمان و خوش کرد و اگر بدینکه رخسان او
 زرد بود دلیل بود که بیمار بود اگر بدینکه رخسان او تیره و سبزه بود دلیل کند که در چشمها
 او را و اندک رسد حضرت صادق علیه السلام فرماید که رخسان در خواب لیل بر تنی که حال شاد
 مردم کند و زشتی رخسان و دلیل بر غم و اندک و بیماری کند که این سیرین گوید که در رخسان
 دلیل بر زنی شکوکار و در کمره کند اگر بدینکه زنی است و در رخسان سیرین و پاکیزه و در او بود
 در هنگام وی دلیل کند که زنی شکوکار و در او خبر و منفعت باید و اگر بدینکه در رخسان
 در نبود دلیل بخلاف این بود اگر بدینکه بر در رخسان زرد کشید بود دلیل کند که بیمار کرد
 اگر بدینکه در مملکت او نبود و نایلش از خیر و شرف جدا و نداد و زود حضرت صادق علیه السلام فرماید که در
 در رخسان سیرین جدا بود اول آن دویم منفعت نسبت به سیرین و غم و اندک بود و اگر
 در رخسان بدینکه دلیل کند بر بدی احوال خداوندش و در زبان و او بر خدمتکار خانه بود و در
 بدانکه در سیرین قیامت بود این سیرین گوید اگر بدینکه قیامت بدید آمد دلیل بود که حضرت عالی
 در آن دیار که او بود حق بکشد و دلیل کند که اگر اهل آن دیار ظاهر باشند بلای و افتقار بدین
 و اگر اهل آن دیار مظلوم باشند حضرت عالی ایشان را بر ظاهر و غم و اندک بدینکه اهل آن دیار
 در پیش حضرت عالی استاده اند دلیل بود که ختم حضرت عالی از آن که در کمره مانای گوید که بدینکه قیامت بر
 خواست دلیل بود که اگر مظلوم بود بر ظلمان دست باید که در غم و غم بود و فرج باید و اگر غلام
 از قیامت پیدا کردید چنانکه از ناله مغرب بر آمد یا جوی در ما جوشید آمد باید توبه کند
 و تحقیقا باز کرد و ناصای و جوی بدی که بدینکه شاد و کاه و ایا در این اخبار نداشتان خفت باید

حرف اول

مزن

مزن

توبه تعالی ان شاء الله حساس هم و هم فی غفلة معصون اگر بدینکه با وی شمار نیکو بدین دلیل
 کند که او از یافتی رسد توبه تعالی خاصا با شما ها حساس باشد و غفلة با خدا بانکه اگر بدینکه
 کرد و او را بکشد و نیکو او بیشتر دلیل کند که تمام کار او نیکو بود و دستکاری
 قوله تعالی من تعلقوا به فاولئك هم المفلحون اگر بدینکه بدی دیدید آمد دلیل بر مصیبت
 بود و حاجش در رخ بود قوله تعالی من خفت مواثیر فاولئك هم المفلحون اگر بدینکه بدی دیدید آمد دلیل بر مصیبت
 اگر بدینکه نامر اعمال بدینکه است داشت دلیل بود که بر و راست بود و توبه و توبه و توبه و توبه
 الکتاب المیزان اگر بدینکه نامر کردار او را بدید و دانست که بدینکه خوان اگر اهل صلاح بود
 که کارش نیکو کرد و اگر از اهل فساد بود دلیل که کارش بخاطرم بود قوله تعالی اقم کتابک
 بنفسک الیوم علی حسابها و اگر خود را بر صراط بدینکه دلیل بود که بر و راست بود و اگر
 صراطینا و ست گذشتن دلیل بود که بر و خطا بود و توبه باید که در ناحق از او توبه
 کرد در مسکن از سیرین گوید که در مسکن خواب عید پیمان بود اگر بدینکه در مسکن و در مسکن بود
 و معلق او بخت دلیل بود که بر و در مسکن از زمین بلند و منزه باید که بدینکه در مسکن
 بپزد و اندک در دست او بماند دلیل کند که از قدر و منزلت بفتد که مانای گوید اگر بدینکه در مسکن
 از آسمان او بخت بود و او دست در آن زده بود دلیل آنکه پیمان بود میتا او و توبه و توبه
 اگر بیمار بود همان کند گوید اگر حضرت امیر استغاده چنان کم اگر بدینکه بر مسکن پیمان
 بود دلیل که تا کید همان پیمان کند که با حضرت عالی کرده بود جابر گوید اگر بدینکه دست در رخ
 بود دلیل بود که در مسکن در مسکن چنان حضرت عالی باشد و توبه تعالی در اعظمه و عجل الله بها
 و بعضی معتبران گویند که در مسکن پیمان بود که هم با خلق و هم با خدای کرده بود اگر بدینکه در مسکن
 در کرد و ناکند و ناکند دلیل بود که پیمان در کردن او بود خدای ایا خلق دارد که در آن
 ناخیر کند اگر بدینکه از بام یا از جای بلند خود را بر سر فرود هشت دلیل کند که تر حاجت
 مقصود که در دو بکشد از ترسین بیم حضرت صادق علیه السلام فرماید که در مسکن خواب بر چهار چیز بود
 اول عدم پیمان دوم در ستم ثالث چهارم قضا حاجت مصداق بدانکه در مسکن در میان بخش
 باشد این سیرین گوید اگر کسی در مسکن در خواب بدینکه دلیل کند که از عذاب بر کرد و از بخت

بر همدان اگر بیند که رضوان بر درجه شش استاده بود در لیل بود که از دنیا برود و بعضی از غیر
گویند که رضوان در خواب لیل کند که با خبر اند در سلطان در احوال است بر آنکه رضوان بخواب
بیش است اگر بیند که رضوان او را در پیشه در لیل بود که زود از دنیا برود و خاتم الشیخ
بود و اگر بیند که رضوان از قبوهای شش او چیزی را در یا جای شش بر روی بخت بیدار لیل کند
که وفات او نزدیک سیده باشد که مانی که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
از بخت بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
که در وقت این سیرین گوید که اگر کسی بیند که از شهر در دیار خود بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
میرد و لیل بود که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
مانند اسب با خرمی رفت لیل کند که مانی که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
تا ویش بدو و خاصه در بین اگر بیند که مانند مرغان شکاری میرفت تا ویش بدو و خاصه
در بین اگر بیند که مانند مرغان شکاری میرفت لیل کند که مانی که بیدار بیدار بیدار بیدار
که از نار بکی رفت کامرین لیل بود که از تنگی در پیج و مغانی افشا که بیدار بیدار بیدار بیدار
بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
اگر بیند که از جای نیک رفت لیل بود که از تنگی در پیج و مغانی افشا که بیدار بیدار بیدار بیدار
کردن جامه و چیزهای دیگر لیل بود که از تنگی در پیج و مغانی افشا که بیدار بیدار بیدار بیدار
یا مقعره را فرو میکشید لیل بود که از تنگی در پیج و مغانی افشا که بیدار بیدار بیدار بیدار
که جامه خویش را فرو میکشید لیل بود که از تنگی در پیج و مغانی افشا که بیدار بیدار بیدار بیدار
در خواب خداوند جنات خسته بود و با هم کسی بگفتند که در ماند که خداوند خداوند خداوند
با صلاح او و در آن خسته بود و در آن خسته بود و در آن خسته بود و در آن خسته بود و در آن خسته بود
سیرین گوید که بای کوفتن در خواب غم و اندوه بود و بعضی از غیر آن گویند که بیماری بود که می
گویند که در آن زمان از آن زمان خلاصی باشد و خاصه کسی را که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
که در خور خواب نان را و سواقی بود و مردمان را لیل بود و خاصه کسی را که بیدار بیدار بیدار بیدار

مراقب

رفو کردن

رفو کردن

بسیار است که لیل غم بود و در خاص در خواب می بود که به سینه در مصیبت خویش یاد و در مصیبت
دیگران باشد و خاصه شش علیه السلام فرمود که در خاص در خواب لیل غم و اندوه مصیبت کند
سه کشاد و این سیرین گوید که اگر بیند که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
شود و با مالک تلف کرد که اگر بیند که در زخون از او برآمد لیل بود که از خسته سلطان غم بود
رسد و بعد از آن خون زنی بوی سید که مانی که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
آمد و در طبق بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
که در کشاد و در شش است لیل بود که مانی که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
برن بادی که در دوش است و اگر بیند که کسی معرفت در او را که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
و اگر استنباط بدختر استنباط شود که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
لیل بود که در استغنی حق گوید که اگر بیند که کسی او را که در زخون بیدار بیدار بیدار بیدار
همچون در تن او مانند لیل کند که زود بیدار و اگر علقه دارد و مخاطره بود که از آن علقه زود
حضرت صفای فرماید که در زخون در خواب بر چهار وجه بود اول کشاید که از هار و نیم سفره سیم
خصوصه از خنده مال حجام استانی هم اگر بیند که در زخون بنامه لیل کند و خصوصه از خون
بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
کنند که چینه بله در شش است که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
بیدار و اگر مستور بنامه لیل معارفه زیان بود او را بعد از خون رفتن از زک کشاد و
این سیرین گوید که در زخون بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
اگر بیند که در زخون بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
مهران کند و در زخون بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
و زخون بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
و معیشت مردم کند که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
و که بدان تعلق او را در دنیا رحلت کند و بعضی از غیر آن گویند که در زخون بیدار بیدار بیدار
او رسد و باشد که در دنیا رحلت کند و بعضی از غیر آن گویند که در زخون بیدار بیدار بیدار

حرف از راه
مرکب کشاد

دلیل کند که خویشان و یا او خصم شود اگر بپند که دوباره راهی چنه لیل کند که از بهر این
 ترسند که در آن بپند که بار دوباره بازی می کرد یا خواست که او را بر آنکه از دلیل کند که زنی او را
 دوست دارد لکن دوستی او ضعیف بود که آنی کوید که بپند که دوباره راهی چنه لیل کند که از بهر این
 که با کسی چله سازد و او را بپند که بپند که دوباره راهی چنه لیل کند که از بهر این
 بازی می کرد و چله کند و دوستی او با بختی بدست مال بود که بدست او و دوستی او را بخورد
 در خواب شنا بود از بهاری شادمانی از غنمها و درها یافتن از زندان و بعضی از معجزان کوید
 که بشیر و یا بخورد و دلیل کند که ترس می پایی بدست و یا کوید که دوباره در خواب دروغ
 زن بود اگر بپند که دوباره راهی چنه لیل کند که از بهر این
 برنی بخورد یا بازی چنه لیل کند که از بهر این
 کند که زنی خواهد از آن او را دوستی او بود و اگر بپند که دوباره راهی چنه لیل کند که از بهر این
 داد از وی بگریزد و می چله این سبب کوید که در دوزخ در خواب بدین مرضی نیکوار
 بود اگر بپند که در دوزخ نیکوار شده لیل بود که با مردی با دینا پند که کوید که از بهر این
 دوزخی بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 پیونده بقدر متی کتاب از او غم و اندوه بود و اگر بپند که در دوزخ دروغ کرد و دیده لیل کند
 که تا بوقت مرگ از غمهای پنهان و هر چند دوزخ و کفر و صراط بود مرد نیکوار تر و بهتر بود
 دیانت طبیعت بود و اگر بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 و در پادشاه بود اگر بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 اب در دهنی خود دلیل بود که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 باید که بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 دلیل بود که بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 بدست که در دوزخ کشته بود و میرفت دلیل بود که در دوزخ دروغ کرد و دیده لیل کند
 پادشاهان اگر بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 اگر بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این

رکاب

ونکها

دوباره

دلیل کند

دلیل کند که خویشان و یا او خصم شود اگر بپند که دوباره راهی چنه لیل کند که از بهر این
 ترسند که در آن بپند که بار دوباره بازی می کرد یا خواست که او را بر آنکه از دلیل کند که زنی او را
 دوست دارد لکن دوستی او ضعیف بود که آنی کوید که بپند که دوباره راهی چنه لیل کند که از بهر این
 که با کسی چله سازد و او را بپند که بپند که دوباره راهی چنه لیل کند که از بهر این
 بازی می کرد و چله کند و دوستی او با بختی بدست مال بود که بدست او و دوستی او را بخورد
 در خواب شنا بود از بهاری شادمانی از غنمها و درها یافتن از زندان و بعضی از معجزان کوید
 که بشیر و یا بخورد و دلیل کند که ترس می پایی بدست و یا کوید که دوباره در خواب دروغ
 زن بود اگر بپند که دوباره راهی چنه لیل کند که از بهر این
 برنی بخورد یا بازی چنه لیل کند که از بهر این
 کند که زنی خواهد از آن او را دوستی او بود و اگر بپند که دوباره راهی چنه لیل کند که از بهر این
 داد از وی بگریزد و می چله این سبب کوید که در دوزخ در خواب بدین مرضی نیکوار
 بود اگر بپند که در دوزخ نیکوار شده لیل بود که با مردی با دینا پند که کوید که از بهر این
 دوزخی بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 پیونده بقدر متی کتاب از او غم و اندوه بود و اگر بپند که در دوزخ دروغ کرد و دیده لیل کند
 که تا بوقت مرگ از غمهای پنهان و هر چند دوزخ و کفر و صراط بود مرد نیکوار تر و بهتر بود
 دیانت طبیعت بود و اگر بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 و در پادشاه بود اگر بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 اب در دهنی خود دلیل بود که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 باید که بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 دلیل بود که بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 بدست که در دوزخ کشته بود و میرفت دلیل بود که در دوزخ دروغ کرد و دیده لیل کند
 پادشاهان اگر بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این
 اگر بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این بپند که از بهر این

حرفه

رؤی چله

بنگوشه لیل کند که کار او بنگو کرد و اگر روی خویش را زشت بیند لیل کند که کار او
بد شود و اگر روی خود را سرخ بیند لیل بود که او را با کسی مناظره کند و از آنکس شتم و
خورد و اگر روی خود را زرد بیند بپیمارد و اگر روی او روشن و صفا بیند بطاعتها
توفیق یابد و کار خیر کند و اگر روی سیاه بیند لیل بود که در جمعه و اندک بد و درد و رنج
کفر اند و قوله تعالی اما الذین اسوفن وجوههم کفرتهم بعد ایمانهم که اگر روی خود را شکسته
بیند لیل بر مصیبتی بود و اگر روی خویش جراحی بیند لیل بود که بقدحان بستی نان
عم و اندک خورد و اگر بر روی خویش تاهی و خراشیدنی بیند لیل بود که در کار و کد حاکم
او خلل افتد از پنجه زنان اسمعیل اشعث گوید اگر کسی بیند خویش را در روزی که منافق
کند و اگر روی خویش را خوب بآینه بیند لیل کند که توفیق کند عیال را و اگر بگری
خود را خندان بیند و یکی که بر آن دلیل بود که وی را در وقت بود و سارکاری نکند بلکه بر
حضرت صادق علیه السلام میاید که دیدم روی خود را بر هشتی جبهه باشد و اکثر فری بر رویم خوار
و حقارت بهم نظام کارها میآید و بر وی دانات پیچ اندازد و رسوائی چون سیاه بیند شتم و
راری هفتت کار سیاه و هشتت توفیق طاعت بر او اسیر است و چون گوید که دیواس بر روی خویش و اندک
بود اگر بیند که دیواس داشت و میخورد و لیل بود که بقدحان خورد و او را عم و اندک رسد
اگر بیند که دیواس بر رخسار بآینه بر وی دلیل بود که او غم و اندک رسته کرد و دیوار گوید که
بیند که دیواس بخورد و بطعم شیرین بود دلیل که وی را منفعت رسد و قبل و دست باز و قبل
خویش چون بیند که دیواس ترش بود دلیل که بشمائی خورد و در کارها کند و بجان بداند که
دیحان را بفارسی سیر عم گویند او سیرین گوید اگر بیند که سیر عم سبز و پاکیزه بود و خوشبو
بود دلیل کند که او از فرزندی بود و کسک وی از زمین دلیل که برکت و اندک بود بقدحان
پیچ کند بود که همان گوید اگر کسی بیند که دیحان در جاکه خویش است لیل بود که خداوند
کارهای نیکو کند از مخالفان بیند دلیل بر غم و اندک آساید گوید اگر بیند که دیواس
خوشبوی همی درخت چون سبکبختی مرزنگوش و عمران دلیل بود که بکارهای جزو توفیق یابد
و علم خواند و منصبی گدازد از پنجه زنان اسمعیل اشعث گوید که در روزی که منافق

رویش

وَمِنْ حُنَّانٍ

کوچہ

[illegible]

حرف الزاء

رُزْنَا

در پیش

مال بود و هر روز آن حرمش اگر پیش خود را کوسه بپند و بر مالش که در کمالش کوبید اگر بپند
که پیش او سینه و سینه بود و دلیل بود که او را دوری افتد و شغل که خدائی اگر بپند که پیش او بپند
کشته بود و دلیل که است که هر چه باری او زیاده کرد و لکن عکس کرد و اگر بپند که پیش او بپند
مهر بود دلیل بود که اهل بیت او را بپند که رسید اگر بپند که پیش او بپند که شد دلیل که کد خدائی
و در پند او ساخته کرد اگر بپند که پیش او را بپند که پیش او بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
بیم بود و اگر بپند که پیش او را بپند که پیش او را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
که کسی را شغل کند و مرد از آن انکس شکر باشد جا بر کوبد اگر بپند که پیش او را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
و در پند او بود دلیل بود که در پیش او را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
کوبید اگر کسی پیش خود را در از بپند که نماند بود و دلیل که ما را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
باندان بپند که پیش او را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
و پیش خود کرد و باره فرودان و بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
از پیش در چهری نهاد و نگاه داشته بود دلیل بود که او را از مرگ نجات
و اینال که کوبد اگر بپند که پیش او را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
بود و بپند که کرد و اگر بپند که پیش او را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
که پیش او بپند که پیش او را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
بود و دلیل که حرمش شود و حوا و حقیر کرد و اگر بپند که پیش او را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
حرمش ابروی و برید و اگر بپند که موی سفید از پیش خود بر کشد دلیل که مخالفه شنبه بپند
کند اسماعیل کوبد اگر بپند که کسی او را در حرم بوقت موسم ستر تراشید دلیل بود که او را از مرگ نجات
و او را و ام او را بپند که کرد و اگر بپند که پیش او را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
چنانکه نقصان دوری ظاهر کرد و دلیل بود که او را از مرگ نجات
که دید و هیچ شیاء دوری نبود دلیل بود که او را از مرگ نجات
او تمام تراشید و نه جای که در پیش روی او خسته بود دلیل بود که او را از مرگ نجات
اگر رفتی بپند که او را پیش بود و دلیل بود که او را از مرگ نجات

اسوا کرد

دروا کرد و اگر مردی بپند که زن او را پیش بود دلیل بود که آن زن هرگز فرزند نیاورد و اگر او را
فرزند بود دلیل که بختش کرد و اگر کوبد که نماند بود دلیل بود که او را از مرگ نجات
بپند که کسی پیش او را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
دیش که را بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
دلیل بود که او را از مرگ نجات
ششم بنکوی هفتم نوزج هفتم مال نام فرزند هم گوی شد و ابن عباس کوبد که دلیل بود که او را از مرگ نجات
جواب حاجیان و ترسند کان و زندانیان را نیکو بود و توانگران و جوهری خداوندان
بد بود و دلیل بود که او را از مرگ نجات
کرد و دلیل بود که او را از مرگ نجات
نقصان کرد و دلیل بود که او را از مرگ نجات
دلیل بود که او را از مرگ نجات
کوبد که دلیل بود که او را از مرگ نجات
بهر معیشت بیغلی مشغول کرد و دلیل بود که او را از مرگ نجات
بر قلدان او را مال جمع کرد و اگر بپند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
منفعت شد حضرت صفاق فرمایند که دلیل بود که او را از مرگ نجات
خاصه چون دلیل بپند بود و دلیل بود که او را از مرگ نجات
کوبد که دلیل بود که او را از مرگ نجات
جای شد دلیل بود که او را از مرگ نجات
که بود و دلیل بود که او را از مرگ نجات
دلیل بود که او را از مرگ نجات
اهل و عیال و زن و بچه بدین باند چنگ زد و دلیل بود که او را از مرگ نجات
کوبد که دلیل بود که او را از مرگ نجات
هر عیال و زن و بچه بدین باند چنگ زد و دلیل بود که او را از مرگ نجات

توم خورش

دیش شد

ریک

سیم

و یونند

زن

شاغ

بوی سدا که بخلاف این بیند دلیل بر رخ و بوی که کند و الله اعلم حرف الزاعی که کامل
 التعمیر که از سر بر کوبد که زنی بیند که دخی و او دلیل کند که خبر و سبکی بد رسد
 از خوابان و اهل خود ختم کرد که او بیند که بر سر او و دلیل که عکس باشد و هتاک کرد و اگر
 مردی بیند که زنی پس او و زنی استن بود دلیل بود که او را پسری آید و اگر زنی استن
 بنیاد و بیند که زنی پس او و دلیل بود که بر سر صعب چیزی بدست و در بر و نکاو و
 اگر بیند که دختر او و منفعتش بیشتر باشد که آن کوید که این خواب از ن باد شاه بیند
 دخی زیاد دلیل بود که شوهرش کینه باید که بیند که پس زاد دلیل غم و اندیش بود اگر مرد
 بیند که دخی زیاد دلیل بود که عکس کرد که او بیند که پس زاد دلیل کند که کار بنکونی آن
 وی صادر کرد و از آن کار او نام نیکو در عالم منکسر کرد و اگر دخی و شین بیند که
 زن نندی او دلیل و تا و بلی است که کند حضرت صفاء فرماید که زنی بیند که پس
 بزاد و در زمان بان پس سخن گفت دلیل مرگ او باشد و اگر بیند که دخی زاد دلیل بود که
 او زنی او و زنی بدید که هر چه می باشد زاعی این سبب که کوبد که زاعی در
 خواب بیند مردی فاسق بدید بر رو و عکس بود و کارها اگر بیند که زاعی فرار کند با کسی
 بدید او دلیل بود که با کسی بدید بدید باطل فریفته کرد که او بیند که زاعی در گفت
 دلیل بود که مردی بدید که بیند که در جای که زاعی جمع آمد بود و دلیل که آنجا
 در دکان و فاسقان جمع کردند که او بیند که زاعی را اشکارا گرفت دلیل که در جای که باطل بگوید
 که مانای کوید که با زاعی بیند تا و بلیش کند هتاک بود و اگر زاعی بیند تا و بلیش کند بود که
 بیند که زاعی را پوسه بر کند دلیل که با زنی غریبه ناکند که او بیند که زاعی را بکشد دلیل
 کند که اهل بیند او را مصیبت سدا که بیند که با زنی زاعی سخن گفت دلیل بود که از اجناس آگاه
 کرد که او بیند که زاعی را پیا از هوا آمدند و منکند نشند دلیل که در آن بارش کری پاید
 آید بعد از آن زاعی جابر کوید که او بیند که زاعی و ندر و هر دو در شلوار او بود و دلیل
 بود که زن نشد با کسی که فشا کنند که او بیند که زاعی را معالج کرد دلیل بود که مردی در در
 پند هدا که بیند که زاعی را با پاف پنهان کرد دلیل بود که در هوا داری باطل جوی بود

اگر

اگر بیند که زاعی مقدار از خانه او چیزی فرار کند دلیل بود که فاسق باشد و بی اخلاق او
 چیزی بدید و در آن این سبب که کوبد که از جمله زاکا که در خواب بیند زاکا سبب بر سر است
 زاکا سبب زود بپای بود و زاکا سبب مصیبت غم خوردن باشد زیرا که سبب دلیل هتاک
 بود و در فل کردن جاسوس از تار و پود بود فی الحقیقه دلیل زاکا در خواب هیچ منفعت نیست
 حضرت صاف فرماید که زاکا بخواب چنانچه بود اول غم و اندیش دوم بیست و سیم مصیبت
 خصی پسین نان را که این سبب کوبد که او بیند که دخی زیاد دلیل غم و اندیش بود اگر مرد
 میباید دلیل که از پادشاه مردم آن مقام را در پند که او بیند که با زنی با و ان میباید نشد
 در وقت بود دلیل که در دخی خط و تنگی مضرت باشد که مانای کوید که زاکا با باران خواب بیند
 دلیل بر غم و فراخی و این کندی که بیند که با زنی برق همی در دخی دلیل بود که اهل آن دیار را
 هیچ و بیچارگی است و در دخی صفاء فرماید که دلیل زاکا در خواب بر سر و دخی بود اول بلی
 دوم خصی سیم لشکر چهارم خط پنجم بیچاره و زود بداند که در و جوی نیست که در آن بود و زاکا
 او را در وقت کوبد که این سبب کوبد که دلیل آن در خواب شمر طاع بود که او بیند که زنی
 از اندام او میباید دلیل بود که دخی و شمر را بخره کرد و بر قدر آن خون که خورد و در آن مال و فضا
 کرد که او بیند که زود از اندام خود جدا ساخت و بکشد دلیل که در دخی ظفر باید که مانای
 کوید که زود عیب بود که مال بیکان خورد و نما خورد که او بیند که زنی بسیار بر روی جمع شد
 و خون او را میباید دلیل بود که بعد از آن خون از مال و فضا شود و عکس کرد و جابر کوید
 که در دخی اندام او بود که اندامش را نمیباید که زنی عکس کرد دلیل که از دخی هر چه زنی بوی
 مرسد که او بیند که زود در دخی کوی رنده دلیل بود که دخی در خانه او بود و بعد از دخی که از آن
 ند و با رسید از دخی دخی من پند زاعی این سبب کوبد که اصل زاعی در خواب عیشت
 بیند خواب بود که زاعی را شکسته بیند دلیل که او کارش شکسته و بر دخی کرد و اگر زاعی
 بود که دخی بیند دلیل که کار او قوی کرد و عیش و سرور کرد که او بیند که زاعی بر دخی
 بود که کار او معیشت ضعیف کرد که او بیند که زاعی او شکسته بود دلیل که کار او پیا
 کرد و دنیا را نند خلق کرد که او بیند که زاعی او شکسته دلیل که کار او را نند که او بشود

حرف الزاعی

شک

زاله

زرو

زاقو

زبان

زبان

که تا گوید که زانو در خواب کار و کسب معیشت مردم بود هر چند که سخت بود کار و کسب
 البته تر بود و اگر کسب بود بخلاف این بود جای که گوید زانو در خواب کار و کسب جایگاه رفیع
 و عظام مردم بود و هر زبانه و مفصل است زانو بیند تا بایش چنان بود که مادر مردم زانو بداند
 زانو در عرف جانور است که بوی خوش او و دماغش که در بیداری بوی که بیدار بود
 با خود داشت با کسی بوی داد و دلیل بود که بیدار بود با ادب و زهد است و مردمان مدح و
 ثنای او گویند که بیدار بود بوی ناخوش داشت دلیل که مردم نکوهشی می کنند او گویند که
 زانو هیچ بوی نداشت دلیل که نکوهشی با کسی که از او متن ندارد که گویند که زانو هیچ بوی
 دلیل که عیال او با ادب و زهد است و زهد است و زانو در خواب بر چنان وجه
 بود اول ادب و زهد است و دوم که نام بیگانه بدارد که زانو پسندید زانو بیدار که
 زبان و زبان خداوندش بود و در کارها که در او بود از او صلاح و فساد این سبب بود
 او بیدار که زانو در خواب که بیدار بود که با کسی خصوصیت داشت دلیل که زانو در خواب
 او را با کسی خصوصیت داشت دلیل بود که بوقت حجب زانو بیدار بود که زانو در خواب
 یا در عرف زانو بداند دلیل که زانو در خواب زانو در خواب بود و زانو در خواب که بیدار بود
 او بیدار که او را در زانو است دلیل که زانو در خواب زانو در خواب بود که او بیدار که او بیدار
 خود را با زانو بیدار که زانو در خواب که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 که زانو در خواب زانو در خواب که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 در همان او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 دلیل که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 بود و بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 کوتاهی و زانو در خواب که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 و او را زانو در خواب که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 و انبیا که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 گفتار گویند که زبان او در خواب که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار

اگر چه

۱۱

حرف اول

زبان

زبان

زبان

زبان

او بیدار که زبان که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 که هر کسی بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 بود که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 گفتار او را مال حاصل کرد و بر قدر اما این زبان اسمعیل اشعث گوید که او بیدار که او بیدار
 او در از شد بود دلیل که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 هیچ نداشت دلیل بود که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 بود حنا که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 که زانو در خواب که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 در خواب بر شش وجه بود اول حکمت دوم ریاست سیم ترهان چهارم حاجت پنجم دلیل ششم
 یازدهم سخن گفتن بر زبانهای مختلفه و سیمین بیان نمیکند زانو بیدار که او بیدار که او بیدار
 و خواب که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 نقصان کرد و حقیقت صادقانه زانو بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 سیمین مال زانو بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 یاز کرد و دیگران بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 و زانو بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 او را بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 زانو بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 مرغ خود نبود دلیل که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 باید که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار
 خون که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار که او بیدار

بر سر وجه بود اقل ظفر بافتن و نیم خبر و منفعت سیم بقصا مال خاصه که از جایگاه زخم خون
روان بیند جای که بود زخم زده در خواب لیل بر کاری شکل کند که ظاهر کرد اگر بیند که از
از زخم خون میرفت دلیل بود که کسی بر روی دروغ گوید بعد از آن ظاهر کرد که آن دروغ بود
باشد اگر بیند که جایگاه زخم اما سیم داشت دلیل که مال عیش خوش باید لکن از دستاویز
خوابشان مفاد حق جوید بر روی چوبه این سیم بر گوید که زخم چوبه در خواب لیل بر رخ و بیا
بود اگر بیند که بخیر بود و چوبه داشت دلیل کند که او را زبان و مضرت رسد اگر بیند که
جاست خود بر زخم چوبه زد و میکرد دلیل که بیمار کرد و اگر جامه از دیگری بود تا بلب بختا و نیت
بود و در دیدن زخم چوبه هیچ خبر و منفعت نباشد زخم اینا که گوید اگر بیند که او را بختا
زدند چنانکه از زخم بر تن او بدید و کردید با دست پایش بر بستند و چنان زدند که
از تن او روان کردید تا بلب بختا و نیت دلیل کند که کسی زبان و ابر چاند و از آن
نمکین کرد و بقدر آن خون این سیم بر گوید که کسی بیند که او را بختا و نیت زدند که
بای او را بر بستند که از تن او خون روان کردید دلیل کند که او را مال حرام حاصل کرد و چون
بیند که اندامش بخون لوده گوید که بیند که نشان خستگی از زخم پیدا شده دلیل بود که
بقدر آن از هر کس فایده بیند که کافی گوید اگر بیند که کسی تا زبان بر پشت او زده و از آن
خون بر تن او اند دلیل بود که از آنکس مال حرام باید باز نهند و یا بکاهی مته کشد و اگر بر
پشت خویش زخم بیند نداند که او را زده دلیل که کار بدین و بیای و بنکو کرد اگر بیند که ناله
بر کس ندانند که تاره تاره کردید دلیل که اهل خاندان او بر آکند کردند اگر بیند که کسی او را
چوبه بر زخم دلیل که غلبه و مستمند کردند سبب مردی بدین و منافق اگر بیند که حد از او
بزد دلیل که او را سلطان عمل دهد و کارش بنکو کرد و اگر بیند که کسی او را کلوخی زد
که او را منفعتی حاصل کرد اگر بیند که کسی کلوخی بر پشت او زد دلیل بود که کسی او را بخت
کند اگر بیند که کسی او را مشرب دلیل بود که بخت زبان او را بر رسد از زنده اگر بیند
که کسی او را طایفه زد دلیل که از کسی سختی سخت شود و بر وی او بر دجا بر گوید اگر بیند
که یکی او را بزده و از چوبه زد دلیل کند که مال باید جامه پوشد و بختان بود که زنده را

زخم چوبه

زخم

نشان سر در نه

نشان سر در نه دست پای بسته بود اگر بیند که یکی او را بختا و نیت زد و
دانت که کسی معرفت لیل که از او چیزی بداند رسد زنده را بخت نباشد اما عیال
گوید که اگر بیند که مرده او را میرد دلیل که از سفر منفعت باید چیزی که از دستش زنده بران
بدستش آید اگر بیند که او مرده بود و او را میرد دلیل که او را درین وقت بود و بعضی
معتزلان گویند که و امش گذارده شود اگر بیند که مرده را نیز و از آن زدن را حق بود دلیل
بود که حال آن مرده در آخر بنیک بود بعضی صادق فرمایند که زدن در خواب بر پیش زخم بود
اول شناخته دویم مجادله سیم روشن شدن کار شکل چهارم سفر نیم شریف بر زخم غشما
حرام قنار سیم بر گوید که زخم خواب در آن داغ را و غم دانند بود و زنا را بنکو و نیت
بود اگر بیند که زخم یا کسی بد و او را دلیل که مال شریع کرد و یا تا زنی بر وی زدند یا
بر وی خشم کرد که کافی گوید اگر کسی بیند که زخم یا سیم میکشد دلیل که بر زبان مردم افتاد اگر بیند
که زخم بخور و زخم بود دلیل که مال سیم باید اگر بیند که زخم بخور و دلیل که بقدر آن مال بر عیال
هر چه کند جای که بود بر نه بخور و در آن را بلب بود و زنا را بنکو بود اگر بیند که زخم سیم بکجا
جمع شد دلیل که غم زخم بود و اگر کان سیم بیند دلیل که دختری بهتری کند لکن اندک
کرد اگر بیند که باز کردی بسته بود یا او معامله میکرد دلیل بود که او را بام روی دروغ گو
سر و کار اند و زنا و بلب سیم زخم زده و این سیم بر گوید که زده الو چون بوفت بود و بطعم
شیرین بود دلیل که بهر زده الوی که بخورد و او را بختی حاصل کرد و اگر زده الو ترش بود
دلیل که او را غم و مصیبت سدد و بعضی از معتزلان گویند که زده الو بختا و نیت زد و بختا و نیت
بود که اگر گوید اگر بیند که استخوان زده الو بختا و نیت زد بود دلیل بود که اندوهی بوی سدد
اگر سیم بر بود دلیل بود که از مردی اصل منفعت باید حضرت شاق علیه السلام فرماید که زده
بخواب چهارم بود چون بوفت خود بود و اگر بوفت خود بود و اگر بوفت سیم بر
بود منفعت بود و زده ها این سیم بر گوید که جمله زده ها در خواب لیل زد و بختا و نیت
جامها و خوریدنه و میوهها اگر بیند که جامه زده پوشیده بود یا طعامی با میوه زده میخورد
دلیل بر بیماری درخ و دانند که جای که گوید اگر بیند که جامه زده طعام زده میخورد بختا و نیت

حرف زخم

زخم

زخم الو

زخمها

در شش در خواب بدین در شش لیل عم و اندک بود اگر بیدار شد که در شش بخفت و لیل عم و
اندک بود اگر بیدار شد که در شش از درخت جمع میکرد و لیل بود که نام دی بیل و اخصو
افشد و زینج این سبب بر کوبید که زینج در خواب لیل پنج و بیماری بود اگر بیدار شد که زینج بخفت
و لیل بیمار کرد اگر بیدار شد که زینج را بفرخت بابک و بخفت با از وی ضایع کردید و لیل کار
بیماری عم این کرد و بیمار کرد اگر بیدار شد که زینج با زینج با زینج بخفت و لیل که کار
بیماری است و روان را به بیماری هم بیدار کرد اگر بیدار شد که زینج زرد و جاکا جمع میکرد
و لیل که در سفر بیمار کرد و زینج این سبب بر کوبید که زینج که زینج پوشید بود و لیل بود که کار
ش و شش این کرد اگر بیدار شد که زینج ضایع کردید و لیل که در شش بر وی خیره کرد اگر بیدار شد که
اورا زده و او در پوشید و لیل کند که انکس باری قهر کردن دشمن بار بود و نفس شاد و کینه
بعضی ان معانی کوبید که زینج حصص و زینج که او را نگاه دارد که مانی کوبید اگر کسی بیدار شد که زینج
و لیل بود که این بود از شش شش و اهل دنیا و اگر بیدار شد که زینج سلاح پوشید و داشت
بوسکه از شش عامه و زینج و شش این کرد و حضرت صفای فرماید که زینج در خواب بر شش و زینج بود که
ایمنی از دشمن و زینج حصص و زینج قوت چشام مال پیچند که کافی ششم بکوفی و زده کرد و زینج
مردی بود که او بیمار و زینج مائز و زینج این سبب بر کوبید اگر کسی بیدار شد که زینج ان با خود
و لیل بود که زینج همان بقدران دی امدح و شاکو بند خاص چون بیدار شد که زینج ان ناسود و زینج
اگر بیدار شد که زینج ان خور و میگرد و لیل بود که بیمار کرد اگر بیدار شد که زینج ان بر جامه بپوش
او همانند لیل بر بیماری بود اگر بیدار شد که زینج ان زینج ان لیل بود که ان بیماری سختی است
که مانی کوبید اگر بیدار شد که زینج ان کوفته بخفت یا کسی بوی داد و لیل بود که زینج ان کوفته بخفت
حکم زینج ان وقت باشد که کسی جامه بپوش و بوی زد که زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان
بود اگر بیدار شد که زینج ان میخورد و لیل کند که زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان
مال و زینج حاصل شود و زینج ان مدح و شاکو زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان
ان موضوع این سبب بر کوبید که زینج ان طبع و زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان
و زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان زینج ان

شش

زینج

زینج

زینج ان

زینج

برسد و اگر اینجور ازین بیدار بختن بود و لیل که او را پسری آید و پادشاه کرد و اگر
بیدار شد که زینج از دست او برید و لیل بود که اگر زینج بختن بود و زینج اندک و او را با بطلی ازین
بر و حضرت صفای فرماید که زینج زینج در خواب بر چشام و زینج او را پادشاه متواضع
و زینج زینج سبب بر کوبید که زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
اندک و شش بود اگر بیدار شد که زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
کرد و اگر بیدار شد که زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
یا کسی بیدار شد که زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
بیدار شد که زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
جامه از زینج او بود که زینج لیل بود که زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
زینج ان سبب بر کوبید که زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
فطر میداد و لیل بود که زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
همین صلوات و اگر زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
باید که مانی کوبید اگر کسی بیدار شد که زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
رسول الله فرماید حصص اموالکم بالزکوة یعنی حصص کنید مالهای خود را بر زکوة دادن
جا بر کوبید اگر کسی بیدار شد که زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
که زکوة مال او در خواب بر وی افتد بجه بود او را بشارت و زینج زینج زینج زینج زینج زینج
بودن کارها مشکل چهارم فضا حاجت پیچ و زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج زینج
زکال این سبب بر کوبید که زکال بخفت بیدار شد که زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال
کسی بیدار شد و لیل بود که او را مال حرام حاصل کرد اگر بیدار شد که زکال زکال زکال زکال زکال
و لیل کند که زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال
اندا مش زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال
اگر بیدار شد که زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال زکال
و هر چند که زکال صفت است بیماری و بختن بود که مانی کوبید که زکال زکال زکال زکال زکال

زینج

زکوة

زکال

زکام

نکایه

ز لوله

زمین

زمین

بر کسی ختم کرد و زود صلح کند حضرت شافعی فرمایند کلام در خواب بر سر چه بود اول
بیماری انداخته و بیم ختم گرفتن بر کسی ستم منفعت یافتن ز لایب در خواب دلیل بود بر جهل گوش
بیردن از انداخته و یافتن مال بسیار و ترش شدن شادی اگر بیند که ز لایب داشت کسی بد داد و
ببخورد دلیل بود که بعد از آن وی را مال و نعمت حاصل کرد و اگر بیند که اندک ز لایب در دهها
هزار دلیل که از کسی سخت خوش و لطیف شود جای که بیند که ز لایب بر عفران بخورد دلیل
بود که مال با بدد اگر ز لایب بر عفران خورد دلیل که بیند که ز لایب این سپهرین گوید اگر
بیند که ز لوله بود و زمین میخورد دلیل بود که مردم آن دیار از پادشاه و بیخ و بیل و سلاطین
جنبیدن زمین و بعضی از معتبران گویند که زمین میخورد دلیل بود که آنست بر مردم رسد
و بیمار بود و آن دیار و اگر بیند که زمین بر کمر بدد جانب بر سگ بالاشد دلیل که فتنه و بیکار
عظیم با اهل آن ملک برسد که ساقی گوید اگر بیند که زمین اهنه سینه بخشد یکجا فقر و فاقه
جانب بجا افتد باقی ماند دلیل که پادشاهی آن زمین آید اهل آن دیار را عذاب کند و حال
اشان از ابتلا و آج بر سر حضرت شافعی فرمایند که دیدن ز لوله و خفتن زمین فرشتان این جمله
در خواب محنة و بیکار عظیم بود از قبل پادشاه یا خط و بیماری بود قولی که شخص تاجر و بزرگ
الارض و هر حال زمین اوزه در خواب عقوبت علامت بود بر اهل آن دیار و مردم آن
گویند که زمین در خواب دیدن فرزند برادر بود یا مال حلال بود شاید که زمین زلزله داشت
یا کسی بوی بخشد دلیل بود که فرزند یا برادرش از دنیا برود یا عذاب کرد یا مالش از دست
برود که مانی گوید که زمین دیدن مذهب بگوید و هر بنده و نقصان که در نزد بود تا و بیل آن
بدین مذهب باز کرد و جای که زمین در خواب کنیز بود و حکم آن ازینک بد بیکتر باز کرد
و بعضی گویند که زمین در خواب دیدن دلیل سختی نیکو بود حضرت شافعی فرمایند که دیدن زمین
در خواب بر پنج وجه بود اول فقر و فاقه و برادر سیم مال حلال چهارم کنیز و پنجم سخن
بنکو هر چند که زمین نیکو و پسندان دلیل است که گفتار بگوید و تابش زمین است او سپهرین گوید که زمین
بخواب دیدن پادشاه بود از خواب بیند که زمین بود چنانکه مردم از آن مضطرب و سراسیمه
و دلیل که مردم از پادشاه مضطرب و سراسیمه گویند که هوا سخت سرد بود و سراسیمه از آن

فرمود

حرکت

زمین

نداشته دلیل که اهل آن دیار از پادشاه خبر منفعت رسد و زمین از او خوف خود دارند
بهره بود که مانی گویند که زمین از او وقت خود دیدن چنانکه سراسیمه باشند دلیل یافتن
مرد و زیادتی عزت و شرف باشد مردم عامه و از پادشاه قوه و نصرت خود دلیل بر پادشاه
عدل و انصاف بود زمین دلیل است که گویند زمین در خواب دیدن بود اگر بیند که او را زمین
بود فراخ و بزرگ و جمله دیدار بود و حال آن زمین پاکیزه بود دلیل که او از زنان باشند
و صلاح چنانکه در میان ایشان را فضل و جلال و منزلت بود اگر بیند که زمین بعبادت برود
شد چنانکه با فاش بد بدان نبود و دلیل که زن کنند از آن زن او را نعمت و استیاد بسیار
حاصل کرد و اگر بیند که در آن زمین نیاید و سبزه و چمن بود و دانست که صلوات بود
دلیل کند که آنست مستطاب بود چنانکه سبزه و در خواب بر اسلام بود این سپهرین گوید اگر
بیند که در زمین سبزه و نبات معروف بود یا نعمت استیاد دلیل که او را فضل و دیانت بود
و سر انجام ثواب حق باید و اگر بیند که در صحرا بود مانند بیابان و از زمین آشناسد دلیل
کند که سفر و در کند و اگر بیند که زمین ای کند و خاکش میخورد دلیل که مال با بدد
آن خاک که خورده باشد اگر بیند که در زمین ناپیدا کرد بدین آنکه در آنجا جایگاه بود
دلیل بود که هلاک کرد و اگر بیند که زمین امانت چاه یا ستر یا برهمنی کند دلیل که مال آید
بیکر و جمله بدست و در و اگر بیند که زمین او را فرزند کند دلیل که در غم و مصیبت افتد
قبل از آن مال او تلف کرد و اگر بیند که از زمین فراخ بر زمین نعل شده دلیل بود که از کار و
نیک بکار بد افتد جای که گوید که زمین باری سختی بگوید و بر او مرده داد دلیل
بود که در بر زمین دنیا خرد یا کند چنانکه مردم از آن شکست آید و بعد از وفات او را
یاد کنند و اگر ندانند که زمین باری چه گفته دلیل که خرابی کند کسی را یا سازد و اگر بیند
که زمین در بر پا شد و نوشت دلیل که آخر عمرش شک باشد اگر بیند که برخی از زمین در
و بر او نوشت دلیل که بر تنگی معیشت او که بیند که آن زمین خراب و از دست رفت بود تنگی معیشت
خداوندان سپهر و ابا شد که بیند که زمین خود را فراخ کرد باشد که عمرش که عمر خداوندان
باشد در آن کرد و اگر بیند که زمین او میخورد دلیل بود که بفرزد استعیل گوید اگر بیند که زمین

و بگویند سبب آنکه بیدار نشود و خواب میخورد و دلیل آنکه خوردن در مکانی که بیدار دروغ
 زبنتون در خواب خبر ویران شود اگر بیدار دروغ زبنتون می خورند و میخورد و دلیل آنکه بیدار
 آن خبری منفعه بدو رسد جای که بیدار زبنتون ملخ تلخ بنود و با نان میخورد و او را اندک منفعه
 برنج و سختی حاصل بدو رسد این سبب که بیدار دروغ بخواب بطعم چون ترش بود و دلیل آنکه
 دارد و دلیل بر خیر منفعه نکند و چون دروغ غفلان باشد دلیل بر بیماری کند اما خوردن
 زهر باج در خواب دلیل بر خست و کندی زبنتون است این سبب که بیدار زبنتون بخواب چون کمتر
 بود دلیل بر دانی ساختگی کار و دنیا کند و هر چند زیاده را از تر باشد بهتر باشد و چون
 زیاده را نوشته باشد دلیل بر نقصان عمر و درویشی کند و اگر بیدار بیدار زبنتون بیدار
 نشسته بود در آن زیاده در آن دراز کردید دلیل بر عیش و روزی بری فراخ کرد و اگر بیدار
 که در بیدار است خود در نوشت و بیک خانه نهاد دلیل بر عیش و دولت خوش و آسایش کند اگر
 بیدار که زیاده را بیدار باشد منفعه دلیل کند که بز و گاه او بیجا جمع کرد و اگر بیدار که زیاده
 بر کردن نهاد دلیل کند که آسایش و بر کردن مردم را جمع کرد و اگر بیدار که زیاده را نوشت
 بکسی داد دلیل بود که عمرش را بخرید و رسید و اگر بیدار که زیاده را بگوید که سطر باشد دلیل
 روزی بری نیک کرد اما عمرش دراز بود اگر بیدار که زیاده را فراخ باریک باشد دلیل و نیک
 فراخ کرد اما عمرش کوتاه بود جای که بیدار که زیاده را سطر باریک باشد دلیل که عمر
 روزی فراخ کرد و اگر بیدار که زیاده را کهنه در بدن کسند و دلیل که عمر تلخ گذراند و عیش
 تنگ کرد و اگر بیدار که زیاده را بگوید که بیدار کند که آنچه دارد از دست او بشود و اگر
 بیدار که زیاده را نویسد او را بداند با خیر بدد در خانه بکشد و دلیل که دولت و انبال باید عیش
 در آن کرد و زیاده را که در خواب دلیل بر دانی عمر کند و در نوشت و دلیل بر سبب
 عمر کند و خست و خلاق نماید و زیاده را در خواب بر شستن چه بود از ساختگی مردم
 و بیم دانی عمر سبب روزی چهارم عیش و دولت بگوید و شوازی عیش شسته گاه و امانت که بر کرد
 جمع کند چون زیاده را در بدن بیدار این سبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار چون در شست
 چنان پایانی نباشد بلکه چون بر پشت چنان پایانی باشد حکم نیک بدان برداشت بن

نیمه

زیاده

نیمه

نیمه

باشد بر آنکه در آن چنان پایانی است اگر بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را بیدار
 و خداوند منعم است بر آنکه در آن چنان پایانی است اگر بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 دلیل کند که در آن سبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 او بخوابد سبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 نداشت دلیل کند که در آن سبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 کند و الله اعلم حرفه است که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 و زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 که سبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 کافز بود که سبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 کارها دشوار است اگر بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 که گفتیم مصاحبت افشا و از خیر منفعه بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 بدین صفت که گفتیم از او جدا کرد و جای که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 بسبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 که سبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 و بزرگ بود دلیل که او را از دست اینا خیر منفعه است از ایشان عیش بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 سبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 سبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 از دست کرد و اگر بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 که در سبب که بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را
 باشد که اگر مردم بقیاق و قدم بر پایند بعضی معتبران گویند که ساق و خواب عمر و از
 باشد اگر بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را در خواب بیدار که زیاده را

حرف السین

س

ساطو

ساعده

ساق

راسته ضعف بیند و لیل که عمرش بنظم کرد و کما کو بد که بیند که ساقش آهسته بود
 یار و بهین و لیل بود که هر شش در آن کو و و مالش باقی ماند که بیند که ساقش از آنکه خوب بود
 دلیل کند که عمرش و و لیل که ساقش از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 چاکر بود که بیند ساق در خواب مرد آن را زن بود و زن و اشوی باشد که بیند که ساقش از آنکه خوب بود
 و یکدیگر می پیچید و لیل که هلاک او بود اگر بیند که ساقش از آنکه خوب بود و لیل که و
 بسیار بر وی جمع کرد و در بیند که در زندان ماند که بیند که از ساقش تا موی بسیار بود و لیل که و
 گذارد و شود حضرت صادق علیه السلام را که دیدن ساق در خواب بر چاه و بود اول مال و هم معیش
 سیم عمر و از چهارم مرد آن را زن بود و زن و اشوی باشد که بیند که ساقش از آنکه خوب بود
 بزرگ و بهین بود و سینه در خواب بزرگی بود از پادشاه و هم پیش سینه کوچک و تا و لیل که و
 بود و سینه بود و از بزرگی و عزت بود از مردی بزرگ که معیش و سینه او کند سینه در خواب و اشوی
 و راحت بود از پناه مردی که خدمت او کند و اشوی که در سینه در خواب و اشوی که در سینه در خواب
 بود که مردی معشایر پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 الی و تن که بهیشتن و لیل که ساقش از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 بزرگی و هم بهین بود و سینه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 پادشاه بود و سینه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 اگر بیند که ساقش از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 آن مضر است ساقش از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 دلیل بود که خدمت پادشاه عادل کند و اگر بخلاف این بیند خدمت پادشاه ظالم کند ساقش از آنکه خوب بود
 کوید که دیدن سینه در خواب لیل که و اشوی که در سینه در خواب و اشوی که در سینه در خواب
 کند که او را از آن ملا میاید سینه که بیند که سینه در دستش باشد و لیل که و
 کسی او را پادشاه و سینه باشد از آنکه خوب بود و سینه که بیند که سینه در دستش باشد و لیل که و
 ندانست دلیل باشد که او را مردی با فتنه باشد که دوستش را و از آن کاههای مکرر
 نکاه داد و بعد بزرگی سینه که کوید که بیند که سینه در دستش باشد و لیل که و

سینه

سینه

سینه

سینه

از دشمنی که بیند که سینه او بر زمین نهاده بود دلیل که او را با مردی فاضل صحبت افند و از آن
 ضعف سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 و سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 بعد بزرگی سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 تن بد و سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 و اگر بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 کوید که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 سینه در دستش بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 که کوید که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 حرم کند که مال پادشاه سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 اگر بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 و سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 بود و سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 چون سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 بخلاف این باشد که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 و روزی حال چاکر کوید که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 دیدن سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 معین کرد و اگر مرد در میان سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 باید که سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 و در آن کوید که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 ملک بکران بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 دلیل بود که سینه که بیند که سینه او در میان بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود
 واه اسلام بود دلیل که او را از آنکه خوب بود و ساقش از آنکه خوب بود

حرف...

سینه

سینه

سینه

بر رب بود و نادر است در عین بابا اگر هم سبیل ابن سهرین گوید اگر بپندد که در چشمها سبیل است
 چنانکه چیزها را نمیتوانست دید لیل که برود تا در یکی چشم در بر او نقصا افتد خاصه چون چشمها
 سیاه او اما اگر چشمهای آنقدر آلوده و سبیل داشت لیل کند که در راه بدین با نماند اگر بپند
 که چشمها سبیل داشت و سبیل داشت لیل کند که فرزندش بیمار کرد و یا از وی مفارقت جوید
 اگر بپندد که پلک سبیل از چشم او بر کوفت چشمهاش در دست گردید لیل بود که در دست عالمی نوب
 کنند آن عالم را و بر او در دیار سوار گردد و بعضی از معبران گویند که فرزندش از بیماری
 شفا یابد و اگر در عزت بود یا از ناز سبیل ابن سهرین گوید که سبیل در خواب بر من دردی
 منافی بود که بر من درستی مال ضایع گردد که آنی گوید که بسودر خواب دیدن کینه باشد یا با
 اگر بپندد که سبیل نو فرزند او است لیل کند که کشته کی با خادای و در حاصل کرد اگر بپندد که سبیل
 او بشکست یا ضایع شد لیل کند که کینه با خاداش می بیند یا کینه را و اگر بپندد که سبیل او سوراخ
 شد لیل کند که کینه با خاداش بیمار گردد اگر بپندد که سبیلش را از آب صابون لیل کند
 آن کینه را و خادام او را در آخر منقطع صلاح است صواب تر نماید که دیدن سبیل در خواب بر من
 بود او که من در منافق و دین سیم خادم تمام کینه با کینه تمام بود در ششم صلاح تن هفتم خبر در کینه
 تمام میراث از کینه زن که بسیار است سبیل ابن سهرین گوید که سبیل در خواب لیل کند و بر ناز و نقد
 اگر بپندد که مرد ناموس یا بان سبیل بود و ندید لیل کرد تا آنجا خط و تنگی بود و مردمان را
 کینه معیشت نباشد اگر بپندد که سبیل از خانه خود برین انداخته یا بکسی داد لیل کند که از در
 آن دیار خط و تنگی نباشد حضرت صادق علیه السلام فرماید که دیدن سبیل در خواب بر من وجه بود او را
 بنا بر منتهای خط و تنگی سیم یعنی معیشت سبیل ابن سهرین گوید اگر کسی بپندد که مانند سبیل
 از سر او جز باریده لیل کند اگر کسی گزند وی سبیل بیدمان سبیل که از سر او فرود آید
 اگر بپندد که ابن عزه از وی ابل گردید لیل کرد اگر ندانم کرد اگر بپندد که با سبیل سر می از سر
 فرود آید و لیل کند که بیغم گردد و سفید گردان گوید که سفیدان خواب دیدن غم اندیش بود
 و بعضی از معبران گویند که سفیدان لیل کند که وی بود اگر بپندد که سفیدان است یا کسی بوی داد
 دلیل بود که سبیلاری با کسی گفتگو کند یا جو گوید اگر بپندد که سفیدان داشت خوشتر کردی

سید

سب سے

سبوں

سبق

سفید

قوله مسند

خود را سفید کند عاقل و متفکر گردد و سفید روی او نشیند و گویند اگر کسی بپندد سفید روی
داشتند و سست که ملک است ایستد لیل که بقدر آن ادا مال و فواستد دنیا حاصل کرد که آن کوته
کرد و او آن سفید روی بپند چون خنایه و طایه و بوق و عاقلان جمله خدا متکبران باشند و عاقل
کوید چراغ پیام و پانین و تنور و شور و اینجمله که خدا خانه بود و قوا و بل و چنان و خدا خانه باز کرد و روش
کرد خواب خداوند چهره ها بود سفید مهره این سیورین گویند اگر کسی بپندد که سفید چهره سفید بپند
که هر کس را از نهان خود آگاه می دهد و دیدن آن بتاریل مراد و رخ و صفت و معنی بود و زمان
و سوائی و ظاهر شدن از ایشان حضرت صادق فرماید که سفید مهره در خواب دیدن بر چهره
و جبهه بود اقل خبر کرد و در یکم سخن دروغ سیم ظاهر شدن از پنجهارم مصیبت ستاره کان دانیال
گویند که ستاره کان در خواب لیل کند بر زکات و امیران و افتاب لیل کند بر پادشاه و عمار و لیل
کند بر وزیر اگر کسی خدای در خواب بپندد لیل کند که وی را باد همگان شغلی افتد که ایشان
مال و نعمه بود اما سفا و بخل و مکاد و فریبند بود و اگر کسی تیر از خواب بپندد ویرا با بارها
و مصیبت بنگین و آوری افتد و انفس او را و منصف و ابر و عی و باشد اگر کسی تیر از خواب بپندد و بارها
سرمه کنی خوشتر از دیگر بار کاری افتد اگر زهره را بخواب بپندد لیل که او را با خادمان خوشتر
و زنان محبت پیوستگی باشد از ایشان خبر و راحت بپندد اگر عطارد بپندد لیل که او را پیوستگی
بود با مردمی عالمه دانا و حکیم و از آن مردم او را فایده رسد اگر بپندد که یکی از ستاره کان با وی
سخن گفته و لیل کند که قتل و بزرگی با باریا و سیورین گویند آن ستاره کان تابان چون شعری عتیق
و سهیل و اکلیل و بعضی نمانند که مشرکان ایشان را صیحه ستند اگر یکی از ایشان بخواب بپندد و لیل
بود که او را با اهل فقه و مشرکان صحبت افتد اگر بپندد که ستاره کان ایشان بود توبه بپندد کرد
و اگر بپندد که ستاره و روشن بر زمین افتاد و در ششائی که گشت لیل کند که عالمه بزرگوار و دانا
هلاک گردد و ستاره کان و روشن بنا و لیل عالمه بود فقه و علما مانع با تیر هم هستند اگر
بپندد که ستاره کان میوزیدند و لیل که خفته و آشوب و پادشاه و وزیر کان افتد اگر بپندد که
آسمان ستاره بر سر می افتاد و لیل بود که از پادشاه نعمه تا بید بقدر خوران ستاره اگر بپندد
ستاره را بیلست بکوفت لیل بود که او را فرزند می آید و مقرب پادشاه باشد و اگر دو خانه

حرف السين

کفید مہرہ

منار کا

بزبان قطعی میگفت بای شنبه لیل کند که خبرها قریب شود و یا ایشان انداخته اند
 بزبان خواروی گفت شنبه لیل که خبر مکرر شود با عقل گرفتار گردد اگر بپند که بزبان
 صیقلی میگفت بای شنبه لیل که وی با مردم در انصاف و بی شغل افتد و اگر بپند که بزبان
 یونانی میگفت بای شنبه لیل که بچشم حکمت و کلام مشغول گردد اگر بپند که بزبان کرچی میگفت
 بای شنبه لیل که بچشم بی بدی و نادان او را غم رسد اگر بپند که بزبان میگفت بای شنبه لیل
 هرگز از زبان نشنیده بود و ندانست که هر کس که شنبه لیل کرد و کاری میخیزد و ندانست
 از آن کار چون خلاصه باید که مانی گوید اگر بپند که بزبان سخن میگفت بای شنبه لیل که
 کار شرح کند و از آن کار منفعت باشد جایز گوید که هر بانی که کسی بگوید شنبه
 نادانان صلاح باشد و اگر آن سخن چو بود و اگر بخلاف آن بود تا بیلان بر سر نشاند
 و اگر بپند که باندای از اندام بخود سخن میگفت لیل که خوشی بپند و بفرمود
 علیهم السبیم و ایله هم و از جمله پاکان و اعیان است که این سخن گوید که سزاوارست
 خصی بود و پسداد اگر کسی بپند که سزاوارست باشد با کسی بوی داد و لیل بود که با او خصی نماید
 شود جایز گوید اگر بپند که سزاوارست بود و بر سر شد و بخورد و لیل باشد بهر کار و اگر
 بپند که سزاوارست بود و از خانه بیرون انداختن و خنک خنک و خنک و در صلی انجام دهد
 سزاوارست هیچ ضرر نباشد و سخن دیگر و این است که بگوید که سزاوارست بود و اگر بپند
 که سزاوارست بود و اگر نشد لیل بود که در وقت مهری کرد و او را خواستگار بود و از او خبر
 منفعت باید اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که لیل که از مهری معزول گردد از پند و
 مادر و خود جدا گردد اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که لیل که از مهری معزول گردد از پند و
 و اگر وام دارد و امش گذارده کرد و از مهری معزول گردد و اگر بپند که لیل که از مهری معزول گردد از پند و
 شفا باید و اگر در غلظت باشد گرفتار بود و زود بچرخد و اگر مهری معزول گردد و اگر بپند که لیل که از مهری معزول گردد از پند و
 و لایق باید و اگر خلاصه بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که لیل که از مهری معزول گردد از پند و
 بجای افتد بپند که لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که لیل که از مهری معزول گردد از پند و
 بخورد و لیل بود بر باغبان مال اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که لیل که از مهری معزول گردد از پند و

سند

سریک

اگر بپند که سزاوارست بود و لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 و لیل بود که مال باو شاه خورد و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 بود که سر کرد و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 سزاوارست خورد و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 بخورد و لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 سال مال و لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 مال حاصل کرد که مانی گوید که اگر کسی سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 باید که بخورد و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 که کاری پیش کرد و لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 بود معزول کرد و لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 و لیل که از با کسی اوردی انداخته و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 از دست برد و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 بپند که لیل که نو فو کار کا خبر باید که بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 کرده هزار و دهم سیم بیاید که بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 او ضایع کرد و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 سخن گو گفت و لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 ندارد که بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 مادر و پند شد و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 سزاوارست بود و لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 سرین بود و لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 اگر بپند که سزاوارست بود و لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 و لیل که از بخت مکانی باید که بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود
 اگر بپند که سزاوارست بود و لیل که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود و اگر بپند که سزاوارست بود

خزائن

سرخس شد و بکلیه کاران میل کرد و لیل کند که میل دیگر ندارد و اگر بیدار از آبکته بود دلیل
 بود بر هلاک و اگر بیدار که پس او سپهرین بود بازین دلیل بود که مال باید و اگر بیدار که سر
 بود دلیل کند بر خطر و هلاک و اگر بیدار که سرافراهنی بایست که بود دلیل که خدمت می کند
 کند اگر بیدار که از سرافراهنی از رخ خند لیل که کارش بالا که استعمل کوید که بیدار که سرافراهنی
 سر چای با یانی شده لیل بر غم و اندک کند اگر بیدار که سرافراهنی چون سر دادن شده لیل بود که
 از کوان بکرم و دشمن را فخر کند و اگر بیدار که سرافراهنی چون سر غان شده لیل که بفرود و اگر بیدار
 که سرافراهنی بود و میخورد و لیل کند که سرافراهنی خود را بخورد و اگر بیدار که سرافراهنی از زنجیر کرد
 و بعد از آن بجای خود نهاد و دست شده لیل کند که سرافراهنی در چشمه لیلت باید و اگر بیدار
 که سرافراهنی در کنار داشت و در نش استن بود و لیل کند که سرافراهنی در و و اگر که سر خود را از سر
 بیدار لیل کند که شورش میخورد اگر بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که مال باید جای کوید
 اگر بیدار که سرافراهنی میخورد و بنا و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و لیل کند که اگر کسی باید و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 بهر از خام باشد صفتی کوید که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 بیدار لیل که از بیدار با مادر جدا کرد و اگر سر خود را بیدار لیل کند که با مادر
 پیوندد و اگر بیدار که سر خود را بر کمر باز بست و لیل کند که از کسی بضاعه بستاند یا کند
 و اگر بیدار که سرهای هر بیدار در پیش داشت و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و مصیبت شد که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 بپنا حضرت صادق علیه السلام فرماید سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و تیرمهر سیم پند چارم مادر پنجم امیر ششم عالم هفتم ده هزار دوم هشتم پسر طهماسب
 دن باز دهم توانگری اگر کسی بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 بام تهران صحبت کند و کار اوین کوید و در و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 دلیل کند که او را بسبب همتی خود و اندک و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و آن چنان بود که سپاهان بچشم نشسته است باید تا بایش باطل بود و این سپهرین کوید که بیدار که

متراب

ن سپهرین معین کرد و بیدار که بزرگ علم باطل کوید و داه صواب کوید که بیدار که خاندن سپهرین
 میخورد و لیل که از علم باطل جمع کند که ان مال باید و بنا شد سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 کسی بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و باشد که مهرت کرد و و اگر بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 زلم که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 او و آن و آن بود و اگر بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و بهر و و لیل بود که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 مرده کان دیده لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 که بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و لیل که ان جویند مال حرام بود و اگر بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 کوشک او ازها بود و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 اگر بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 زمین سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 اگر بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 راه صلاح بخود بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 کرد و و بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد
 و بیدار که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد و لیل کند که سرافراهنی میخورد

حرف التین

سرای

سرای

که اورا دختری با خواهری اید و هم او کو بد که صفه سرای لیل کند بر ما در و بد که اگر بیدار که صفه
سرای او بود و پاکیزه بود دلیل کند بر شنید سستی بن پدر و ماد و جابر کو بد که اگر کو بیدار که در سستی
بزرگ و پاکیزه بود و در شنید و دانست که انشای ملک او بود دلیل کند که در سستی روی فراخ
کرد و در جابا بیدار زن خود که خواهد توان کرد و در لایت با بد که اگر انشای ازین بیدار شود
توان که خواهد نصرت صفای فرا بیدار که دیدن سرای و خواب بر شنید و جبر بود و اقل مردان زن
زن دنا شوهر دریم توانگری سیم پنج چهارم عیش خوش بین مال ششم دلایب هفتم عزت هشتم
امانت نهم سبب سیون کو بد که اگر کو بیدار که سر بداشت یا کسی بد و داد دلیل بود که اورا و ان
مال اینجا چیزی و در حاصل کرد و اگر بیدار که سر بکند که در خانه لیل کند که در زبان هم افتند
بیک و او و امل است کند سبب رخ دان بد که در خواب دیدن سبب رخ دان در دنیا که اهیچه بود و
در رخ دل غم و اندیشه و زنان و اخبر و خری باشد و در زن است که باشد جابر کو بد که در سبب لیل و نیک
و کلاه و متبارجیه و دستا اگر چه سبب بخند دلیل که جنک فتنه و اشوب خون و بخت و اوست
دار و بر مردمان ستم و بیدار کند بیدار سرخ جامه او اگر انشای و در سبب یاد و در صومعه و جابر
بنک بیدار بیدار که از آن بود که بکنیم سرخ بیدار که دیدن سرخ بیدار و بی مال بود اگر بیدار که
بوتن و در سرخ بیدار که آمد دلیل کند که اورا مال هیچ و در سبب حاصل کرد از احوال اگر بیدار که
بوتن او سرخ بیدار که در و شن بود دلیل کند که مال حرام حاصل کند سرخ بیدار که سرخ
کو بد که سرخ بیدار که در خواب و بیدار بود اول سرخ بیدار که سرخ بیدار که سرخ بیدار که سرخ
سرخ که خون برارد پنجم سرخ بیدار که سرخ بیدار که بکا سرخ بیدار که سرخ بیدار که سرخ بیدار که سرخ
که نزد کسی شکایت کند از دلای و در سبب که بوی سدا یا سبب مال که از او ضایع کرد و اگر بیدار که
سرخ بیدار که لیل که شکایتی که کند محال میبوده بود اگر بیدار که بوی سرخ بیدار که سرخ
بر آورد دلیل کند که هر می بود بیدار که هر کس از وی شکایت کند اگر بیدار که پیش هفتی می
سرخ بیدار که شکایت خود از او هفتی کند اگر بیدار که اهیستوی سرخ بیدار که لیل بود که
خود برین بود که مانی کو بد که اگر بیدار که سرخ بیدار که شکایت از وی کند اگر بیدار که اورا سرخ
ی آمد دلیل نا توانی بود جابر کو بد که اگر بیدار که سرخ بیدار که سرخ بیدار که سرخ بیدار که سرخ

سرب
سرخ‌دان
سرخچه
سرفید

مهر

[illegible]

حرف الثین
سرکہ
سرکین

سپر کمری

اگر بپندد که کسی سکره نمیدارد و داد دلیل که از سختی خوش گردان کسی شود خوش شود کرد اگر بپندد که
 سکره او بشکست یا ضایع شد دلیل که سختی و ضایع کرد و بعضی از معبران گویند که سکره در خوا
 بر سر وجه بود اول فرزند دوم عیال سیم دوستی که بر او بود جاوید که سکره و خواب بکنند بود
 اگر بپندد که سکره تو را بکنم و داشت دلیل که کنیز خویشی بخرد و اگر بپندد که سکره او بشکست یا ضایع
 کرد دلیل که کنیز او را هلاک کرد و حضرت صفیاء فرمایند که سکره در خواب بود و خواب بود
 اول زن دوم کنیز سیم خادم چهارم نوام دین پنجم صلاح حال ششم عمر بلند هفتم مال هشتم نعمه
 نهم سخن خوش دهم مهر اشراف و خجسته نهم سبب این سبب گویند که سبب در خواب چون شین بود
 خوردن آن مال در روزی بود که استاید شد و چون ترش بود دلیل که مال با هم داند بدست
 آید که گویا اگر بپندد که سبب در خواب بپندد اگر شین بن بود شفا یابد و اگر ترش بود بیماری آید و در آن
 کشد سلاح بداند که سلاح بنای از جنگ بود و آن دلیل که عوف بنی بود و دولت این چهار
 گویند که بپندد که سلاح پوشیده بود و او در دنیا ایشان بیکانه بود دلیل که جمعی نان بجا
 تعرض میزد و از گشتن بوی میگویند و نتوانند ساینند و اگر آنکس را اشتنا بود دلیل که از
 دشمنان میگردید بوی نه سکره مانی گویند که کسی خود را با سلاح در دنیا نمیبرد و با نفوذ
 پیران باشند دلیل هر دو شتا و اشتنا یاز و کند و اگر بپندد که با سلاح ببرد کان داشت یا چیز دیگر
 دلیل بود که خداوند جاه و دولت کرد و اگر بپندد که از آن الهائی که بدان جنگ کنند ضایع کرد و دلیل
 که نقصان از آن بود اگر بپندد که با کسی جنگ نمیکرد و او را بر نیزه زدند و دخترش کردند دلیل
 کنند که با کسی جنگ خصم کند و اگر بپندد که کسی را نزد دلیل کنند که و آنکس در از زبان کرد و اگر
 بپندد که کسی را بر نیزه زد دلیل کنند که در این سخن گویند بنامه باب بیغام اگر بپندد که کسی را بر نیزه
 زد دلیل که آنکس را مضرت رساند جاوید گویند که کسی را از خیز زد و ندانند که زد دلیل که
 ویرا از کسی مضرت رسد اگر بپندد که در از خیزم جمع آمد دلیل کنند که بقدان مال عرام جمع کند
 اگر بپندد که در از خیزم کرد که شش استخوان برید دلیل که از وی مال و نعمه بداند که سبب ضایع و
 اگر بپندد که در حین سبب که بپندد دلیل که سخن بپندد که گویند و در دنیا ایشان جدا افتد
 اگر بپندد که سرش را برید دلیل که سخن بپندد که گویند سرش را بپندد که گویند که با شش را برید دلیل

سبب

کذا

که

کنند که آنکس مال نظامش قطع کرد و حضرت صفیاء فرمایند که دیدن سلاح در خواب بر سر وجه
 بود اول که توفیق و سیم بزرگی سیم دولت پنجم و ششم ششم حصن جبهه و سلاح
 بخواب دیدن پادشاهی بود داد که در ضعف و زک سلام این سبب گویند که کسی خواب بپندد که
 دوستی بر وی سلام میکرد دلیل که در شتم با وی صلح کند اگر بپندد که کسی خواب بر وی سلام کرد
 دلیل که در غریب بر وی دوستی داشتند اگر بپندد که بر وی سلام کرد و هرگز آنکس را ندانند
 بود دلیل که این که در او عذاب جنگا و اگر بپندد که بر وی سلام کرد و در او داد و میشتا
 دلیل که در غریب بر وی بخوابد که مانی گویند که کسی بر وی سلام کرد که در دنیا ایشان شکست
 و بخانه بوده باشد جواب سلام آنکس یاز داد دلیل که در دنیا ایشان جدائی افتد و در دنیا
 ایشان بخانه یابد یا بشا سجاد گویند که بپندد که زنی بر وی سلام کرد دلیل که از کسی شاد و شاد
 کرد و اگر زنی بر وی سلام کرد و افتاد بپای او یا بپای او بپندد که در ناز بود و سلام آن
 دست چپ داد دلیل بود که کارها او شود کرد و حضرت صفیاء فرمایند که سلام داد و در خوا
 بر چهار وجه بود اول که یعنی و چهارم شادی سیم اقبال پنجم منفعت ششم سلطان این سبب گویند که بپندد
 که سلطان در سرای یار مستحکما و در دهنی شد دلیل بود که در سخن و مصیبت با اهلان مقام سبب
 نقالی ان الملوک اذا دخلوا فترابا مندا و اما اگر بپندد که در جنگ خصم سلطان غلبه کرد دلیل
 کنند که حاجتی که دارد روا کرد و بعضی گویند که بپندد که سلطان دستش سبب و
 بر پندد دلیل که سوختن شد و هند اگر بپندد که سلطان جان میبرد دلیل که بپندد که بپندد که
 سلطان از تخت با کسی چشاند یا تخت او بشکست یا سبب را کند و یا شمشیر او بشکست یا کسی از
 بستد یا او را کاردی زد چنانکه بگریزد که بپندد دلیل که در آن ملک او کند اگر بپندد
 که سلطان شد و در سلطان او کرد و دلیل که شرف و بزرگی باید بر قدان عدل داد که
 کرده بود اگر بپندد که سلطان بزرگ را ساطع کرد دلیل که مال دنیا بر وی فراخ کرد و عمرش بلند
 بود و جایز گویند که کسی سلطانی در خواب بپندد که خود و شهر را بپندد دلیل که دولت عز و جاه او
 زیاد کرد و اگر سلطانی مرده را بخواب بپندد که او در وی خرم که وی را سخن لطیف گفت و دلیل
 که کارها او نیکو کرد و شغلها امره زدند کرد و اگر غریب در حال بپندد دلیل که غریب

حرف الشین

سلام

سلطان

جهان کرد و اگر در شهر خوش سلطان مایل بپند لیل بود که نفس بر روی خور و در سماع
 کبابی بود که از مزه و بد بید غوغا می نمودن این لیلیای هم و باران و آن دایه بازی که خوانند
 و آن در خواب بی باشد که او را هیچ خبر نبود اگر زیاد از سر سمار و معیند دلیل بر مال نگیرد
 که از روی سکه های کوبیده که از سمار و معیند بپند لیل که او را پسری باید اگر سمار و معیند
 کوبید بپند لیل بود که او را دختری باید جایز کوبید اگر کسی بپند که سمار و معیند و دلیل که مال را
 بدست عیال خود میزند سماع که مالی کوبید که خوردن سماع و خواب لیل بر چنان حاج
 خصوص کند اگر بپند که سماع بخورد دلیل که او را با کسی گفتگو شود و در هر باب بخورد
 سماع هیچ خبر نباشد سماع این سبب کوبیده که سمار و خواب پس غلام بود با بچه خدا و سمار
 بپند که سمار بگرفت با کسی بد داد دلیل که خداست کار باغلامش هلاک کرد و کله های کوبیده که سمار
 و خواب مال و روزی هلال بود و قوله و انزلنا علیکم المون و النکوة و اگر بپند که کوشه سمار
 بخورد دلیل که روزی حلال باید حقه صفاق فرماید که دیدن سمار بر چپا و جبر بود اول فرزند
 غلام دوم روزی حلال سیم منفعت چهار مال می بماند سبب کوبیده که سمار و خواب هر روز
 ظاهر کافرا و زن اگر بپند که با سبب کوبیده که سمار و دلیل که با مردی چنین در اختیار اند اگر
 بپند که کوشه سمار و روزی خورد دلیل که مال مردی کافر ظاهر را بخورد بپند که کوشه که خورد
 که مالی کوبید که سمار و خواب هر روز غریب توانگر بود و موی پوست سمار مال خواسته بود
 کوشه و مال مردی غریب بود اگر بپند که سمار و کوشه و در پنهان کند دلیل که مال
 مردی غریب مالقت کند سمار این سبب کوبید که بپند که سمار بر تن خیم زد و او را بپند دلیل که
 خصم را بچشم علی کند و مردی ظفر باید که بپند که سمار در شکست با ضایع کرد و با بشارت خلاف
 این بود که مالی کوبید که بپند که سمار و او را در خنده داشت اگر از اهل ان بود از بزرگی منفعت باید
 اگر بپند که سمار او را ناکشیده بود دلیل منفعت اندک بود حضرت صادق فرماید دیدن سمار
 و خواب بر شش وجه بود اول حجت و دوم ولایت سیم هم در از چهارم ظفر با حق بر شش وجه
 ششم منفعت بر قدر ویت و آن سمار سبب این سبب کوبیده که سمار و خواب دیدن فرزند بود
 اگر بپند که سبب فرزند با کسی بوی او دلیل که و بر فرزند باشد که بپند که سبب داشت

سماع

سماع
سما

سمو

سما

سنگ

و اما در این

و از او ضایع شد دلیل بود که در زندن غلبه که در دنیا از دنیا رخت کند که مالی کوبید که سبب
 یا سبب خرد خواب مال بود اگر از این سبب در خواب بپند که فرزند با کسی بد داد دلیل
 که وی با بپند که مال حاصل کرد و اگر بپند که در پای خود سبب است چون سبب است یا
 سبب خرد دلیل که عمر خوشدلی کند و بعضی این معنیان کوبید که مال اندک باید اگر بپند
 که سبب بپند که مال و بپند که مال این بود سبب اگر کسی بپند که سبب خرد است دلیل که بپند
 ان و بر مال حاصل کرد و در مرد مان مدح و ثنای او کوبید که بپند که سبب در وقت خشن
 داشت تا وی بشناید و این بود بپند که بپند که سبب ناز میخورد دلیل که مال حرام بدست
 او دیا او را فرزند نماید و نامش را اندک منتشر کرد اگر بپند که سبب در انش میخورد
 دلیل که پادشاه مال از وی بستاند بپند که سبب سبب این سبب کوبید که سبب در انش میخورد
 مردی غریب توانگر باشد پوست موی و استخوان وی بخورد مال خواسته بود و کوشه
 مال مردی غریب بود اگر بپند که سبب بپند که بپند که مال مردی غریب
 بپند که با بپند که بپند که مالی کوبید که بپند که سبب بپند که و از کربان افروز و از کربان
 دلیل که مال مردی غریب بستاند سبب این سبب کوبید که سبب در خواب مال صاحب بود که
 بپند که بدست و داد که بپند که سبب بپند که بپند که بپند که مال بدست و داد
 کوبید که بپند که سبب بپند که بپند که بپند که بپند که مال بدست و داد اگر بپند
 که سبب میخورد دلیل که مال بر عیال شمر کند حضرت صفاق فرماید که دیدن سبب بپند
 بر سر وجه بود اول مال حاصل کرده و دوم مال بدست و در سیم منفعت از مردی نا آشنا
 کار سندان این سبب کوبید که سندان بخواب دیدن و بپند که بپند که سندان
 فرزند با کسی بد داد و او را ناکشیده دلیل که سندان از بزرگی منفعت باید که سندان
 او را بدو بپند که سندان بپند که پادشاه پیوندد و از او خبر منفعت باید که سندان
 که سندان و خواب لیل بر غریب را سگار او کند اگر بپند که سندان او را ناکشیده
 داد دلیل که سندان او را بپند که سندان او را ناکشیده و از او خبر منفعت باید که سندان
 سندان بپند که داد دلیل که سندان او را ناکشیده و از او خبر منفعت باید که سندان او را ناکشیده

حرف الشین

سنبیل

سنبیل

سنبیل

سنگ

یاد و بدید و دلیل که او را صحنه از بد و زول جدا افتد امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که در این سنگستان
در خواب بر روی وجه بود اول مهری و نیم منقعه و مال سیم کونج چهارم و کلاهی پنجم اقبال اند
کارها سنگستان که برائی گوید که سنگ در خواب بر دو وجه بود اول ماه و نیم مهر و سه سنگ که بر روی
چهارم و منقعه از باد ترو بود و هر سنگ که منقعه بود تا و پایش بخلاف این بود اگر بپند که سنگ
منقعه را گرفت با کسی بد و داد و دلیل که با هر شتر خوش و بی کشاوه طبع او را صحنه از باد ترو
منقعه باید اگر بپند که سنگ سبزه داشت با هر شتر که بی جوی بد بخوی و او را صحنه از باد ترو
پندد اگر بپند که سنگی نود داشت با هر شتر که بد را بد بخوی و بر او صحنه از باد ترو و منقعه بی
و سد اگر بپند که سنگی سرخ داشت و دلیل بود که با هر شتر که منقعه بد بخوی بد خواه او را صحنه
افتد و بد و منقعه سدا اگر بپند که سرخ و سرخ شد و سنگهای سبزه بد و از آن سنگها چای
بر گرفت و در دامن نهاد و منقعه که آن سنگها چای رنگ داشت تا و پایش هم بر آن قیاس بود
اگر بپند که سنگ سبزه و سفید داشت و دلیل که با هر شتر که صاف و بر او صحنه از باد ترو و بعد از آن
وی رفع یا بد بر سرین گوید که در این سنگستان در خواب منقعه بود در کارها اگر بپند که سنگ
در زیر جمع میکرد و دلیل که در کارها چای بد و چای بد و در جمع کند اگر بپند که سنگ نگو
منقعه و دلیل که از روی بد و منقعه در کارها حاصل کند اگر بپند که در کارها بیابان
سنگ جمع میکرد و دلیل بود که او را بد و چای بد و منقعه حاصل کرد اگر بپند که بر روی سنگ
انداخته دلیل که بر روی و کارها از مال خود چیزی بپند دهد اگر بپند که سنگ نگو و منقعه بی
و دلیل که بد و بیابان مال حاصل کند چای بد و دلیل که سنگ بر روی انداخته و دلیل که
و بر او صحنه از باد ترو و صحنه از باد ترو و دلیل که در خواب بر چای بد و اول ماه و نیم
مهر و سه سنگ که بر روی سنگستان مرعیه که سنگ نگو و منقعه بی و بر روی
اگر بپند که سنگ او را بد و دلیل که او را بد و بر او صحنه از باد ترو و دلیل که سنگ او
و دوست داشت و دلیل که در کارها شوار افتد و در آن کارها منقعه نباشد اگر بپند که
سنگ او را دوست بد و دلیل که از آن کاری که در شوار است بد و دلیل که
یابد اگر بپند که گوشت سنگ او بخورد و دلیل که در کارها خود بد شوی بد است و دوست

25

سہ

فہم

2

生

...

六

1

2

1

10

2

22

△

—

10

ابن سینا بن کوید که بپندد در خواب که سواری میگردد دلیل کند که در زبانه مال بدین باید آید
بدینکه با سواریان همی کشد همان سواران و زمان هر دو مطیع وی بودند دلیل کند که او را بر گرد
فرمان روانی باید که سواریان در محلی سواری میگردند دلیل بود که در تمام مقام با آن
سخن آید که بپندد که سواران بمحور از شناع و بنا چیزی بد و دانند دلیل کند که وی از آن کسی
عزیم منفعت و سکندر آن ستوان معدوم بپندد منفعت از آشنایان و دست بود اگر سواران
را در جاهای بپندد را با غریبا و بیگانه آن بود سوختن آن کتاب ابن سینا بن کوید که
کسی بپندد که سوره فاتحه خواند دلیل که عمرش دراز بود و کارش بر ایمان بپندد سوره البقره این
کوید که کسی که سوره البقره خواند تا ویلتر عمر دراز بود و بر ملاها صابر بود که تا کوید که سوره
البقره با مکاری بود و خواندند او در خواب این شتر و شتران بخات بود حضرت صفای فرزند ابی
القول که در دایره الکوسی که بپندد که انیه الکوسی خواند دلیل که از ائمه ائمه که در دکان و در آن ایستاد
که تا کوید که در دوش بود و توانگر کرد و اگر بپندد و شفا یابد و اگر عین بود شادنا کرد
و اگر بپندد بود از کرد حضرت صفای فرزند که خداوند جاد و دفع کرد سوره العنبر ابن سینا
کوید که بپندد که سوره آل عمران میخواند دلیل که از همه بدیها پاک کرد و نذر خلق شود که در
کرماتی کوید که عاقبتش بنو کرد و در دفع بخات یابد حضرت صفای فرزند که در دوش قوی
کرد و شهد الله ابن سینا بن کوید که بپندد که شهد الله میخواند بدین صفای خدا تعالی راضی باشد
و حاصل از اینها برود که مانی کوید که امانت که دارد و بگذارد و مردمان او و عزیزان در آن حضرت
صادق فرزند مراد و جمعی باید در راه دین بیکان کرد و ابن سینا بن کوید که بپندد که
ایز قتل اللهم میخواند دلیل که پادشاهی و عزیزان باید که مانی کوید که هر امید که دارد بسیار
صادق فرزند که حاجتها او را کرد و سواران ابن سینا بن کوید که هر که سوره النثار دارد
خواب خواند دلیل که میراث باید و خوششان و اهل بیت و دنیا کرد و دند که مانی کوید که
مال و دفع باید حضرت صفای فرزند که حاجت دهد او و بر هر کار باشد از این
میراث باید سق المان ابن سینا بن کوید که بپندد که سوره مائده میخواند دلیل که بر اهل اندیا
شریف و مانی کوید که خواندند مائده و خواب دلیل بر مانی که کند حضرت

سومہ

قرآن

سوف فائز

۱۵۱

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

و درجهای باید حضرت صفاق فرماید که خواندن مانت و در جواب لیل سخن تری درستی کار و
تو شغل کند سوره الانعام این سببین گوید اگر بپند که سوره انعام بخواند سعادت بنا
و احسن باشد که مانی گوید که چهار پادشاه و پادشاهان در حضرت صادق فرماید که توفیق
باید باشد و سخاوت کردن سوره الاعراف این سببین گوید اگر بپند که سوره الاعراف را می خواند
دلیل که در دین مؤمن را حاضر کرد و در خانه اش محو بود که مانی گوید که سوره الاعراف در خواب
خواندن از اینجهان برین نزدگاه سینا و از نوارت کند حضرت صادق فرماید که هر چنان
از او خوشنود کرد سوره انفال این سببین گوید اگر بپند که سوره انفال بخواند که
ظفر باید بپند که بخواند مال بی حاصل کند که مانی گوید که در دنیا و دنیا طلبی باید که کارش
بیتظام کرد و حضرت صادق فرماید که خداوند اقبال دولت کرد و سوره التوبة این سببین گوید
که سون توبه در خواب خواندن دلیل بود که توبه بوضوح کند از هر گناه که مانی گوید که سرانجام
کارش خیر و خیر بود حضرت صادق فرماید که در دنیا و دنیا طلبی و مقبول کرد و سوره یونس این
سببین گوید اگر بپند که سوره یونس بخواند دلیل که روزی بی فراخ کرد و در کادش عاید شود
که مانی گوید که مکر کاران و کید حاسدان از وی دور کرد و بر دشمن غالب کرد و حضرت صفاق
فرماید لفظ و عبارتش بنویس که در سوره هود این سببین گوید اگر کسی بپند سون هود بخواند
دلیل که سفر بپای کند و در جوانی نعمت جوید که در سیاحت کار کام دل پاید که مانی گوید
که در حج و عمره که کشیده باشد بزرگی پاید با امانت بود حضرت صادق فرماید که است توفیق
با امانت بود سوره الرعد این سببین گوید اگر بپند که سوره رعد بخواند دلیل که پیوسته
بدعا و قرآن خواندن مشغول بود و تسبیح تهلیل کند که مانی گوید که بکار خیر و طاعت مشغول
کرد و حضرت صادق فرماید که عمرش کوتاه بود سوره ابرهیم این سببین گوید اگر کسی بپند سون
ابرهیم بخواند دلیل که مادام بکار خیر و طاعت مشغول کرد و حضرت صادق فرماید که نزد خدا
عزیز گردی بود که مانی گوید که دنیا و دنیا طلبی باشد سوره الحج این سببین گوید اگر کسی بپند
که سوره الحج بخواند که در حقیقتی پسندیده بود که مانی گوید اگر بپند که سوره الفجر بخواند
حضرت صادق فرماید که جاهش پدید خلق پدید سوره النحل این سببین گوید اگر کسی بپند که سوره

النحل بخواند دلیل که روزی حلال پاید و دوست اهل دین باشد که مانی گوید که از نعمت
افشا من کرد و حضرت صادق فرماید که حقیقتا او را علم حاصل کند اگر بپند که سوره النحل بخواند
سوره یس این سببین گوید اگر کسی بپند که سون یس بخواند دلیل که از نعمت حقیقتا
و از مخلوق جاه و منزلت پاید و مؤمن تر شود که مانی گوید که بر دشمن ظفر پاید که مانی
برسد حضرت صادق فرماید که در پیش درشت و اغناش پاید بود سوره الکاف این سببین
گوید اگر بپند که سون کاف بخواند دلیل که از همه افتخارها ایم کرد و در راه دین
بیکانه مخلص بود که مانی گوید که عمرش دراز بود و سعادت عصبان پاید حضرت صادق فرماید که
چندان عمر پاید که بر مراد هاید و ذکر و سوره مریم این سببین گوید اگر کسی بپند که سون مریم
بخواند دلیل که در و قیامت دنیا از دعا بپاید که مانی گوید که راه خیر پاید
رسول بجای آورد حضرت صادق فرماید که به پستی او دانست که عافیت کرد و سون طه
کرد سوره طه این سببین گوید اگر کسی بپند که سون طه بخواند دلیل که باد شمشاد خستو کند
ایشان را فقر کند و نامش بخواند متعشیر کرد و حضرت صادق فرماید که عالم و دانا شود و بیکانه
و نامدار شود سوره الانبیا این سببین گوید اگر بپند که سوره انبیا بخواند دلیل که حقیقتا او را
علم و سببین بخواند که مانی گوید که اقبال درجهای پاید حضرت صادق فرماید که عالم و دانا
کرد و بعد از حج و شرف و اخت استا پاید سوره الحج این سببین گوید اگر بپند که سون حج بخواند
دلیل که مالش باد و راه حقیقتا بقدر کند که مانی گوید که در راه پاید که حضرت
صفاق فرماید که در راه دهد و عبادت بیکانه کرد و در راه دین مجتهد شود سوره المؤمن
این سببین گوید اگر بپند که سون المؤمن بخواند دلیل که با مؤمنون در بهشت شود که مانی
گوید که فضل درجهای پاید حضرت صادق فرماید که امانتش قوی بود و سببین پسندیده
کند سوره النور این سببین گوید اگر بپند که سوره النور بخواند دلیل که عالم و دانا کرد و
دلش از غم و حکمت موقر شود سوره الفرقان این سببین گوید اگر بپند که سوره الفرقان بخواند
دلیل کند که راسخ خلق از باطل جدا کند که مانی گوید که با خلق منصف داد کرد و حضرت
صفاق فرماید که از طرف باطل بپای حق پاید سوره الشعرا این سببین گوید که اگر بپند که سوره

الشجره میخواند لیل که در دنیا حقیقا بود و از کاه و دروغ پاک کرد و در راه دین میبرد و در
 التماس این سبب که بیدار کسی بیند که سوره التمل میخواند و لیل که بر روی بیدار میبرد و لیل
 دین مساعد کرد و حضرت صفاق علیه السلام فرماید که مال فراوان حاصل کند سوره القصص که
 بیند که سوره قصص میخواند لیل که مال و لغز باید دید که حقیقا میخواند که در کمالی گوید
 که هر چه بویست در راه دین و صلاح گوشت حضرت صفاق فرماید که مال بسیار حاصل کند سوره
 عنکبوت اگر بیند که سوره عنکبوت میخواند لیل که در وقت نماز امان آورد و در امان حقیقا
 حضرت صفاق فرماید که در شمس ظفر باید سوره الزم اگر بیند که سوره الزم میخواند لیل که
 شهری از دم بدست او کشاد کرد که کمالی گوید که در لیل جمعا و غرا میبرد که در حضرت صفاق
 که در شمس ظفر باید سوره لقمان اگر بیند که سوره لقمان میخواند لیل که عابد دعا و عاقل و
 حاصل کرد که کمالی گوید که در دیانت و در حضرت صفاق فرماید که کمالی بود و حکمت الهی
 باشد سوره البقره این سبب که بیدار کسی بیند که سوره بقره میخواند لیل که در سجده بود که از
 دنیا بر و حضرت صفاق فرماید که عاقبتش بخیر بود سوره الاحزاب اگر بیند که سوره الاحزاب
 لیل که صلوات بسیار بخیر اندیش هدیه کمالی گوید که سوره البقره میخواند لیل که عاقل و
 که توفیق باید سوره التین این سبب که بیدار کسی بیند که سوره التین میخواند لیل که از اهل عبادت
 که کمالی گوید که در طاعت بخیر بود که خدای داد حضرت صفاق فرماید که سبب صلوات و راه
 در پیش هر سوره الفاطر این سبب که بیدار کسی بیند که سوره فاطر میخواند لیل که عاقبتش بخیر بود
 حضرت صفاق فرماید که در لغت بوی کشاد کرد و سوره بکر این سبب که بیدار کسی بیند که سوره
 میخواند لیل که عاقبتش بخیر بود که کمالی گوید که در از اید و از خدا رحمت باید حضرت صفاق
 که بخت سول خدا در لیل شریف کرد سوره الفاتح این سبب که بیدار کسی بیند که سوره الفاتح
 میخواند لیل که از حضرت خدای دیانت و دین باید که کمالی گوید که امانت خلق نگاه دارد حضرت صفاق
 فرماید که در از نند صالح اید سوره ص اگر در خواب بیند که سوره ص میخواند لیل که کمالی
 زیاد کرد و در سوره الزم این سبب که بیدار کسی بیند که سوره الزم میخواند لیل که حقیقا
 کاهش را عفو فرماید که کمالی گوید که خاتمه کارش بسعادت بود حضرت صفاق فرماید که کارش

بیند که در و در بخت نوی کرد سوره المؤمن اگر در خواب بیند که سوره المؤمن میخواند لیل که از دنیا
 حقیقا کرد که کمالی گوید که خاتمه کارش بسعادت بود حضرت صادق فرماید که دعا و مستجاب
 سوره مصلح این سبب که بیدار کسی بیند که سوره مصلح میخواند لیل که از عذاب آخرت برهد حضرت
 صفاق فرماید که عمرش در از کرد و سوره شوری اگر بیند که سوره شوری میخواند لیل که کمالی
 کند و بویست در راه دین و در بخت کاه بود سوره زمر این سبب که بیدار کسی بیند که سوره زمر
 لیل که نماز طاعت کند و راست قول خود با امان بود سوره الزم این سبب که بیدار کسی بیند
 که سوره دخان میخواند لیل که در شب طاعت بسیار کند که کمالی گوید که دست خوار بود و حق
 یاری و هدایت حضرت صفاق فرماید که نعم و توان کرد و سوره المجاثمه این سبب که بیدار کسی بیند که سوره
 جاثمه میخواند لیل که در توبه کوشش و جاثمه باز کرد که کمالی گوید که دست و دنیا بداند و در
 کاه باز کرد و پنهان شود حضرت صفاق فرماید که بیدار کسی باشد از کاهان توبه کند و حقیقا
 باز کرد و سوره الاحقاف اگر بیند که سوره الاحقاف میخواند لیل که در زمان بد و مادی و دینی کمالی گوید
 که با ما در دین احسان کند حضرت صفاق فرماید که عاقل و عاقل باید که سوره المجاثمه این سبب
 که بیدار کسی بیند که سوره نجم میخواند لیل که در شمس ظفر و دین باید که کمالی گوید که
 خدای تعالی او را از اوقات نگاه دارد حضرت صفاق فرماید که بنوک خصلت و خوب سبب بود سوره
 این سبب که بیدار کسی بیند که سوره فتح میخواند لیل که حقیقا او را نصیب دهد در دین و دین
 کشاد کرد که کمالی گوید که از تعالی نگاه او را عفو کند حضرت صفاق فرماید که حقیقا او را
 در دین توفیق دهد سوره الحجر این سبب که بیدار کسی بیند که سوره الحجر میخواند لیل
 که در مان را با القاب بخواند غیب نکند که کمالی گوید که از او کسی بخوبی و دل که نگاه دارد
 حضرت صفاق فرماید که با ما پیوند و در سوره جوهر این سبب که بیدار کسی بیند که سوره
 ق میخواند لیل که بطاعت عبادت مشغول کرد حضرت صفاق فرماید که حقیقا
 در دین بویست در از کرد و سوره الزم این سبب که بیدار کسی بیند که سوره الزم میخواند لیل
 که حقیقا او را توفیق دهد بکارها صالح که کمالی گوید که کارها دشوار و دین اسان کرد حضرت
 صفاق فرماید که حقیقا او را صلوات بخشد از کشتن درع بهر منکر که سوره الفجر این سبب

کوبد که بیدار شود و الطور و امین و خدا تعالی او را بر دشمنان ظفر دهد و ایشان را فرقه کند
 که مانی کوبد که خود را بیدار دهد و باطل را فقر کند حضرت صادق علیه السلام فرمایند که دو مکه بخاور کو
 سوار الخیم بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سون و الخیم بخواند و لیل که حضرت صادق علیه السلام فرموده
 کرد اندک مانی کوبد که بر دشمنان ظفر بیدار حضرت صادق علیه السلام فرمایند که حضرت علی و ابا عبد الله
 خود بخوابند و سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سون الفجر بخواند و لیل که بر دشمنان ظفر
 باید که مانی کوبد که کارهای دشوار را آسان کند و حضرت صادق علیه السلام فرمایند که اینها را بخواند و مال
 بیدار شود و لیل الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و لیل الفجر بخواند و لیل که از کاهان تو بر کند که
 کوبد که توفیق طاعت بیدار حضرت صادق علیه السلام فرمایند که طالع سعد بیدار طلعت بر خفا سحر الحید
 این سپهرین کوبد که بیدار شود و لیل که در روزی بر پنج و پنج بیدار که کوبد که
 توفیق طلعت بیدار حضرت صادق علیه السلام فرمایند که در راه دین ستوده کرد و سون الفجر و لیل بر سپهرین کوبد
 اگر بیدار شود سون الفجر بخواند و لیل که او را باز از آن خصم آفتد که مانی کوبد که بخاک کند با هم
 در راه دین حضرت صادق علیه السلام فرمایند که با اهل خانه سوره الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود
 سون الفجر بخواند و لیل که از سخنهای دروغ اجتناب کند که مانی کوبد که سپهرین بیدار و در دین بیدار
 حضرت صادق علیه السلام فرمایند که با اهل سوختن بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سوره الفجر بخواند و لیل که
 حشر و باطل را در دستکاران باشد که مانی کوبد که با اهل صلاح علمی دین بود
 صادق علیه السلام فرمایند که بر دشمنان ظفر بیدار سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سوره الفجر بخواند
 و لیل که از مافوق راه برستی کند که مانی کوبد که با اهل صلاح بود حضرت صادق علیه السلام فرمایند
 شخصی که فرزند کرد که هلاک او در آن بود سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سوره الفجر بخواند
 و لیل که در راه حقیقی عزت کند و خیرات که مانی کوبد که پیوسته در صفا خدا شهادت طلبد حضرت
 صادق علیه السلام فرمایند که در آخر عمر شهادت دهد و سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سوره الفجر بخواند
 و لیل که حقیقی او را عمل بورد و روزی کند که مانی کوبد که عزت خدا بیدار حضرت صادق علیه السلام فرمایند
 توفیق جز بیدار سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سوره الفجر بخواند و لیل که کس که
 منافق کند که مانی کوبد که در دل هوای منافقین دارد حضرت صادق علیه السلام فرمایند که از منافقین تو بر کند

حرف السین

سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سون الفجر بخواند و لیل که صدق است بیدار کند
 که مانی کوبد که صفا دادست که کند حضرت صادق علیه السلام فرمایند مستقیم الحال که در قول را بیدار
 سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سون الفجر بخواند و لیل که در خانه خود کار بیدار کند
 و لیل نگاه داشت ایشان بخوابد حضرت صادق علیه السلام فرمایند بخارم و در بود سون الفجر بر سپهرین
 کوبد که بیدار شود و لیل که در راه بیدار کند و لیل که در راه بیدار کند که مانی کوبد که سپهرین خود را
 نگاه دارد حضرت صادق علیه السلام فرمایند که با اهل خیر کند و لیل که با اهل خیر کند که بیدار شود
 که سون الفجر بخواند و لیل که از غلبه کور و استکباری بیدار که مانی کوبد که عاقبت کارش بخیر بود
 و با هم که خبر آن را شنید سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سون الفجر بخواند و لیل که
 خیرات و صدق باشد که در دست او که مانی کوبد که با هم که خبر آن را شنید حضرت صادق علیه السلام
 فرمایند که خدا تعالی او را علم فصاحت و ذوقی کند و سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود
 الحاقه بخواند و لیل که بر بقیه و مانی که حقیق دارد باشد که مانی کوبد که سپهرین بیدار شود
 خود که حضرت صادق علیه السلام فرمایند که در طریقی که سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود
 معارج و لیل که خبر دست بیدار سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سون الفجر بخواند
 و لیل که عاقبتش بخیر بود حضرت صادق علیه السلام فرمایند که از سوره الفجر بر سپهرین
 کوبد که بیدار شود و سون الفجر بخواند و لیل که از سوره الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود
 و توفیق بر حضرت با و نه سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سون الفجر بخواند و لیل که
 کند که لیل نماز او رسد او که مانی کوبد که در طاعت ازده دارد حضرت صادق علیه السلام فرمایند
 که توفیق طاعت عبادت بیدار سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سون الفجر بخواند و لیل که
 صالح کند و لیل که در دل نگاه ندارد که مانی کوبد که در کارها استقامت نگاه دارد حضرت صادق علیه السلام
 فرمایند که سبب زود دانستن سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود و سون الفجر بخواند و لیل که
 که در وقت شهادت و در و با توفیق از دنیا بر دگر که مانی کوبد که از عذاب خدا شهادت بیدار
 صادق علیه السلام فرمایند که از سون الفجر بخواند و توفیق کند سون الفجر بر سپهرین کوبد که بیدار شود
 خواند و لیل که در ایشان را طعام دهد و صفا حقیقی بیدار که مانی کوبد که با اهل خدا احسان

سو کند هم خورد دلیل که بدست او کاری تنگ و یا امانت گذارد یا کو اهی راست هک
 با خیر است کند از آنچه ترسد یا بمن کرد اگر بپند که سو کند بدفع خورد دلیل که حقیقتا با او
 بود و از غیر و خیر و بی حقیقتی بهم مانند مکر تویر کند و بجا آید باز کرد و نارسه کرد و اگر بپند
 که سو کند خورد دلیل که در و ام عرف کرد و در و غیر و با نافتند از قیل یا پناه که کما گوید
 اگر بپند که سو کند راست بخورد تویر باید کرد تا از گناه رسته کرد و اگر بپند که سو کند به
 دروغ خورد دلیل که درین و پناه کرد و دروغ افتادش خلل افتد قوله نعم و جلفون علی
 الکذب هم یعلمون جابر گوید که سو کند بر است خورد و از آن هیچ مضرت نباشد و منفعت
 بپند که اگر خلاف این بپند بدین سو راخ این سپهرین گوید که بپند که در کوه و سوراخ بود
 و در آن کوه و سوراخ در و در شد دلیل بود که از آن پادشاه آگاه بود و اگر بپند که چیزی از آن
 سوراخ برین آورد دلیل که او پادشاه عطا باید بقتل آنچه میرین آورده بود و اگر بپند
 که در و نمای سوراخ شد کسی از آن آگاه کرد و اگر بپند که در اندام وی سوراخ بود و از
 آن خون همی نشت بر آنانی مسل جابر گوید که بپند که در شکم او سوراخ بود دلیل بود
 که از عیان خود نا امید کرد و اگر بپند که در تنگی سوراخ میگرد دلیل بود که در مسلمان باید
 بود اگر بپند که در خشتی سوراخ میگرد تا و باشد بخلاف این بود و معبران گویند که بقدر آن
 درمالتش زبان افتد حکایت و خبر است که دردی بخارست به المومنین و امده گفت یا امیرالمومنین
 بخوابیدم که از سوراخی که چنگاوی نزدیک به من امده هر چند خواست که باز بجای رود
 نتوانست فرمود بداند که آن سوراخ و هنر است چون سخن گفته شود باز بجای خود برنگردد و حق
 در حق منم و در باب ایزد بسیار کنیم سبب این سپهرین گوید که چون سبب بخواب سپهر بود
 دلیل و نزد بود و چون سرخ بود منفعت از پادشاه بود و چون سفید بود منفعت از نازگان
 بود و چون زرد بود بطعم ترش دلیل پنج بیماری بود اگر بپند که سبب سفید را بدینم کرد
 بود که یا کسی که شرک کرد از او جدا شود اگر بپند که سبب سرخ از درخت برید و بخورد
 دلیل که او را خوری آید که تان گوید که سبب خواب خیر بود از غایبی باز کسی که در و بود
 و اگر در خوردن سبب ترش بود خیر ناخوش شنود و اگر شیرین بود خیر خوش شنود و کاشا

سورخ

سبب

گوهر کبریا

لو بد که سبب خواب همه بپند خواب بود در شغل و صنعت اگر پادشاه سبب بخواب
 بپند تا ویش ملکت او بود و اگر باز زکان بپند بخار تا و بود اگر نه بپند بود حش است بود
 و هم برین قیاس و اگر بپند که سبب است و او را بخورد دلیل که بقاء آنکه خورد و بود او را
 همه بود در آن شغل که بود حضرت صادق فرماید که بپند که سبب خواب بر هشت چیز بود
 اول و زدن دوم منفعت سیم بیماری چهارم کینه پنج مال شش خواست ششم فرمان و او هفتم
 همه بپند هشم خرابی حاضر سپهر این سپهرین گوید که سبب خواب مال حرام بود که در
 گوید که خوردن سیور و خواب پنج و بیماری عم کریتن بود اگر بپند که بخورد و او را مضرت
 کشته بود حضرت صادق فرماید که دیدن سیور و خواب پنج وجه بود اول مال حرام دوم
 سخن زشت سیم غم و اندک چهارم کریتن پنج سخن بدک سیری و سیال گوید که سپهری
 از این هشت علتی بود و سیری زان بهتر از کریتن بود که تان گوید که کریتن خورد و سپهر
 بپند دلیل که کینه بپند که در او کوه است و اگر سبب بپند که لیل که گناه و معاصی کند که
 گوید که هرگز است کسی خورد را بجالا اعتدال بپند چنانکه سبب بود و سبب هر دو اعتدال
 حلا اعتدال بود و سبب سبب است و خواب سبب بپند که نامش بپند که نامش بپند که نامش
 بپند که در زمین و سبب بود همین دلیل کند و اگر بخلاف این بپند که لیل رضایت رنج
 سبب این سپهرین گوید سبب در اصل مال حرام بود اگر بپند که در میان سبب غنای گوید دلیل
 کند که در زنده افتد اگر بپند که سبب می خورد دلیل که بقتل آن زرمال حرام حاصل کند
 اگر سببی بخت می خورد دلیل که مالی حرام پنج و سخن حوی بدست آورد و اگر بپند که در زحمت
 سبب بپند داشت دلیل که بقتل آن از زرم دهقانی او را منفعت رسد که تان گوید که
 بپند که آن سبب خوردن مت کرد و دلیل بپند که بقتل مشی زدی بجای آید اگر بپند
 که بخوردن آن مت کرد و دلیل که ترمی سخت بدست و تری لتاس سکاری ما
 هم بکاری اگر بپند که بسیار و در دست است و ندیش از دست ی بسته دلیل که سبب
 معیشت گفتگو کند اگر بپند که سبب می بود دلیل که خدمت پادشاه کند اگر بپند که
 سببی هر فن و او در میان آن ستان میگرد و دلیل که بیای دینا که قرار کرد در جابر گوید

حرف الشین

سپهر

سپهر

سپهر

سپهر

بجواب لیل عم و اندون بود اگر بپند که شمع بکسی داد دلیل که زحمتی بکسی نماند جایز بود که
دیدن شمع بخت خواب بخت از خام بود اگر بپند که شمع از خود در کرد دلیل که انغم و اندون
شمار خواب دیدن دلیل بر بی عجز بود یا زدن اگر بپند که شمع از خود بپند که دلیل که بخت
عجز کند اگر بپند که در میان شمع و او ماری یا کرمی بود دلیل که در شمع یا عسل او دنا دکنه
اگر بپند که شمع از بی بوی بخت بپند که دلیل که عسل او بوی بخت شمع و شمع او
چرا بپند که دلیل عفت بود و قولی که عسل او بوی بخت و بخت او بوی عسل او و بخت او بوی عسل او
در خواب بپند که شمع او بی بوی بود یا داشت دلیل که بخت او بوی عسل او و بخت او بوی عسل او
دلیل که بپند که در آتش شمع او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
شمع لیل که بپند که یا خادمش بکسی بختی بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
اول زدن و بخت بپند که شمع او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
که شمع او بپند که بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
این بود شمع این سبب که بپند که شمع در خواب و بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
شمع از بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
خود که خانه از نو او و شمع او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
که بی بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
نوت با شمع او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
بر قله بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
ان زن از بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
ان زن از بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
و اگر زن نماند و حالش بد شود و اگر بپند که شمع در دست بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
و اگر شمع بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
بختی بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
اگر غایب بود از سفر باز آید و اگر در شهر خویش شمع او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او

شمار

شمار

شمع

عادل داد کرد بود و قاضی منصف کرد و داد نشاندن شهر را هلاک شوند و عفت را عرس
و زامش بود و حجتی در آتش لیس واقع شود و اگر در مسجد یا مذهبها شمع از بخت بپند
دلیل که مردمان شهر بطاعت عبادت مشغول شوند حضرت صادق علیه السلام فرمایند که در بخت شمع
در خواب بپند که ده وجه بود اول پادشاه دوم قاضی سیم زن و چهارم عرس و پنجم بخت
روانی ششم مهری هفتم سالی هشتم شادی نهم علم دهم توانگری یازدهم عیش و دوازدهم
کنه سیزدهم زن چهاردهم چنانکه بپند که شمع او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
میگرد دلیل که در بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
عده هاد و حجت قان بیان نمود ان شاء الله تعالی شمشیر دیدن شمشیر خواب و بخت او بخت او بخت او بخت او
نزد بود و بی نام و دلیل مال بود و فرمان روانی و اگر زدن در خواب بپند که در دست شمشیر
داشت دلیل که او را بپند که شمع او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
کسی بپند که شمع او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
بپند که شمشیر بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
ز و دلیل که نام مضرب متهور کرد و اگر بپند که شمع او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
کرد و اگر بپند که شمع او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
دلیل که عرس او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
شمشیر او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
باید که بپند که شمشیر او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
دیدن شمشیر در خواب بر پنج وجه بود اول زن دوم بخت سیم بخت چهارم بخت پنجم بخت ششم بخت هفتم بخت
دیدن شمشیر در خواب بر پنج وجه بود اول زن دوم بخت سیم بخت چهارم بخت پنجم بخت ششم بخت هفتم بخت
اگر بپند که بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
اگر بپند که در دست شمشیر او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او
بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او بخت او

شمع

شمار

شمع

شمار

کرد اگر بیدار که شیر بخورد دلیل که از زنی منفعت را بداد اگر بیدار که شیر بپاشد خورد دلیل که بر
 دشمن چرخ کرد و جابر گوید اگر بیدار که شیر بخورد دلیل که مال دشمن بستاند اگر بیدار که شیر
 بپاشد خورد دلیل که از بزکی مال حاصل کند اگر بیدار که شیر بخورد دلیل که از زنی جز
 بیدار که بیدار که شیر بخورد دلیل که بخورد که بیدار که شیر بخورد دلیل که بیدار که شیر بخورد
 چنان کند که بیدار که شیر بخورد که مال حلال حاصل کند حضرت صادق علیه السلام فرمود
 که در بدن دو شیء هر چنان که گوشت از حق بود دلیل که شیر غم و اندک بود و اگر حلال بود
 دلیل بر یافتن مال بود شیر را بن سپین گوید که دیدن شیر انکورد دلیل منفعت بود و قوله تعالی
 التاس و منه بعضون ان کو بیدار که شیر بخورد دلیل که زنی مشورت بخورد حضرت صادق
 فرمایند بدن شیر و در خواب بر سر جبهه بود اول زن با جمال و دیگر کینه سیم خادم شیطیج
 بدانکه شیطیج دارد نیست که بخورد آن دلیل بر مضرت باشد نقصان مال و بدین آن در
 خواب بخوری بنشیند دلیل بر مضرت کند حرف الصام من کمال النعمان
 این سپین گوید که بیدار که چاه خود را بصافه نشسته دلیل که از کار و همت باز کرد اگر بیدار که چاه
 کشی و بصافه نشسته دلیل که کسی را از کار و همت باز کرد اگر بیدار که چاه کشی و بصافه نشسته
 چیزی را بخورد که مانی گوید که در خواب بیدار که صابون بپاشد داشت جامه از آن بپاشد دلیل که
 از سر باران ماند جابر گوید که بخورد صابون در خواب بهتر باشد از فروختن صترانی که در نایب
 سپین گوید که دیدن صترانی کردن دلیل بر عاقل طامع بود اگر در خواب بپاشد که صترانی کرد بپاشد
 مستور بود دلیل که علم و حکمت آموزد و اگر باز دکان بود از تجارت مال حاصل کند اگر بیدار که
 در خواب بپاشد که صترانی کرد دلیل که امانت بگذارد و امانت مردم نکند و اگر در خواب کرد
 تاویل بخواند بن بود حضرت صادق فرمایند که بدن صتران بخواب دلیل بر مردی خندان می بود
 گوید که بیدار که او را در بن بان دارد صافه اگر در خواب بپاشد که صافه خورد دلیل که بامرد
 سخن لطیف گوید که بیدار که صافه میکند تاویل بخواند بن بود حضرت صادق فرمایند که دیدن
 صافه و در خواب بر سر و جبهه بود اول سخن لطیف و دیگر مقدار کردن سیم و چهارم جستن عفتا
 این سپین گوید که بیدار که از برافتن صاعقه ای افتاد دلیل که بقدان انش اهل ان دیار و آن

شیر
 شیطیج
 صابون
 صترانی
 صافه
 عفتا

رسد قوله تعالی سهل الفتوح فی صید الخ ابرهیم گوید که بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو
 بعذاب باد شاه که نشان کرد و صبر این سپین گوید که بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو
 که اهل اند یا این شوند که بیدار که بعد از و شتی قایل شد تاویل بخواند بن بود جابر گوید
 اگر بیدار که صاعقه بپاشد نلک این سپین بود دلیل که روان دیار خون ریزش بپاشد و اگر رنگ
 آن در بود دلیل بر بیماری بود حضرت صادق فرمایند که دیدن صاعقه دلیل بر نوح اهل اند یا این
 صبر این سپین گوید که بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه
 باخورد دلیل بر چنین عالمی صعب است اگر در خواب بپاشد که صاعقه بپاشد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه
 کرد نکلانی او بصلح بود و اگر با مغفل صعب باشد دلیل بر نفا کار او بود جابر گوید که اگر بیدار
 که با پادشاه صعب باشد دلیل که منفعت از پادشاه ناید اگر بیدار که با عالم صعب باشد دلیل که علم
 و دانش آموزد صعب باشد که در خواب بپاشد که با کافری صعب باشد دلیل که توبه نباید کرد که
 بیدار که با زنی صعب باشد دلیل که در بیدار نباشد صبر این سپین گوید که بیدار که صاعقه بپاشد
 دلیل بر پادشاه قبل پادشاه بقتل زنی صاعقه اگر بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه
 مغفل پادشاه کرد و اگر بیدار که بپاشد که با پادشاه ظالم صعب باشد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه
 با پادشاه صعب است اگر در خواب بپاشد که صاعقه بپاشد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه
 که صاعقه بپاشد از بر بخواند دلیل که بر با صعب است و جابر گوید که بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو
 خواند دلیل که بپاشد بیکشاید که بود حضرت صادق فرمایند که معنی در اول ناصد و دوم کاغد
 سیم فرموده و صیغه این سپین گوید که بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه
 نتواند دلیل که میراث طلبد ناله رسد صدقات برهیم گوید که بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو
 پیدا کند که بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو
 خلافت این سپین گوید که بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو
 بیدار که پادشاه صاعقه داد دلیل که عدل او هیچ کرد و سید برهیم گوید که دیدن صاعقه دادن
 دلیل بر حق بود اگر بخورد بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو
 که از او کرد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو و مال بود اگر بیدار که صاعقه بپاشد و او را بشو

صبح
 صبر
 صحبت
 شستن
 صحنه
 صحر
 صحنه
 صحنه
 صحنه
 صحنه

[illegible]

ضباع

مرفوعا

طالع

طاس

طاعون

علماء

الحاصل

حرف الطاء
 طبّاخی
 طبق
 طشت
 طبیب
 طعام

حرف الطاء

طباخی

طباق

طاشک

طیب

طعام

دلیل که اگر عسر و بود اگر بیند که طعام او را مرع و خورد دلیل که آن طعام کوان شود طعن بر اگر
 بیند و خواب که غیزه بر تن کسی زد و در تن او شد دلیل بر سختی نشت بود اگر بیند که کسی طعن بر وی
 بر چنانکه در کرد دلیل که از سختی او عسر نکند اگر در دست نکند دلیل که عسر باشد طلاق است
 کوید اگر بیند کسی اگر زشتی و طلاق از او دارد و او را بدین بدین شود دلیل بر زشتی او بود و اگر
 او را زشتی دیگر یا کسی بود دلیل که در زشتی او نقصان شود حضرت صادق علیه السلام فرمایند که
 بدین که زن و او را طلاق داد دلیل که کاری کند که از آن پشیمان گردد و در بدین طلع کردن دلیل بر تو نگو
 و عین بود طلع با رخ ماه باشد بر همین کوید اگر بیند که خواب طلع داشت دلیل که او را زشتی
 اید اگر بیند که آن طلع خورد دلیل که از لغت بود اگر بیند که طلع ریا داشت معنی بود و یکی طلع
 دلیل که پادشاه مال را بخت است حضرت صادق فرمایند که دیدن طلع و چای و جوی و اقل
 و زنند و نیم لغت بر سیم منفعت چهارم مال طلق اگر در خواب بیند که طلق ریا داشت دلیل که بچلیدن
 ستمنا حاصل کند چای کوید اگر بیند که طلق خورد دلیل که مال بختی حاصل کرده باشد اگر بیند
 که طلق از وی صایع شده دلیل که مالش تلف کرد و طعن بر این سبب کوید اگر بیند که در خانه طنبو
 میرد دلیل که خبر صید شود اگر بیند که طنبو در بخت دلیل که تو بر کن اگر بیند که طنبو
 میرد دلیل که آخر او بود بر همین کوید اگر بیند که طنبو در بخت دارد دلیل که از آن کسی روی سست شود
 او بر همین کوید که دیدن طوطی در خواب دلیل بر زشتی و غلام بود اگر بیند که طوطی از دستش میرد
 دلیل که زشتی و غلامش صغر کند اگر بیند که طوطی بازی سختی کند دلیل که کاری کند که مردم را
 از آن عیب اید اگر بیند طوطی داده و او را خواب دلیل بر زشتی و شیشه کند طوطی نزد دلیل بر زشتی
 مال و زن یا ای الاهی بار سبب حضرت صادق فرمایند که دیدن طوطی در خواب بر شتر بود اول
 فرزند و دوم زشتی و شیشه سیم شکاری و چهل طوق اگر در خواب بیند که طوق در گردن داشت
 در با سیم دلیل که بقدر و فتنه آن ولایت باید و در آن اوضاع آنکه دارد و اگر طوق را از گردن بدین
 بر نشاندن بود بر همین کوید اگر بیند که طوق در گردن داشت دلیل که دعوی بود و کوید چای کوید
 اگر در خواب طوق زین بدین دلیل بر کثرت بود و اگر سیم یا آهن باشد دلیل که با کسی صفت
 کند حضرت صادق فرمایند که دیدن طوق در خواب بر شتر که بود اول حج گذاردن و دوم ولایت

طعن
طلاق

طلع

طنبو

طوطی

طوق

بافتن سیم صق کرون و امانت غلام و کینه اگر در خواب بیند که طوق در گردن سبب بود
 دلیل که از پادشاه مال یا بدین طلع این سبب کوید که بیند طلع در خواب دلیل چای کوید
 بود اگر بیند که طلع پاکیزه داشت دلیل که با خلق سخاوتمند است و بر همین کوید اگر بیند که طلع
 او بوی خوش دلیل که از او عطر می پیرد اگر بیند که طلع او پاره شد دلیل صید بود و اگر
 کوید که دیدن طلع بخواب دلیل امانت بود و در فتنه بر این کوید که طلع پاکیزه داشت دلیل
 که بدین توفیق بود و توفیق باید و امانت گذاردن اگر طلع اگر بیند که او بدین بخلاف این
 بود و دیدن طلع دلیل بر زشتی بود اگر بیند طلع خود را سینه دلیل بر زشتی و صحت
 و اگر سیم بخواب دلیل که فرزندش را عسر بود و اگر سیم او در بخت عالم بود و زشتی و ماضی یا
 خطیب که در حضرت صادق فرمایند که دیدن طلع در خواب و کینه بود اول عسر و زشتی و دوم
 و منزلت سیم و کثرت چای که فرزند سیم و دولت سیم و مال سیم علم نه در سیم سیم
 والله اعلم **حرف الظلم** کرم این سبب کوید اگر بیند که زشتی
 ظلم رفت دلیل که بر ظلم کند نصرت باید اگر بیند که او بر کسی ظلم کرد دلیل که مظلوم بر ظلم
 ظفر باید اگر بیند که پادشاه بر وی ظلم کرد دلیل که از پادشاه مضرت باید چای کوید اگر بیند که
 مظلوم بود و کسی بر وی ظلم نکرده بود دلیل که او ظالم باشد اگر خواب بیند که برینده ظلم کرد
 که آن سبب از خواب در زحمت بود و ظلمات گمراهی بود و در این اگر سیم کوید که در خواب بیند که
 در ظلمات بود و ناگاه بر دشتی آمد دلیل که زشتی و زشتی کشاده کرد و بر همین کوید که خواب بیند
 که از ظلمات برین آمد و باز در ظلمات فتنه لیل که بر این بود قوله تعالی انا اظلم علیهم فامواجنا
 کوید که دیدن ظلمات دلیل بر بود اگر بیند که در در ظلمات ظاهر کرد دلیل که در انداد
 اند و ظاهر کرد حضرت صادق فرمایند که دیدن ظلمات در خواب بر شتر بود اول فکر و دوم
 بخت سیم و زشتی و کلاه سیم بعد سیم ضلالت **حرف العین** کما انکامل التبعی
 عاج این سبب کوید که دیدن عاج بخواب دلیل مال بود از پادشاه اگر در خواب بیند که عاج
 دلیل که از پادشاه منفعت باید اگر بیند که عاج از وی صایع شده دلیل که مالش تلف کرد و دغا
 کوید که بیند که رسیدن داشت دلیل که خویشان او یکی از کشت پادشاه زن خواهد کرد

حرف الظلم
والعین
طلع

حرف الظلم

ظلم

ظلمات

حرف العین
عاج

عاریت
عاشقین
عالم
عبادت
عدلی

ببیند که در آن حاج داشت لیل که پادشاه که از وی بختی که از وی فرجا باید هر چند که حاج
داد و خواب سببتر بیدار لیل که مال او بیشتر باشد عاریت بر سرین گوید اگر بیدار چیزی عاریت
بکند داد لیل که آن چیز بر وی ثابت ماند و تمتع از او باید عاشق شد این سرین گوید اگر بیدار که بر سر
عاشق شده لیل که بنامش در حبس کرد اگر عاشق او بجز حرام بود دلیل بر فساد او بود و اگر
بیدار که از معشوق کام دل یافته لیل منفعت بود عالم این سرین گوید اگر بیدار که عالم را بیدار
و بیدار جاهل بود دلیل که در زبان مردم افتد بیدار و اگر عالم بود علم او زیاده کرده که عالمی گوید
اگر بیدار که مردم را عالم میگفت و بیدار عالم نبود بجهل مردم اند بار را مستحق خود کرد و اند اگر
بیدار عالم بود و جایزه که باید اگر بیدار به واسطه علم از مردم عطا بیدار لیل که از مردم رشوه
بستاند حصص صادق فرمایند اگر بیدار این خواب عالم بود چنانچه بود اولی بیک و دوم
و جاسم بقول مردم چنانکه لایق عیالتان سرین گوید اگر بیدار که حق تعالی اعتبار کرد
دلیل چند صواب اخراج کند و اگر غیر خدا را سجد کند تا و بل غلاف این بود اگر بیدار که
عبادت در مسجد باد رسوای کرد دلیل که جز این دنیا کند اگر در جاکن کرد تا و بل خلاف این
بود عاریت سرین گوید که دیدن عدد خواب یکی بگوید اگر بیدار خواب که یکدیگر داشت با
یکدیگر را عین دلیل بکنی بود زیرا که اصل شمارها بیکت بود رقم منجا بالحسنه فله عشره اعشار
یعنی بل بکنی داده بکنی با و اگر است شمار هم گوید که عدد بکنی بگوید بود اما و دلیل عم بود اگر
خواب عدد سه بیدار لیل که از کاری که کند بر خود اری نباید بود رقم تعالی است لایق لایق انما
ثلث لیل سو و لفظ سه لایق فرقت کنند هر که لفظ سه طلاق است اگر بیدار عیالتان
بیکو بود وقتی که چیزی دیگر با او نباشد نه بیوند بود رقم تعالی مایکون من بخوی ثلثه الا هو
و ابهم اگر عدد پنج بیدار بگوید وقتی که نهادهای پای ارد اگر در خواب عدد شش بود
دلیل که بغایت بگوید و در آمد باید بود رقم خلق السما والارضه ستره ایام اگر هفت یا
بیدار بود بود رقم سبع لیل نهائیه ایام خمس اگر عدد نه بیدار دلیل که حجت و فساد بود رقم
تعالی نه عدد هفت لیل فی الارض عدد ده که بیدار دلیل که مراد از دینای او حاصل کرد
قول رقم ثلث عشر کماله اگر عدد یازده بیدار دلیل که شغل او بر درگاه تمام کرد اگر عدد

حرفین

دوازده بیدار بگوید آن عدد ان شاء الله اثنا عشر شهر اگر در خواب عدد دوازده بیدار
دلیل که کارش بر سر کرد اگر عدد راجهاره بیدار بگوید اگر عدد و پانزده بیدار دلیل که کارش
کار کرد و اگر شانزده بیدار دلیل که کارش بگوید و اگر هفده بیدار دلیل که کارش بگوید
و یازده بیدار دلیل که کارش بر سرین بگوید و اگر نوزده بیدار دلیل که از او بامردم بجز
کار افتد قول رقم ثلثه عشر علیها عشر اگر در خواب عدد راجع بیدار دلیل که مال
حاصل کند و دشمن ظفر باید اگر عدد دسی بیدار دلیل که او را با کسی داردی افتد و در دنیا
قول رقم واعدنا موسی ثلث لیل اگر عدد راجع بیدار دلیل که کارش بر سرین کرد اگر عدد
پنج بیدار دلیل که در شغل و شغل بیدار بود قول رقم الف سنه الا خمسین عام اگر در خواب عدد
شصت بیدار دلیل که سونو کی در کرد در افتد چنانکه در مایه پای او از روز باید داشت
یا شصت و دویز اطعام دادن قول رقم افضی شهمین مشایعین و اگر عدد راجع بیدار
دلیل که کارش بیا خبر بر این عدد هشتاد بیدار دلیل که او را بیست و نیک بیدار هشتاد و شش
بر نوزده بیدار هم ثمانین جمله اگر در خواب عدد نوزده بیدار دلیل که در نوزده ماه از
بخا همد قول رقم تسعون نخج و اگر عدد صد بیدار دلیل که ظفر باید بود رقم مائة صابرة
بغلیو اما بین اگر سلطان در خواب بیدار که با خود صد سوار داشت دلیل که در دشمن ظفر
اگر در خواب بیدار که او را صد نفر کند دادند دلیل که خبر بیک بود و دشمنی فریاد کرد
قول رقم فی کل سبلة مائة حبة اگر عدد در بیدار دلیل که دشمنی در ظفر باید اگر عدد
سیصد بیدار دلیل که مرادش بر بر این بود رقم و لیسوا فی کفهم ثلثه و اگر عدد صد بیدار
دشمن ظفر باید چنانکه رسوای در بود و خبر از یارب مانده و خبر الجوش و ربع الان یعنی هفتین
لشکر چهار سو و ارشاد بخت بر خواب چهار صد است اگر در خواب با صد بیدار دلیل که کار
موقوف نماید اگر شصت بیدار دلیل که بفسد رسد اگر هفتصد بیدار دلیل که از کار سختی
اگر هشتصد بیدار دلیل که دشمن ظفر باید که هزار بیدار دلیل که بود و دشمنی را نه کند
تعالی ان یکن منکم الف یغلبوا الفین باذ الله اگر در خواب بیدار که هزار بیدار بود و اگر
هزار بیدار قوت باشد بخت فریدی باید که بیدار چهار هزار بیدار دلیل که

دلیل که بقدر آن مال حاصل کند عینک که بیدار عینک باشد دلیل که بقدر آن مغفرت از او
پسند عینک یکی او دلیل که راجحی بوی سنان اگر بیدار عینک از وی صانع شد دلیل که زبان
بود حضرت صادق علیه السلام فرمایند که دلیل عینک در خواب بر چنانچه او بدو اول مغفرت دوم
و لایت سیم کامران هم بادم شای بگو عینک او عینک فرمایند چنانچه این سیرین او بدو اگر
بیدار عینک نماید دلیل که بیاطل است و دروغ بخالد صادر دهد اگر بیدار عینک باشد عینک بیاض
کرد بدو دلیل که از دروغ بگوید عینک بیدار عینک در خواب بیدار میزدی ضعیف
بود اگر بیدار عینک بگوید بیدار که بر چنین مردی ظفر با باد بر هم میزد که بیدار عینک
بخواب دلیل که مردی جو که بود عینک این سیرین که بیدار عینک عود و خواب بیدار میزدی لطیف
بود اگر بیدار عود و از روز بخود دور کرد دلیل که از فرم راجح را بدو هم میزد که بیدار عینک
که عود خام داشت دلیل که از ناپادشاه عطا آباد هر چند که عود و خواب بیشتر بیدار مغفرت
باشد حضرت صادق علیه السلام فرمایند که بیدار عود و خواب بر چنانچه او بدو اول مغفرت دوم
دوم پادشاه نیز که پارس سیم شاد افروغ پیچام مال مغفرت عینک این سیرین که بیدار عود
سوز خواب دلیل علامت باشد که اگر بیدار عود سوز داشته دلیل که علامت بیدار عینک
کند اگر بیدار عود سوز و بیدار عینک دلیل که علامت بیدار عینک عود اگر در خواب بیدار عود
از ظاهر شد چنانکه مردم میدیدند دلیل که سوز و ظاهر کرد که بیدار عینک عود خود را پوشید
دلیل که از آن پوشیده کرد اگر بیدار عینک عود او برهنه بود و زدی پوشید چنانکه کسی بدید
که اگر کسی بود شفا باید و اگر او را در میزد و از او دور میزد و او ای که در عید این سیرین که
اگر بیدار عینک قرآن بود دلیل که او را بامروم عاقل و آفاندا اگر بیدار عینک عود و دلیل
که از آن هک نماید و بیدار عینک بر هم میزد که بیدار عینک عود و مردم از آن سوز و زدی
اگر از اهل شرف بودند دلیل که شرفشان زیاده کرد و اگر محسوس بود خالص باید اگر اینجور
زدید عینک بیدار دلیل که بامروم عاقل معامله کند کارش نفعی را بدو کرد خواب بیدار
کرد و عینک بود دلیل که کامکاری باید که این به دور و زدی بیدار شد که ایام
دست که این خواب در اول باشد عینک بود و الله اعلم حرم الغیر من کمال

عنبر

عَمَفَا

عنکبوت

عُود

عربی و سن

عورت

عبد

من الغنى

التعريف ان اول من سبى من كويدا كرى بنده كرم در غارت شد و او را بجا مقیم شد و دليل لار را بجا
برد و اگر كويدا كرم در غارت نشد بغير نام او دليل كى بجاى بخشد كوفتار كرم و اگر كويدا كرم در
رفت و آن غارت روشن بود دليل كرم او را در زندان كند و اگر غارت نشد تا دليل كويدا كرم بنده دليل كرم
بجوى و هلاك كرم در غارت كرم در خواب بنده كرم مال او را غارت كرم نند دليل كرم بغير مال غارت
بجا كويدا كرم كويدا كرم لشكر اسلام بدار كرم غارت كرم نند دليل كرم كافران و نصيبه كرم
بنده كرم لشكر كرم بدار اسلام را غارت كرم نند دليل كرم اهل هجر با اسلام و سده حضرت باقى در
كرم غارت بخواب بر حجاب وجه بود از چنگل كرم دويم در زبان مال سيم غم و اندك چه بكم نهنگ
از ان غائبه بن سبى من كويدا كرم دليل غائبه بخواب دليل ادرت نامورى بود اگر كويدا كرم غائبه
كسى مايلد دليل كرم انكس از ان ادرت فرهنگ اموزد و سيم كويدا كرم دليل غائبه بخواب دليل
حج بود و بعضى كويدا كرم دليل ادرت بود كرم از سيم بود كرم در خواب بنده كرم غائبه داشت دليل
كرم از ان باز از ان باز كرم منفعت بوى سده حضرت حقا و قرايد كرم دليل غائبه بخواب ربح
وجه بود اول ادرت فرهنگ دويم سنا و اوس سيم حج اسلام چه دارم مال خواسته بجم غارت
منفعت غائبه بن سبى من كويدا كرم در خواب بنده كرم غائبه سفر باز ابد دليل كرم كارش بر
كشاده كرم اما غائبه بفرى يك كرم و در خوش و خوش و زرد سده جابر كويدا كرم بنده كرم غائبه از
سوايه باز امد دليل كرم ان غائبه با مال منفعت باز ايد غنيا كرم بنده كرم غنا بر چيزى نشسته
بود كرم مال امد دليل كرم بقدان مال حاصل كندا بريم كويدا كرم بنده كرم دوى او بزم غنا بود
دليل كرم دوى اعفوق سده كرم و كرم وجه بومست علم باغى زرها افز و كرم در خواب غنا
دارد و بزم ملك خود بنده دليل كرم بقدان مال حاصل كند غزال او بزم كويدا كرم
غزال بخواب دليل كرم غزال بود بزم كرم بنده كرم غزال بود داشته دليل كرم او را خادى با كينى با كينى
حاصل كرم كرم بنده كرم غزال از زوى ضايع شد دليل كرم خادى از زوى جدا كرم و بزم كويدا كرم
در خواب بنده كرم علم غزال با مال ميكرد و باغ غزاله دليل كرم كارى كند كرم مردم از ان راحت
بود او را مصروف و كرم بنده كرم باغ ميكرد از ان او بود دليل منفعت بود را حضرت صفا
فرمايد كرم دليل غزال بخواب بر سر وجه بود او كرم خادى دويم با بزم بران سيم شاكرى زرد

حرف الغين
غاد

غالب

غائب

غضا

عربال

غرق شد

غرق کردی

غسل کردی

غل

غرق شد این سپهرین کوید که بدید که در دریا غرق شد و در کوه بادشاه او را هلاک
کند جابر کوید که بدید که او را از او بالا برد و بدید که او را در بنایند و در
دست باز دارد و راه خفت کن بدید که بدید که ملکی را چای باقی از او غرق شد و بدید که در دکانی فرو
ماند و عاقبت هلاک بابد حضرت صفای که بدید که در غرق شد و بدید که در چاه و جبه بود اول
بسیار و در اقبال و کارها سیم و چینه را در دم بدید که در غرق شد و بدید که در کوهی در خواب
بدید که در راه خدا غرق شد و بدید که بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
مرا که اکثر اوسعه که بدید که در وی از غرق بگردانید و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
فضل الله الجاهلین علی القاعدین و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
بود ان قوم دار و شهر را هلاک کند جابر کوید که بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
دلیل که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
دوری مشقت کشید که در خواب بدید که کافران و غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
حلال باشد و لا یموتن الا فی سبیل الله امواتا الی اخره حضرت صفای که بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
کردن در خواب و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
شفای از بیماری بخیم طاعتی استن بادشاه عادل ششم غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
که بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
غسل کردن دلیل بر پاکیزگی بود و هر چه زیاده و نقصان در دست چنان بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
دیبا بود غل این سپهرین کوید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
کردن بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد
غل و در دست است و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد و بدید که در غرق شد

کوه مرمر

غلاف

علام

غلبه کردی

غنیمة

غوص

غوی

غوی

غوی

غوی

غوی

غوی

غوی

کچون مدی صانع در خواب بدید که در کوه او غل بود و بدید که او را در کوه و بدید که او را در کوه
غلاف کرد و خواب بدید که در غلاف و بدید که در غلاف و بدید که در غلاف و بدید که در غلاف و بدید که در غلاف
کار و بدید که در غلاف این سپهرین کوید که بدید که علام کسی شد و بدید که او را در کوه و بدید که او را در کوه
و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
صاف و در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
کردن او در خواب بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
این بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
او بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
کو بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
که مسلمانان از دیان کافران غنیمة او در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
سلطان چیزی بوی رسد که بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
مشغول که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
وان پادشاه متغیر با بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
کند و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
بغیر و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
که هیچ اند که بوی نرسد و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
فاخته این سپهرین کوید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
او بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
که غرق شدی او و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
که فاخته برام خانه او و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
که بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه
که فال میکرد و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه و بدید که در کوه

قال

فالوده

فشنه

فراخی

فراشته

فنج

حضرت صادق علیه السلام فرمود که در بخت فال که در بخت خواب بر سر چه بود اول قطعه از بخت بر دشمن
دویم بر اعدا و سیم بر دوستان و چنانچه فالوده این سه برین کوید اگر ببیند که فقره فالوده و خور و در شب
که سخن خوش گوید اگر ببیند که فالوده و در هر کس که فالوده و در شب که سخن خوش گوید که کند حضرت
صادق علیه السلام فرمود که در بخت فالوده بر چه بخت بود اول سخن خوش و دوم مالی بخت حاصل کند
سیم کاری بگویم بام کاری که بدست خوانی بدست این سه برین کوید اگر کسی در خواب ببیند که در
فشنه بدید که لیل که فشنه و در آنکه ظاهر کرد و اگر ببیند که فشنه از مقامی نایل شد و بدید
که اصل اند یا بخت اما ذکر در حضرت صادق علیه السلام که اگر در خواب یکی از ده چیز ببیند لیل که
دندان موضع فشنه بدید یا در آن تاریکی و نیم آتش سیم یا در سیم بام یا در کرم بخت سیم آفتاب
ششم غنایم باران بیوقت هشتم بر کند در بخت یا در آن تاریکی و نیم آتش سیم یا در کرم بخت سیم آفتاب
دسّم فراخی این سه برین کوید اگر در خواب ببیند که از مقامی بخت بمقامی فراخ شد لیل که کار
بیشتر از کشاده کرد و از غم بر شد اگر در خواب ببیند که خانه یا در کان فراخ شد لیل که درون
بروی فراخ کرد اگر ببیند که مقامی بری شست شد لیل که معیشت بری شست شد و در بخت الحمله
در آن فراخ شستن چیزها شستن لیل که شایسته کارها بود فراخی این سه برین کوید اگر ببیند که
فراشی کرد و لیل بود بر زن دلا که از برای مردم زن خواهد که ببیند که فراشی میگرد لیل که از
بخت خود یا از بخت دیگران زن خواهد فراخ کرد در خواب ببیند که چون زنان فراخ داشت و لیل
که خود و در سوا کرد اگر ببیند که کسی راوی بخت معنی کرد لیل که حاجتش از وی روا کرد و اگر در
در خواب ببیند که ایشان را بخت بود و لیل که ایشان زن بکرد شوند یا بر هم کوید اگر در
خواب ببیند که فراخ و اهل بی بی بخت بود و لیل که از مرد ها اهل بی بی بخت بود و لیل که از
زشت از بی بی بود و لیل بود که آن مرد لوطی بود اگر فراخ خود را بر بی بی بخت لیل که دشمن بر
ظفر یا بخت بر کوید اگر در بخت از فراخ و اهل بی بی بخت لیل که او را و ختری یا کوید
که از فراخ او موشی برین آمد لیل که ختری او را بکار اگر ببیند که کوید از فراخ او بیرون آمد
و لیل که فرزند او و در دزد اگر ببیند که ماری برین آمد یا کوید لیل که فرزند او و دشمن که
اگر ببیند که نان برین آمد لیل که مفلس کرد و اگر در بخت بخت که از فراخ او بیرون آمد لیل

که شوم

حرف القا

فرجی

فرزند

فرعون

فرعون

فرختن

در شوم او را دوست او را اگر ببیند که از فراخ او بیرون آمد لیل که در حالتی بخت شوم
با او نزدیک کند اگر در بخت خواب ببیند که از فراخ او بیرون آمد لیل که فرزند او معلوم بود
اگر ببیند که آب کشا برین آمد لیل که او را فرزند یا صاحب و اگر آب برین بود بخلاف این
دائیات کوید اگر ببیند که از فراخ او آتش برین آمد لیل که فرزند او بخت نکیر کرد اگر ببیند که
شخصی فراخ او را بدید لیل که از آنکه منفعت ببیند اگر ببیند که از فراخ او بیرون آمد بود و لیل
که بسبب فرزند آن اندک کین کرد اگر ببیند که فرجش را سید بود و لیل که مال باید اگر بخت
فرجش ضعیف بود و لیل که برین بود و لیل که برین بود و لیل که برین بود و لیل که برین بود
مرد او یا کوید برین آمد لیل که فرزند او و مال و پسر یا بود فرجی این سه برین کوید اگر ببیند
که فرج فراخ و پاکیزه پوشیده و آتش لیل که از غم فراخ باید اگر فرجی که بخت نایل
بخلاف این بود این سه برین کوید که دیدن فرجی بخت یا بخت کسی که در بخت بود و در
پادسار باید باشد و فرجی بر بخت بخت و لیل که منفعت بود و فرجی پیشین که با سپین لیل
بر وقت برین بود جابر کوید اگر ببیند که فرجی نو پاکیزه پوشیده بود و لیل که در دنیا و بار
بود اگر ببیند که فرجی سیم پوشیده بود و لیل که فرجی را کوید ببیند و لیل که مصلحت بود
فرزند این سه برین کوید که ببیند که او را دختری آمد و لیل که متوجه بود و از اهل خود شد
کرد اگر ببیند که او را بری آمد لیل که او را دختری یا کوید که دختر او و و لیل که پسر
او و در بخت کوید اگر ببیند که طفل را جای افکند بود و لیل که او را یا فرجی که از جای که امید
نداد و بختی بوی سلف فرعون این سه برین کوید که ببیند که از فرعون یا از پادشاهان بخت
یکدیگر و شری فرج و آمد و مقار کرد و لیل که از سیم فرعون در انداز ظاهر کرد و فرعون
این سه برین کوید که گفتند که در خواب که دین بکردان تا شود و لیل که کاری کند بخت که
بخت که مادی گفتند که نان دشمن لیل که بر آنکه بر او را و آنکه دارد و یا کوید که ببیند که او را
گفتند که میان در بخت لیل که بر دشمن ظاهر باید که ببیند که با و گفتند که با و شود و لیل که
مال خود را نکاه داد و در بخت کرد و اگر ببیند که با و گفتند که بختی بخورد اگر برین بود و لیل
که حال خود در بخت این سه برین کوید که ببیند که مصحف بفرشته لیل که مسکن بخت خود

بود و بدان که هر چه در راه دین عزیز بود و در حق آن بجا بود که بیدار بود و بیدار بود و بیدار بود
 مثل غلام خود و دلیل که بدنام کرد و جاکوید که بیدار بود و بیدار بود و بیدار بود و بیدار بود
 کرد و در خواب این سپهرین کوید که بیدار بود و خواب که از باغ با از کوشی و در آمد و دلیل که
 برزگی و مالش نقصا شود اگر بیدار بود و بیدار بود و بیدار بود و بیدار بود و بیدار بود
 بود اگر بیدار بود و از باغی از تخت کل فرخ و آمد دلیل که در بخت مجمل کرد و واکران و زبان از
 سنک که بود دلیل که در بخت و بخت بود و فرزند شد این سپهرین کوید که در بخت فرزند شد
 در خواب فرونی که در بخت صلاح بود و بنا و بل بخت بود و فرزند و فرزند که در بخت بود و بیدار بود
 ابرهیم کوید که در بخت فرونی که در بخت بود دلیل که مال خواسته بود اگر بیدار بود و از آن فرزند
 که در بخت بود و او را مضطرب و سید دلیل که نقصا مال بسیار بود و فرزند این سپهرین کوید که
 دلیل که فرزند خواب مال خواسته بود اگر بیدار بود و فرزند که در بخت بود و از آن
 بختی مال با بختی این سپهرین کوید که در خواب بیدار بود و بختی که از بختی
 با بیدار بود و بختی که در بخت بود و دلیل که مال خود بود و هد جا کوید که در بخت و در بخت
 دلیل که بختی که در بخت بود و دلیل که بختی که در بخت بود و دلیل که از آن سفلر
 با بیدار بود و بختی که از بختی با بیدار بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 چهار وجه بود و اول منفعت و دوم سود و اول سیم خدمت کردن چه آدم مردی سفلر
 سپهرین کوید که در بخت و خواب بیدار بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 عالم بود و بختی که بیدار بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 دلیل که بیدار بود و در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 فلاخی یکس انداخت دلیل که بر آنکس نفرین کند و در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 بود که بیدار بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 که فلاس از خدا جدا کرد و دلیل که از بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 دلیل که بیدار بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 کوید که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت

فرزند آمد
 فرزند شد
 مشتق
 فقا
 فقیه
 فالخن
 فالوس
 فندق
 فنک

و بدان مال و خواسته بود اگر بیدار بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 او را بخت بود و دلیل که بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 پیدا شد و دلیل که بیدار بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 با دشتی بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 که بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 الی غیره قاضی این سپهرین کوید که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 غم و اندوه بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 اگر بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 برسد اما اگر بیدار بود و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 اگر کسی در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 فالتی بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 خادمانی بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت
 که فالتی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت و بختی که در بخت

فواف
 فوفه
 فوفه
 فوفه
 فوفه
 قافله
 فالت
 فالتی

قند

قندیل

قنوت

قیامت

خود یا کینه اگر بیند که قنوت او ضایع شد دلیل که غلام یا کینه را جدا شوند قنوت این سپهرین گوید
اگر بیند که قنوت خود دلیل که بخیل کار کند و از آن پشیمان گردد اگر بیند که بخیل خود قنوت
دلیل که بقدر آن سال حاصل کند اگر بیند که قنوت خود دلیل که بخیل خود قنوت
او قنوت خود بود قنوت این سپهرین گوید که دلیل که قنوت خود دلیل که بخیل خود قنوت
بیند که در خانه یا در کار و قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که بخیل خود قنوت
خواب این قنوت دلیل که طاعت بسیار کند و صفاق و فرمایند که قنوت این سپهرین گوید که
خواب این قنوت دلیل که طاعت بسیار کند و صفاق و فرمایند که قنوت این سپهرین گوید که
قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
گویند جابر گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
اخرن مردم معصیان دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
گویند که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
پیدا شد یا با جوج و با جوج بد یا مدینه دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
و مره کان بر آمدند دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
قوله نعم اقرب للناس من هم و همی غلظه معروضه اگر در خواب بیند که شمار یا وی بگوید
دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
و بگویند دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
اگر بیند که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
الذین خسرو انفسهم اگر بیند که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
کارش بنور کرد و اگر معصیان بود که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
اگر بیند که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
خواب این سپهرین گوید که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود

اقبال

اقبال و خائف با سعادت اما اهل فساد و انا و اهل بخل این بود قنوت این سپهرین گوید که قنوت
قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
مخبر و دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
و اسان بر می آمد دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
گویند دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
زبان بود قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
دویم پیشانی او کارها سیم مضرب چهارم فرج از غم بیم امانت باز دادن ششم کشایش کارها
بسته اگر بیند که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
اعمال حرف لکاف کتاب کامل التبعیه کاجی این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
کاجی با شکر و یاد ام کجی خود دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
بود و اگر ماست و در غن خود دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
غم و اندام بود که در این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
ملک و نسبت دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
بعضی گویند دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
بمیرند که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
یا بعضی در وی پیدا کرد دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
شش و جبر بود دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
این سپهرین گوید که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
دشمن و افری که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
علتها اند که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
که از کاه توبه کند و قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود
چونست پس دلیل که قنوت این سپهرین گوید که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود دلیل که قنوت خود

قند

قندیل

قنوت

قیامت

قند

قندیل

بشکند اگر بپند که جامه از سست سفید شده لیل که توبه نصوح کند اگر بخلاف این بپند
 دلیل که پیوسته در نگاه بود جایز گوید که بدین کار و بخواب دلیل بر روی بود که بر دست احشا
 و خیرات رود و توان با بد حضرت شاق و فرمایند که در دیدن کار و بخواب دلیل بر روی بود که بر
 از دلبازید اید بعضی گویند شستن جامه و خواب لیل که از غم بر هفتاد گاه توبه کند که
 جامه و بال شویلد که دنیا این سپهرین گوید که بپند که کار دنیا میگرد دلیل که کار آخرت
 در نقصان بود اگر بپند که کار آخرت کرد دلیل که کار آخرت در راست بود اگر بپند که کار
 دنیا ای و راست شده بود دلیل که اجلش نزدیک بود اگر بخلاف این بپند دلیل که عمرش دراز
 بود حضرت صادق علیه السلام فرماید که اگر کار دنیا ای و بر پناه غایت بنویسد که کاروان این سپهرین
 گوید اگر کسی بپند خواب که با کاروانی در راه بود و اهل کاروان مصلح بودند دلیل بر
 صلاح بودند اگر معطل بودند دلیل بر شتر و شتر بود اگر بپند که با
 کاروان بخانه خود میرفت دلیل که کارهای بری کشاده کرد و اگر بخلاف این بپند دلیل که
 کار بود اگر بپند که با کاروان سواره میرفت و بر یک تمام داشت دلیل که بغی تمام حاصل کند
 کاروان این سپهرین گوید اگر کسی بپند که در جای کار میرفت معرفت دلیل که با مردم خود
 مکر سازد این توفیق بود که اب بدید نشد بود اتفاق بدید آمد و روان شد حکم
 تا و بل این بنکاح کند اگر بپند که از کارزار و ان شد دلیل که مال بجهل جمع
 کند اگر بپند که در کارزار افتاد و دلیل که بر و حیل که فرزند کرد و جایز گوید که بپند که باغ و ان
 کارزار بود دلیل که بازن خود بجامعت کند کاسه این سپهرین گوید که بدین کاسه چوبین
 بخواب چون خوردنی روی بود دلیل که از سفر و روی حلال با بد که کاسه را تمویج بپند
 دلیل بر فرزند ماندگی بود و دیدن کاسه و خواب لیل رخامی بود که در دست خیرات بود اما
 کاسه سپهرین زین چون خوردنی روی بود دلیل بر روی حرام بود و کاسه قلعی میخند
 روی دلیل بر روی شهم زده بود و کاسه بکیر دلیل بر زین بود اگر بپند که
 در کاسه چیزی خوش بود و در بخورد دلیل مغفبه بود و اگر چیزی ترش بود دلیل غم و اند
 بود و دیدن کاسه لیلی و خواب لیل بر فرزند ماندگی و مغفبه بود کاعن این سپهرین گوید

کار دنیا

کار دنیا

کار دنیا

کاسه

کاعن

اگر بپند که کاعن

اگر بپند که کاعن سبیل که در داشت دلیل که بقدران مال باید و بزرگی اگر بپند که کاعن
 او و ارباب افتاد و یا بسوخت دلیل نقصان مال بزرگی بود جایز گوید که خواب بپند که کاعن
 بسیار داشت دلیل که در علم و فضل شهرت کند حضرت شاق و فرمایند که در دیدن کار و بخواب
 و جبر بود اول مال حلال و نیم کتب معیت سیم کام دل یافتن کاهو اگر کسی بپند که کاهو
 شیرین خورد دلیل غم و اند بود و اگر کاهو تلخ بود دلیل بر زبان بود کاهو و این سپهرین
 گوید که بدین کاروان در خواب لیل مال خواسته بود و خوردن کاروان و بپند که
 اگر بپند که کاروان پس از بخت دلیل حضرت بود کاهو و اینال گوید که بپند که بر کاهو و نشسته بود
 دلیل غل بود از قبل پادشاه اگر ملک او بود اگر کاهوی زبندیده و خانه او آمد دلیل که حضرت
 در خبر روی کشید اگر بپند که کاهو و او را سرس بود دلیل که غلامش هر روز یکا عمل کند
 که مانی گوید که بپند که کوشش کاروان و زبندیده و زبندیده و بپند که
 اگر بپند که کاهو و زبندیده و کاهو و او را سرس بود اگر بپند که کاهو و او را سرس بود
 و بپند که کاهو و بپند که عمل دار بود معرفت کرد و اگر بپند که کاهو و او را سرس بود
 پادشاه بود دلیل که از پادشاهی بیفتد جایز گوید که بپند که کاهو و او را سرس بود
 و کوشش و دافعه کردن دلیل که بزرگی یاد و اینجا بکشد و مال او را بپند که کاهو و او را سرس بود
 را میبکشد دلیل که مال بسیار باید که بپند که با کاروان زبندیده و دلیل که او را بپند که
 خصی افتاد این سپهرین گوید که بپند که ماده کاهو و فرزند داشت که ملک او بود دلیل که
 در انسان فراتر نفع با بد که ماده کاهو و فرزند بخلاف این بود و کوشش کاهو و ماده بدین دلیل
 مال بود و پیوسته او دلیل بر مال بود اگر بپند که ماده کاهو و فرزند و شپور از خوردن دلیل
 که مال او زیاد شود اگر این خواب را بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که
 بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که
 اگر بپند که ماده کاهو و بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که
 کاهو و بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که
 دلیل بر مال و نفع کاهو و بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که بپند که

حرف

کاهو

کاهو

کان

کمالی کرد

کمالی کرد

کد

کر

کریاس

کره

کرش

اگر دید که چرخ خورشید و یل بنویسد کمالی کرد این سیرین گوید که کمالی کرد در خواب
 دلیل که کارهای نیک بود و راه برود در کارها که بدان گریه بود اگر در خواب ببیند که کمالی
 کرد و در وی و بر چشمها نافع بود دلیل که گمراهان را راه نماید و از وی مرهم منفعه یابند
 اگر در وی و بر چشمها نافع نبود تا و بل بخلا و این بود که کمالی کرد این سیرین گوید که اگر در خواب
 ببیند که کمالی میگرد و مرهم او در چیزی میداند دلیل که کارهای نیک است که در حضرت شافع فرماید که دید
 او در خواب چیزی میخواست و میداند دلیل که کارهای نیک است که در حضرت شافع فرماید که دید
 که کمالی کرد در خواب بر چشمها نافع بود اول خبر دیر که در مرهم منفعه سیم معیت چهارم عزت خاکن
 این سیرین گوید که اگر ببیند که در خانه او که در دست بود و فوف خود دلیل که جاه گشای فرزند
 و اگر پادشاه از او خبر یابد که ببیند که در خانه او که در دست بود و فوف خود دلیل که جاه گشای فرزند
 ببیند که پادشاه از او خبر یابد که ببیند که در خانه او که در دست بود و فوف خود دلیل که جاه گشای فرزند
 دلیل که حاجتش روا گردد و توفیق طلعت یابد حضرت شافع فرماید که دید که در خواب
 وجه بود اول عزت بخا و سیم مال غنیمت سیم نظام کارها که این سیرین گوید که دید که در خواب
 مال غنیمت بود اگر ببیند که کوخار شر کر و سیم در آن بود دلیل که مال یابد که ببیند که
 برتن و کر سینه بود دلیل که مال حرام یابد جابر گوید که ببیند که در خانه او که در دست بود و فوف خود
 دلیل که مال جمع کرده و تلف کند که باین جانور است که از او برض خوانند باری دیدن وی
 خواب دلیل بر وی بود که در میان مردم فتنه اندازد که این سیرین گوید که دید که در خواب
 دلیل بر وی معصیت زده بود اگر ببیند که کریم در خانه او که در دست بود و فوف خود دلیل که در خانه او که در دست بود و فوف خود
 کریم از خانه او چیزی خورد دلیل که در خانه او که در دست بود و فوف خود دلیل که در خانه او که در دست بود و فوف خود
 دو دان بکشند آفریند که این سیرین گوید که ببیند که کریم را بکشند دلیل که مال
 در وی بستانند اگر بعد از صبح کریم را در خواب ببیند دلیل که شش روز بیمار کرد و حضرت شافع
 فرماید که دید که در خواب پیچ و جبه بود اول در دو سیم غنیمت سیم چهارم عزت خاکن و سیم شافع
 جنگ خستو کردن که در جامه بود کوتاه و از باران سی پیرهن گویند پوشیدن در خواب
 دلیل قوت بود این سیرین گوید که ببیند که کریم سینه نو پوشید دلیل که از غم برهد اگر

سیرین

حرف الکاف

کری

کرش

کرش

سیرین دلیل که او را در عالمی قوه بود و اگر در خواب ببیند دلیل که بپا کرد اگر کیود بیند و صیبه
 بود اگر سیرین ببیند در شرف میباشند که در خواب ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 بود دلیل که بود اما درین صغیف بود اگر ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 حضرت صادق فرماید که در خواب ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 نظام کارها کریم سیرین گوید که در خواب ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 دلیل که ببیند که مال حاصل کند که ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 پوشید که در آن موضع که درم اینجا انداخته میگویند از عیال که در آن بود که ببیند که
 روی تیر کرد دلیل که او را عقیبتی و سک حضرت شافع فرماید که دید که در خواب
 سیرین بود اول مال دیم بلای سیم عقوبت کردن دینا که گویند که دید که در خواب
 دلیل امانت بود و محل دینا که ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 نگه داشتن و اگر در خواب ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 انعطاف شد دلیل که در ذکوة مال نداده باشد قوه نعم سبطون ما بطنوا اب یوم الفیمة
 این سیرین گوید که اگر کسی در خواب ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 باری در کردن داشت و بنوعی در آن بان بخود نمیداد دلیل که در دست پی بود
 عمر در آن برهیم گوید که اگر در خواب ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 کردن خود را که تا ببیند دلیل که امانت بکند از جابر گوید که در خواب ببیند که کریم
 داشت دلیل که وام دار شود اگر در خواب ببیند دلیل که بپا کرد اگر کیود بیند و صیبه
 افتد اگر در خواب ببیند دلیل که امانت بکند از جابر گوید که در خواب ببیند که کریم
 کردن پیچ وجه بود اول مال دیم بلای سیم عقوبت کردن دینا که گویند که دید که در خواب
 این سیرین گوید که در خواب ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 روی او کند و هر چند که در خواب ببیند دلیل که علم و دانش او بیشتر بود و برهیم
 گوید که در خواب ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم
 گویند که امانتی بوی سپاند که در خواب ببیند که کریم گوید که در خواب ببیند که کریم

خود بر وی حجت کند و گاهان او را بپارزد و بداند که سبک است اشک از چشم او می آید
 و دلیل بر آن بود و اگر دید که میگوید خون بجای اشک آمد و دلیل که او کار می گذشت
 حیرت و غش و ندامت و حشر صفاق و فریاد که بیدار بود بعد از آن بخت
 دلیل که اجلش نزدیک بود و قول تعالی اینها هواض است یکی فائده هواض و احیا کشته بخور
 دیدن دلیل و رویتی بود این سپهرین گوید که دیدن کوی بخوابد دلیل بر پناه می رود
 نافرادی ببیند در دنیا قول تعالی که عیسی فرزند مریم بود اینهم گوید که دیدن کوی
 بخوابد دلیل بر پناه می رود و سبک کارها اگر کری ببیند که شنو است دلیل که کار تمام است
 بر وی گشای کرد و در عالم صفاق و فریاد که دیدن کوی بخوابد پناه می رود
 در رویتی و پناه می رود و اندک چشم بسته کارها این سپهرین گوید که دیدن کوی بخوابد
 دلیل بر پناه می رود و بعضی گویند که مصیبت بود که نبیند این سپهرین گوید که دیدن
 که نبیند دلیل بر پناه می رود و حال بود که بوی سدا قول تعالی و اثر شاعلی که در اشک او بیند
 که که نبیند داشت و بکس نداد دلیل که مال حلال باید و او را از آن حاجتی بود و اگر خود
 و بر هم داد دلیل که او را از آن مال منفعت بود که این سپهرین گوید که دیدن کوی بخوابد
 دلیل بر پناه می رود که بوی سدا قول تعالی و اثر شاعلی که در اشک او بیند
 چنانکه حکیم کرد و اگر ببیند که کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند
 که کوی بخوابد و مرهم را بیکر ندید دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 که در شمع باز نداشت و کد حشر صفاق و فریاد که دیدن کوی بخوابد پناه می رود
 دشمن و پناه می رود و حاسد هم سخن چین کوی بخوابد جانور است که در شهر خودستان می باشد و دم
 خود بر زمین می کشد و هر کس که زخم او خورد و هلاک کرد این سپهرین گوید که دیدن کوی بخوابد
 در خواب دلیل بر پناه می رود و اما در شمع صعب بود که ببیند که کوی بخوابد و او را بیکر
 دلیل که از دشمن چپ و حشر ببیند که او را از کوی بخوابد کوی بخوابد دلیل که پناه می رود
 دشمن این کرد که این سپهرین گوید که دیدن کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 و بخورد دلیل که عیسی فرزند مریم کوی بخوابد کوی بخوابد کوی بخوابد کوی بخوابد کوی بخوابد

کری

کریکین

کری

کری خواب

کری

بود بخت و اگر سپهرین بود دلیل عم بود و هر تران بود که بکوش بخت باشند که پناه
 سپهرین گوید که پناه می رود و اگر کسی بخوابد پناه می رود و اگر کسی بخوابد پناه می رود
 بوی سدا که ببیند که پناه می رود و اگر کسی بخوابد پناه می رود و اگر کسی بخوابد پناه می رود
 دلیل که در آن سال و در آن روز و در آن مکان و در آن وقت و در آن حال و در آن حال و در آن حال
 بود حشر صفاق و فریاد که دیدن کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 حشر صفاق و فریاد که دیدن کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 و او را ببیند دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 بیکر که کوی بخوابد و اگر ببیند که کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 نباشد کشت و در این سپهرین گوید که دیدن کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 بافتن و در آن حلال بود و کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 ببیند که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 که از پناه کشت چیزی حاصل شد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 که از پناه شاه نفع باید که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 کشت دلیل که منفعتی که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 بیکر که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 دیدن کشت و در خواب بر پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 عرق چای معیشت کشت و این سپهرین گوید که دیدن کوی بخوابد
 بوی سدا که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 کوی بخوابد که در کشت زاری معرور بود دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 ببیند که در میان کشت زاری معرور بود دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 افتاده بود و کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 بر زبان ببیند بود و کوی بخوابد دلیل که پناه می رود و اگر ببیند که کوی بخوابد
 و خوشتر سید در وقت خود دلیل منفعت بود و چون نارسید و سبب بود دلیل که پناه می رود

کریکین

کری

کری

کری

کری

کشتن

کشی

کشف

بود اگر بیند که بوف خود کشت در و بدلیل امر شش بود که بجای آورد و غیر این است که بگوید
تعالی و انوار حق به موم حصاده و لا تفرقوا انرا لا یجوز لیسرین کشتن این سپهرین کوید اگر در خواب
بیند که او را بکشند دلیل که عمر شود و آن کرد اگر بیند که کسی را بکشند آنکه سرش را از تن
ببرد دلیل که منفعتی بد آنکس رساند بر همین کوید اگر بیند که او را کوهی بکشند دلیل منفعتی باید
قوله تعالی من قتل مظلوما اگر بیند که کسی او را بکشد دلیل نظام که بیند مظلوم بود و حقیقا
کسی با او میکار نامکافاتان باز کنند قوله تعالی ثم یفر علیهم لیسرین الله جابر کوید اگر بیند که
فرزند خود را بکشد دلیل که روزی حلال باید قوله تعالی ولا تقنوا اولادکم من ملان یحیی ذکرم
حضرت صانع فرمایند اگر بیند که ستوری یا جانوری یا چیزی دیگر را بکشد آنکه سرش را ببرد
خشم غالب کرد کشتی و اینان کوید که دیدن کشتی در خواب دلیل غم و اندیشه بود خاصه اگر کشتی
بیرقن باشد در دریا فرزند یا فرزندان برین کوید اگر کسی در خواب بیند که در کشتی بود دلیل
برین آمد دلیل که از نعمت باری بختناور و رفقه العباد اگر بیند که کشتی او بکشد دلیل
دریای مصیبت بود اگر بیند که در میان کشتی با قاشق میزند دلیل که بفرود و مایه حاصل کند قوله تعالی
وله الجوار المنشأت فی البحر الاعلام اگر بیند که در کشتی بود و کشتی ایشان بود دلیل که در سفر می
کرد بر همین کوید اگر بیند که در کشتی نشسته باشد و کشتی او را بکشد دلیل که از نعمت باری
باید اگر بیند که کشتی او را بکشد و از هم بر روی موج بکشد دلیل که بفرق فرزند کرد قوله تعالی
وجاءهم الموج من کل مکان اگر بیند که کشتی او در دریا ببرد دلیل که پادشاه از ملک سوار
جواهر فرستد اگر بیند که آن کشتی را غرق شدند دلیل که وسوسان و ناز و اندازند بر کوید اگر بیند
که در کشتی نشسته بود و از دریا بر سر بید دلیل که مقرر پادشاه کرد و مال جمع کند اگر بیند که
کشتی او ببرد یا شد دلیل که از پادشاه قوت تمام حاصل کند اگر بیند که کشتی عمرت فرزند او ببرد
بجای این بود اگر بیند که در کشتی نشسته بود دلیل که بکار پادشاه مشغول کرد و مال جمع کند
حضرت صادق فرمایند که دیدن کشتی در خواب هفت خبر بود اول که فرزند او در کشتی بود و پسرین
چهارم مرکب بچشم او چشم عیش هفتم توانگری کشتی بکشد بود دلیل او در خواب دلیل
بر مردی عالم بود که از صحبه او فرایند بر مردم رساند برین کوید اگر بیند که کشتی او را بکشد

کشاب

کشم

کعبه

کعبین

کعبه

بیند

بابوخته

کشف

او آمد دلیل که او را باز اهدا شد و کشتن او بیند که کوشش کشف خود دلیل که بعد از آن عمل
امور حضرت صانع فرمایند که دیدن کشتی در خواب بر سر جبهه بود دلیل که مردی عالم بود و پسرین
زاهد سیم مردی صنایع کشاکش برین کوید اگر بیند که عنایت بنفشه کشاکش کرد بود
و میخورد دلیل که مال حلال باید و از عجز بر هلاک بیند که نتوانست خورد تا دلیل بخلاف این بود
کشتن این سپهرین کوید اگر بیند که کشتی داشت و بخورد دلیل که بعد از آن منفعتی باید اگر بیند که
کشتی بکشد و او دلیل که حاجتی بوی رساند بر همین کوید اگر در خواب بیند که کشتی بخورد و بخانه
برد دلیل که مال تمام حاصل کند حضرت صانع فرمایند که دیدن کشتی در خواب بر سر جبهه بود دلیل
منفعتی بود و مال حلال سیم که عیشت کعبه دیدن که اینان کوید اگر در خواب بیند که کعبه بنابر
داشت دلیل که عمل بود اگر بیند که کعبه پای او بکشد دلیل که فرزندش میرد یا بفرق فرزند کرد
کعبین برین سپهرین کوید اگر در خواب بیند که کعبین بانی کرد و قرار یافت دلیل که بفرق فرزند
کرد و با در جلیق افتد جابر کوید اگر بیند که کعبین بانی کرد و دلیل خصم بود حضرت صانع فرمایند
که دیدن کعبه بر بخواب پیچ جبهه بود اول مقام دوم زن سیم فرزند چهارم سال پنج گفتگو قوله تعالی
و کوا عبقری با و کاسا دهاقا کعبه این سپهرین کوید که دیدن کعبه در خواب اطمینان بود بر آنکس که کعبه
قبله او بود و ظاهر زیادت و نقصان که بیند دلیل بر خلیفه بود اگر بیند که طوان کعبه میگردید
بر صلاح دین بود و از خلیفه فایده باید اگر بیند که احرام بسته بود و روی در کعبه داشت
دلیل بر نیازی صلاح او بود اگر بیند که سرای او کعبه بود و مردم را بخواند و یارن میگردند
دلیل که امانت مردم کند و حق تر باید جابر کوید اگر پادشاه در خواب بکعبه رفت دلیل که آن
جانب منفعتی از کیش زیاد کرد اگر بیند که کعبه بنشیند دلیل که حال خلیفه ساه کرد و اگر
بیند که در کعبه باز کرد دلیل که از خلفا کارشناس بود بر همین کوید اگر بیند که در کعبه بود
دلیل که از شتر و شتران بر کرد و من و خله کان امن اگر بیند که در کعبه ایستاده است دلیل که
جمع بگذارد اگر بیند که بر هام کعبه بود دلیل که بیند بدمد هب بود حضرت صانع فرمایند
دیدن کعبه در خواب چهارم وجه بود اول خلیفه و دوم امام ستم ایمان چنانکه بفرق کشتن این سپهرین
کوید که دیدن کشتن در خواب دلیل بر نیازی کشتن باید بود اگر بیند که کشتن در خواب

کفجه
کفجه اش
کفش

کفها

کفش را
کفن

کلاب

بسته بود دلیل که زنی زشت بخواند و در فیلان گفتار و خواب هیچ نباشد کف این
سپهرین گوید اگر در خواب ببیند که کفچه یا کپزه داشته دلیل که خاد و ملا و مصلح بود و اگر کفچه را
شکست یا که نه ببیند تاویل بخلاف این بود کفچه اش این سپهرین گوید اگر پادشاه کفچه اش
در خواب ببیند دلیل بر مردی بود دلیر و اگر قاضی کفچه اش در خواب ببیند ناسبا و نبود
هر که چای نه و کس کفچه اش ببیند در خواب دلیل بر خد متکا و خانه بود کفش این سپهرین گوید
که درین کفش در خواب نباشد اگر ببیند که کفش نو در پای کرد دلیل که زنی بخواند یا کفش
بخند اگر در خواب کفش خود را سیر ببیند دلیل که آن زن توانگر بود و اگر کفش را سیر ببیند
که آن زن مستور بود و اگر کفش را سیر ببیند دلیل که آن زن مشغول و معاش بود و اگر زرد
ببیند دلیل که آن زن بیجا کوفه بود حضرت صادق علیه السلام فرمود که دیدن کفش در خواب هفت وجه
بود اول زن دریم خادم سیم کینه لایح نام تو بنیم معیشت ششم مال هفتم سفر و دیدن کفش
در خواب دلیل بر مردی بود که میراث ختمه کند که این سپهرین گوید اگر ببیند که کفها بر می
سود دلیل که از خودشان مفارقت کنند نیز گویند در اجتماع دسی بود اگر ببیند که کفها
خسته بود دلیل که آن سفر باز ماند اگر کفها خود را کشاده ببیند قوی دلیل فراخ دست و
بود و اگر بخلاف این ببیند دلیل تنگ دستی بود حضرت صادق علیه السلام فرمود که دیدن کفش در خواب
شش وجه بود اول فراخ دستی و دوم مال سیم ریاست چهارم فرزند لایح و دلیری ششم زنی
خواستن بچرم کف را این سپهرین گوید که دیدن کفش در خواب دلیل بر منفعت بود از بزرگی
کفش این سپهرین گوید اگر در خواب ببیند که آن بر مرده کفش میخشد و انگش معروف بود دلیل
رجوع و بلا بود اگر ببیند که کفش از مرده بکشد دلیل که در دنیا طریقت آن مرده جوید اگر ببیند که
از مرده کان کفش میکند دلیل که از مرده مال حرام بدست آورد و اگر ببیند معنی بود منافق
باشد دلیل بر کلاب این سپهرین گوید که دیدن کلاب در خواب دلیل بر تنگ دستی بود آنکه
مرهم او را نشا گویند اگر ببیند که کلاب بر کسی ریخته دلیل بر تنگ دستی آنکس بود اگر ببیند که
کلاب خود را دلیل غمگین گردد یا بر گوید اگر ببیند که کلاب بر کسی ریخته دلیل تنگ دستی آنکس
بود یا بر گوید اگر ببیند که کلاب بجه کس میلید دلیل که بر بیکوئی مشهور گردد اگر ببیند عالم

بود دلیل

کلاب
کلاغ
کلاه

بود دلیل که مردم از علم اینهمه بایستد کلاب مرغیست و میدان او در خواب دلیل بر مردی
بیدار و بیغایه بود اگر ببیند که کلاب دایکت کوشش را بخورد دلیل که دشمنی افق
کنند مال او بستاند کلاغ این سپهرین گوید دیدن کلاغ دلیل بر مردی فاسق بود و دیگر
اگر ببیند که کلاغی دلیل با چپین مردی صحت کند بر هیم گوید اگر ببیند که کلاغی شکار کرد
که بچله مار درم بایستد آنرا کلاغ را دید که آن شاخ او از داد و بانگ کرد دلیل که زخمه او از
سفر بود کلاه این سپهرین گوید که دیدن کلاه بخواب دلیل بر غر جابو و بقیه کلاه اگر
ببیند که کلاه او کوشه بر سر داشته دلیل که عمل بود از قبل پادشاه دانیال گوید اگر
ببیند که کلاه بر سر داشته دلیل بر خیرین بود اگر ببیند که کلاه بر سر کلاه نهاده بود
دلیل بر از خود را از مردم پنهان کند اگر ببیند که کلاه بر سرش بر سر داشته دلیل بر خیر بود
اگر ببیند که کلاه زنی بر سر داشته دلیل بر آن بود که کلاه را از مردی بدیده دلیل که عریض
گردد اگر کلاه را هفتین ببیند دلیل که او ناپادشاه قوت یابد بر هیم گوید اگر ببیند که کلاه
چوبین بر سر داشته دلیل که خود را در پیش مردم عزیز ندارد و سخنهای محال گوید چاه
گوید اگر ببیند که کلاه تابستان بر سر داشته دلیل که کام دل یابد و اگر بخلاف این
ببیند دلیل که همراه برسد بر هیم گوید اگر در خواب ببیند که کلاه سیاهی بر سر داشته
در رسیداری داشته باشد دلیل بر منفعت بود اگر ببیند که کلاه از سر او بپاشد دلیل که در غم
افتد اگر ببیند که کلاه از سر او بر کفشد دلیل که از جاه بپاشد اگر کلاه نو بر سر داشته دلیل
که مرتبه او زیاده گردد و اگر کفش ببیند بخلاف این باشد اگر ببیند که کلاه سفید بر سر داشته
دلیل بر پاک بود و اگر سب ببیند طاعت گذار باشد اگر سب بود نقصان و بر او بود
اگر زرد بود بیجا باشد اگر سیاه ببیند کسی لایق بود اما دلیل آنکه در رسیداری داشته باشد
اگر ببیند که کلاه در متع و در ستایه سر داشته دلیل که بصد و قیبه کلاه بزرگی یابد اگر کلاهش
در افتاد دلیل که پادشاه مال او را مصادق کنند بستاند حضرت صادق علیه السلام فرمود که دیدن
کلاه در خواب بر شش وجه بود اول لایق و دوم ریاست سیم بزرگی چهارم غریب پنجم
مقدار ششم فقره دیدن کلاه در خواب دلیل بر مردی کاروان بود که خدای بزرگان کند

کل
کله

کلشکر
کل

کلین

کلم

کلنا

کلنک

کلوف

کل این سپهر کویا که خواب ببندد که او را با کلی صاحب افتاده دلیل که او را با بزرگی و دست
گذا که کل ببندد که سرش موی برآورده بود دلیل که او را در کرد و کله این سپهر کویا که
بدن کلها بخوابد و وجه بود او را که بر درخت بود و درخت بود و درخت بود و درخت
که از اوقاتی باشد بدن آن در خواب لبیل عم و اندیشه بود و اگر بوقت ببندد لبیل مصیبه
بود و بسبب فرزند چون کل از درخت جدا ببندد لبیل عم و اگر بوقت ببندد لبیل مصیبه
که درخت کل در مخانه داشت دلیل که بسبب فرزند خرم کورد و اگر کله از هر نوع مشکفد ببندد
دلیل که از خورشید شاد کورد و دیدن کل در خواب لبیل بر مردی و نهم بود که بالک و فانکند
یا ناز که از غایب سر شد حضرت صفاق و نه باید که بدن کل بخوابد و شش جلد بود و اول فرزند و
دوست سیم مردی و نه همه حجام کشته و نه غلام شش ماهه کشته این سپهر کویا که
در خواب لبیل مال مخفی بود و بقتل آنکه خورده بود کل این سپهر کویا که ببندد کل خورد
دلیل که مال بر عیال هزینه کند اگر ببندد که خانه خود را بکل اند و کورد لبیل عم بود اگر
ببندد خواب کلها ی سبز و سخی و سفید و لبیل هو و طرب بود و کل سبب غایت و اندک بود اگر
ببندد که در میان کل غرق شده لبیل که سبب غایت و ماند حضرت صفاق و نه باید که اگر ببندد که از
کل بر آمد خود را ببندد لبیل که از غم بیهوش کلبه این سپهر کویا که ببندد لبیل مصیبه و خواب لبیل
خادمی بود و لبیل که بخوابد مال از دست پادشاه سپهر و او در بر مردم نفقه کند اگر ببندد که بکل
چیزی از اشیای بدن او در بر مردم داد و لبیل که از پادشاه منفعت یابد که این سپهر کویا که
کام بخوابد لبیل منفعت بود از قبل زمان و بختی و بیاد و بختی انجام بود اگر ببندد که کام خورد
دلیل که از زنی منفعت یابد کلنا این سپهر کویا که ببندد کلنا در خواب لبیل منفعت بود
و عروسی اگر ببندد کلنا از درخت بکشد دلیل که از عروسی جدا شود یا از کینه کلمات
این سپهر کویا که بدن کلنک در خواب لبیل بر مردی و عروسی بود و در خواب لبیل کلنکی
بگرفت دلیل که بر مردی غریب پیوندد و از نیکو بکر منفعت یابد و اگر ببندد کلنا از دنیا
داشت دلیل که بر مردی غریبان نه کرد اگر ببندد که بر کلنکی نشسته بود و لبیل که بفری بود
اگر ببندد که خایه کلنک است لبیل که زشت در ویش کرد کلنا این سپهر کویا که ببندد کلنک در خواب

دلیل بر

حرفا کتا

کلنچه

کلبد

کلین

کلیا

کشت

کلپ

دلیل بر امانت بود و کذا در دامن اگر ببندد که کاوش از آنها بسلامت بود دلیل که امانت
نگه دارد و دامن بکشد یا در اگر ببندد که کاوش او بدیدد اما دلیل بخلاف این بود اگر در
خواب کلوی خود را از آن ببندد دلیل که روزی بر وی فرسخ کرد و اگر نیک ببندد دلیل که
نگهدارد حضرت زکات و نه باید که بدن کل در خواب لبیل بر مردی و در خواب لبیل بر
نفسا که در خواب لبیل بر مردی و در خواب لبیل بر مردی و در خواب لبیل بر مردی و در خواب لبیل بر
عیش خوش بود و مال بسیار اگر ببندد که کلپ بخورد و لبیل که مال حاصل کند اگر ببندد که کلپ
درد هان نماید و نتواند خورد و لبیل که مال از او دیگران بود حضرت صفاق و نه باید که
کلپ در خواب جدا گردد و اول مال جلال و در روزی ستم نمیدانند و بیایم عیش خورد
کلبه این سپهر کویا که بدن کلبد لبیل بر مردی بود کلبه کارها و ظفر بانیان بر تن
اگر ببندد که کلبه بسیار داشت لبیل که بر برکی با بدقت و نه مقایله است و از الارض و کلبه
کویا که در خواب ببندد که کلبه بسیار داشت لبیل که توت بود اگر ببندد که کلبه بسیار
داشت لبیل که سختی که باشد و اگر کلبه جویا ببندد لبیل که منفعت آن کتب بود اگر
ببندد که کلبه بسیار داشت با زین لبیل که مال حاصل کند جابر کویا که ببندد که کلبه
توانست کشت و کلبه ضایع کرد و با دلیل بخلاف این بود اگر ببندد که کلبه فضل کشت و
کردن خواهد و کتب از حضرت صفاق و نه باید که بدن کلبد در خواب لبیل بر مردی و در خواب لبیل بر
بود اول لبیل از آن عزم ستم شفا از بیماریها و بافتن مراد بچشم فوت و بن ششم گذار
حاجان هفت اجابت عاشرت علی کلین این سپهر کویا که در خواب ببندد که کلبدان
و در بکشد و لبیل که کار بسیار عی کشاده کورد و اگر کلبدان را نتوانست کشتن تا و با دلیل
این بود کلیا این سپهر کویا که در خواب ببندد که در کلیا شد و سوی قتل است و از
کرد و لبیل که توبه آن نگاه کند و بدین قوی کرد و بسبب آنکه کلیا سبب اعجاب است کشت حضرت
صداق و نه باید که بدن کلبد که در کشت شد بود اگر ببندد که مصلح بود و نیک بود و اگر
بود با دلیل کلیا این سپهر کویا که بدن کلبد در خواب لبیل بر مردی و در خواب لبیل بر
بزرگ امر هم کویا که بدن کلبد در خواب که کلیا یافت لبیل که زنی توانست بخوابد اگر بخوابد

دویم و روزه داشتن سیم بزرگی دیدن لکام فروزش لیل هر مردی بود که ندید و لایست کند
 راستی کارها لکند زن این سیمین گوید اگر در خواب ببیند که کسی را لکند دلیل که حال او
 بد گردد اگر ببیند که استری او را لکند و با استیج دلیل نقصا حال او بود اگر ببیند که خر و یا
 لکند دلیل که کارش بخل افتد اگر اشترا و بر لکند دلیل که از سفر نماند و باید که او را لکند
 دلیل آن بود حضرت صادق علیه السلام فرمایند که دیدن لکند زن در خواب چنانچه وجه بود
 اول نقصا شریف در هم مضروب سیم غم و اندک چنانچه غم و اندک لوبیا این سیمین گوید که دیدن لوبیا
 بخواب خام و بخند و نه بوقت لیل غم بود و دیدن او چیزی نباشد لوح محفوظ این سیمین
 گوید که دیدن لوح محفوظ در خواب لیل علم و حکمت بود جای گوید اگر ببیند لوح محفوظ که
 بود دلیل که حالش بد گردد اگر ببیند بقال چرخها بر لوح محفوظ نوشته لیل که کارش بگو کرد و اگر
 ببیند که نام او در آن نوشته بود دلیل که اجلش نرسیده بود حضرت صادق فرمایند که دیدن لوح
 طفلان بر آن چیزی خوانند شش وجه بود اول زیادت مال و سیم سیم علم و هدایت و سیم
 فرمان رسانی شش وجه لوبیا این سیمین گوید اگر ببیند که لوبیا در خواب بد هانها و دلیل
 که سختی خوش شود اگر ببیند که لوبیا داشت لیل که مال فراوان یابد اگر ببیند که لوبیا
 بکسی داد دلیل که راجحی بوی رساند لک لک این سیمین گوید اگر ببیند که لک شد بود دلیل
 که پیش خویشان خوار گردد اگر ببیند که لوبیا در خواب لک شد دلیل که مقصودش در دنیا
 اگر ببیند که لک بود و بختا رفت دلیل که از کسی با وی خواهد نمود و اگر ببیند که لوبیا اگر ببیند
 که بهر دو پای لک شد بود دلیل که اعتقاد که خدا می بکشد بود اگر لک و خواب ببیند
 که لک بود و با لک و دست کرد دلیل که مقصودش را بداند حاصل کرد در حضرت صادق
 فرمایند که دیدن لک و خواب پنج وجه بود اول منفعت دویم نانوائی سیم و دریش چنانکه غم
 اندک پنج عیش نقصا لوبیا این سیمین گوید که دیدن لوبیا در خواب لیل خلد متکار خانه بود
 اگر ببیند که اصل لوبیا از من بود دلیل که آن خدا متکار خواهد بود اگر لوبیا در خواب بر زلف پاکیز
 ببیند دلیل که خدا متکارش صلح بود اگر لوبیا را کوچه بپند لیل که خلد متکار او مقصد
 بود و اگر ببیند که لوبیا شکست دلیل که خلد متکار از وی جدا گردد و لوبیا این سیمین گوید که دیدن

لکنتی
 لوبیا
 لوح محفوظ
 لوبیا
 لک شد
 لوبیا
 لیمو

لیمو در خواب بیماری بود و دیدن آن چیزی نباشد و الله اعلم حرف لیمو تک
 کامل تعبیر این سیمین گوید دیدن مایه جو لیل شش نه مان بود اگر مار را
 در خانه ببیند دلیل دشمنی خانگی بود و اگر در صحنه ببیند دشمنی بیگانه بود اگر ببیند که با مار
 جنگ کرد دلیل که با دشمنی خصومت کند اگر مار ببیند که بر وی خیز شد دلیل که دشمن بر وی
 کرد و اگر خود را خیز ببیند دشمن را قهر کند اگر ببیند که گوش مار خورد دلیل شاهی بود
 اگر ببیند که مار را بد و باز کرد دلیل که مال دشمن خورد اگر در خواب ببیند که ماری مرده بود
 دلیل که افتی از وی بگردد اگر ببیند که ماری سفید بگرفت دلیل بزرگی بود اگر
 ببیند که مار از وی بگرفت دلیل ضعف دشمن بود اگر ماران سیاه ببیند دلیل که دشمن سیاه بود
 اگر مار را سیاه ببیند دلیل که دشمن او را عد و صانع بود اگر در خواب ببیند که دشمن او سیاه
 گویند بود اگر مار را سرخ ببیند دلیل که دشمن او معاش بود اگر ببیند که ماران سیاه پیدل او
 جمع شد دلیل که خویشان دشمن او باشند جای گوید اگر کسی ببیند که از سوراخ و دهان
 پتنی او یا گوش باز که یا مقعد او ماری بیرون آمد دلیل که در نزد دشمن او بود اگر ببیند که مار
 را بگرفت که زندی بوی مرگ است دلیل که بزرگی یابد بر دشمن غالب گردد و مقصودش حاصل
 حضرت صادق فرمایند که دیدن مار در خواب ه وجه بود اول دشمن پنهان دوم زندگانی سیم
 سلا متهم تمام پادشاهی پنج سیم لاری ششم دولت هفتم زن هشتم مرگ نهم لیمو و سیم
 سیلاب آزار این سیمین گوید اگر ببیند که مار از دندان جمع کرد دلیل که بشخصی مال حاصل کند
 اگر ببیند که بخور از مار داشت دلیل که مال بسیار حاصل کند اگر ببیند که مار ز خورد دلیل که
 مال حرام خورد اگر ببیند که مار دیدن مار و در خواب لیل بهر مار بود و مار وی سبز و سیاه
 و اندک بود حضرت صادق فرمایند دیدن مار و در خواب چهار وجه بود اول مال مکرر
 دویم غم و اندک سیم بیچاره ملامت و کارها مایه جو این سیمین گوید اگر ببیند که مایه جو
 از زمین بوقت خود جمع کرد دلیل نفعه بود و اگر خام خورد مضرت بود ماست این سیمین
 گوید که دیدن ماست این سیمین دلیل نفعه بود و ماست تر شد دلیل غم و اندک بود و آب مال
 دیدن ماست در خواب مایه جو که از سفر حاصل کند اگر ببیند که ماست خورد و در شبن

حرف

مار ز

مار جو
 ماست

ماش
ماکان

ما این
ما مینا
ما

بود دلیل بر مال حلال بود ماش این سیرین کوید اگر ببیند که ماش چینه میخورد دلیل که اندک مال باید اگر ببیند که ماش خام خورده دلیل عم بود جاکر کوید که دیدن ماش تر و خشک خجسته و خفا دلیل عم و اندک بود و اگر بخورد هیچ عم و اندک نباشد ماکان این سیرین کوید دیدن ماکان بخواب دلیل خادم و کنیز بود اگر کوید که مرغ خانگی داشت دلیل که کنیز که خبر بخشد متکاری کوید که مرغ خانگی پیدا داشت دلیل که سرزدی باید بر هم کوید دیدن ماکان بخواب دلیل برنی بود با جال و مالی اگر ببیند که ماکان در خانه او خواب کرده دلیل که از رفتن منفعت باید حذر حشا و نه باید که دیدن ماکان در خواب سر و جبه بود اول رفتن صاحب جال و بیم که کنیز که سر خادم خفا مایل بر این سیرین کوید که دیدن ماکان بخواب خوردن آن دلیل که بیمار بود اگر ببیند که ماکان از بهر در و چشم چشم کشیده دلیل که کاری کند که او را از آن خواب حاصل کرد ماسا بخواب دیدن در وقت و بی وقت بخم بود ماکان این کوید که دیدن ماکان بخواب دلیل که ببیند که ماکان از آسمان فرار کند دلیل که در زیر پادشاه شود این سیرین کوید که دیدن ماکان بخواب دلیل که پادشاه بود اگر ببیند که ماکان دیده شده دلیل که پادشاه یا وزیر هلاک کردند اگر ببیند که ماکان بخوابی گفت دلیل که بر وی بقی حکم کند اگر ببیند که در ماکان هم چاک کرد دلیل که در دنیا و پادشاه اختصاص شود اگر ببیند که یکی از آن دو مانا قضی شد یکی از آن دو پادشاه معزول شود جاکر کوید اگر کسی در خواب دیده که ماکان در دست دلیل که رفتن صاحب جاکر ببیند که ماکان هلاک کرد دلیل که در دنیا که زن از اصل کمتر بود اگر بخواب باز ببیند دلیل که شوهری کند درین موضع ابهم کوید که کسی ببیند که ماه بدر بود و در خانه و تافت دلیل که اهل خانه را از پادشاه متعنه و سگد اگر ببیند که ماه بدر بود و تار یک شده دلیل که از پادشاه نصرت باید اگر ببیند که ماه هلال بود از مطلع خود بیرون آمدن که نزل اول ماه و نورش زیاده شد حدیث که دلیل که در موضع خمر او پادشاه کرد و بعضی کوید که دیدن ماکان بخواب دلیل که باشد که پادشاه را بر سر آید یا ورنه اگر ببیند که ماه ابد است بگرفت یا در کار او آمد دلیل که او را پسری بد عا و وانا اگر بخواب یکی از فقرتان و نزدیکان سلطان ببیند فرزندش پادشاه کرد و حضرت صفایان فرزند که دیدن ماه در خواب هفتاد و جبر بود اول پادشاه و دریم و وزیر سیم ندیم جبارم و دیگر سیم شرف

جابه ششم که کنیز هفتاد علام هفتاد کار باطل هم والی هم عالمی معنیان هم شش در و اندک سیر و هم پدر چهار دهم زن پانزدهم زن دوازدهم پسر هفتم زن کوید ماهی و انبیا کوید که دیدن ماهی در خواب دیدار گرم سیر دلیل بل و سختی بود و در دمار سیر و سبب تان بنکو بود اگر ببیند که ماهی پیدا داشت تان و بزرگ دلیل غنیمت بود اما ماهی کوید غنیمت بود اگر ببیند که ماهی مرد اوید یافت دلیل که پسری آورد این سیرین کوید اگر ببیند که کسی ماهی شود و خشک بوی داد دلیل که بزرگ ظلم کند اگر ماهی خورد و ببیند دلیل که از علام مضرت ببیند بعضی کوید دلیل سفر بود جاکر کوید که دیدن ماهی تان در خواب دلیل غنیمت بود و نیز اگر بخوان عیسی که از هشتاد و رده بود و ندماهی بود اگر ببیند که از دهان او بیرون آمد دلیل که در وقت دنیا کوید اگر ببیند که از قضیه ماهی بیرون آمد دلیل که او را دختر آید اگر ببیند که ماهی تان چینه میخورد دلیل که بقدر آن مال حاصل کند اگر ببیند که ماهی فرشته میکرد دلیل که منفعت باید اگر ببیند که ماهی تان و ماکان بخواب دلیل که از پادشاه آکا کرد و در اندک حاصل کند حضرت صفایان فرماید دیدن ماهی در خواب شش و جبر بود اول و نیز در سیم و شش و سیم چهارم غنیمت چینه عم و اندک ششم که کنیز که هندوی ماهی تان این سیرین کوید دیدن ماهی خان در خواب دلیل که بود اگر ببیند که ماهی خان داشت دلیل که رفتن بخواب اگر ببیند که ماهی خان او دستا سیرین دلیل که زن را طلاق دهد جاکر کوید که دیدن ماهی خان در خواب دلیل عم و اندک بود مبر و یقارسی سوختا کوید این سیرین کوید اگر کسی ببیند که مبر می داشت زن که این مرد دلیل که کارها بر وی کشاده کرد و بعضی کوید دیدن مبر بخواب دلیل که رافت که این طلبا نباید مظهر این سیرین کوید اگر ببیند که مظهر بود داشت دلیل منفعت بود و از سفر و اگر که ببیند تا و بل حلا و این بود حضرت صفایان فرماید که دیدن مظهر در خواب بر سر خجسته بود اول سفر دریم مال سیم زن دکانی متقبر بر سر کوید اگر ببیند که چوبی بمقبره سوراخ کرد دلیل که بجایه او مرد چوبی بنامند مجلس علم این سیرین کوید که در مجلس علم نشسته بود و غایب مقبره آن و فرزند میگفت دلیل که اتفاق حکم عمارتی بکنند بقدر دوستی قرآن خواندن جاکر کوید اگر ببیند که در مجلس علم بنشیند دلیل

ماهی

ماهی خا

میر

مطر

مقبه

مجلس

که از کاری که بدین بخلوق او نشاد کرد و اگر بپند که در مجلس علم و احادید اید اما از خود برفت
دلیل که او را کاری پیش آید که از آن متخیر گردد و عاقبتش محو بود بحال این سیرین کوید که
بپند که در مجلس شراب با جویان شراب بخور و دلیل که مصلی نفس حرام خوردن مشغول
گردد اگر بپند که در مجلس شراب نشسته بود و شراب بخورد دلیل که بفشاحم رضاهد
اگر بپند که در مجلس چنگ چغانه بود دلیل حبس بود محرم عفو شود و در حرف عین کینه
مشامحه این سیرین کوید که بدین مجرمه در خواب دلیل نفی بود باز و عالمه اگر بپند که
محبوب داشت دلیل که زنی بدین صفت بخواد از وی منفعت بابد اگر بپند که محرمه اوضاع
شد دلیل که زنی غیر و اگر زن ندارد زنی از خویشان او میبرد محراب این سیرین کوید که
بپند که در محراب نماز کوید دلیل که او از فرزند صایع آید اگر بپند که در محراب نشسته بود
دلیل که در نماز کاهلی کند یا کوید اگر بپند که محراب عمارت کوید دلیل صلاح دیوار بود
اگر بپند که در محراب بنا خند دلیل که او از فرزند یار عالم حضرت صاق فرما بدین دلیل
محراب در خواب پیچ وجه بود اول پادشاه دوم امام مسجد سیم قاضی چهارم محتشم مباحی کرد
مرحمان محتشم این سیرین کوید اگر بپند که محتشم شده و خود را چون زنان بیاراست دلیل که
بلائی بوی رسد اگر بپند که محتشمان نشسته بود دلیل که با مفصل اختلاف کند مداوین
سیرین کوید که دیدن مداد دلیل طلب معیشت یا فتنه مراد بود اگر بپند که مداد از کشتی
دلیل که معیشت بر او فراخ شود اگر بپند که مداد جامه او را سیاه کرد دلیل زیان بود اما اگر
بپند که دیو بود مگر در حضرت صاق فرما بدین مداد در خواب چهار وجه بود اول
مهری دوم زایش سیم معیشت چهارم شادی من کو این سیرین کوید که منکر بعضی سید
دهنده بود اگر کسی بپند که مردم و اینده میداد دلیل شادی بود اگر بخوابد یا بر بپند که
باید اگر بپند که مرغی اینده میداد و در آن سید صلیح بنیاد و آخره او بود دلیل که کار بد
دنیای او بنا کرد مگر آب شطاسن این سیرین کوید اگر بپند که مرغی داد خواب دلیل
شادی بود بعد از این مرجان این سیرین کوید بدین مرجان بخواب دلیل لذت بود یا فرزند که
بپند که مرجان داشت دلیل که زنی خواهد که او از فرزند بود اگر بپند که مرجان اوضاع شد

کہ نہیں

مجلہ

بحکم

جہاں

محراب

محدث

مدای

مذکر

مذی

مرحبان

حرف الميم

مرکی

مُرْطَلَسَنَدْ

و

مرکز

که زن را طلاق دهد و هم گوید بدین مردان فرزند بود اما اگر مردان را بگوید و هم
ببندد دلیل مال بود حصص صادق از مایه بدین مردان خواب بچها وجه بود او که زن بدین
و بدین ستم جال چه نام مال مرد این سپهرین گوید اگر کسی مردی معروف را بخواب ببندد دلیل
که در بیداری همان بود اگر مردی بی بیدار دلیل در ضمن او بود حصص صادق و هر مایه که بدین
مرد پدر دلیل جلد بود و غیره و مردان این سپهرین گوید که بدین مردان ستم دلیل
بیماری بود چنانکه در آن بیم هلاک بود حصص صادق و هر مایه که بدین مردان ستم بخواب
سرو وجه بود اول بیماری و دوم ستم غریب و شکنجه مردان و اینان گوید اگر بخواب ببندد
که بمرده و هم بر روی بکشند تا وقتی که وراثت کنند و با کفن و کورند اینهمه دلیل برضا
دین بود اگر ببندد که او را در جنازه نهاده و مردم او پیش و پس او میفرستند دلیل بر کفر
اما در پیش و پس او و بعضی گویند که بر چندان مردم که بر جنازه او بودند حکم کنند اگر ببندد
که مرده بود و زن شد دلیل که زن از خانه نوبه کند و عرش و ازین بود اگر ببندد که در میان او و زن
بود دلیل که با جاهل سفر کند این سپهرین گوید هر که خواهد که بدانند که حال او زن و حنفی
چون احتیاط کنند که حال او زن و حنفی در این از مرگ کان چگونه است اگر ببندد که مرده را
بشارت دادند و با او سخن گفتند دلیل که حال او زن و حنفی است و اگر با وی سخنان ناهوش
بجای آید این بود جابر گوید که بدین مردان معاف از خواب دلیل بر احمق و مؤمن بود و عذاب و کاف
و هر چند جان کنند خود و از خواب معنی بدید دلیل که عذاب و سخت بود اگر ببندد که بر
او ابشتند دلیل که در پی نایب بود که مرگ او بدین که بر او و بر جنازه نهاده و خلق
در پی او میفرستند و خود بزرگ بایدا اگر ببندد که او را مرده بر پشت کفر نه بود و بر پشت
مال احوام بود اگر ببندد که زن مرده و او را بر جنازه نهاده دلیل بر احمق و مؤمن بود و عذاب و کاف
بایدا اگر ببندد که بر روی زن زنده شد یا عیانت بنکوب بود و اگر مرده را ببندد که در یک باره مرده
و او را بر جنازه نهاده دلیل که خود بخود مرده و او را بر جنازه نهاده و مرده و دیگر مرده
مرده دلیل که زن زنده است اگر ببندد که زن مرده دلیل که توانگر کرد و بعضی گویند که از شتر دشمن
این کرد اگر ببندد که مادر و پدر او فرزند دلیل که کارش بنکوب کرد و نیز گویند که کارش

مردن زنده

شودید شود اگر زنی است بدینکه ببرد و او را بشنود دلیل که او را پذیرا کرد بدینکه
بهر و او را بشنود بر حیات نهادن تا ویل نیکو بود اگر و فتنه کرد بدین بود مرد زنده
اگر کسی که بدینکه مرد زنده شد دلیل که حالش نیکو بود خاصه مرد را کشته و بدین
اگر زنده دانه بدینکه بخلاف این بود اگر و خواب بدین مرد خود را با جامه ها بپوشد بدین
دلیل که کاش ساخنه و دوش زنده کرد و اگر زن مرد خود را و خواب بدین دلیل که در
کرد و اگر کسی مرد خود را بدین دلیل که از غم ببرد اگر زنی بدینکه ببرد و او زنده شد
دلیل که غایتش از سفر باز آید اگر بدینکه مرد و آن نماند دلیل که زنده دانه مسلمان کند آن
سوی که بدین که کسی مرد را بدینکه از او رسد که تو مرد بودی و کوید که من زنده ام دلیل که
احوال مرد در این جهان نیکو بود و حق وی خوش بود قول و تعالی و تحسین الذین یصلوا
سبیل الله امواتا بل حیث اعندکم هم حضرت صفا فرماید که اگر بدینکه مرد و او را در کتا
گرفت بدینکه دست پی بود اگر مرد و از اهل خود نشاءانه بدین تا ویل بخلاف این بود اگر
بدینکه مرد و از اهل و با وی مناظره کرد یا و از وی بگوید که بدینکه در صحنه کرده بود و بخا
بنا رده باشد اگر چند بدینکه خندان پیش او آمد دلیل که کافر مرد بود قوله تعالی تا آنکه
استودت وجوههم الحج اگر بدینکه مرد و در نماز بود دلیل که آن مرد در دنیا استغفار بسیار
کرده باشد مرد و از چیزی دانه و انبیا کوید اگر کسی بدینکه مرد و او را چیزی از امتناع دنیا
دلیل منفعت بود از بجائی که امید نداد اگر بدینکه مرد و چیزی خوردنی بود و دلیل که در
حلال با بدین که بدین که بدین که حاشه خود ببرد و دلیل که و اندر بود اگر بدینکه
مرد و قرآن بود و یا کتاب فقه و دلیل بر توفیق یافتن طاعت بود اگر بدینکه مجامع مهر و خ
دلیل که از آن نوع جامه کران کرد مرد و نالین است و بدین که بدین که در خواب مرد و نالان بدین
دلیل که آن مرد بدین که او بود در دنیا اگر بدینکه مرد و از در دوش میا لید دلیل که در دنیا بجا آمد نگاه
مرد و تکریم کرده باشد اگر بدینکه مرد و از در دوش میا لید دلیل که در دنیا بجا آمد نگاه
کرده بود اگر بدینکه از در دوش میا لید دلیل که عینت مرد شنوده باشد اگر بدینکه از در
دندان میا لید دلیل که خوش بیا ببرد کفنه باشد اگر از دوش میا لید دلیل که باز آن بدین که

مردن زنده

بوده باشد اگر از در دوش میا لید دلیل که حرام خورده باشد جامه کوید اگر بدینکه مرد
از در دوش میا لید دلیل که زنا بجا کرده باشد و باید و خویشان بدی کرده باشد
بجامعت حضرت صادق فرماید اگر کسی بدینکه ببرد و بجامعت کرد و ابی از وی بدین
دلیل منفعت بود و اگر از وی جدا شد بدین بود اگر بدینکه با زن مرد بجامعت کرد دلیل که حاش
رو کرد و اگر بدین که با مادر یا خواهر خود که مرد بود بدین بجامعت کرد دلیل که از مال مرد
چیزی بوی بدین که بدین که مرد و ابی شون بوسه داد دلیل که زن خواهد و ببرد و هاسد
از پس مرد شد اگر کسی کوید اگر بدین که از پس مرد شد اگر آن مرد مصلی بود دلیل که راه
او کرد بدین که مصلی بود دلیل که بپاشد و شفا یابد مرد جامه پوشید که بپوشد کوید که
بدینکه مرد جامه بپوشد و دلیل که با ایمان اندینا دانه باشد اگر مرد و یا
جامه اسپند بدین دلیل که در داخل حال و نیکو بود اگر مرد و یا جامه ها سپا بدین بخلاف
این بود و جامه زرد و کبود دلیل مصیبت بود اگر بدینکه مرد و جامه پوشا بدین دلیل که حاش
نزدیک بود تا ویل کفن مرد اگر کسی کوید اگر بدین که کفن مرد معرفت بدین دلیل که در دنیا
طریق امره جوید اگر عالم بوده باشد بعلم و اگر مال دار و مال اگر بدین که خواست تا کفن مرد
را بکند و مرد و او را در کور زنده دید دلیل امره وین و او بود اگر بدین که آن مرد و کفن کرد دلیل
که از خویشان مرد بکند اگر کفن کند حضرت صفا فرماید که بدین که کفن مرد و در خواب است و
بود از مال و دوش ظاهر شد مشکلیست خساوین اگر بدینکه مرد زنده شد معرفت بود
عمل بود و اگر پادشاهی انتخاب بدین که علم و حکمت آموزد و از شغل که طمع بود بود بان
باب قوله تعالی فاما لله ما عام غر بعثت من نکوشان سین کوید اگر بدین که مرد نکوش
بوشد دلیل که او را پسری بد عالم دانا اگر بدین که مرد نکوش مرد و بدین که بدین که
مرد آن پسین کوید هر چند که در خواب مرد و از در کف بدین که بدین که خواب و از خانه
طلبه عظم تر بود اگر بدین که مرغان بپاشد و جانی با نل که دند دلیل که مصیبت بود اگر
اگر بدین که خای مرغ داشت دلیل که زنده بود اگر کسی کوید اگر در خواب بدین که مرغ نا
سخن گفت دلیل که کارش بدین که مرد اگر بدین که مرغ پاره کوشش اقدام او در دوش بود دلیل

حرف الهم

بجامعت

مردن زنده

مردن زنده

پوشید

تا ویل کفن

مردن

مردن زنده

مرغ

مرغاب

مرکم

مرغاب

مرکم

که مال از وی فروخته اند جا بر کو بد که دیدن خورس و خواب لیل هر مردی مختاس بود
اگر بپند که مرغان مختلف در شهری جمع شده بودند لیل که لشکر یکجا می آمدند و رسد اگر بپند که مرغ
چشم او را بر کند لیل که درین بر او تپاه کرد و اگر بپند که خون مرغ خورده نصفش اما بود مرغابی آن
سیرین کو بد که دیدن مرغابی و خواب بخت از مرغان دیگر بود اگر بپند که مرغابی داشت لیل مال
بود و بیکام دل برسد اگر بپند که مرغابی با بکرم لیل نزدیکی بود و استخوان و پیرا و او را خواب
دیدن هر بین لیل بود جا بر کو بد اگر بپند که مرغابی داشت لیل که او را از غذا بد حضرت صادق
فرمایند که دیدن مرغابی در خواب چنانچه او را مال و بیم نزدیکی بیم ریاست چهارم فرمان بود
یافتن مردم این سیرین کو بد اگر بپند که مردم جامه سبزه و سبزه داشتند لیل عیش خوش بود و اگر
جامه ها دون یاسیاد داشتند تا وایل بخلافین بود اگر بپند که جامه ها کتو داشتند لیل مصیبت بود
و دیدن جامه ها کتو و فراخ مردم و نما در خواب عیش و فراخی بود مرغاب این سیرین کو بد که دیدن مرغاب
بجواب لیل بر اسلام بود اگر بپند که در مرغابی بود و نداشت که مال و است لیل که در بلاد
پاک بود و اگر آن مرغاب را از آن دیگری بود و او تماشا می کرد لیل که با پارسانان و وزیران کجاست
دارد اگر بپند که در مرغاب خود می کشد لیل که عیش و فراخی کرد و دعا و آفتش بخوبی بود و اگر
کو بد که دیدن مرغاب در خواب لیل نزدیکی بود اگر بپند که در مرغابی سیرین بود و کلاه اشکفته
از آن مرغاب بود و بخت خود و آبشار و آن لیل که مرگ او بپند که کل و یا چون سیر شده لیل
که او را با بر روی صحنه امثال که از خدمت و حشم و دو معاند اگر بپند که در آن مرغاب کو سفندان بودند لیل
که پادشاه و امال بسیار و اگر بپند که در آن مرغاب کاوان و خوان بودند لیل که لشکر شاه پیوندا
اگر بپند که در مرغاب کل و یا چون جمع کرد و لیل که مال الهی حاصل کند جا بر کو بد که دیدن مرغاب
در خواب لیل زن بود اگر بپند که در مرغابی سیر شده لیل که زن ستیزه بخواند اگر مرغاب
سیر نبود و نایل خلاف این بود حضرت صادق فرمایند که دیدن مرغاب در خواب هفت وجه بود
اول این در دین عباد سبب معیشت نظام کا و چهارم پادشاه سیرین نزدیکی و شتم و متعذر هفت
زن هفتم مراد یافتن مرکم این سیرین کو بد اگر بپند که مرهم بر اندام و ریش نماد و لیل صلاح بر او
بود اگر بپند که مرهم خورد و لیل که چندی حرام خورد و اگر بپند که مرهم بر دم داد و لیل که مرند

مرم را

مردم را و اخر رساند مرغان را و بدایت آن کو بد که دیدن مرغان در خواب لیل بر مرغانند خود
بود باقرند کینند این سیرین کو بد که دیدن مرغان در خواب لیل بر مرغانند خود باقرند کینند
خوبی کو بپند که مرغان در خواب داشت لیل که بقدر آن مال حاصل کند و بعضی کو بپند که
مرغان در خواب پراکنده بپند لیل بر سخن علم و حکمت بود و نیز کو بپند که در آن و در خان بود اگر
دهان خود دیدند که عقد مرغان دیدن آمد لیل که سخن علم و حکمت کو بد که مرهم کو بد اگر بپند که
مرغان در خواب و لیل که علم و حکمت کو بد که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
می کشد لیل که علم و حکمت کو بد که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
خوبی کو بد که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
قران داد و زی و کرد و اند اگر بپند که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
از مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
از دهان و برین آمد لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
دست پیشتاد و شکست لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
و حکمت و پیش ناوان بگوید اگر بپند که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
بود اگر بپند که از مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
پس بود اگر بپند که عقلمی مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
که عقلمی مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
که مصحح و بار سبب بود از علم و حکمت و در غایت دیدن مرغان در خواب داشت لیل که
و هر بود اول قران و دین حکمت سبب مال و چهارم در خواب و نیز کینند لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
خصوصی کو بد که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
کسی خصمی کو بد که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که
دیدن مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که مرغان در خواب داشت لیل که

مرم را

دین بود اگر بیند که در آن چشم و می جنبید لیل که بیما کرد و حضرت صفاق فرمایند دیدن خرکان
در خواب چنانچه بود اول آنکه داشتن دین و دوست سپهر مال چنانچه خری میزنند آنها این سپهر
گویند که دیدن در خواب چون توش بود و چون در وی بنیاست لیل منفعت است و اگر
توش و تلخوش بیند لیل مضی و ریخ بود مستی این سپهر بن گوید اگر بیند که مرد است و دانش
که ملاک است لیل که بقدر آن مال باید ابرهیم گویند که دیدن مشرب و افشار در خواب
دلیل خار خانه بود و آنچه بدین چراغ و غیره مانند لیل که در خانه بود اگر بیند که مسکن
و ضامنیکر در لیل که کاری مشکل در دست او گذارد و در بعضی گویند که لیل در دست او
مستی این سپهر بن گویند که در خواب لیل به مال حرام بود و کاهل نمازی قوله تعالی یا ایها
الذین آمنوا اتقوا الصلوة و انتم سكارى جا کر گویند دیدن مستی در خواب چنانچه بود اول
توش بود بقدر توش مستی حضرت صفاق فرمایند که دیدن مستی در خواب چنانچه بود اول
مال حرام و دین توانگری سینه نقص مال چنانچه بود توش و سیر بن گویند که دیدن
مسجد بخوابان او لیل مردی عالم بود که مردم پیش او بنیاد بهر صلاح دین اگر بیند که
مسجد بنا کرد و لیل که با مسلمانان بنی گند جاکو گویند که دیدن بنیاد و مسجد بخوابان لیل
دن خواستن بود اگر بیند که مسجد بنا کرد و لیل که در بنیاد و مسجد بخوابان لیل که در بنیاد و مسجد بخوابان
لیل که در کار بخوابان و در وقت نماز ظاهر کرد اگر بیند که چراغ مسجد بکشد لیل که در وقت نماز بخوابان
ابرهم گویند که در مسجد بخوابان و در وقت نماز بکشد لیل که در وقت نماز بخوابان و در وقت نماز بخوابان
در مسجد بخوابان لیل که مال خود را در آن مسجد هزینه کند و مرادش حاصل کرد اگر بیند که
مسجد بخوابان لیل که عالی از آنجا ببرد اگر کسی بیند که جایگاهی که ملاک بود مسجد بخوابان
لیل شرف بزرگ بود درین اگر بیند که با قوی در مسجد بخوابان لیل که در وقت نماز بخوابان
اگر بیند که در مسجد بخوابان که با مدینه رفت و لیل که از هر خبرها این کرد و مرادهای بنوی
و آخری حاصل کند حضرت صفاق فرمایند که دیدن مسجد بخوابان و از ده و جبر بود اول
پادشاه و دین قاضی سپهر عالمی در آن چنانچه بود امام ششم مسجد هفتم خطبه ششم خواند
نهم قیم دهم نام بنکو باز دهم خبر بزرگ و از دهم زن بنکو مسجد ششم این سپهر بن گویند که

در خواب بیند که مسجد کرد و لیل که او را فرزند یا بدعا و مردم منابعت او کنند اگر بیند که
مسجد بر موده کرد و لیل که از سفر مال حاصل کند و کارش نظام کرد و مسجد و غیره بود
سپهر بن گویند که دیدن مسجد و خواب لیل مال حلال بود اگر بیند که مسجد داشته بخوابان لیل
که بقدر آن مال باید دیدن مسجد کا و در خواب لیل هر یک سال بود و خبر بزرگ و دیگر
مسجد هر جا نوری که کوشش حلال لیل مال حلال بود حضرت صفاق فرمایند که دیدن
در خواب چنانچه بود اول مال حلال و دین کواهی دادن راست سپهر عالم و دانش چنانچه بود
بنکو مسجد ششم این سپهر بن گویند که دیدن مسجد شمسان شد لیل که
کار او مستقیم کرد اگر بیند که کارش شد لیل که در دین او شد که در دست او
او مسلمان شد لیل که یکی را از حقوق باز داد و مسجد این سپهر بن گویند که دیدن مسجد
خواب لیل بود بر مردی که بکارها مردم پیوند اگر بیند که چیزی بمسجد بخوابان لیل که
کار چنانکه خود جمع کند اگر بیند که مسجد اوضاع شد و بدل بخلاف این بود حضرت صفاق
فرمایند که دیدن مسجد در خواب چنانچه بود اول مردی بزرگ و دین مردی که با مردم عیش
سپهر امیری بزرگ تمام حضرت و کارها مسواک این سپهر بن گویند که مسجد مسواک لیل
که مال خود را بجز صرف کند که در آن توانی بنیاد جاکو گویند که دیدن که در دینهای خود را
مسواک کرد و لیل که با هر خویشتان خود احتیاج کند مشرف این سپهر بن گویند که مسجد
مشرف شد لیل که دشمنی باری حمله کند اگر بیند که بر آنجا مشرف شد لیل که معتدل
پادشاه کرد اگر بیند که او را از مشرف مغزو کرد و لیل شد بود اگر بیند که بکار می
مشرف شد لیل که بکار می کرد و مشرف شد لیل شد بود مشرف این سپهر بن گویند
که دیدن مشرف بخوابان لیل بر او عار است بر آمدن افتاب لیل جلالت وای بود
در وقت افتاب بخوابان این بود اگر بیند که مشرف و کجایند بود و لیل که حاجت خود را کرد
و اگر مشرف را بجای بدید بخلاف مشرف سپهر بن گویند که دیدن مشرف بخوابان لیل
چندان بنکو بنیاد شد زیرا که کجاست و در وقت افتاب مشرف بنکو بنیاد شد بر آمدن افتاب لیل
او بنکو بود مشرف این سپهر بن گویند که مشرف که مسلمان شد و لیل که در مسجد امیر کرد

مسجد

مسجد

مسجد

مسواک

مشرف

مشرف

مغرب

مشرف

بیند که مشرقی سوی قبله نماز کرد باشد که حلقه ای کند و در کمال مسلمان شود و بختش زیاد کرد
 قوله نعم الله نورا للتمون والایضه مثل نوره که شکوه فیها مضج المصحا تحشر حقائق
 فرمایند اگر کسی در خواب مشرق را بیند بختش مستور بود دلیل که طالب علم گردد و در هر شمعین
 ظفر یابد و اگر مشرق نبیند دلیل که بامردم بد مذمت مجتهد دارد و بدنام گردد و مشعبان از این سخن
 گوید اگر بیند که مشعبان باشد بود دلیل که کارها باطل کند اگر بیند که در مشعبان نگاه
 کرد دلیل که بکاری بد افتد مشك این سخن گوید اگر بیند که مشك باشد دلیل که مردم او را شتاب
 گویند اگر بیند که مشك شود دلیل که بنکوفی یا کسی کند که قدران نداند اگر بیند که مشك بخور
 می نماید دلیل که با خلق احشاکند جای گوید اگر بیند که مشك نافرین است آورد دلیل که رفتی
 توانگر بخورند اگر بیند که عالیو بود دلیل که عایش زیاد کرد اگر باندگان بود ما لثی زیاد کرد
 حضرت صفای فرماید بدین مشك در خواب شش وجه بود اول تن در دویم چشم خوش چاک
 کتک پنجم مال ششم سخن خوش مشك این سخن گوید که بدید که مشك اب در خواب دلیل
 سفر بود اگر بیند که مشکی بود باشد دلیل که بسفر رود و مال تمام حاصل کند اگر مشك کن بیند
 بخلاف این بود اگر بیند که در مشك سوراخی بود دلیل که زبان بود از سفر که فانی گوید اگر بیند
 که مشك اب داشت و آن مردم میداد دلیل که بامردم احشاکند و اگر اب مردم نداد و دلیل
 بجای این بود حضرت صفای فرماید که بدید که مشك اب در خواب سه وجه بود اول سفر دوم مال
 سیم زندگانی مصحف خواندن این سخن گوید که بدید که مصحف خواندن دلیل بر علم و حکمت بود
 اگر بیند که قرآن بخواند از وی بکا و میگرد دلیل که علم و حکمت آموزد اگر بیند که مصحف بخورد
 که طالب علم گردد اگر بیند که مصحف باقی لبوخت دلیل بر شایسته و ادب بود اگر بیند که کسی
 بیند که مصحف کشاده بر سر نهاد یا بر دیده می نماید دلیل که و الی غیره کرد اگر بیند که در شتاب
 مصحف خورد دلیل که قرآن بسیار خواند اگر بیند که در شتاب مصحف خورد دلیل که نماز
 نکند اگر بیند که قرآن اقصیه میگفت دلیل که در کاری شرف کند که انکار نادانی بود و
 بیند که مصحف است چون بکا و هیچ نوشته بود دلیل که در دنیا شرف و استیلا باشد اگر
 بیند که مصحف لبو سر داد دلیل که کاری غیر کند جای گوید اگر کسی بیند که برهنه بود و قرآن

مشك
 مشك

مشك اب

مصحف

میخواند دلیل که معاشر وی بسبب قرآن بود اگر بیند که کسی مصحف را از وی بکشد دلیل که
 علم با فراموش کند اگر بیند که مصحف جایزد باشد دلیل که از هر خوبی این کرد حضرت صفای
 فرماید که بدید که مصحف در خواب بیخ وجه بود اول علم دوم میراث سیم امانت چهارم روز
 حلال پنجم مال ششم مصطکی این سخن گوید اگر کسی بیند که مصطکی میخاید دلیل که بکا
 گفتگو کند اگر بیند که مصطکی است باشد دلیل که عیبت بود مصوفه صورت نکند اگر بیند که
 صورت جانور می کشد دلیل که بر خدا شهادت و غی گوید حرام و احلال اند جایز گوید اگر بیند
 که صورت آدمی یا چیزی دیگر میکشد دلیل که بد مذمت بود و در بدین صورت نکند در خواب چهره
 نباشد مطیع این سخن گوید بدین مطیع بخواب دلیل بر نیکو خا و صبر بود اگر بیند که در خانه خود
 مطیع ساخت از کل رخت دلیل که از آرائین دین او حاصل کرد و اگر از کج و اجور ساخت دلیل
 که آن زن بد بخت باشد اگر اندک از آن مطیع ملک او نبود دلیل که بر دشمنان بخلاف و اند مطیع بان
 کرد و مطیع این سخن گوید اگر کسی در خواب بیند که مطیع از برای میثاقی بخت و آن بخت
 بود دلیل که صلاح درین بود اگر موافق بود بخلاف این بود مایه هیم گوید اگر بیند که مطیع
 و قی کرد بدید که مطیع این سخن گوید اگر بیند که مطیع کرد و در دوزخ منور دلیل که بچه ها حرام بد
 دیدن مطیع کردن چیزی نیست معتبر این سخن گوید که بدید که معتبر در خواب دلیل بر غفلت
 و مقصر بود زیرا که اینها خداوند کرد و از او بدید و ایشان دلیل بر فساد این بود معجونی
 این سخن گوید اگر در خواب بیند که معجون زری و زردی و معجونی دلیل که از مردم منفعت یا
 اگر بیند که از معجون چیزی بکشد فرسید دلیل که بدیند و در بی منفعت بود اگر بیند که معجون منفعت
 خود دلیل که از پادشاه منفعت یا بدعت این سخن گوید اگر بیند که معجون او بر هیچ بود دلیل
 که زندگانی و دوزخ بود و اگر بخلاف این بیند دلیل که زندگانی او کوتاه بود جایز گوید اگر بیند
 که معجون او سلاست بود و طعام هم میگرد دلیل که فرزندانش از بیماری این کرد و از او خلا
 این بیند دلیل که فرزندانش ضعیف بیمار گویند باشند حضرت صفای فرماید که بدید که معجون
 در خواب شش وجه بود اول حرام دوم صناعت سیم سخن ناخوش چهارم فرزند بیخ زندگانی
 کاری که آن را حلال بد مذمت است این سخن گوید اگر کسی بیند که از کاری مغرول شده دلیل

مصحف

مصحف

مصحف

مصحف

مصحف

مصحف

مصحف

مصحف

مصحف

معلی کن

مغز

مبتلا

مفروض

مقعد

مقل

مقنع

که زن را طلاق دهد و اگر زن نداد و دلیل زبان بود معلی کردن این سبب بر کوبید اگر بپندد معنی
 میگوید دلیل نزد که شرف بود اگر بپندد که معلی کردن کان میزد و دلیل که در اعراض میزد و اگر در
 حضور صفاق و خرمایه که بپندد معلی کردن در خواب بشنود خبر بود اول فرما آن روزی که در آن
 جاسیم منفعی تمام حکم کردن پنج معیشت ششم و اوری مغز دانیال کوبید که بپندد مغز مغز مغز
 استخوان در خواب کوبید که بپندد که ظاهر نباشد اگر بپندد که مغز در کوبید که مال دهنه کفنا که
 بپندد مغز دیگران معنی در دلیل که مال مردم هر نه کفنا این سبب بر کوبید اگر کسی بپندد که مغز
 سر او بر زمین افتاد و دلیل که مال از دستش برزد اگر بپندد که مغز او بر کف زمین و در سر خود نهاده
 که مایه بدست در دجا کوبید که بپندد که مغز او بر کف زمین و در کف زمین بود دلیل بر مال
 حلال بود و اگر کوشش حرام بود و دلیل مال حرام بود حضرت صفاق و خرمایه که در کف مغز در
 خواب بر سر حلقه بود اول مال شام دوم عقل سیم بصیر مبتلا این سبب بر کوبید اگر بپندد که مبتلا
 شد بود دلیل که در کارها و فراموشی و مبتلا و خواب بپندد که دوست شده بود دلیل کثایر
 بود اگر بپندد که مبتلا می ماند و در او بود دلیل که از معصیت و بیکند اگر بپندد که مبتلا می ماند و در او
 دلیل که شتاب و زنی که کوبید اگر بپندد که کسی را دلیل که مضرب بکوبد مساند مقراض ناخن چنان بود
 در حین نون کوبید مقعد این سبب بر کوبید که دیدن مقعد دلیل بر شغل او بود اگر بپندد که مقعد
 بیرون آمد دلیل که کاری نباشد کرد اگر بپندد که از مقعدش خون می چکید دلیل زبان بود اگر بپندد
 که از مقعد او که با پا از کوشش بیرون آمد دلیل که فرزندش میبرد اگر بپندد که مقعد او در کف
 دلیل که سبب مال از خوردن جگر کوبید که بپندد که از مقعد او خون با پایست بپرون آمد جامه در
 الوده کرد دلیل که سال حرام باید اگر بپندد که از مقعد او بپرون آمد دلیل که بمقتضی رسد اگر
 بپندد که ماری یا گزری و مقعد او در کف دلیل مضرب بود معلی این سبب بر کوبید اگر بپندد که مقل
 از درخت باز میگرد دلیل که کاری به منقعه کفنا اگر بپندد که مقل خورد دلیل منفعی بود مقنع
 این سبب بر کوبید که دیدن مقعد زن را دلیل شوی بود و مرد را دلیل زن بود و اگر زنی بپندد
 که مقعد از سر او در افتاد و دلیل که از شوهر جدا کرد اگر بپندد که از مقعد او پاره لب و خشت
 دلیل که شوهرش را از خاک میزدی بود این سبب بر کوبید که از نان دهنه مقعد بود شوی بود و اگر نداد

بهره

شوهرش و هندی جگر کوبید اگر زنی بپندد که مقعد سبب در سر داشت دلیل که مردش درین مار بود
 اگر بپندد که شوهرش را دلیل بود و اگر کسی بود دلیل که شوهرش را دلیل بود اگر سبب بپندد
 دلیل که شوهرش را دلیل بود اگر بپندد که دلیل صیبت بود و اگر در بپندد دلیل بهار
 بود حضرت صفاق و خرمایه که دیدن مقعد و خواب بر حلقه و جد بود اول آن دوم کفنا سیم
 خادم چهارم منقعت با خنجر از آن مکر این سبب بر کوبید که دیدن مکر خواب دلیل بر مردم
 سفله بود اگر بپندد که مکر بر وی جمع شدند دلیل که از سفله مال حاصل کنند اگر بپندد
 مکی در کوشش وی و ذل دلیل که از سفله سخن شنود و بر حلقه این سبب بر کوبید که دیدن مکر دلیل
 بر مردم فرمایید بود اگر بپندد که مکان در این سبب بر کوبید که مردم بر وی حلقه بپندد
 که مکر را می کشد دلیل که اسکارا فقر کنند مکر انکیس این سبب بر کوبید که دیدن مکر دلیل
 در خواب دلیل بر مردم فرسخ و زنی بود اگر بپندد که از مکر انکیس میگرد دلیل که نایب
 مکر این سبب بر کوبید که بپندد که در کعبه بود دلیل که زیارت او کنند اگر خواب مکر را یاد
 بپندد دلیل مال بود اگر خواب بپندد بخلاف این بود مکر این سبب بر کوبید که دیدن مکر دلیل
 خواب دلیل مال بود و مکر بخت دلیل بر مردم و دنیا بود اگر بپندد که مکر در موضع بپندد مکر
 دنیا میگوید دلیل که لشکر انجا رسد و خبر او بپندد جگر کوبید که بپندد که مکر جمع میگرد و در وطن
 می انداخت دلیل که مال جمع کرده بکایه این دهنه اگر بپندد که مکر در جانی جمع شدند
 و بنا تا انجا میخوردند دلیل که مال تمام از آن ملک تاراج کنند متادی این سبب بر کوبید
 اگر بپندد که متادی کرده بود دلیل چنانکه کلامش موافق علم و حکم بود و بنفس خود مردی
 صالح بود دلیل خیر بود متادی این سبب بر کوبید که دیدن متادی در خواب دلیل بر مردی بود
 که مردم را براه و استخوانا اگر بپندد که متادی بنا کرد دلیل که کاری کنند جامع از اسلا
 جمع داد و اگر بپندد که متادی را خراب کرد دلیل که جمع اسلام را متفرق کردند و بعضی کوبید
 دلیل که مؤذن آن متادی همیشه بر همین کوبید که دیدن متادی در خواب دلیل بر پادشاه بود
 یا مردی بزرگ اگر بپندد که در کوچ و متادی بود دلیل که بزرگی انجا بزرگ کنند که متادی
 از آتش دستکش بپندد دلیل که آن بزرگ از سلطان بود و اگر کل و خشت بود آن بزرگ از

حرم

مکر

مکر انکیس

مکر

طبخ

متادی

متادی

بود که آن مناره و از خوب بیند که لیل که آن بزرگ و در آن بود و اگر در خواب چنان را در و در
 می بیند لیل می بیند بود که خلافت را بر او و است که اگر بیند که مناره مسجدی باشد و لیل
 که بزرگی از آن دیار بمیرد و جابر گوید که بیند که بر مناره مسجدی یا نیک از منی که لیل که بکا
 بزرگ و شغول که در و حقیقتی چه را در و زی او کند و از آن فی الناس با نیک اگر بیند که بر مناره
 اقامت کرد و لیل و از وی خبر بود اگر بیند که باد مناره و بپسندد لیل که باد شاه دیگر بود
 آن باد شاه را قهر کند حضرت صان علیه السلام فرماید یک مناره و در خواب چهار وجه بود و اول
 باد شاه و دوم مردی بزرگ سیم امام چهارم مؤذن منبر این سیرین گوید دیدن منبر و خواب
 دلیل بر باد شاه مسلمان بود اگر بیند که بر سر منبر رفت خطبه خواند با علم گفت اگر بیند عالم
 بود دلیل که از باد شاه شرف یابد و بزرگی را اگر عالم نبود دلیل که از خودشان و یکی عالم کرد و
 از باد شاه منفعت یابد اگر بیند که بر سر منبر شعر خواند یا غزلیت شعر گفت دلیل که بر سر منبر
 رسوای گردد و کسب یابد او را برادر کند اگر باد شاه بیند که بر منبر بود و بیند که دلیل
 که معرفت که در جابر گوید که بیند که بر سر منبر شد بیند عالم بود و دلیل جابر بزرگ بود و اگر
 عالم نبود دلیل که او را بدین روی کند حضرت صان علیه السلام فرماید که دیدن منبر چهار وجه
 بود اول باد شاه و دوم قاضی سیم امام چهارم خطیب سیم مرید شهر نایب و نقصا که در منبر
 نماند بدین پنج کس و اگر در منبر شد این سیرین گوید که کسی در خواب بیند که منبر شد دلیل که بزرگ
 بزرگان منبر یابد و در و در کسب یابد که بیند حضرت صان علیه السلام فرماید که دیدن منبر و خواب لیل بر
 در و در بود که شکر حقیقتی را بجا نیاید و در منبر این سیرین گوید که بیند که در شهر از مسلمانان
 منبر نیاید که دلیل که غیب مردم کند اگر بیند که منبر شد و شهر کافران انداخت و دلیل که بدکار
 گوید اگر بیند که منبر شد دلیل که اهل انشراح که در منبر شد و در منبر بود این سیرین
 گوید که دیدن منبر لیل خادم خانه بود اگر بیند که منبر شد این سیرین گوید که بیند که در شهر
 که خادمش دینار بود اگر بیند که منبر شد دلیل که خادم خانه بود و منبر نام این سیرین
 گوید که کسی بیند که باد شاه با عالمی یا در صان می شود بوی داد که در آن کلام یافته بود
 دلیل بر سعادت و بیاد اوست بود اگر در آنجا سخنان بد نوشته بود و دلیل بخت است این سیرین

منبر

منج شد

منجق

مندله

منشور نام

کویر از

گوید که بیند که باد شاه منبر بوی داد که خط سیرین نوشته بود دلیل که حقیقتی او را بسیار زد
 از وی نوشته شود مقدار این سیرین گوید که بیند که او را باد شاه منبر بود دلیل که بقدر
 آن مال حاصل کند اگر بیند که کس الله او را بختوار زد چنانکه در و در شد و دلیل مضرب بود
 و نقصا حال اگر بیند که منبر را می داشت دلیل که بقدر آن مال حاصل کند حق نظیر بود این
 سیرین گوید که دیدن منبر و خواب لیل بر حال پا بداد بود اگر بیند که از قضیه این اب حقی
 بیرون آمد دلیل که بقدر آن مال پا بداد بر هم گوید اگر بیند که از قضیه این اب حقی بیرون
 دلیل که مال بیکانه بدست و انداخت حضرت صان علیه السلام فرماید که دیدن منبر و خواب چهار وجه بود
 اول باد شاه و دوم قاضی سیم امام چهارم مؤذن منبر این سیرین گوید دیدن منبر و خواب
 در منبر شد بود و سیم او را در منبر بود و دلیل بر عیش بود و از ترس عیش کرد و اگر بیند که
 در منبر شد با بخت است و دلیل بخت این بود این سیرین گوید که کسی بیند که در منبر شد بود
 دلیل که در منبر خواهد که بزرگی خود و کسب یابد که دیدن منبر و خواب لیل که سر او را نماند دلیل
 و ندان بود حضرت صان علیه السلام فرماید که دیدن منبر و خواب تو آنکه آن داشت چه بود اول که
 دوم عیش سیم عین چهارم دولت سیم مرتبه ششم یعنی هفتم زنان مهر با هفتم کنیز که مشغول
 و در و در این چهار وجه بود اول ندان دوم جابجایی تناسیم عین و اندک چهارم در و در و
 مهرها در این سیرین گوید که بیند که بر کل مهرها و دلیل از خبر بود اگر بیند که بزرگی انکشتن
 بوی داد که گفت در و در و نام کن دلیل که انکشتن و بوی سپارد اگر بیند که باد شاه
 هر بوی داد دلیل که حاجتش را کرد و در حضرت صان علیه السلام فرماید که دیدن منبر و خواب هفت وجه بود
 اول بالا که رفت کارها او و دوم قوت دین سیم دیانت چهار حقیقتی پنج منفعت ششم دولت هفتم
 کار این مهر این سیرین گوید که کسی بیند که مهر یافت دلیل که بقدر و بخت مهر مال یابد این
 سفر حاجت یابد چکر گوید که دیدن منبر و خواب لیل خدمتکار بود اگر در خواب مهر و با سبیل
 با سیرین دلیل که از خدمتکار مصلح بود و اگر مهر نازد و بیند دلیل که از خدمتکار دینا گونه
 بود و اگر سبیل بیند خدمتکار بد خویش بود حضرت صان علیه السلام فرماید که دیدن منبر و خواب هفت
 وجه بود اول ندان دوم خدمتکار سیم کنیز چهارم مال پنجم ادب و فرهنگ ششم فرزند هفتم

منقار

منی

مهد

مهرهای

مهر

مها

مون

موش

موم

همان بن سیرن گوید بیدار شدن در خواب لیل را چنانچه بود در چندی که بیدار شود و بوی
 همان خوانند لیل را بکاری بود که او را از شغلها باز دارد اگر بیدار شود و بوی
 در آن باغ موهبیا بود لیل که در غلای شمشیر که در بزم گوید اگر بیدار شود همان باغ چنانچه
 و نای و رقص بود لیل مصیبت بود حضرت صادق علیه السلام در خواب چنانچه بود
 افکند و در آن در نیم زن تصالح سیم مال فراوان چهارم منفعت مومن دایمان گوید که دیدن
 مومن در خواب بر مشا و لیل رخیز بود و تابستان و لیل غم داشت بود و اما معبران و ادوات
 مومن خلاف آن بن سیرن گوید که دیدن موزه در خواب چون با خود سلیم داشت لیل که در شمل
 او متفکر گردد و اگر سلیم بیدار لیل غم بود اگر بیدار شود موزه او را باشد لیل که زن خواهد
 ابهیم گوید اگر بیدار شود مومن داشت لیل که بیدار آن مال باید که بیدار شود و او در لیل بود
 لیل که در شمشیر اگر بیدار شود مومن را از خانه بیرون رخت و لیل که زن و اطفال و عدا که
 بیدار شود موزه او را بیدار دید لیل که جوانان تصدعیا او کنند حضرت صادق علیه السلام فرمایند
 دیدن مومن در خواب هفت صبر بود وقتی که پای او را بیدار و او که زن و دیم خادم سیم که بیدار
 قوت پنج عیش ششم ظفر هفتم منفعت مومن بن سیرن گوید که دیدن موش در خواب لیل که
 بود که ظاهر مومن نماید و در باطن فاسق بود اگر بیدار شود موشی بگردد لیل که در چندی که
 اگر بیدار شود مومن بن سیرن گوید که دیدن موش بگردد لیل که بیدار موشان
 زنان و در خانه جمع کردند بر هم گوید اگر کسی در خواب بیدار شود از سوخا بیدار و از سوخا
 کوش و موش بیرون آمد لیل که او را و خریاید نابکار اگر بیدار شود از کالوی و موش بیرون
 آمد لیل که او را و لیلیاید اگر بیدار شود از موعده و موش بیرون آمد لیل که او را و خریاید
 نابکار و اگر بیدار شود موش و موش و موش جانکه هر دو بیکان بود اگر بیدار شود موشی بگردد
 او بود لیل که باز از فضل فاش کند و کوش موش خوردن و لیل که مال از آن مفسد بخورد
 موم بن سیرن گوید که دیدن موم سفید در خواب لیل مال از نفع بود و موم زرد لیل
 بیماری بود اگر بیدار شود موم از وی صنایع شده لیل بر نقصان مال بود و دیدن موم بخواب
 ناک بود لیل مال از نفع بود اما موم سفید بیدار بود اگر بیدار شود موم و باقی پیشرفت

ایل و ایل

مومیا
موی

میچنه

میخ

دلیل که بادشاه مال او را بستاند اگر بیدار شود موم بزم میداد دلیل که مال خود بخواب
 کند مومیا در خواب بیدار خوردن دلیل غم و اندن بود موی بن سیرن گوید که دیدن
 موی بخواب مردان و دلیل غم بود و زنان و دلیل بخت موی چنانچه بایان دلیل بنال اند
 بود اگر صوفی در خواب بیدار موی سر او را نشد لیل بر بخت صلاح بهیاد بود و اگر
 صوفی نباشد لیل غم بود و انبال که گوید اگر بیدار شود موم چ سر را نشد لیل چنانچه
 درین و کفایت کاهان او بود اگر امیر بیدار موی سر بیدار که مغز دل کرد و اگر ماکا
 که موی سر و انبوه بود دلیل که لشکر او انبوه بود و اگر انبوه بر ابکی از عین بیدار لیل غم
 بود اگر بیدار موی یا باهک یا باستر و بستر دلیل منفعت بود و اگر بیدار کردی بیدار
 که سر و اصلع شد دلیل که خویشان مال او را نال کنند اگر بیدار موی خود را نشانه
 میکرد دلیل که در کار خود قادر بود و منفعت باید جای که بیدار موی بیدار باشد
 باستر و بستر دلیل بر یافتن مراد بود و ناستردن او دلیل بر بختی بود اگر بیدار شود
 او مومیا بود و در بیداری هیچ نبود دلیل که او را و او کرد و بعضی گویند موی بر تن لیل
 مال بود اگر بیدار موی از سر خود بستر دلیل که از غم بیدار کرد و او را و بیدار و
 اگر توانی بیدار موی از تن خود بستر دلیل که در پیش کرد و او را و بیدار و
 کرد و اگر بیدار موی سر خود را و نشد بود دلیل بر نقصان مومن او بود حضرت صادق علیه السلام فرمایند
 که دیدن موی ستردن در خواب بخت و بخت بود و اگر حج اسلام و دیم سفر سیم و خراج نام این
 بخت و بخت می بخت بن سیرن گوید که دیدن می بخت دلیل بر مال حرام بود اگر بیدار شود می بخت
 دلیل که بخت موم حاصل کند اگر بیدار شود موم بخت بود دلیل که او را و بخت بود
 قولی و تری الناس کاری ماه بیکاری اگر بیدار شود و بختی غم شد دلیل که در
 خصوصه هلاک کرد و اگر بیدار اب روی بخت کرد و بخورد دلیل که مال چند باید بخت
 حلال و بعضی حرام اگر بیدار می بخت میفرودخت دلیل که چیزی حرام فرستد موم بن سیرن
 گوید که دیدن موم در خواب لیل مراد بود اگر بیدار شود می بخت بود و از دلیل که مراد شد
 در اینجا بایان دادند که بیدار موم بن سیرن بخت دلیل بود که مراد شد موم بن سیرن

که بقدر آن مال حاصل کند و بدو نشان دهد چنانکه گوید که دیدن ناطف عمل بخواب
دلیل مال و نعمت بود و ناطف و اشارت دلیل بر منفعت اندک بود حضرت صلوات الله علیه فرمودند
که دیدن ناطف بخواب سر وجه بود اول سخن بشوین و دوم مال حلال سیم معیشت یافتن سیمین
گوید دیدن ناطف بخواب دلیل آن بود یا کثیر یا ناطف اگر بیند که ناطف از پیشگاه دلیل که زن را طلاق
دهد و یا کثیر بشوین اگر بیند که ناطف از زن و زن که شد دلیل مال و نعمت بود و اگر ناطف خود را که
بیند بخلاف این بود اگر بیند که در ناطف او سوراخی بود دلیل که خدا را از بخواب بود چنانکه گوید
بیند که از ناطف تاسین و خطمهای موی را مده بود دلیل که چشم را میباید که دید اگر بیند
که ناطف از اصل بریده بود دلیل که از مادر و پدر جدا کرده اند و سیم گوید که بیند که از ناطف آینه
شکافتن بود دلیل که عاقل و آگاه است و اما مالش از دست هر دو حضرت صفاق فرمودند دیدن ناطف
و خواب برین وجه بود اول ناطف بخواب و دوم کثیر سیم مال و عاقل و سیمین ناطف و دوم ناطف
این سخن گوید که بیند ناطف بخواب دلیل برین معانی بود اگر بیند که ناطف برین ناطف را که
منافق نشیند و سخن دروغ گوید که بیند که ناطف بخواب دلیل که از دروغ گوید که حضرت صفاق
فرمودند دیدن ناطف و خواب سر وجه بود اول ناطف گفتن و دوم منافق سیم ناطف که
درد دل و نشستن نام کرد این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
محمد و احمد و سعید صالح و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
بود اما مفراید که نام نیکو یا کثرت نیکو شنید بعد خواب چون ابو الحیر و ابو الفضل و ابو سعید
مانند این دلیل خبر صلاح بود و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
و شنید دلیل بشر و ناطف بود نام ناطف سیمین گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
پوشید بشوین و اگر نام را که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
نام سیمین گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
که مهر از نام برداشت بخواب دلیل غر و جلود و رفیق که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
عمر او بود و ناطف اقره که نام ناطف بود علی حساب آبرو گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
پادشاه نام بود و در وی سخن از خوش نوشته بود دلیل از دست وی بود و اگر سخن از خوش

ناف

ناقص

نام کرد

نام

بود دلیل تر سیم بود اگر بیند که سخن باز از هک نام بود دلیل که از ناطف یا سخن او باشد و
حضرت صفاق فرمودند که بیند که در نام سخن نوشته بود دلیل که حاجتش روا گردد و اگر سخن
نوشته بود دلیل که کارش بر نیاید و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
بود و اگر ناطف ناخوش بیند دلیل بر عیش ناخوش بود اگر بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
حلال بود و در ناطف مال که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
بیند که در سر ناطف ناطف دلیل آنکه از ناطف هر چه را که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
بود اگر بیند که ناطف نام داشت و سخن در دلیل که سخن بود و سیم گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
عیش و نعمت بود و دیدن ناطف خلاف این بود و خود و ناطف سیمین گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
و ناطف برین دلیل بر استی که در و ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
که بر ناطف نام داشت دلیل که ملکش بر ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
و ناطف که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
کردن معیشت بود حضرت صفاق فرمودند که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
مال حلال سیمین گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
و اگر بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
ناودان از جای ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
ناودان بنی بر محمد دلیل که مردم آن ملک از پادشاه مقصود رسد اگر بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
این ناودانها و ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
برای جان خود و ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
فرمودند دیدن ناطف بخواب سر وجه بود اول ناطف سیمین گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
سیمین گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد
از سخن که در آن خبر نباشد ناطف سیمین گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد و این سخن گوید که بیند که ناطف نام کرد

حرف النون
ناها

ناخواب
ناودان

نبات

نقط
نقز کسبی

نقصان
نکار

نکین

منها

کرد

مملک

نمکس

62595

ایچمه ایبراهیم ابرار دین کورقم قرارده

الحيافة

سویج

سپ

سوکند همی خورد دلیل که بردست از کارداری بنیک و دیبا امانت گذارد یا کواهی بر است هک
یا خهرت کند از اینجتر سبب این کرد و اگر بپند که سوکند بد دروغ خورد دلیل که خشتا با او
بود و از رفته و خمر و خشتا بی هم مانند مکر بویه کند و بخدا یقین باز کرد و تارسته کرد و اگر بپند
که سوکند خورد دلیل که در و ام عرف کرد و در عروین بان افشا و قبل پادشاه که کشا کوید
اگر بپند که سوکند راست بخورد تو به باید کرد نادرگاه رسته کرد و اگر بپند که سوکند به
دروغ خورد دلیل که در و اوشاه کرد و در اعتقادش خلل افتد قوله تع و یحلفون علی
الکذبات هم یعلمون جا کوید اگر سوکند برایت خورد و از ان هیچ مضرت نباشد و
بپند و اگر بخلاف این بپند بیدود سوراخ این سبب این کوید اگر بپند که در کو سو راخ بود
و در ان کوه سوراخ در و در شد دلیل بود که از او پادشاه آگاه بود اگر بپند که چیزی اول
سوراخ بپرون آورد دلیل که از او پادشاه عطا یا بپندد آنچه بپرون آورده بود و اگر بپند
که در و زمین سوراخ شد کسی از او آگاه کرد اگر بپند که در و اندام وی سوراخ بود و ان
ان خون همی رفت بر او زانی ز سدل هاکر کوید اگر بپند که در شکم او سوراخ بود دلیل بود
که از عبال خود نا امید کرد اگر بپند که در تنی سوراخ میگرد دلیل بود که در مسلمان یا پند
بود اگر بپند که در خشتی سوراخ میگرد تا و بلش بخلاف این بود و معزان کویند که بقدر ان
در مالش زبان افتد حکایت در خمر است که دردی بخدا منبر المومنین امده گفت یا سیر المومنین
بخواب دیدم که از سوراخی کوچکی از زیر لب بپرون امده هر چند خواست که بان بجای رود
نتوانست فرمودید آنکه ان سوراخ دهز است چون مخ کنفت شود باز بجای خود بر نکرده و
در حرفم در باب امر دیبا که سبب این سبب این کوید که چون سبب بخواب این بود
دلیل فرزند بود چون سرخ بود منفعت از پادشاه بود و چون سبب بود منفعت از او زد
بود و چون زند بود بطم و ش دلیل بخ زبانی بود اگر بپند که سبب سبب در اندام کرد
بود که با کسی که شتر کرد او را و او جدا شود اگر بپند که سبب این سرخ از درخت بیاید بخواب
دلیل که او را درختی باید که بیاید که سبب این خواب بود از غایبی یا از کسی که در و بود
و اگر در و درون سبب شش بود خمر ناخوش شوند و اگر شش این بود خمر خوش شوند و اگر

۱۲۴۲
 عجله ارسال
 بر این
 مؤید
 ایستاد
 در این
 در این

